சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு—கரு.

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்கம்

இருவருரை

சிவஞான சித்தியார்

4 - JAN 1924

சுபக்கம்

பதவுரை - பொழிப் - புரையுடன்

1923

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்ட தேசிகன் றிருவடி வாழ்க.

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்க மூலமும்

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பொழிப்புரையும்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பதவுரையும்

திருநெல்வேலித்

தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகம் லிமிட்டெட்.

துந்துபிஸு தைமீ

பதிவு செய்தது

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் சன்ஸ்,
சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

க பதிப்புரை.

உ அருணந்தி சிவாசாரியர் சரித்திரம்.

ங சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம்.

ச சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம்.

ரு. சிவஞானசுவாமிகள் எடுத்தாண்ட நூல்கள்.

சா பின்னர் விளங்கிய மேற்கோள்கள்.

எ பொருளடக்கம்.

அ திருவெண்பாத் தொகை.

கூ உரைப்பாயிரம்.

ய **சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்—பதவுரை, பொழிப்புரை.**

கக பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

கஉ பிழை திருத்தம்.

திருவுருவப் படங்கள்.

க அருணந்தி சிவாசாரியர்.

உ சிவஞான சுவாமிகள்.

ங சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்.

பதிப்புரை

சிவஞானசித்தியார் 'சிவாகமார்த்தங்களுக் கெல்லாம் உரையர்ணி' யாகும். அவ்வரிய நூற்கு மறைஞான தேசிகர், சிவாக்கிர யோகியர், நிரம்பவழகியர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞான சுவாமிகள் என்பவர்களால் இயற்றப்பட்ட உரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளுள் ஞானப்பிரகாசருரை மட்டும் மூலத்திற்கு மாறுபாடாகச் சிவசமவாதங் கூறுவது. ஏனைப்பிறவற்றுள், முதனூல் சார்புநூல்களின் பொருள்களையும், வேதசிவாகமங்களின் பொருள்களையும், திருநெறித் தமிழ் வேதத்தின் பொருள்களையும் பொருத்தி முன்னொடு பின் மலைவுருவகை விளக்குதலானும், இலக்கணப் பொலிவும் தருக்க வரம்பும் தம்முள் இயைந்தொளிருமாறு மூலத்தின் மெய்ப்பொருளை வடித்தெடுத் துரைக்குமாதலானும் மிகச் சிறந்து நிற்பது மாபாடியகாரரர்கிய சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பொழிப்புரையே யாகும்.

அப் பொழிப்புரையைத் தழுவித் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ௰௬-வது மகா சந்நிதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பதவுரை யியற்றி யருளினர்கள்.

சிவஞானசித்தியார் படிக்க விரும்புவார்க்கு முன்பதிக்கப் பெற்ற பொழிப்புரை இப்பொழுது கிடைத்த லருமையாகின்றது. அதனல் புதிய பதிப் பொன்று எங்களாற் பதிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இப் பதிப்பில் பொழிப்புரையுடன் பதவுரையுஞ்

சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனாற் சித்தியார் படிப்பவர்க்கு மிக்க நன்மையுளதாமென்பது சொல்லாமலே அமையும். இப் புதிய பதிப்பில் முற்பதிப்புக்களில் விளங்கலாகாப் பல மேற் கோள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அன்றியும் நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களிருவராகிய மூவர் சரித்திரங்களும், அவர்களின் திருவுருப்படங்களும் புதிய பதிப்புக் கேற்பப் புதியனவாய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப் பதிப்பு வெளிவருதற்கண் எங்கட்குதவி புரிந்த பெரி யார் பலர். அவர்களுள், இக்கழக வெளியீட்டினைத்தினும் மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டு அச்சுப்பிரதிகளைப் பார்வையிட்டுப் பிழை திருத்தங்கள் செய்துவந்த காலஞ்சென்ற திருவாளர் தி. த. கனக சுந்தரம்பிள்ளை பி. ஏ., யவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி பாராட்டுகின் றோம். அவர்களுக்குப்பின் அச்சுப்பிழை முதலியன திருத்தி எங் கட்குதவி புரிந்த சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரி யர் திருவாளர் மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களுக்கும், ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம் எழுதுதற்குக் குறிப்புப் பொருள்கள் உதவிய திருநெல்வேலி இந்து கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் மே. சோ. சுப்பிரமணியக் கவி ராசரவர்களுக்கும், அக்குறிப்புக்களை ஒழுங்குபட அமைத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் சரித்திரம், அருணந்தி சிவம், சிவஞான சுவாமிகள் சரித்திரம் இவற்றை யெழுதியும், சித்தி யாரில் விளங்கா மேற்கோள்களை விளக்கியும், அச்சிட்டபின் ஏற் பட்டுள்ள பிழைதிருத்தங்களைக் குறித்தும் உதவிபுரிந்த ஷை இந்து கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் திருவாளர் வி. சிதம்பர ராம லிங்கம் பிள்ளை யவர்களுக்கும், உட்புறம் முதற்பக்கம் (Inner-Title Page) அச்சிடுவதற்கு சமயக் கருத்துக்களை யமைத்து ஓவி யம் எழுதித்தந்த ஓவியம்வல்லாரும், தமிழ்ப்புலவருமாகிய சென்னை, திருவாளர் பாரிப்பாக்கம். கண்ணப்ப முதலியா ரவர் களுக்கும் எங்கள் நன்றி கூறுகின்றோம்.

திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள அருணந்தி சிவத்தின் சிலா விக்கிரகத்தை ஓவியம் எழுதுவோரைக் கொண்டு எழுதி

யனுப்பி உதவிபுரிந்த பண்ணுருட்டி, புதுப்பேட்டை, ஸ்டாம்பு வெண்டர், திருவாளர் ச. அ. சிவசிதம்பரஞ்செட்டியார் அவர்கட்கும் எங்கள் நன்றியை உரிமைப்படுத்துகின்றோம்.

எங்கள் நன்முயற்சியிற் பெரியார் பலரும் உடனின் றுதவி புரியுமாறு முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரான் றிருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

திருநெல்வேலி, க. தை. எள. } திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

அருணந்தி சிவாச்சாரியர்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

புண்ணிய பூமியாகிய தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய நடு நாட்டிலே, பெண்ணையாற்றின் வடகரையிலேயுள்ள திருத்துறையூரிலே, ஏறக்குறைய எழுநூறு ஆண்டுகட்குமுன், முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டும் பெருவாழ்வும் புத்திர பரம்பரையாக ஆசாரியத் தன்மை யெய்துஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த ஆதிசைவமரபிலே சைவசமயந் தழைத்தோங்குமாறு ஒருவர்* திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். அவர் உரிய பருவங்களிலே உபநயன முதலாயினவும் சமயதீக்ஷை, விசேடதீக்ஷை, நிர்வாணதீக்ஷை, ஆசாரியாபிடேகங்களுஞ் செய்யப்பெற்று வேதாகம முதலிய சாத்திரங்களை ஓதி மெய்யறிவுடையராய்ச் சகலாகமபண்டிதர் என்னுஞ் சிறப்புப்பெயரெய்தித் தமது மாணாக்கர்களுக்குச் சித்தாந்த உபதேசஞ் செய்து வருவாராயினர்.

இங்ஙனம் நிகழுநாளிலே அந் நடுநாட்டிலேயுள்ள திருப்பெண்ணாகடத்திலே பரம்பரைச் சைவவேளாள குலத்திலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலும் கல்வி செல்வங்களிலுஞ் சிறந்தவராகிய அச்சுதகளப்பாளர்† என்பவர் அச்சகலாகம பண்டிதர் மாணாக்கராய் விளங்கினார். அவர் நெடுங்காலமாகத் தமக்குப் பிள்ளைப்பேறில்லாக் குறையினால் வருந்தியவராய்த் திருத்துறையூர் வந்து, அக்குறை தீர்தற் கொருவழி யரு

---

* அவரது பெயர் சதாசிவ சிவாசாரியர் என்பது திருநெல்வேலி திருவாளர். S. பால்வண்ண முதலியாரவர்கள் கண்டது. அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் மாமனார் சடங்கவி சிவாசாரியர் மரபில் இருபத்தோராந் தலைமுறையினரென்ப ஒருசாரார்.

† இக்காலத் தாராய்ச்சியாளரில் ஒருசாரார் அச்சுதகளப்பாளர் முதலியாரெனவும், மற்றொரு சாரார் அவர் கார்காத்தாரெனவும் கூறுப.

ளிச் செய்யுமாறு தமதாசிரியரைப் பிரார்த்தித்தார். ஆசாரியர் அப் பிரார்த்தனைக் கிரங்கித் திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய தேவா ரத்திருமுறையைப் பூசித்துக் கயிறு சாத்திப் பார்த்த பொழுது,

* 'பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே'

என்னுந் திருப்பாசுரம் எழுந்தது. ஆசாரியர் அதன் பொருளை யுணர்ந்து அச்சுதகளப்பாளரை நோக்கி, 'அன்பனே, உன் எண்ணம் நிறைவேறும். நீ திருவெண்காடு சென்று அங்கே யுள்ள † முக்குளதீர்த்தத்திலே நீராடிப் பிரமவித்தியா நாயகியா ரையும் சுவேதவனப் பெருமானையும் மிக்க பேரன்போடு வழி பட்டு வருவாயாக' என்றருளிச்செய்து அவருக்கு விடை கொடுத்தனர். அச்சுதகளப்பாளரும் தமதாசிரியர் கட்டளை யைச் சிரமேற் றூங்கித் தமது மனைவியாரோடும் திருவெண்காடு சென்று முக்குள தீர்த்தத்திலே நீராடி எம்பெருமானையும் பெரு மாட்டியையும் விதிப்படி வழிபட்டு வருவாராயினர். அந்நாளிலே ஒருநாள் சுவேதவனப்பெருமான் அவர் கனவிலே எழுந்தருளி வந்து, 'அன்பனே, உனக்கு இப் பிறவியிலே பிள்ளைப்பேறு அரிதாயினும், வேண்டிய வேண்டியாங் கருள்வதாய் நமக்கு மிக்க பிரீதி தருவதாயுள்ள தேவாரத் திருமுறையைச் சிறந்த பிரமாணமாகக் கொண்டு நீ ஒழுகுகின்றமையால், அத்தேவா ரத்தைப் பாடிச் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமெனப் பல அற்புதங் களால் நிலைநிறுத்திய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை போல்பவ னாய்த் தேவாரத்தின் மெய்ப்பொருளைச் சாத்திர வாயிலாய் வெளியிட்டுச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்பவனாகிய ஒரு சற்புத் திரன் நமது திருவருளால் இத்தமிழ் நாட்டா ருய்யும் படி தோன்றுவான்' என்றருளிச்செய்து மறைந்தனர். அச்சுதகளப்பாளர் சிவபெருமான் தமக்கு அருள்செய்த

---

* திருஞா., திருவெண்காடு., பண் சீகாமரம்., 2-ம் திருப்பாசுரம்.
† சோம சூரிய அக்கினி யென்னு முச்சுடர்களின் பெயர்பெற்ற குளம்.

தற்கு மிக மகிழ்ந்து அப் பெருமானை வழக்கம் போல வழிபாடுசெய்து வந்தார். இப்படிச் சில காலம் சென்ற அளவிலே அச்சுதகளப்பாளரது திருமனைவியார் உலகமெல்லாம் உய்தற் பொருட்டு வயிறு வாய்த்தார். அச்சுதகளப்பாளர் அது முதற் செய்யவேண்டுஞ் சடங்குகளைச் சிவாகம விதிப்படி இயற்றி வருவாராயினர். பத்து மாதங்களும் நிரம்பவே தமிழ் செய்த மாதவம் நிரம்பவும் சைவசமயந் தழைத்தோங்கவும் நல்ல சுபவேளையிலே ஒரு சற்புத்திரர் தோன்றியருளினர். அக்குழந்தைக்குச் சிவாகம விதிப்படி சாத கன்ம முதலியன செய்து, ஸ்ரீ சுவேத வனப்பெருமான் திருவருளாற் பிறந்தமையின் சுவேதவனப் பெருமான் என நாமகரணமு மிட்டு அச்சுதகளப்பாளர் அருமையாய் வளர்த்து வந்தனர்.

இஃதிவ்வாறாகச் சுவேதவனப் பெருமானரது நன்மாமனர் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருந்து வந்து குழந்தையைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்து நமது இளம்பெருவாழ்வை அச்சுதகளப்பாளர்பாற் கேட்டுப் பெற்றுத் தாம் கொண்டு போய்த் தம்மூரிலே வளர்ப்பாராயினர். சுவேதவனப் பெருமானும் நன் மாமனர் வீட்டிலே செல்வமாய் வளர்ந்து சிற்றில் அழித்தல், சிறுதேர் உருட்டுதல் முதலிய இளம்பருவச் செயல்கள் புரிந்து யாவரையும் உவப்பிப்பாரானர். ஆயினும் அவர் தம்மளவில் மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையராய் விளங்கினர். இவ்வாறு அவர் இரண்டாண்டெய்தினர்.

அந் நாளிலே திருக்கைலாச மலையிலே கல்லால மர நீழலிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியா யெழுந்தருளியிருந்த சிவபெருமான்பால் எல்லா ஆகமப் பொருள்களையும் மலைவற விளக்கும் சிவஞான போதத்தை உபதேசம் பெற்ற திருநந்திதேவர் மரபிலே வந்த பரஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருவெண்ணெய்நல்லூர் வந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடைய சுவேதவனப் பெருமானைக் கண்டு அவர்க்குத் தீக்ஷை புரிந்து தாம் தமது குருவாகிய சத்தியஞான தரிசனிகள்பாற் கேட்டவாறே சிவஞானபோதத்தை விளங்க உபதேசித்து அதனைத் தமிழ் நாட்டார் உய்யும்படி மொழி

பெயர்த்துப் பொழிப்புரைக்குமா றருளிச்செய்து, பொய்ச்சம யங்களைக் கண்டு கழித்து மெய்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் உண்மை உணர்ந்து அதனை நிலைநிறுத்துங் காரணத்திற்கும் தமது ஆசிரியர் திருப்பெயராகிய சத்தியஞான தரிசனிக ளென்பதற்கு மிணங்கச் சுவேதவனப் பெருமானுக்கு மெய்கண்டதேவர் எனத் தீக்ஷாநாமம் சாத்திச் சென்றனர். மெய்கண்டதேவர் திரு வெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையார் சந்நிதியில் சிவஞானபோதப் பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடித் தமது ஆசிரியராணையை மேற்கொண்டு தமிழ்நாடு உய்யும் வண்ணம் தாம் பெற்ற வடமொழிச் சிவஞான போதத்தைத் தமிழில் வார்த்திகப் பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்துப் பல வுண் மைகளைத் தம்மை யடைந்த உத்தம பரிபக்குவிகளுக்குத் தெரி வித்து, சைவஸ்தாபனம் செய்து விளங்குவாராயினர்.

இச்செய்தி குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதர் செவிக்கும் எட்டியது. அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து மெய்கண்டதேவ ரைக் காணுமாறு திருவெண்ணெய் நல்லூர் வந்து சேர்ந்தார். அச்சமயம் மெய்கண்டதேவர் தம் மாணக்கர்களுக்கு பதி, பசு, பாச மென்னும் முப்பொருள்களின் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பு களை அருளிச்செய்து கொண்டிருந்தார். சகலாகமபண்டிதர் அவ்விடம் வந்தவர் மெய்கண்டாரது கருணாமிர்தமான உபதேசங் களைக் கேட்டதும் அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மை யாட்கொண்டருளுமாறு பிரார்த்தித்தார். மெய்கண்ட தேவரும் அவருக்கிருந்த பக்குவத்தைப் பார்த்து, அவருக்குத் தாம் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்தை உபதேசம் செய்து, அருணந்தி சிவாசாரியர் என்னும் தீக்ஷா நாமம் சாத்தி, 'நீ இச் சிவஞானபோத நூற்பொருளை விரித்துப் பிற்காலத்தார்க் கினிது விளங்குமாறு ஓர் நூல்செய்க' என்றருளிச் செய்தனர். அவ்வாணை யைச் சிரமேற்கொண்டு அருணந்திதேவ நாயனார் சிவஞான சித்தியாரென்னும் அரியநூலை அருளிச்செய்தனர். இந்நூல் சிவா கமங்களுக் கெல்லாம் உரையாணியென்று சொல்லப்படும் பெருமை வாய்ந்தது. இதுவேயுமன்றி இருபா இருபஃது என்னும்

ஓர்சிறந்த நூலையும் இயற்றியருளினர். பின்பு அருணந்தி சிவாசாரியர் அவ் விருநூல்களையும் சிவஞானபோதத்தையும் திருப்பெண்ணுகடத்திலே அவதரித்த மறைஞானசம்பந்தருக்கு உபதேசித்து, சிவபெருமான்றிருவடி நீழ லெய்தினர். அந்நாள் புரட்டாசித் திங்கள் பூர நக்ஷத்திரம்.

சைவசித்தாந்த சந்தானசாரியர்கள்.

தக்ஷிணமூர்த்தி
|
திருநந்தி தேவர்
|
சனற்குமார முனிவர்
|
சத்தியஞான தரிசனிகள்
|
பரஞ்சோதி முனிவர்

(1 அகச் சந்தானசாரியர்.)

|
மெய்கண்டதேவர்
|
அருணந்தி சிவாசாரியர்
|
மறைஞான சம்பந்தர்
|
உமாபதி சிவாசாரியர்

(2 புறச் சந்தானசாரியர்.)

|
அருணமச்சிவாய தேசிகர்
|
சித்தர்சிவப்பிரகாசர்
|
திருவாவடுதுறைப் பிரதமகுரு
மூர்த்திகளான
ஸ்ரீநமச்சிவாய தேசிக மூர்த்திகள்.

மாதவச் சிவஞான யோகிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனர் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர்துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தா
ளொருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தி
லோதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே யுரைப்பாம்.

பாண்டிய நாட்டிலே பொதியமலைச் சாரலிலே பாபவிநாச மென்னும் தலத்துக்கு அருகிலே விக்கிரமசிங்கபுரமென்னும் ஓர் ஊர் உள்ளது. அவ்வூரிலே சற்றேறக்குறைய இருநூறு ஆண்டு கட்குமுன் ஆனந்தக்கூத்த பிள்ளை யென்ற சைவ வேளாளர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபெருமானிடத்தும், அடியார்க ளிடத்தும் மிகுந்த பத்தியுள்ளவர். அவருடைய பத்தினியார் மயிலம்மையா ரென்னும் பெயருடையவர். அவ்வம்மையார் அருந்ததிக்கு ஒப்பான கற்பு உடையவர். இவர்களுடைய வம் சத்து முன்னோர்கள் அகத்திய மகாமுனிவரை நோக்கித் தவஞ் செய்து தமதுகுடும்பத்திலே எழு தலைமுறையளவும் அருட்கல்வி நிரம்பிய புத்திரர்கள் பிறக்க வரம்பெற்றிருந்தார்கள். அவ்வி தம் எழாவது தலைமுறையாகத் தமிழ்நாடு செய்த தவத்தினாலே ஆனந்தக்கூத்தருக்கு மயிலம்மையார் திருவயிற்றிலே ஒரு சற்புத்

திரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். பெற்றோர்கள் அவருக்கு 'முக்களாலிங்கர்' எனப் பெயரிட்டார்கள். முக்களாலிங்கர் ஒழுக்கம், அன்பு, அருள் முதலிய நற்குணங்களோடு வளர்ந்துவந்தார்.

முக்களாலிங்கர் சிறுபிராயமா யிருக்கும்போது ஒருநாள் பாடசாலையில் படித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலுள்ள முனிவர்கள் சிலர் அப் பாடசாலை வீதிவழியாகச் சென்றார்கள். முக்களாலிங்கர் அவர்களைச் சந்தித்து வணங்கி, 'சுவாமிகளே! தாங்கள் அடியேன் வீட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து செல்லுதல் வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார். அம்முனிவர்கள் முக்களாலிங்கருடைய வேண்டுதலுக்கு இசைந்து அவர் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். அச்சமயம் அவர் தந்தையாராகிய ஆனந்தக்கூத்தர் வெளியே சென்றிருந்தார். மயிலம்மையார் அம்முனிவர்களை உபசரித்துத் திருவமுது செய்வித்தார். முக்களாலிங்கர் தமது கருத்துப்படி முனிவர்களை உபசரித்த தாயாரை,

'அருந்ததியென் னம்மை அடியவர்கட் கென்றுந்
திருந்த அமுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்த ரகமகிழத் தொண்டுசெயு
மானந்த வாத மயில்'

என்று பாடினர். வெளியே சென்றிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டுக்கு வந்து அங்கு நிகழ்ந்தவற்றைக் கேட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

பின்பு, அம்முனிவர்களை ஆனந்தக்கூத்தர் வணங்கி நின்றனர். அப்பொழுது முக்களாலிங்கர் தாமும் அம்முனிவர்களோடு செல்ல வேண்டுமென்று தெரியப்படுத்தினர். தகப்பனருக்குத் தமது புத்திரரை விட்டுப் பிரியச் சிறிதும் மனம் இல்லை.என்றாலும், தம்முடைய புத்திரர் நல்ல வழியிலே செல்கின்றாரென்னும் எண்ணத்தினாலே முக்களாலிங்கரை முனிவர்களோடு செல்ல அவர் சம்மதித்தார். முக்களாலிங்கர் ஆதீனத்து முனிவர்களோடு அவ்வூரை நீங்கி வழியிலுள்ள சிவாலயங்களை வணங்கிக் கொண்டு

சென்று திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அவர் மடாலயத்தினுள்ளே சென்று ஆதீன முதற்குருவாகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்தார். பின்பு சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிக சுவாமிகளை அவர் தரிசித்து அன்போடு வணங்கினார். பின்வேலப்பதேசிக சுவாமிகள் முக்களாலிங்கருடைய பக்குவமுதிர்ச்சியைக் கண்டு அவருக்குச் சைவசந்நியாசம் கொடுத்து சிவதீக்ஷை செய்து சிவஞான யோகிகள் என்னும் தீக்ஷாநாமம் இட்டு மெய்கண்ட சாத்திரத்தையும், பண்டார சாத்திரத்தையும் உபதேசித்தருளினார். சிவஞான யோகிகள் அகத்திய மகாமுனிவருடைய வரத்தால் அவதரித்தவராதலால், வடமொழிக் கடலும் தமிழ்மொழிக் கடலும் எளிதில் நிலை கண்டு உணர்ந்து மகா ஞானியாய் வீற்றிருந்தருளினார்.

சிவஞான யோகிகள் பின்பு உலகோபகாரமாகச் சிவஞான போதத்திற்குத் திராவிட மாபாடிய மென்னும் பேருரையும், இலகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும், சிவஞான சித்தியாருக்குப் பொழிப்புரையும் செய்தருளினார்கள். இவையல்லாமலும்,

க. தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி,
உ. சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா,
ங. திருவேகம்பர் அந்தாதி,
ச. வடதிருமுல்லைவாயில் அந்தாதி,
ரு. குளத்தூர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி,
சா. கலைசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி,
எ. செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்,
அ. அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்,
கூ. கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் பதிகம்,
கo. செப்பறை அகிலாண்டேசுவரி பதிகம்,
கக. திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு,
கஉ. திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை,
கங. பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை,
கச. தருக்கசங்கிரக அன்னம்பட்டீயங்களின் மொழிபெயர்ப்பு,

கரு. ஹரதத்தாசாரியர்செய்த சுலோகபஞ்சகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு,

கசு. அப்பயதீக்ஷிதர் செய்த சிவதத்துவவிவேக மூலமொழி பெயர்ப்பு,

கஎ. காஞ்சிப்புராண முதற்பாக மொழிபெயர்ப்பு,

கஅ. சித்தாந்தப் பிரகாசிகை மொழிபெயர்ப்பு,

கசு. கம்பராமாயண முதற் செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி,

உ0. இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி,

உக. மரபட்டவணை மறுப்பின் மறுப்பு,

உஉ. எடுத்தென்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்பாயம்,

உங. சிவஞான சித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாச முனிவரியற்றிய சிவசமவாதவுரைமறுப்பு

என்பனவற்றை அருளிச்செய்தார்.

ஒரு சமயம், திருப்பாதிரிப்புலியூரிலுள்ள வித்வான்களும், பிரபுக்களும் ஒரு சபை கூடி நூறு பொன்னை ஒரு முடிப்பாக வைத்துக் 'கரையேற விட்ட முதல்வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதி யுண்டாமோ' என்ற கடைசியடி வரும்படி ஒரு பாட்டுப் பாடின வர்கள் அந்தமுடிப்பை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார் கள். இச்செய்தியை அறிந்த ஒரு பிராமணன் அதைப் பெற விரும்பினான். அச்சமயம் சிவஞான யோகிகள் சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்காக அவ்விடம் வந்திருந்தார். பிராமணன் அவர்க ளிடம் சென்று வணங்கித் தனது விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத் தினான். அருள்வள்ளலாகிய யோகிகள் அவனுடைய நிலைமையை யுணர்ந்து அப்பொன் முடிப்பை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு

'வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வருந்தினைவல்லின மென்றாலும்
உரையேற விட்டமுதலாகுமோ வெனைச்சித் தென்றுரைக்கி லென்னும்
நரையேற விட்டமுத னுளவனைக் கொண்டு நறும்புலிசைமேவும்
கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண்டாமோ'

என்று செய்யுளைப் பேசுவதுபோலப்பூர்த்தி செய்தருளினார்.

இவ்விதம் சிவஞானயோகிகள் உலகோபகாரமாக அநேக சாத்திரங்களையும், உரைகளையும், மறுப்புக்களையும் அருளிச் செய்து அவற்றையும் ஏனைய நூல்களையும்,

திருத்தணிகைக் கச்சியப்ப முனிவர்,
மதுரகவி தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர்,
காஞ்சிபுரம் சிதம்பர முனிவர்,
இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர்,
காஞ்சிபுரம் முத்துக்குமாரசுவாமி தேசிகர்,
காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர்,
இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை,
திருமுக்கூடல் சந்திரசேகர முதலியார்,
கரவாந்தண்டலம் அடைக்கலங்காத்த முதலியார்,
கடம்பார்கோயில்ஸ்தானிகர் கலியாணசுந்தரஉபாத்தியாயர்

முதலிய நன்மாணாக்கர்களுக்குப் போதித்தருளினர்.

பின்பு தவமே திருவுருக்கொண்டு விளங்கிய சுவாமிகள் நிட்டையில் வீற்றிருந்தருளிச் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தியடைந்தனர். சுவாமிகள் முத்தியடைந்த நாள் கொல்லம் ௯௱௬௰-ம் ௵ (மெய்கண்டான் ஆண்டு ௫௱௬௰௨) விசுவாவசு வருடம் சித்திரை௴ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆயிலிய நக்ஷத்திரமாம்.

* கலைதேர் நமச்சி வாயகுரு கருணைக் கடலிற் றிளைத்தாடிக்
கலகப் பாசத் தொடரறுத்துக் காமத் தறியை யறவீழ்த்தி
யலையுஞ் சமயத் தருக்களைக்கீ ழடிவே ரோடு மகழ்ந்தெறிந்திட் [ங்
டருளின் படாத்தை முகமேற்கொண் டாதிவேதாகமங்களெனு
தொலையா மணிக ளிருமருங்குந் தொனிக்கச் சைவ மதம்பொழி
துங்கமோடு முலகமுற்றுஞ் சுற்றும் வெற்றி வாரணமே [ந்து
மலையா தருளு முனிவர் சிகா மணியே வருக வருகவே
வளமார் துறைசைச் சிவஞான வள்ளால் வருக வருகவே.

சிவஞான யோகிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்
முற்றிற்று.

---

* இச்செய்யுள் பொ. பாண்டித் துரைத் தேவரவர்கள் இயற்றியது.

திருவாவடுதுறை யாதீனத்து, ௰௬ வது, மகா சந்நிதானம்,
ஸ்ரீலஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடிவாழ்க.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்

பாண்டிவள நாட்டிலே திரிகூடமலைச் சார்பிலே, 'போதும் பொன்னு முந்தியருவி புடைசூழக், கூதன்மாரி நுண்டுளி தூங் குங் குற்றாலம்' என்று திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் அருளிச்செய்யும் பெருமை வாய்ந்த திருக்குற்றாலத் திருப்பதிக் கருகிலே யுள்ள மேலகரத்திலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே குற்றாலத் தலபுராண முதலிய பதினான்கு நூல்கள் செய்தருளி மிகுந்த பிரசித்தி பெற்ற திருகூட ராசப்பக் கவிராசருக்கு நான்காவது தலைமுறையிலே வந்த சுப்பிரமணியக் கவிராசரென்பவர் அடியார் பத்தி சிவபத்திகளிற் சிறந்து விளங்கித் தமக்குரிய இல்லற வொழுக்கத்திற் றவறாது, தமக்கு வழிவழிவந்த திருக்குற்றாலநாதர் கோயிலதிகாரத்தைச் செம்மையாக நடத்திவருவாராயினர். அவ்வாறு நடத்திவருங் காலத்திலே திருக்குற்றாலநாதர் திருவருளினாலே அவரது இரண் டாவது மனைவியார் திருவயிற்றிலே இரண்டாவது புதல்வராகச் சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௭௱௫௰௫-க்குச் சரியான விஜய வருடம் தைமீ ௧௨ ஞாயிற்றுக்கிழமையும் அவிட்ட நக்ஷத்திரமும் மீன லக்கினமுங் கூடிய சுபதினத்திலே பிறந்தனர். பிதா அக்குமார ருக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளனைத்தையும் சிவாகமவிதி தவறாது பருவந்தோறுஞ் சிறப்புறச்செய்து குற்றாலலிங்க ரெனத் திருபெயர் சாத்தி ஐந்தாவது வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய் வித்தனர். குற்றாலலிங்கரும் அக்கால வழக்கப்படி தமிழ், சமஸ்

கிருதம், தெலுங்கு என்னும் மூன்று மொழிகளையும் பயின்று வருவாராயினர்.

அவர் பன்னிரண்டாண்டு எய்திய காலத்திலே அவரது பிதா திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சின்னப்பண்டாரச் சந்நிதிகள் வாசஸ்தானமாகிய கல்லிடைக் குறிச்சித் தளிகை மடாலயத்திற்கு வந்து அங்கே வித்துவான் தம்பிரானாக விருந்த இலக்கணம் அம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிக ளிடத்தே அவரை ஒப்புவித்து அவர்க்குத் தமிழ் கற்பிக்கு மாறு வேண்டினர். சுவாமிகள் அதற்குடம்பட்டு அவர்க்குத் தாம் தமிழ் கற்பித்து வந்ததோடு ஆதீன வடமொழி வித்துவானுபிருந்த வேதாந்த சாஸ்திரிகளிடம் வடமொழி பயிலுமாறும் செய்தனர். குற்றாலலிங்கக் கவிராயர் ஏனைய மாணக்கர்களினும் சிறந்து தம் ஆசிரியர்கள் வியந்து மெச்சுமாறு கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டு விளங்கினர்.

இஃதிவ்வாறாகத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாசந்நிதானமாக அப்பொழுது எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள் தக்ஷிண தேச யாத்திரை புறப்பட்டுப் பல திருப்பதிகளும் சென்று 'சிவபுர' மாகிய திருநெல்வேலிக்கு வந்து ஈசான மடாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்தார்கள். அதனை யறிந்த நமது குற்றாலலிங்கக் கவிராயரும் அவரது பிதா முதலியோரும் திருநெல்வேலி வந்து குரு மூர்த்திகளைத் தரிசித்துப் பிரியாதுடனுறைந்து வந்தார்கள். பின்னர்க் குருமூர்த்திகள் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்றிருந்தபொழுது குற்றாலலிங்கக் கவிராயரது கல்வி யறிவொழுக்கங்களையும் தீவிரமான பக்குவத்தையுங் கண்டு அவர்க்கு ஆதீன சம்பிரதாயப்படி ஞானவழி தீக்கை செய்து அவரைச் சின்னப்பட்டமாக அபிஷேகம் செய்து தமது ஞானசாரியர் திருநாமமாகிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் எனத்தீக்ஷா நாமஞ் சாத்தியருளினர். அப்பொழுது சுவாமிகளுக்குவயது பதினன்கு.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தளிகை மடாலயத்திலே ஒருவருடமிருந்து தமது ஞானசாரியர்பால் ஆதீன சம்

பிரதாய சாத்திரங்களை ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்தார்கள். அப்பால் நமது தேசிக சுவாமிகள் ஞானாசாரியருடன் துறைசை சென்று மெய்கண்ட சந்தானந் தழைக்குமாறு வந்த ஆதீன பிரதம குருமூர்த்திகளாகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்துச் சில கால மங்கிருந்து பின்னர் தக்ஷிணம் வந்து தமது மடாலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்து அநேக நன்மாணாக்கர்கட்கு வித்துவான் தாண்டவராய சுவாமிகள், வேதாந்த சாஸ்திரிகளென்பவர்கள் பாடஞ் சொல்வதோ டமையாது தாமும் பாடங் கற்பித்து வந்தனர். அக்காலமே தமிழ்க்கல்வியும் சமயக்கல்வியும் நண்பினிகலி வளரத் தொடங்கிய காலமாகும்.

இவ்வாறு பன்னிரண்டு வருடங்கள் கழியவும் தேசிக சுவாமிகள் தமது ஞானாசாரியரைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்று விரும்பித் துறைசை சென்று ஞானாசாரியரைத் தரிசித்தும், பின்னர்த் திருவண்ணமலை யாத்திரை செய்தும், தமது சந்தான ஆசிரியர்களாகிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய நால்வர்களையும் திருவெண்ணெய் நல்லூர் முதலிய தலங்களிற் சென்று தரிசித்தும் துறைசைக்கு மீண்டெழுந்தருளியிருந்தனர். இக்காலத்திலேதான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ஆதீன மகா வித்துவானாகக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். பின்னர்த் திருப்பனந்தாளாதீனம் காசிவாசி இராமலிங்க சுவாமிகள் பிரார்த்தனைக் கிணங்கி உபய சந்நிதானங்களும் ஆங்குச் சென்று அச்சுவாமிகளுக் கனுக்கிரகித்து மீண்டார்கள். பின்பு நமது தேசிகசுவாமிகள் சிவஞான சித்தியாருக்கு மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளருளிச் செய்த பொழிப்புரையைத் தழுவிப் பதவுரை பல அன்பர்கள் வேண்டுகோட் கிணங்கிச் செய்தருளினார்கள்.

அப்பால் நமது சுவாமிகள் சேதுமன்னரும் பிறரும் செய்த பிரார்த்தனைக் கிரங்கி இராமநாதபுரஞ் சென்று தரிசித்துத் திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாளில் தக்ஷிணத்திலுள்ள அடியார்கள் வேண்டுகோட்படி தளிகை செல்லப் பிரயாணமாய் மதுரை வந்து சேரவும் தமது ஞானாசாரியர் பரிபூரணமான செய்தி எட்டியது. அதனால் அவர்கள் துறைசைக்கு மீண்டு

தமது குருமூர்த்திகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கைங்கரியங்க ளனைத்தும் சிவாகம விதிப்படி செய்து பத்தாநாட் குருபூசையை யும் மிக்க சிறப்புடன் செய்து அன்று முதல் ஆதீன பெரிய பட்டமாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இஃதிவ்வாறுகத் திருநெல்வேலிக்கு மேற்காக மூன்று காவ தத்திலுள்ள 'மங்கலப்பேட்டை' யென்று சொல்லப்படும் பேட்டை யென்னும் மூதூரிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே தோன்றி இளமைப்பருவத்திலே திருவாவடுதுறை யடைந்து வடமொழிக்கடலும் தமிழ்க்கடலும் நிலைகண்டுணர்ந்து தமது ஆசிரியராகிய அம்பலவாண தேசிகரிடத்தே மூவகைத் தீக்ஷையும் பெற்றிருந்து நமச்சிவாய சுவாமிகளென்பவர் ஆசிரிய விலக்கண மனைத்தும் அமைந்து அதிதீவிர பக்குவ முடையராய் விளங்குதல்கண்டு அப்பெரியாரைநமது தேசிக சுவாமிகள் ஆதீன சம்பிரதாயப்படி பிரமோதூத வருடம் சித்திரை மீ சின்னப் பட்டமாக அபிஷேகஞ் செய்தனர். அப்பால் தக்ஷிண யாத்திரை செய்யத் திருவுளங்கொண்டு நமச்சிவாய தேசிகரையும் உடன் கொண்டு திருப்பெருந்துறை, பிரான்மலை, திருக்கானப்பேர், திரு வாலவாய் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கித் திருநெல்வேலி வந்து தளிகை மடாலயஞ் சென்று அங்கே ஆதீன வழக்கப்படி நமச் சிவாய தேசிகரை யிருக்கச்செய்து நமது சுவாமிகள் சேவ்வந்தி புரத்தி லெழுந்தருளியிருந்து நாடோறும் பாபவிநாசப்பதிசென்று உலகம்மை சமேத முக்களாலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தார் கள். அக்காலத்திலே நமது சுவாமிகள், தமிழும் சைவமும் செய்த தவப்பயனுக வந்த மாபாடியகாரராகிய சிவஞான சுவாமி கள் திருவவதாரஞ் செய்த விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே அவர்கள் அவதாரஞ் செய்த கிருகத்தை ஆதீனத்துக் குரிமை யாக்கி அங்கே மாபாடியகாரரைப் பிரதிட்டை செய்து இரண்டு கால பூசைக்கு வேண்டும் நிபந்தம் அமைத்தருளினுர்கள்.

சின்னுட் சென்ற பின்பு தேசிகசுவாமிகள் நமச்சிவாய தேசிக ருடன் மலைநாட்டுக்கு எழுந்தருளி ஆதீனச் சின்னப்பட்டத்திற் குரிய பழைய மடாலயமாகிய சுசீந்திர மடாலயத்தில் வீற்றிருக்

முதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தி யது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேலெடுத்துக் கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மாமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரண மின்றி அச்சொற்களினியல்பா னுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேது வெனப்படும்; புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவை காரியவேது வெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணுபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணுபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தியேது வெனப்படும். எ - ம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப் படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய் தலைக் காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது * "வாளேமீ னுள்ள றலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட் டன. (க0)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லந்நுவயம்
வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் ருகு மலரினெடு
முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை
தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே

(ப - ரை.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகை யால் அனல் உண்டு - புகையுள்ளவிடத்தே அனலுண்டென (உடம்பாடு பற்றி),—அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் - அட்டிலை உவமை கூறுஞ்

* திரிகடுகம். செ - எ.

சாஸ்திரிகள் முதலிய பலரும் நமது சுவாமிகளை மிகவும் புகழ்ந்து போற்றிக் கொண்டாடின ரென்றால் வேறு கூறற் பாலது யாது? யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் மூன்று முறை யாதீனத்திற்கு வந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்து மாபாடியத்தின் பெருமையையும் சந்நிதானம் மகாவித்துவானென்பவர்களது இலக்கண விலக்கிய சாஸ்திர வாராய்ச்சி வன்மையையுங் கண்டு பெரிதும் பாராட்டி வணங்கிச் சென்றனர்.

ஆயிலியந் திருநாள் மகாராஜாவுக்குப் பின் வந்த அரசர் பிரானாகிய விசாகந் திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் காசியாத்திரை முடித்து மீண்டு வரும்போது யாத்திரையின் பயன் காண்பாரெனச் சித்திரபானு ஸூ தை மீ˚ திருவாவடுதுறைக்குவந்து குருமூர்த்திகளைத் தரிசித்து அங்கு ஒருநாளிருந்து கையுறையாகக் கங்கா ஜலம், காண்டாமிருகக் கொம்பு, இரண்டு யானைகள் முதலியன சமர்ப்பித்துச் சென்றனர்.

'நாவல ரேறு' என்று சொல்லப்படும் யாழ்ப்பாணத்து வடகோவைச் சபாபதி நாவலரவர்கள் நமது தேசிக சுவாமிகளிடத்தே உபதேசம் பெற்று ஆதீன வித்துவானாய் விளங்கினார்கள்.

இனிச் சூரியனார்கோவி லாதீன மகாசந்நிதானமா யெழுந்தருளி மாபாடியம் வெளிவருதற்குக் காரணராயிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகளும் நமது தேசிக சுவாமிகளிடத்தே அருளுபதேசம்பெற்றுச் சூரியனார் கோவிலுக்கு மகாசந்நிதானமாக அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவர்களே. திருப்பனந்தா ளாதீனத்து வீற்றிருந்தருளிய குமார சுவாமிச் சுவாமிகளும் நமது தேசிக மூர்த்திகளின் மாணாக்கரே. நைட்டிகப் பிரமசாரியராய் விளங்கித் தேவாரத் திருமுறையை அச்சிட்டுபகரித்த மதுரை ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யென்ற இராமசுவாமிப் பிள்ளையும் ஆதீன சீடரே: மகாவித்துவான்களாகிய பழனிக்குமாரசுவாமிகளும், ஆறுமுக சுவாமிகளும், மகாலிங்க சுவாமிகளும் ஆதீன வர்க்கத்தினரே. இவ்வாறுபின் நமது தேசிக சுவாமிகள்

பெருமையை யளவிட்டுரைப்பதற்கு யாமா வல்லம்? சுருங்கக் கூறின் ஆதீனமாகிய சூரியன் தனது நண்பக னிலையினின்ற காலமே நமது சுவாமிகளது கௌரவ காலமாகும். இவ்விதம் விளங்கிய சுவாமிகள் சாலிவாகன சகம் ௲எளாறுசு சர்வசித்து வருடம் ௲அராம் மார்கழித் திங்கள் உரு-ம் நாள் சனிக்கிழமை யும் நவமி திதியும் சுவாதி நக்ஷத்திரமுங் கூடிய நாளன்று பிற்பகல் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தி யெய்தினர்.

சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

சிவஞானசுவாமிகள் எடுத்தாண்ட நூல்கள்.

இரத்தினத்திரயம்	திரிகடுகம்
உண்மைவிளக்கம்	திருக்குறள்
காரைக்காலம்மை திருவந்தாதி	திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்
சங்கற்ப நிராகரணம்	துகளறுபோதம்
சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம்	தேவாரம்
சர்வஞானோத்தரம்	தொல்காப்பியம்
சிவஞானபோதம்	தைத்திரீயம்
சிவப்பிரகாசம்	நன்னூல்
சிவகீதை	நாலடியார்
சிற்றம்பலநாடிகள் கலித்துறை	பெரியபுராணம்
சீகண்டபாடியம்	போற்றிப் பஃறொடை
சுவேதாசுவதரம்	வருணபத்ததி
சோமசம்பு பத்ததி	வாதுளாகமம்
ஞானமிர்தம்	வாயுசங்கிதை

பின்னர் விளங்கிய மேற்கோள்கள்

பக்கம்	வரி	மேற்கோள்	நூல்
உ௪	உ௩	'வேதமும் ஆகம மெனப்படு மென்பது ஸ்ரீகண்ட பாடியத் துள்ளுங் காண்க.'	ஸ்ரீகண்டபாடியம். உ. உ. ௩அ.
௪௬	உ௬	'மாயையே பிரகிருதி யென் றறிக'	சுவேதாசுவதாம். ௪. ௧0.
௬௭	௧௫	'பையரவல்குல்'	திருஞா. திருவாலவாய். பண்-புறநீர்மை. ௫.
௧00	௧உ	'கோணை கணையான்'	திருஞா. கோயில். பண் - குறிஞ்சி. ௬.
௧௩௧	உ௭	'இன்னதற்காக இது பயனாக'	தொல். சொல். வேற்றுமை மயங்கியல். உ௬.
உஉ௫	௧௭	'வேதத்து ளுருவகஞ் செய் துணர்த்திய வாறென்க'	தைத்திரீயம். பிரமானந்த வல்லி.
௩௧௫	உஅ	'அடைபவர்......கடன தென்'	சிவப்பிரகாசம். உண்மை. உ௬.
௩௪0	௧௫	'சொன்ன சிவன் கண்ண'	சிவஞான போதம். சூத். ௫. அதிகர. உ. வெண்பா. ௧.
௩அ௩	௪	'நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற் போல'	சங்கற்ப நிராகரணம். செய்யுள். ௪.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
பாயிரம்	௪
அளவை	௧௧
பிரமாணவியல்	
முதற் சூத்திரம்	௩௧
இரண்டாஞ் சூத்திரம்	௧௧௦
மூன்றாஞ் சூத்திரம்	௧௯௬
இலக்கண வியல்	
நான்காஞ் சூத்திரம்	௨௦௪
ஐந்தாஞ் சூத்திரம்	௨௪௪
ஆறாஞ் சூத்திரம்	௨௫௫
சாதன வியல்	
ஏழாஞ் சூத்திரம்	௨௯௭
எட்டாஞ் சூத்திரம்	௭௨௪
ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்	௩௩௨
பயனியல்	
பத்தாஞ் சூத்திரம்	௩௫௫
பதினொராஞ் சூத்திரம்	௩௯௬
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்	௩௯௦

திருவெண்பாத் தொகை

காப்புச் செய்யுள்	...	...	...	க
பாயிரம்	...	...	...	ரு
அளவை யிலக்கணம்	...	...	...	கசு
முதற் சூத்திரம்	...	...	...	எ0
இரண்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	கூரு
மூன்றாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	ச
நான்காஞ் சூத்திரம்	...	...	...	ச0
ஐந்தாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	கூ
ஆறாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	கூ
ஏழாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	ச
எட்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	௱கூ
ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	கஉ
பத்தாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	ஞ
பதினொராஞ் சூத்திரம்	...	...	...	கஉ
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	...	எ

ஆக திருவெண்பா, ௱ாஉ௰அ.

உரைப்பாயிரம்

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந்
  தீயிரும்பு பாணியுப்பு,
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப்
  பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்,
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிறிவரிய
  வத்துவிதக் கலவிகாட்டித்,
தண்ணணிவைத் தெனையாண்ட துறைசை நமச்
  சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்கம்

மூலமும் உரையும்

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறுதீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்கின்றுர்.

காப்பு

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த
னால்வாயைங் கரத்த னாறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான்
றருமொருவா ரணத்தின் ருள்க
ளுருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோவாதே
யிரவுபக லுணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொன்
றோவென்னச் செய்யுந் தேவே.

சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய பொழிப்புரையின்படி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் எழுதிய பதவுரை

(பதவுரை.) ஆறு - கங்கையும்,—தருகோட்டு அம் பிறை - தன்னாற் றரப்பட்ட வளைவான் அழகுபெற்ற பிறையும்,—இதழி - கொன்றை மாலையும் (அணிந்த),—தாழ் சடையான் தரும் - தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அளித்தருளிய,—ஒரு கோட்டன் - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய னும்,—இரு செவியன் - இரண்டு (முறம் போலுஞ்) செவிகளை யுடைய னும்,—மும்மதத்தன் - மூன்று மதங்களை யுடையனும்,—நால்வாய் ஐங்கரத் தன் - நான்றவாயை யுடையனும் ஐந்துகரங்களை யுடையனுமாகிய,—ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள் - ஒப்பற்ற வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள்,— உருகு ஓடு அன்பொடும் - உருகுதலுடன் ஓடப்பெற்ற பேரன்பான்,— ஓவாதே வணங்கி - இடையறாது (தம்மை) வழிபட்டு,—இரவு பகல் - இர வும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை - தியானிப்போர் அறிவின்கண்ண தாகிய,—திருகு ஓட்டும் - மலக்கோணைத் துரக்கும்,—(அதுவேயுமன்றி),- அயன் திருமால் செல்வமும் ஒன்றோ என்ன - அயன் அரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒருபொருளன்றென வெறுப்ப,—தேவே செய்யும் - சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும் என்க.

சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய பொழிப்புரை

(பொழிப்புரை.) கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையுமணிந்த சடையானளித்தருளிய ஒருகோடு முதலியவற்றை யுடையவனா கிய வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடைய றாது தம்மை வழிபட்டுத் தியானிப்போ ரறிவின்கண்ணதாகிய மலக்கோணைத் துரக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயன் அரி முதலி யோர் வாழ்வு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன் மைப் பெருவாழ்வையுந் தருமென்பதாம்.

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு இடையூற்றை யோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன் றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனாத லானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படு மென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணமென்றார்.

இதழியுமுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின்.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்தசடையானென உவமத்தொகையாகக் கொண்டுரைத்தலு மொன்று.

தருகோட்டம்பிறை தன்னுற்றரப்பட்ட வளைவானழகுபெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால், இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருடந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியன போலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனுதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சா ஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ்செய்யப்பட்டன வென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய வேனையடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின் இதுமாத்திர மினம்பற்று துருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ்செய்தற்குரியதோ ரியைபுவிசேட மின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத் தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு மிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென்றொழிவாரு முளர்.

வாரணமுஞ் சிந்தையும் ஆகுபெயர்.
திருகு முதனிலைப்பெயர்.
ஒகாரம் எதிர்மறை.
இஃதெண்ணலங்காரம்

ஈண்டு * "இறைவனையு மிறைவனுவியம்புநாலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி - முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த வாசிரியர், இனி யம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

---

* இந்நூற் பரபக்கம், பாயிரம், ௧௦.

பாயிரம்

மங்கலவாழ்த்து

சிவபெருமான்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறுங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்
கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(ப - ரை.) அறுவகைச் சமயத்து - (புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகமென்னு நான்கனுள் அகச்சமயமொழித்து ஒழிந்த மூக்கூற்றுப் புறங்களிலே தனித்தனி) அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு,—ஓர்க்கும் - (அவற்றுள்ளும் பலவேறு வகைப்பட) ஆராய்ந்தறிகின்ற,—அவ்வவர் பொருளாய் - அவரவர் கொண்ட முதற் பொருளாய்,—வேறுங்குறியது உடைத்தாய் - அவரின் வேறுகிய (பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகார மென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடு பற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்) குறியே குறியாகவுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின்குறி இறந்து - (சித்தாந்தசைவர்க்கு அத் தடத்தக்குறியேயன்றி) வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய்,—அறிவினில் அருளான் மன்னி - உயிர்க்குயிராய்,—அங்கு அம்மையோடு அப்பன் ஆகி - (உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மை அப்பனுமாகி,—செறிவு ஒழியாது நின்ற - (எங்கணும் எக்காலமுஞ்) செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற,—சிவன் அடி சென்னி வைப்பாம் - சிவபிரான் றிருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம் என்க.

(பொ - ரை.) புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னுநான்கனுள் அகச்சமயமொழித்தொழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிற்றனித்தனி அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு அவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட ஓர்த்துணர்கின்ற அவரவர் கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின் வேறுகிய பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயம்போகமதிகார மென்னு மூன்றவத்

தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக் குறியே குறியாகவுடைத்தாய்ச், சித்தாந்த சைவர்க்கு அத்தடத்தக் குறியே யன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லா மறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணு மெக்காலமுஞ் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் றிருவடியைச் சிரமேற் கொள்வாம் எ - ம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையும் மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரே யாவரொன்னுங் கருத்தான் அவரையு முடன்றழுவ அறுவகைச் சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினர்.

ஓர்த்தல்-ஆராய்தல்.

விசேடியம் அடியாகலின் உடைத்தாயென்றார்.

சிவனடி என்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப்பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திர முதலிய வைந்துசூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச் சொரூபலக்கணங் கூறும் ஆறாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்ம சொரூபங்கூறும் ஏழாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அருளான்மன்னியெனவே ஞானதரிசனங்கூறும் எட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனாகி யெனவே ஞானமு ஞேயமு ஞாதிருவுமாகக் காணப்படும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரப் பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனாகி நிற்றல் கூறும் பத்தாஞ்சூத்திரப் பொருளும், சிவனடி சென்னி வைப்பாமெனவே அரன்மலரடிக்கீ ழிருத்தல் கூறும் பதினோராஞ் சூத்திரப் பொருளும், சென்னி வைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர் தன்மைகூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன.

இங்ஙனந் தொகுத்துக்காட்டுதல் மங்கல வாழ்த்துக்கு இலக்கணமென உணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படும் அறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென் றுரைத்தலுமொன்று.

அது காட்டுதும்: அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பல வேறு வகைப்பட நிற்கும் அநந்த சத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மநாதி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது—நிராமயான்மா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனாதலு மீண்டே யடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந்தென்றதனாற் சுதந்திர ரெனப்படுந் தன்வயத்தனாதல் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான் மன்னி யென்றதனாற் சர்வஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனாகி யென்றதனால் அலுத்தசத்தி யெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப்பட்டது—விசுத்த தேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனாதலு மீண்டே அடங்கும்; செறிவொழியா தென்றதனாற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்ட தென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். (க)

முன்னூற் சிறப்பு

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டு
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய்மேவிவாழ்மெய்கண்டானூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றாம்.

(ப - ரை.) என்னை - (பவமாயக்கடலிலழுந்துகின்ற) என்னை,—இப் பவத்திற் சேராவகை அருளினாலே எடுத்து-அதன்கணழுந்தாதவண்ணம் கருணைக்கையாலெடுத்து,—என் சித்தத்தே தன்னை வைத்து - என்னறிவின் கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து, தாள் இணை தலைமேற் சூட்டும் - திருவடிகளைச் சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கை செய் தருளிய,—மின் அமர் பொழில் சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் - மின்னலை யுடைய மேகந் தங்குதற் கிடமாகிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரென்னுந் திருப்பதியில் விருப்பமுற்று வாழ்கின்ற,—மெய்கண்டான் நூல் - மெய்கண்ட தேவன் (மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த) சிவ ஞானபோத நூலை,—சென்னியின் கொண்டு - (ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட் கெல்லாஞ்) சிரத்தானமாகக் கொண்டு,—சைவத்திறத் தினைத் தெரிக்கலுற்றாம் - (அதனிற் கூறப்படுஞ்) சைவாகமப் பொருட் கூற்றை விளக்குவாம் என்க.

(பொ - ரை.) பவமாயக்கடலி லழுந்துகின்ற வென்னை அதன் கணழுந்தாதவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து என்னறிவின்கண்

ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து திருவடி சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கைசெய்தருளிய வெண்ணெய் மெய் கண்டதேவன் மொழிபெயர்த் துரைத்தருளிச்செய்த சிவஞான போத நூலே, ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட்கெல் லாஞ்சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவாம் எ - ம்.

இந்நூலுக்கு வழி கூறியவாறு.

எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்து என்றது உபசாரவழக்கு * "அன்போ டியைந்த வழக்கு" என் றாற் போல.

சென்னியின் இன் உவமவுருபு. (உ)

நுதலிய பொருள் முதலியன

பண்டைநற் றவத்தாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்ட நூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றாம்.

(ப - ரை.) (சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னு மிவருள் ஆற் றலு மறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து ஒழிந்த இருவரின்) பண்டை நற்றவத்தால் - முற்செய் தவவிசேடத்தால்,—தோன்றி - (சாமு சித்தராய்ப்) பிறந்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டரை - முதல்வ னிடத்தே (வீடுகாதலித்துப்) பத்திபண்ணுகின்ற சிவபத்தரை,—தானே - (விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியாலன்றித்) தானே,— தூய கதியினில் தொகுப்பன் - சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் (அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான்),—மார்க்கர் - ஞானிகளெல்லாம்,—கண்ட நூல் ஓதி - பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஓதி (அதன்வழி யான்),—வீடு காதலிப்பவர்கட்கு - (முறைமையின் மந்ததா முதலிய சத்திநிபாத முடையராய்) முத்திபெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்கு,— ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினை - சிவபெருமானுடைய செந் தாமரை மலர்போன்ற திருவடி கூடு முறைமையினை,—புகலலுற்றாம் - (ஈண்டு வகுத்துக்) கூறுகின்றாம் என்க.

* திருக்குறள், அன்புடைமை, ரு.

(பொ - ரை.) சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னு மிவருள், ஆற்றலு மறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து, ஒழிந்த விருவரின் முற்செய் தவவிசேடத்தாற் சாமுசித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் நூல்வழியான் முத்தி பெற விரும்பும் வைநயிகராயினோர்க்குச் சிவகதி கூடுமுறைமையினை ஈண்டு வகுத்துக்கூறுகின்றோம் எ - ம்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்து கைக்கொண்ட நூல்.

நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. (ரு)

அவையடக்கம்

மறையினா லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற
விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே.

(ப - ரை.) மறையினால் - வேதங்களினாலும்,—அயனால் - அயனாலும்,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினால் - மனத்தினாலும்,—வாக்கால் - வாக்கினாலும்,—மற்றும் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அநுமானப் பிரமாணத்தாலும்,—கூற ஒணாது ஆகி நின்ற - அறிதற்கரிதாய் நின்ற,—இறைவனார் கமல பாதம் - முதல்வனது கமல மலர் போலும் பாதமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும் இயல்பை,—இன்று யான் இயம்பும் ஆசை - இன்று யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை,—நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம் - சால்புடையாராய குணத்தினை யுடையா ரெல்லார்க்கும்,—நகையினை நிறுத்தும் அன்றே - எ எ இஃதோர் இவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம் என்க.

இனி, மறையினல் - வேதங்களாலும்,—அயனல் - அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனுற்செய்யப்பட்ட பதினெண்புராண நூல்களாலும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வியாசனுற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலாலும்,—மனத்தினல் - மநுமுதலிய இருடிகண் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவு இலா அளவினலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அளவை நூலாகிய தருக்கசாத்திரங்களாலும்,—கூற ஒணுது ஆகி நின்ற இறைவனுர் கமலபாதம் - சொல்லுதற்கரிதாய் நின்ற சிவபிரான் கமலபாத மென்றலுமொன்று.

(பொ - ரை) வேதமுதலியவற்று னு மறிதற்கரிய முதல்வன தியல்பை யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை, சால்புடையாரெல்லாரும் ஏயே இஃதோவிவனறிவென் றெள்ளி நகையாடுதற்கேதுவாம் எ - ம்.

அயனுன் மாலான் மனத்தினுன் வாக்கானென்புழி, ஆனுருபு முன்னைய விரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னைய விரண்டுங் கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன ; சாத்தனுற் கண்ணு னேக்கப்பட்ட தென்றாற்போல.

ஈண்டு அளவென்றது அனுமானப்பிரமாணத்தை.

அயன்மாலென்றது உபலக்கணம். கூறொணதென்றது உபசாரம்.

இனி, அயனென்றது அவ்வேதத்திற்கங்கமாய்அயனுற் செய்யப்பட்ட பதினென் புராணநூலையும், மாலென்றது மாயோனவதாரமாகிய வியாதனுற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலையும், மனமென்றது மனுமுதலிய இருடிகளான் மனத்தானினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப் படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன்பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவைநூலாகிய தர்க்கசாத்திரத்தையும், ஆகுபெயரானுணர்த்தின வெனக்கொண்டு வேதத்தானு மதற்கங்கமான புராண மிதிகாச மிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங்களானுங் கூறொணத பாதமென்றுரைத்தலு மொன்று.

அவையடக்கங் கூறியவாறு. (௪)

ஆசங்கை நீக்கல்

அருளினு லாக மத்தே யறியலா மளவி னுலுந்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க லாமே.

(ப - ரை.) (இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும்) சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - (அவனருளிய நூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய) சிவாகமத்தின்,—அருளினல் அறியலாம் - (அனுபவமுடைய தேசிகர்) அருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்,—அளவினுலும் தெருளலாம் - (கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான) அளவையாற் சிந்தித்து மறியலாம், —சிந்தையுள்ளே - (சிந்தித்ததனைத்) தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச் செய்தியால் மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் - சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்து மறியலாம்,—பிறவி மாயா இருளெலாம் இரிக்கல் ஆகும் - (அதனுற்) பிறவி மாயாமைக் கேதுவாகிய பாசக்ஷயமும் பண்ணலாம்,—அடியரோடு இருக்கலாமே - (அதனுல்) அவனடியாரோடு கலந்து (நிட்டை கூடிச் சிவானந்தானுபூதியும்பெற்) றிருக்கலாம் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்விறைவனூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தினனுபவமுடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்; கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான அளவையாற் சிந்தித்துமறியலாம் ; சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்; அதனுற் பாசக்ஷயம் பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெறலாம் எ - ம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது.

மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றிநிகழு மாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள் வணக்க முதலாயினவெல்லாம், பரபக்கத்து நான்முகத்தாற் கூறிப்போந்தனவே யாயினும், பரபக்கம் சுபக்கமென விதனை இருநூலாதலுங் கொள்ளவைத்தமையின், ஈண்டும் வேறு கூறினர்.

அறுவகைச் சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள் வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தி னிறைவனுவா னிவனென்பதூஉம், எனை நான்கு செய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனு லியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன. (கு)

பாயிரம் முடிந்தது.

அளவையிலக்கணம்

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான் றொடங்கி, அவ்வளவையி னியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை யெடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதினொன்குசெய்யு ளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவம் பொருளொப் பாறென்ப
ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி கத்தோ டியல்பெனநான்
களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலு மறைவ ரவையெல்லா
மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே.

(ப - ரை.) அளவை - பிரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை - ஆகமமும், —அபாவம் - இன்மையும்,—பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு (என) - உவமையுமென,—ஆறு என்பர் - அறுவகைப்படு மென்பாரும்,—அளவை மேலும் - அவ்வறுவகைப்பிரமாணங்கட்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசேடமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,—ஐதிகத்தோடு - உலகவாதமும்,—இயல்பு என - சகசமுமென,—நான்கு அளவை காண்பர் - நான்கு பிரமாணமுள வென்பாரும்,—அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் - அப்பத்துக்கு மேலும் (பிரமாணங்களுள) வென்பாருமுளர்,—அவை யெல்லாம் அளவை - அவையெல்லாம் பிரமாணமே யாயினும்,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை என்ற - ஆகமமு மென்ற,—இம்மூன்றின் அடங்கிடுமே - இம்மூன்றனு ளடங்குவன (வன்றி வேறுவனவல்ல) என்க.

(பொ - ரை.) பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப் படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரி சேடமுதலிய நான்கு பிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்கு மேலும் பிரமாணங்களுளவென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவன வன்றி வேறுவன வல்ல எ - ம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினர் கூறுப; அஃததனுளடங்காதென்பது * " நூலுரைத்தானொருவனுளன் " என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணம் இனைத்தென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

மாசறு காட்சி யையந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னா
வாசற வறிவ தாகு மனுமான மவினா பாவம்
பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகுங்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(ப - ரை.) (அம்மூன்றனுள்) விகற்பம் முன்னா - நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயம் திரிவு இன்றி - ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி,—ஆசு அற அறிவது - (விடயங்களை) நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—மாசு அறு காட்சி ஆகும் - குற்றமற்ற காட்சி யளவை யெனப்படும்,—மறை பொருள் - (அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் (பெறற் பாலதாய்) மறைந்துநின்ற பொருளை, — பேசுறும் அவினாபாவம் ஏதுக்கொண்டு - சொல்லப் பெற்ற (அதனை) விட்டு நீங்காது (யாண்டு முடனாய் நிகழும்) ஏதுவைக்கொண்டு,- (விகற்பம் முன்னா ஐயம் திரிவு இன்றிப்) பெறுவது - அவ்வாறு நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக் கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அனுமானம் ஆகும் - கருதலளவை யெனப்படும்,—இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளை - இவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலும் அறியப்படாத (பரலோக பாதாளலோக முதலிய) பொருள்களை,—(விகற்பம் முன்னா ஐயம் திரிவு இன்றிக்) காட்டும்-(ஆத்த வாக்கியங்கொண்டு) அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக் கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணரச் செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காசு அறும் உரை - குற்றமற்ற உரையளவை யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவை யெனப்படும். அங்ஙனம் நேரே யறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறைந்து நின்ற பொருளை

* இந்நூற்பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மத மறுதலை, ௯௨.

அதனை விட்டுநீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழும் ஏதுவைக் கொண்டு அவ்வாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி கருதலளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானு மறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தவாக்கியங்கொண்டு அவ்வாறுணரச்செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி உரையளவை யெனப்படும் எ - ம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோக முதலாயின.

இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங் கொண்டறிவது அருத்தவாதம்.

ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னாவென்பதனை யாண்டுங்கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே
கொண்ட றிரிவாம் பெயர்சாதி குணமேகன்மம் பொருளெனவைந்
துண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மைமாத்திரத்தின்
விண்ட வில்லா வறிவாகும் விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

(ப - ரை.) (மேற் கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்) விண்டல் இல்லா - (பெயர் முதலியவற்றாற்) பகுத்தறித லின்றி,—பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் அறிவு - (இஃதொன்று தோன்றா நின்றதெனப்) பொருளுண்மை மாத்திரையே அறியு ஞானசத்தி,—விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே ஆகும் - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்ட பொருளை - அங்ஙனமறிந்த பொருளை,—இரட்டுறவே கருதல் - இஃது யாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயுஞானசத்தி,—ஐயம் - ஐயக்காட்சி யெனப்படும்,—திரியவே கொண்டல் - அதனை யதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவு ஆம்-திரிவு காட்சி யெனப்படும்,—பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து - பெயருஞ் சாதியுங் குணமுங் கன்மமும் பொருளுமாகிய ஐந்தும் (பொருடோறும் உண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட்க ணுள்ளவாறு இனிதுவிளங்க வுணரு ஞானசத்தி),—அ விகற்ப உணர்வினுக்கு உண்டு - அந்தச் சவிகற்பக்காட்சிக்கு உண்டென வுணரப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள், பெயர் முதலியவற்றாற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று

தோன்றுநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்ப மெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொருளை இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாதாராயும் ஞானசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறு பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானசத்தி திரிவெனப்படும். பெயர் முதலியவைந்தும் பொருடோறு முண்மையின் அவ்வைந் தும் அப்பொருட்கண்ணுள்ளவா றினிதுவிளங்க வுணரும் ஞான சத்தி ச்விகற்ப மெனப்படும். எ - ம்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத் துக்கண்ட பொருளின்க ணிகழ்வதன்மையின், அதனையீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினர்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்ப முத லிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

காண்டல் வாயின் மனந்தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சியென
வீண்டு நான்கா மனுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்றிரண்டா
மாண்ட வுரைதந் திரமந்திரத்தோ டுபதே சச்சொ லென்மூன்றாம்
பூண்டவளவைக்கெதிர் புலன்றன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

(ப - ரை.) (அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையாவது,— வாயிற் (காட்சி) - வாயிற்காட்சியும்,—மன (க்காட்சி)-மானதக்காட்சியும்,— தன் வேதனை (க்காட்சி) யோடு - தன் வேதனைக் காட்சியும்,—யோகக் காட்சியென - யோகக்காட்சியுமென,—ஈண்டு நான்காம் - இங்ஙன நான்கு வகைப்படும்,—அனுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் என்று - தன்பொருட்டனுமானமும் பிறர் பொருட்டனுமானமுமென,— இரண்டாம் - இரண்டுவகைப்படும்,—மாண்ட உரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்திர (ச்சொல்) - தந்திரகலையும், — மந்திரத்து (ச்சொல்) லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச் சொல் என - உபதேசகலை யுமென,—மூன்றாம் - மூன்று வகைப்படும்,—பூண்ட அளவைக்கு எதிர் புலன் - பொருந்திய இப்பிரமாணங்களான் அறியப்படும் பிரமேயங்கள தியல்பு,—தன் இயல்பு பொது (இயல்பு) என்று - சிறப்பியல்பு பொது வியல்பென,—இரண்டாமே - இரண்டு வகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை வாயிற்காட்சி முதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை தன்பொருட்டுப் பிறர் பொருட்டென இரு வகைப்படும்; உரையளவை தந்திரகலை

முதன் மூவகைப்படும். இப்பிரமாணங்களா னறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படும் எ - ம்.

இதனுனே, காட்சி முதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்ருனளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அன்னிய சாதி யுந்தன் சாதியு மகன்று நிற்ற
றன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்த
றுன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னவிவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவு மடங்கிடு மான முற்ருல்.

(ப - ரை.) (சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற விரண்டனுள்) அன்னிய சாதியும் - (ஒரு பொருட்கு) வேற்றுச் சாதிப்பொருளினும்,—தன் சாதியும் - தன் சாதிப்பொருளினும்,—அகன்று நிற்றல் - செல்லாது (தனக்கு மாத்திரையே யுரித்தாய்) நிலைபெறுந் தன்மை,—தன் இயல்பு - சிறப்பியல் பெனவும்,—அன்னியத்தைத் தவிர்ந்து - வேற்றுச் சாதிப் பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது,—தன் சாதிக்கு ஒத்தல் - தன்சாதிப் பொருட் கெல்லாம் ஒப்ப நிலைபெறுந் தன்மை,—துன்னிய பொது இயற்கை - பொருந்திய பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும்,—மானம் - காட்சி முதலிய பிரமாணங்களால்,—மன்னிய பொருள்கள் - பொருந்திய பிரமேயப்பொருள்களை,—உற்ருல் - அறியலுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,—சொன்ன இவ்விரண்டினுள்ளே அடங்கிடும் - ஈண்டுக் கூறிய இவ்விரண்டியல்பினுள் ஒன்று பற்றி அறியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டனுள், ஒருபொருட்கு வேற்றுச்சாதிப் பொருளினுந் தன்சாதிப் பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்குமாத்திரையே யுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை சிறப்பியல் பெனவும், வேற்றுச்சாதிப் பொருண் மாத்திரையிற் செல்லாது தன்சாதிப் பொருட்கெல்லாம் ஒப்ப நிலைபெறுந்தன்மை பொதுவியல் பெனவுங் கூறப்படும். காட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் பிரமேயப்பொருள்களை யறியலுறுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினு ளொன்றுபற்றி அறியப்படும். எ - ம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேருகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமன்ருய்ப்போ மென்பதாயிற்று.

பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமாணிய மென்பதனையு மறியு மெனவும், தான் பிராமாணிய மாகாதவழி அவ்வாகாமை மாத்திரையே பிறிதொன்று னறியப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்று னறியப்படுவதே யென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க.

இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பாதத்துவமென வழங்குப.

சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பல பொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனுனே மேற் றன்னியல்பு பொதுவியல் பென்றவற்றி னிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன்வைத்தவாறு. (௫)

உயிரினே டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச்
செயிருறு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
யயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும்) உயிரின் - (தன்னை நோக்கி நிற்கு மறிவாகிய) ஆன்மாவினின்றும்,—ஒடு உணர்வு - (விடயங்களை நோக்கி) ஒடு மறிவாகிய சிற்சத்தி,—வாயில் - கண் முதலிய பொறிகளையும்,—ஒளி (ஆதி) - (அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந்) தேயு முதலிய பூதங்களையும்,—உரு ஆதி பற்றி - (அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டுநீங்குதலின்றி யுடனுகிய) உருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு,—செயிர் - ஐய விபரீதக்குற்றங்களும்,—உறு விகற்பம் இன்றி - பொருந்திய பெயர் சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி,—தெரிவது - (உருவமுதலிய வைம்புலன்களை நிருவிகற்பமா) யறியு மறிவு,—இந்திரியக் காட்சி - வாயிற் காட்சி யெனப்படும்,—ஐம்புலன் சார்ந்து - அங்ஙன மைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர்,—அயர்வு இல் - மீள மறத்தலின்றி,—இந்திரிய ஞானம் - (சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்) வாயிற்காட்சியறிவு,—மயர்வு அற - (பெயர் சாதி முதலியவற்றான்) விபரீதமாதலின்றி (நிச்சயமாய்),—உயிர்க்கண் - புத்திதத்துவத்தின்கண்,—வந்த ஞானம் - வருதலானுகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது, — மானதக் காண்டல் ஆமே - மானதக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்கு மறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை

நோக்கியோடு மறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டுநீங்குதலின்றி உடனுய உருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளை யும் அதிட்டித்துக் கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர் சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி, உருவமுதலியவைம்புலன்களை நிரு விகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சி யெனப்படும் ; அங்ஙன மைம் புலன்களை இயைந் தறிந்தபின்னர் மீளமறத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு, பெயர் சாதி முதலியவற்ருன் விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்திதத்து வத்தின்கண் வருதலானுகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினே டுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சி யெனப்படும். எ - ம்.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்விலிந்திரிய ஞானமென மாறுக.

இன் ஐந்தாமுருபு.

ஓடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக.

சார்ந்தபி னென்பது சார்ந்தெனத்திரிந்து காரியத்தின்மே னின் றது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார்.

வந்தஞான மென்னும் பெயரெச்சம் “ ஆறுசென்றவெயர் ” என்ருற் போல நின்றது.

மனத்தின் ருெழிற்பாடு முன்னுக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமை யென்னுமுத்தியான் உயிரினேடுணர்வு தெரிவ தென்பதனை அளவையதிகார முழுதினு முய்த்துரைக்க.

இதனனே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகள தியல்பு கூறப்பட்டது.

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தருந்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால வியல்பகல் பொருள்க ளெல்லா
மிருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே.

(ப - ரை.) (அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்து இன்பத் துன்பம் - நுகரப்படு மின்பதுன்பங்கள், — உள்ளத்து அறிவினுக்கு - புருடனதறிவிற்கு (விடயமாம்படி),— அராகம் ஆதி தரும் - அராக முதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுவதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,— தன்வேதனைக் காட்சி ஆம் - தன்வேதனைக் காட்சி யெனப்படும், மலங்கள் - (இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற) மலசத்திகளை,— சமாதியான் வாட்டி - இயம நியம முதலிய அட்டாங்கயோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து, — இருந்து - (ஓரிடத் தொருகாலத்) திருந்தாங்கிருந்து, —பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் - பொருந்தப்பட்ட மூவிடத்தும் முக்காலத்தும் இயல்பாக விரிந்த பொருள்களெல்லாவற்றையும், — உணர்கின்ற ஞானம் - காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—நல் யோகக் காண்டல் ஆமே - நன்மையாகிய யோகக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்ப துன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தன்வேதனைக்காட்சி யெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து ஓரிடத் தொரு காலத் திருந்தாங்கிருந்து மூவிடத்தும் முக்காலத்துப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக் காட்சியெனப்படும். எ - ம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக் கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்
தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானந்
தொக்க விவற்றுற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு
மிக்க வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவிரண்டாம்.

(ப - ரை.) மூன்று எதுவுடைய பொருளை - இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கம் மூன்றின் - பக்கமுதலிய

மூன்றின் வைத்து,—பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம் - (அவினுபாவம் பற்றி) ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது,—தன் பொருட்டாம் (அனுமானம் ஆகும்)-தன்பொருட் டனுமானமாம்,--தொக்க இவற்ருற் பிறர் தெளியச் சொல்லல் - பொருந்திய அவ்வேதுக்களானே (தானறிந்ததனைப்) பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது,- பிறர்தம் பொருட்டாம் அனுமானம் ஆகும்-பிறர்பொருட் டனுமானமாம்,-- அச்சொல்லும் - அங்ஙனம் பிறரறியப் போதித்தலாகிய சொல்லும்,— மிக்க அன்னுவயத்தினெடு வெதிரேகச்சொல் என - மேலாகிய உடம் பாட்டுச்சொல்லும் மறைச்சொல்லுமென,—இரண்டு ஆம்-இரண்டுவகைப் படும் என்க.

(பொ - ரை.) இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவு டைய சாத்தியத்தைப் பக்க முதலிய மூன்றின் வைத்து அவினு பாவம்பற்றி ஆராய்தற் குரிய ஞானமாய் உயிரினேடுணர்வு தெரி வது தன்பொருட்டனுமானமாம்; அவ்வேதுக்களானே தானறிந் ததனைப் பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டனுமானமாம். அங்ஙனம் பிறரறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறை யென்று இருவகைப்படும். எ - ம்.

இதனுனே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யனுமானங்களதியல்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா முவமை நிகர்பக்க
மான்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுத [லும்.
லென்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமா மொன்று பொருளின்

(ப - ரை.) பக்கம் மூன்று - பக்க மூன்ருவன,—பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில்பக்கம் எனத் தோன்றும் - பக்கமுஞ் சபக்கமும் விபக்கமு மென் பனவாம்,—துணி பொருளுக்கு இடம் பக்கம் ஆம் - அவற்றுள் (ஐயுற்றுத்) துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர்பக்கம் - அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொரு ளிருக்குமிடஞ் சபக்கமெனப்படும்,—ஆன்ற பொருள் சென்று அடை யாத இடம் நிகரில் பக்கம் ஆம் - மாட்சிமையாகிய அப்பொருளில்லாத விடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதல் என்ற இரண்டும் - (இம்மூன்றனுண்) முதற்கட்பொருந்திய பக்கஞ் சபக்க மிரண்டும்,—பொருள் உண்மைக்கு

இடம் ஆம் - பொருளுண்டென அறிதற் கிடமாம்,—ஒன்று - எனை விபக்கம்,—பொருள் இன்று ஆம் - அஃதில்லை யென்றறிதற் கிடமாம் என்க.

(பொ - ரை.) பக்கமூன்ருவன பக்கஞ் சபக்கம் விபக்க மென்பனவாம். அவற்றுள், ஐயுற்றுத் துணியற் பாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்; அதற்கெடுத்துக் காட்டப் படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப் படும்; அப்பொருளில்லாதவிடம் விபக்க மெனப்படும். இம்மூன் றனுட் பக்கஞ் சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென அறிதற்கிட மாம்; விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாம். எ - ம்.

துணிபொருள் எதிர்கால வினைத்தொகை.

அவிஞபாவ மறிதற்கண் ஐயமறுத்தற் பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்க மிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண் மைக் கிடமா மொன்று பொருளின்ரு மெனவுங் கூறினர்.

இதனுனே மேற் பக்கமூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப் பட்டன. (கூ)

ஏது மூன்ரு மியல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை
யோதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
ஞதி யாய வனல்காட்ட லாகு மநுப லத்தியது
சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பிடினே.

(ப - ரை.) மூன்று ஏது - (மேலெடுத்துக்கொண்ட) மூன்றேதுவா வன,—இயல்பு காரியத்தோடு அநுபலத்தி ஆம் - இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம்,—இவை ஓதின் - இவற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமிடத்து, மாமரத்தைக் காட்டல் - மா முதலிய சொற்கண் மர முதலிய பொருளை உணர்த்துதற்கண் (வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களி னியல்பா னுள தாகிய வாற்றல்),—இயல்பு - சகசவேது வெனப்படும்,—புகை தன் ஆதி யாய அனல் காட்டல் - புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய தத் தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறு காரியம் ஆகும் - (அவை) பொருந்திய காரியவேது வெனப்படும்,—செப்பிடினே-சொல்லுமிடத்து, சீதம் இன்மை பனி இன்மை காட்டல் போலும் - குளிரில்லாமை முத லிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய் காரணுபாவங்களை உணர்த் துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணுபாவங்கள் குளிர்வாராமை

முதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தி யது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) மேலெடுத்துக் கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மாமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரண மின்றி அச்சொற்களினியல்பா னுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேது வெனப்படும்; புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவை காரியவேது வெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தியேது வெனப்படும். எ - ம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப் படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய் தலைக் காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது * "வாளைமீ னுள்ள றலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட் டன. (௧0)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லந்நுவயம்
வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் றுகு மலரினெடு
முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை
தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுளர்துணிந்தே

(ப - ரை.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையால் அனல் உண்டு - புகையுள்ளவிடத்தே அனலுண்டென (உடம்பாடு பற்றி),—அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் - அட்டிலை உவமை கூறுஞ்

* திரிகடுகம். செ - எ.

சொல்,—அந்நுவயம் - அந்நுவயச்சொல்லாம்,—வகையாம் அனல் இலா இடத்துப் புகை இன்றாகும் - விளக்கமாகிய நெருப்பில்லாத இடத்துப் புகையில்லை யென (மறுதலைபற்றி),—மலரினொடு முகை ஆர் நீரிற்போல் என்று மொழிதல் - மலரும் அரும்பு நிறைந்த தாமரை யோடையை உவமை கூறுஞ்சொல்,—வெதிரேகச் சொல் - வெதிரேகச் சொல்லாம்,—இவை-இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,—தொகை ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுங் கூட - தொகைபொருந்திய மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநய மும் நிகமனமு மென்னும் ஐவகை உறுப்புக்களான் இணங்க வைத்து, — துணிந்தே சொல்லுவாரும் உளர் - தெளியக் கூறுவாருமுளர் என்க.

(பொ - ரை.) மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ளவிடத்தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உவமைகூறுஞ் சொல் அந்நுவயச் சொல்லாம் ; நெருப்பில்லாதவிடத் துப் புகையில்லையென மறுதலைபற்றித் தாமரையோடையை உவமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகச் சொல்லாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநய மும் நிகமனமுமென்னும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவைத் துத் தெளியக் கூறுவாருமுளர். எ - ம்.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. (கக)

போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமான
மோது முரையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமான
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
யாதி யாக வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(ப - ரை.) நாற்றத்தால் போது அறிதல் - நாற்றமுதலிய ஏதுப் பற்றிப் போதுமுதலிய (காட்சிப் புலனாதற் குரிய) பொருளை உயிரினோ டுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வக்காட்சியனுமானம்-பூர்வக்காட்சி யனுமா னமெனப்படும்,—ஓதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல்-ஓதப்பட்ட உரைமுதலிய ஏதுப்பற்றி அறிவினளவுமுதலிய (கருத்துப் புலனாதற் குரிய) பொருள்களைத் (தன்குறிப்பொடு சார்த்தி) உயிரினோடுணர்வு தெரி வதெல்லாம், —கருதலனுமானம் - கருதலனுமான மெனப்படும்,—நீதி யான் இச்செய்தி முன் கன்மபலம் - (இவ்விரண்டினும் வேறாய்) முறை மையின் (முன்வினை யெனப்படும்) இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின்

அவ்வாறுநிகழு முயற்சியே யாமானால்,—இப்போது நிகழ்வது ஆதியாக வரும் பயன் என்று அறிதல்-இங்கும் அவை செயின் மேலங்காகு மென்றுற்போல வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி ஊகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—உரையாலனுமானம் - உரையனுமான மெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) நாற்றமுதலிய ஏதுபற்றிப் போது முதலிய காட்சிப்புலனாதற் குரிய பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக்காட்சி யனுமான மெனப்படும். உரைமுதலிய ஏதுபற்றி அறிவினளவு முதலியகருத்துப்புலனாதற்குரிய பொருள்களைத் தன்குறிப்போடு சார்த்தி உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் கருதலனுமான மெனப்படும். இவ்விரண்டினும் வேறாய் இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலானால் இங்கும் அவை செயின் மேலைக்காகும் என்றுற்போல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல்லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி ஊகித்துத் துணிவதாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் உரையனுமான மெனப்படும். எ - ம்.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமான மெனப்படு மென்பாருமுளர்.

இதனானே அவையிற்றின்மேலுமறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. (கஉ)

அநாதியே யமல னாய வறிவனூ லாக மந்தான்
பினாதிமா றின்றிப் பேண றந்திர மந்தி ரங்கண்
மனாதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகுந்
தனாதியீ றிலாதான் றன்மை யுணர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(ப - ரை.) அநாதியே அமலனாய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த நூல்களெனப்படும் வேதாகமங்கள் (கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்),—பின் ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் - (அவற்றுட் கருமகாண்டம்பற்றிப்) பின்னொடுமுன் மாறுகோளின்றி அநுட்டித்தலை

உயிரினோ டுணர்வு தெரிவது,— தந்திரம் - தந்திரவுரையளவை யெனப் படும்,—மனுதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை - (உபாசனு காண்டம்பற்றி) மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயி ரினேடுணர்வு தெரிவது, — மந்திரங்கள் ஆகும் - மந்திரவுரையளவை யெனப்படும், — தன் ஆதி ஈறு இலாதான் - (ஞானகாண்டம்பற்றித்) தனக்கு முதலு முடிவு மில்லாத இறைவன், — தன்மை உணர்த்துதல் - (தன்னின்வேறல்லாத எண்குண முடையனுதல் தன்னின் வேருகிய பசுபாசங்களை யுடையனுதன் முதலிய) தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது, — உபதேசந்தான்- உபதேச வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனருளிச் செய்த வேதாகமங்கள் கருமகாண்டம் உபாசனுகாண்டம் ஞான காண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னெடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினே டுணர்வு தெரிவது தந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; உபாசனு காண்டம்பற்றி மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலுமுடிவுமில்லாத இறைவன் தன்னின் வேறல்லாத எண்குணமுடையனுதல் தன்னின் வேரு கிய பசுபாசங்களை யுடையனுதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுண ருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவை யெனப்படும். எ - ம்.

வேதமும் ஆகம மெனப்படு மென்பது சீகண்ட பாடியத்துள்ளுங் காண்க.

ஆத்தவாக்கிய மென்ப துணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனுய வறிவ னென்ருர்.

அறிவனூலென்புழி ஆருவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமு மிலக்கணமும் பின் முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரி வது தந்திரவுரையெனவும், மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகளைக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனுதியீறிலாதான்

றன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கி யங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு மற்றை உபாசனகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம்பட முதலிய உலகச்சொற்கள் பற்றி அவ்வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சி யனுமானங்களி னடங்கிடாப்பொருளைக் காட்டுவன வன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுப்பற்றி யறிவதாகிய அனு மான விசேடமாவனவன்றி உரையளவை யாதற்கேலாமை யறிக.

சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவையாவ தன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அநுபவநிகழ்தலின், இன்னோ ரன்னவற்றை வேறுபிரமாண மென்னாது காட்சி முதலியவற்றுளடக்கு தல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இதனானே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது.

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப் போலி யொருமூன்றாய்
வேண்டு மெழுமூன் றுகும்விளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான்
காண்டுந் தோல்வித் தானமிரண் டிருபத் திரண்டாங் கருதிலிவை
யாண்டு மொழிவ ரவையெல்லா மளக்கி லறுபத் தைந்தாகும்.

(ப - ரை.) ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு-மேற்கூறிப் போந்த அனு மான சாமக்கிரியைகளுள் துணிபொருட் கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதா கிய பக்கப்போலி, துணியும் பொருட்கிடனாகாததூஉம், துணியும் பொருட் கொருமருங்கிடனாகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கிடனாவதூஉம், துணிந்த பொருட்கொருமருங்கிடனாவதூஉமென நான்கு வகைப்படும்.

ஏதுப்போலி ஒருமூன்றாய் வேண்டும் எழுமூன்றாகும் - சாத்தியப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக் கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம், மறுதலைக்கட்படுவ தூஉம், ஒருதலைப் படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத் தொன்றாம்.

அவையாவன:—சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉ மெனச் சார்புபற்றிய குற்றம் இரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூப முண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடண மில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசே டியமுண்மையறியப் படாததூஉம் ஒருபருங்கில்லதூஉம் ஒருபருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம் பானுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றம் ஒன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படா ததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றம் இரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத எதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும்,

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சி யளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய எதுப்போலிவிரி ஐந்தும்,

பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற்சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறுததூஉமென ஒருதலைப்படாத எதுப்போலிவிரி மூன்று மாம்.

விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான் காண்டும் - இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனுதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரேகம் பற்றி யும் இருவகைப்பட்டு, விரியான் ஒரோவொன்று ஒன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும்.

அவையாவன: — சாத்தியமுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் எதுவுடைத்தாகாததூஉம் எதுவுடைமை நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பானுக்குடம்பா டாகாததூஉம் செயற்கையானுகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப்போலிவிரி ஒன்பதும்,

சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென் பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் எதுவின்மையுடைத்தாகாததூஉம் எது வின்மையுடைத்தென்பதுநிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையுமுடைத் தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம்

சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பானுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப் போலிவிரி ஒன்பதுமாம்.

தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம் - இனித் தருக்க வாதத் தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம்.

அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்க மாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப்பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான் கூறிய எதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோ ராற்ருன் எதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந்தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும், பயனொடு படாதனபேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி அண்மை இல்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோள் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை இரட்டித் துச் சொல்லுதலும், பிறன்கூறியபொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொருளை அறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும், விடை சொல்லத்தெரியாது வேறொரு கருத்துடையான் போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச்சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக் கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியா துடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக் குக் குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தினேனைத் தோல்வித்தான மெய்தினையென் றறிந்து கூறு திருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினையென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை.

அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும் - அவைகளை அளவிடு மிடத்தே இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத் திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தாம்,—இவை கருதில் யாண்டும் ஒழிவர் - இவைகளை விசாரிக்கின் அநுமானவளவைக் கெவ்விடத்துங் குற்றங்களா மென்று ஒழிவர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த அனுமான சாமக்கிரியை களுள் துணி பொருட்கிடனாதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறை பாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்று வதாகிய பக்கப்போலி, துணியும் பொருட்கிடனாகாததூஉம்,

துணியும்பொருட் கொருமருங்கிடனாகாததூஉம், துணிந்த பொருட்கிடனாவதூஉம், துணிந்தபொருட் கொருமருங்கிடனாவதூஉமென நான்குவகைப்படும்.

சாத்தியப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்த லாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்தொன்றாம்.

அவையாவன: — சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மையறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மையறியப் படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மையறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மையறியப்படாததூஉம் பானுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றமொன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்தி பற்றிய குற்றமிரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின்விரி பதின்மூன்றும்,

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டுவருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத் தலையுடைய ஏதுப்போலி விரிஐந்தும்,

பக்க சபக்கமாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்கவிபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறுததூஉமென ஒருதலைப்படாத வேதுப்போலிவிரி மூன்றுமாம்.

இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற்கிடனுதலாகிய உவமையிலக் கணமின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப் போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரேகம் பற்றியும் இருவகைப் பட்டு, விரியானேரோவொன் றென்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப் படும்.

அவையாவன: — சாத்தியமுடைத்தாகாததூஉம் சாத்திய முடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டு முடைத்தாகாத தூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூப மில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானுகிய வியாத்தியுடையதூஉ மென அந்நுவய வுவமைப்போலிவிரி ஒன்பதும்,

சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத் தாகாததூஉம் ஏதுவின்மையுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாத தூஉம் இரண்டின்மையுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேக வுவமைப் போலிவிரி யொன்பதுமாம்.

இனித் தருக்கவாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியானிருபத்திரண்டாம்.

அவையாவன: — தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறி தொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப் படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் ஏதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல்வியைப் பிறிதொன்று பேசி மறைத் தலும், பயனெடுபடாதன பேசுதலும், பொருள் இனிது விளங் காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை

தகுதி யண்மையில்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோண் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறை யப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித் துச் சொல்லுதலும், பொருளையிரட்டித்துச் சொல்லுதலும்,பிறன் கூறிய பொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொரு ளையறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும், விடை சொல்லத் தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன்போன்றிருத்தலும், வாதத் தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியா துடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம் பேசுதலும், தோல்வித்தான மெய்தி யோனைத் தோல்வித்தானமெய்தினு யென்றறிந்து கூறுதிருத்த லும், தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்தினுயென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலு மெனவிவை.

இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இரு பத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும் அனுமானவளவைக்குக் குற் றங்களாம் எ - ம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னுகவையாது இறுதிக் கண்வைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேது வுவமைகளை எடுத்துச்சொல்லும்வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துளடங்கும்.

ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப் போலியு ளடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர்.

பக்கவுவமைகளினிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப் போலி உவமைப்போலி எனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலி யெனப் படாமை யறிக.

இதனானே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்க ளிவை யென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அளவையிலக்கணமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௨௦.

பிரமாணவியல்

முதற் சூத்திரம்

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையா னுணரப்படும் முப்பொருள்கள துண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்துவான் றொடங்கி, முதற் சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார்.

ஒருவனே டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி
மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(ப - ரை.) ஒருவனேடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம் எல்லாம் - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் (இவ்வாறவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்) கூறப்படும் பிரபஞ்சத் தொகுதி,—வருமுறை - தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,—வந்து நின்று போவதும் ஆதலால் - தோன்றி நிற்றலே யன்றி அழிதலு முடைமையால்,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - (அது தன்னைத்) தோற்றுவிப்பா னொருவினைமுதலே அவாய் நிற்கும்,—(ஆகலான்) ஈறுமாகியே - (அவ்வுலக மொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற) சங்கார காரணனே,—அநாதி முத்த சித்து உரு மன்னி நின்று - (அஃதொடுங்கிய பின்னும்) அநாதி முத்த சித்துருவாய் நிலை பெற்று நின்று,—மருவிடும் - (அநாதி பெத்த சித்துருவின்பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை) முன்போலவே தோற்றுவிக்கும்,—தான் முதல் - (அதனல்) அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

(பொ - ரை.) அவ னவ ளது வென்னும் அவயவப்பகுப்புடைய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றேன்றி நின்று அழிதலுடைமையால், அது தன்னைத் தோற்றுவிப்பா னொரு வினைமுதலை அவாய்நிற்கும்; ஆகலான், அவ்வுலக

மொடுங்குதற்கு எதுவாய்நின்ற சங்கார காரணனே அஃதொடுங் கிய பின்னும் அநாதிமுத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று அநாதிபெத்த சித்துருவின்பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும் ; அதனால் அவனே யுலகிற்கு முதற் கடவுள் எ - ம்.

* "கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே" என்பத னுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னு மொருமை அத் தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனேயென்னு மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை யேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு.

ஆகியென்பது பெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். † "குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கே தரும்" என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது.

முழுவது மொடுங்கியபின் முதல்வ னெவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதி பெத்த சித்துருவு முண்டென்பதூஉம், மீளவு மருவுவித்தல் அதன் பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

‡ " மலத்துளதாம் " என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனே டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்தலாகிய அடைமொழி வந்து நின்று போவதாகிய எதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையு முடைத்தாய் முதனூன் முதற்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க.

இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார். (க)

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், அஎ.

† திருக்குறள், கஎக.

‡ சிவஞான போதம், க.

முதலதிகரணம்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரென்னி
னிதற்குயா னநுமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

(ப - ரை) முன்னோர் - உலகாயத நூலுணர்ந்தோர்,—மதித்து - (காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென) மதித்து,—உலகு அநாதியாக மன்னியது என்பர் - உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர்,—(ஆகலான்) உதிப்பதும் ஈறும் உண்டு என்று உரைப்பது - (நிலைத்தொழி லொன்றே யன்றி எனைத்) தோற்றமு நாசமும் உண்டெனக் கூறுவது,—என்னையென்னின் - பெறப்படாதெனின்,—இங்கு விதிப்படி - ஈண்டு (நீ) விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—இம் மேதினிக்கே - இவ்வுலகின்கண்ணே,—பூதாதி எல்லாம் - பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக் காணலான் - தோற்ற நாசங்களாகிய எனை இரண்டு தொழிலுமுடனிகழக் காண்டலான்,—யான் இதற்கு - யானிதனைச் சாதித்தற்கு,—அநுமானாதி எடேன் - (நீ கொண்ட காட்சியளவை யொன்றே அமையுமாகலின்) ஈண்டு அநுமாந முதலிய வேறு பிரமாணங்கள் எடுத்துக்காட்டுவேனல்லேன் என்க.

(பொ - ரை.) உலோகாயத நூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக்கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலைத்தொழிலொன்றேயன்றி எனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்,—ஈண்டு நீ விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே எனையிரண்டு தொழிலும் உடனிகழக் காண்டலான், இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட காட்சியளவையொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்களெடுத்துக் காட்டல் வேண்டா எ - ம்.

படி உவமவுருபு.

* "தோற்றமுமீறு முள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

---

* சிவஞானபோதம், சூத். க. அதி. க.

மேதினிக்கென்பது உருபு மயக்கம்.

இதனுனே உலகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பாபக்கத்துட் சித்தாந்தப் பார்வையாற் பாபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப்பார்வையால் அவர் கூறு மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றூர். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவுமிவ்வாறே கொள்ளப்படும்.(உ)

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடி னியல்பி னுக்குச்
செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியே வியல்ப தின்று
மியல்பதாம் பூதந் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தி யென்னிற்
செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படு மசேதனத்தால்.

(ப - ரை.) தோற்றி மாய்கை - அத்தோற்றக் கேடுகள்,—இயல்பு காண் என்றிடின் - (உலகிற்)கியல்(பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்) றெனின், — செயலது இயல்பினுக்கு இன்று - (தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின்) விகாரமாதல் இயல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி இயல்பே - (அங்ஙனம்) விகாரமாதலே (உலகிற்)கியல் பெனின்,—செய்தி இயல்பது இன்றும் - (அவ்வாறியம்புவார்க்கு) விகாரத்தின் (வேறு) யியல்பென்ப தொன்றில்லை யெனப்படும் (படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும் இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு),—பூதந்தானே இயல்பதாம் - பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளனவாம்,—செய்தி இயற்றிடும் என்னின் - (அவை தோற்றி மாய்தலாகிய) விகாரத்தைச் செய்யுமெனின் (நன்றுசொன்னுய்),—செயற்படும் அசேதனத்தால் - (அவை யங்ஙனந்) தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலின்,—செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - (செயப்படு பொருட்கு) வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அத்தோற்றக் கேடுகள் உலகிற்கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப் படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாதலியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமாதலே உலகிற் கியல்பெனின்,—அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின் வேறுய் இயல்பென்ப தொன்றில்லையெனப்

படும்; படவே தோற்றிமாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெனின், — நன்று சொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படு பொருளாகலிற் செயப்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் எ - ம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதன மென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினு னென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளு மொன்றுதல் யாண்டுமின்மை யுணர்க. (ரு)

நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னி
னிலங்கிய தோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

(ப - ரை.) கால் காண நிறுத்திடும் - (நான்கு பூதங்களுள்) வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையுங் காணும்படி நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தின் நிலைபெறும்,—அனல் அழிக்கும் - அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தின் அழிவெய்தும்,—புனல் ஆக்கும் - அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திலே தோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதுவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம்,—(இங்ஙனஞ்செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ண அமையும்),—ஒருவன் இங்குப் பண்ணிட வேண்டா என்னின் - வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதல் மிகையாமெனின்,—இலங்கிய இவை தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இசைதலாலே - (அற்றன்று), விளங்கிய இந்நான்கு பூதங்களும் ஒப்ப முத்தொழிற்படுதலான் (இவை யொன்றனைக் காரியப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன வன்மையின்),—தோற்றம் (நிற்றல்) நாசம் தனக்கு இலா நலம் கிளர் நாதன் வேண்டும் - (இவைபோல) முத்தொழிற்படுதல்

தனக்கின்றி விளங்குகின்ற மேம்பாடுடைய இறைவனொருவனே (இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு) வேண்டப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தினிலை பெறும்; அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தினழிவெய்தும்; அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமுகத்திற்றோன்றும்; பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்றும் நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானும் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ணவமையும், வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—அற்றன்று ; இந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன்றனைக் காரியப்படுத்துமாற்றல் உடையனவன்மையின், இவைபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும் எ - ம்.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச் செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் - மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடம்பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலகாயதரிலொருசாரார் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (௬)

சார்பினிற் றோன்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னிற்
றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோநீ செப்பா
யோரினில் லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே.

(ப - ரை.) (கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற் றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற் றோன்றும் பொருட்குச்

சார்பாய் மேம்படுதலின்) எல்லாம் சார்பினில் தோன்றும் - எல்லாப் பொருளும் (வித்தின் கேட்டின் அங்குரம்போல) அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம் பற்றிக் கூறவமையும்,—தேரின் தருபவன் இல்லை என்னின் - (ஆதலால்) ஆராயுமிடத்து இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்ற நாசமின்மை பற்றி மேம்பாடுடையனு யுளனுதல் வேண்டாவெனின்,—தோற்றம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - (அற்றன்று) நீ சார்பிற் ருேற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ கூறுவாயாக,—ஓரின் இல்லதுவும் தோன்ருது - உணரு மிடத்து இல்பொருட்காயின் (அது முயற்கோடுபோல) ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை, — உள்ளது உதிக்கவேண்டாவேல் - (அற்றேல் குடம்போல) உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின்,—இரண்டும் இன்றிச் சோர்வு இலாது நிற்பது - மாத்திமிகர் மதம்பற்றி இல்லது மன்றி உள்ளதுமன்றி (அநிர்வசனமாய்ச்) சோர்வின்றி நிற்ப தொரு பொருள்,—தோன்றும் அன்றே - தோன்றுமெனக் கோடும் என்க.

(பொ - ரை.) கணபங்கமாகியவெல்லாப் பொருள்களுள் ளும் முற்கணத்திற்ருேன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்ருேன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப்பொருளும் வித்தின்கேட்டி னங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும், இதற் கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையனு யுளனுதல் வேண்டாவெனின்,—அற்றன்று; நீ சார்பிற் ருேற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்பொருட்கா யின், அது முயற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமை யின் மாத்திமிகர்மதம்பற்றி இல்லதுமன்றியுள்ளதுமன்றி அநிர் வசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்றுமெனக் கோடும் எ - ம்.

இல்லதுவு மென்னு மும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (ரு)

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டா
மில்லதே வில்லை யாகுந் தோற்றமு மிசையா தாகு
முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்கு மண்ணி
லில்லதாம் படங்க டாதி யெழிதரு மியற்று வானுல்.

(ப - ரை.) உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று-(அங்ஙனம்) உள்ளது மில்லது மன்றி அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடான் ஒன்று (உண்டோ வில்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு),—உளதேல் உண்டாம் - உண்டெனில் உள்பொருளேயாம்,—இல்லதேல் இல்லையாகும் - இன்றெனில் இல்பொருளேயாம் (எனப்பட்டு அநிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும்),—தோற்றமும் இசையாதாகும் - (அல்லதூஉம் அநிர்வசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத்) தோற்றமுங்கூடாது,—(இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங்கூடாமையிற் பாரிசேடவளவையால்) உள்ள காரணத்தில் உண்டாங் காரியம் உதிக்கும் - உள்பொருளாகிய காரணத்தினின்றும் உள்பொருளாகிய காரியம் (ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத்) தோன்று மென்பது,—இயற்றுவானல் மண்ணில் - திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்க்குங் குயவனால் அம்மண்ணினின்றும்,—படம் இல்லதாம் - ஆடை முதலிய காரியந்தோன்றாது,—கடாதி எழில் தரும் - குடஞ் சால் கரக முதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் (அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானொன்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினார்க்கு, உண்டெனி லுள்பொருளேயாம் இன்றெனி லில்பொருளேயாமெனப்பட்டு அநிர்வசனமென்றது போலியாயொழியும்; அல்லதூஉம் அநிர்வசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது; இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையின், பாரிசேடவளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணத்தினின்றுங் காரியம் ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமென்பது, குயவனுவான் திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கணுய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடை முதலிய காரியந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறைமுகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும் எ - ம்.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதேலென்றது அநுவாதஞ் செய்துகொண்டது. (௬)

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதில தாகு மென்னிற்
றருபொரு ளுண்டே லின்றாந் தன்மையின் றின்றே லுண்டாய்
வருதலின் றிலது கார்ய முதலுள தாகு மென்னிற்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அவையிரண்டு மேலாமையின்) ஒரு பொருள் உளது இலது - காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமா யில்லையு மாய் நிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவன் இன்றி ஆகும் என்னின்- இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவதின்றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம் பற்றிக் கோடுமென்னின்,—தரு பொருள் உண்டேல் - பொருந்திய பொருள் உள்பொருளாயின்,—இன்றாந் தன்மை இன்று - இல்லையாந் தன்மை யின்மையின் உள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,— உண்டாய் வருதல் இன்று - உண்டாய் வருதலின்மையின் இல்லதேயாம் (ஆதலின் உண்டு மில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒரு பொருளுக்கிசைதல் கூடாது),—முதல் உளதாகும் காரியம் இலது என்னின் - இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே உண்டு மில்லையு மென்பதற்குப் பொருளெனின்,—(நன்று சொன்னாய் காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையின் காரணமுள் பொருளாகவே),—கருது காரியமும் உண்டாய் - கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கட் சூக்குமரூபமாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒரு வினைமுதலானு மென்பது தானே போதரும் என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், அவையிரண்டு மேலாமையிற் காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையுமாய் நிற்கும் ஈரியல்புடையதாகலின் இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவா னல்லனெனச் சமணர்மதம்பற்றிக்கோடுமெனின்,—அற்றன்று; உண்டுமில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூடாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே உண்டுமில்லையுமென்றதற்குப் பொருளெனின், நன்று சொன்னாய்; காரணகாரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை யின்மையிற் காரணமுள்பொருளாகவே காரியமுமதன்கட்

சூக்குமரூபமாயுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒரு வினைமுதலானுமென்பது தானே போதரும் எ - ம்.

இன்னும் இச்சற்காரியவாதத்தின்கட் படுங் கடாவிடைக ளெல்லாம் * "தந்துமுதலகாரகம்" என்னும் **ஞானமிர்தம்** முதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென் னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, † 'வருமுறை' யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்ற தூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக்காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ் சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிகந்து படாமற் காக்கின்றார். (எ)

காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் காணு
நீயித்தை யுரைத்த வாறிங் கென்னெனி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(ப - ரை.) (காயமும் உலகுமென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கே யன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால்) தோற்றம் அழிவு காயத்திற் கண்டனம் - (அவயவப்பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுந்) தோற்றக் கேடுகளுங் காயத்திற்கே கண்டாமன்றி,—உலகிற் காணும் - உலகிற்காணு மென்பது (துணியப்படுவதாயிருக்க),—இங்கு நீ இத்தை உரைத்தவாறு என்னெனின் - ஈண்டுத்தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக்கூறுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,—மாயத்த உலகம் - (அற்றன்று, இவ்வாறு உனக்கு) மயக்கத்தைச்செய்வதாகிய உலகமும் (நிரவயவமாதலின்றி),— பூ நீர் தீ வளி வானம் ஆதி ஆய இத்தான் - நிலம் நீர் தீ வளி வான மென்றற் றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனான்,—உண்மை -

* ஞானமிர்தம், உஉ. † சி. சி. சூ. க. க.

அவ்வுண்மையே,—ஒன்று - (நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றாகிய உலகமும்,—ஒன்றின் - ஏனைக் காயம்போல,—தோன்றி நின்று அழிதல் - தோன்றி நின்றழிதலை,—நிகழ்த்தும் - உணர்த்தும் என்க.

(பொ - ரை.) காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண் பெண் ணலியென மேற்கூறிய அவயவப் பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற்கின்மையால், அவயவப்பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லையென்பது துணியப்படுவதாயிருக்கத் தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்குமொப்பக் கூறுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,—அற்றன்று ; இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி நில நீர் தீ வளி வான ·மென்றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனான், அவ்வுண்மையே நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துளொன்றாகியவுலகமும் ஏனைக்காயம்போலத் தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்தும் எ - ம்.

ஆபவென்னும் பெயரெச்சத்து ளகரமும், இதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; * "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

ஆயிற்றானென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

o "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழிதலாலென்பதற்கு வான முதலிய வைந்தும் முறையே ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென்றுரைப்பாருமுளர்; வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித் தொழிந்தனவெல்லாம் புனைந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொண்ட மீமாஞ்சகமதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச் சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர்; அல்லதூஉம் ஈண்டுக்

---

* திருக்குறள், ருஉச.

o தொல். சொல். வேற்றுமைமயங்கியல், சூ. உஉ.

கூறுவனவெல்லாம் பொருந்துமாறுபற்றியன்றி ஆகம வளவைபற்றியன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. (அ)

ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழிவ தின்று மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாங்
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(ப - ரை.) (நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்றாகிய உலகமுங் காயம்போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றி நின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும் அங்ஙனமாயினும்) பார் இடம் ஒக்க அழிவது இன்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லாம் ஒருங்கே யழியுமெனின் உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும் மீளத் தோன்றுதற்கோரியை பின்றாய் முடியு மாதலானும்,—ஓர் இடம் அழியப்பின்னும் ஓர் இடம் நிற்கும் என்றிடின் - (அவ்வாறன்றி) உலகத்தினொருபக்க மழியினும் பிறிதொரு பக்க நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின்,—பயில் வித்து எல்லாம் - (அற்றன்று தம்முள் ஒரு சாதிப் பல பொருளாகிப்) பயில்கின்ற வித்து முதலிய சடங்கள்,—கார் இடமதனில் அங்குரம் காட்டும் - கார்காலமாகிய ஓர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே முளை தோன்றும்,—வேனிற் கழியும் - வேனிற்காலமாகிய ஓர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே யழியும் ஆகலின்,—சீர் உடைத்து உலகு - (அவ்) வியல்பிற்றாகிய வுலகமும்,—காலம் சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம் வந்துழி,—பெயர்ந்து செல்லும்-அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றியொருங்கே யழியும் என்க.

(பொ - ரை.) நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்றாகியவுலகமுங் காயம்போல அவயவப்பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும், பார்த்தறியப்படுமுலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழியுமெனின், உலகமநாதியென்னுஞ் சுருதியொடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியைபின்றாய் முடியுமாகலானும் அவ்வாறன்றி உலகத்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின்;—அற்றன்று; தம்முளொருசாதிப் பல பொருளாகிய வித்துமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டா

மாகலின் அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி, அவ்வாறு முழுவதுமொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியும் எ - ம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு; 'அச்சீர்' என்றாற்போல. (கூ)

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனந் தொழி லுக் கென்னிற்
காலமோ வறிவின் றாகு மாயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டுங் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லாற்றுணைக் கார ணங்காண்.

(ப - ரை.) (காலஞ் சேர்ந்திடப்பெயர்ந்து சேறலான்) தொழிலுக்கு - அத்தோற்றக் கேடுகட்கு, காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் என்னின்-காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,—ஆயினும் - (அஃதொக்கும்) அங்ஙனமாயினும்,— காலமோ அறிவு இன்றாகும் - அக்காலம் அறிவில்லாதசடமாதலாற் (கருத்தாவாகாது),—காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - (ஆனாற்) காரியங்களைக் காலமே தரவேகாண்டலின்,—கடவுள் எவலால் - சேதனனாகிய கருத்தாவின தேவலான்,—காரணன் விதியினுக்கு - அவன் செய்யும் அத்தொழிற்கு,—காலமும் துணைக்காரணம் காண் - காலமுந் துணைக்காரணமா மென்றறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின், அஃதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன் செய்யுமத் தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக எ-ம்.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமே தரவே என்னும் ஏகார மிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, * 'வந்து நின்றுபோவது' சாதிக்கப்பட்டது. (கo)

---

* சி. சி. சூ. க. க.

அழிந்தபி னணுக்க டாமே யகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னிற் கன்மமு மணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலான் முடியா செய்தி
யொழிந்திடு மணுரு பங்க ளுலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(ப - ரை.) அழிந்த பின்-உலகம் அழிந்தபின்னர்,—அணுக்கள் தாமே,-மீளப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்மமேதுவாக,—அகிலமாய்-பிரபஞ்சமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடும் என்னின்-தோன்றி நின்று அழியும் (கன்ம காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையு மொருகாரணமாம் அத்தனையே பிறிதில்லை) எனின்,—மொழிந்திடும் கன்மமும் அணுவும் - (அற்றன்று)சொல்லப்பட்ட கன்மமும் அணுவும்,—சடம் ஆகியே முடிதலான் - சடமாயே முடிதலின்,—செய்தி முடியா - (அவை தம்முட் கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்) தொழிலையின்றி அமையாது,—உலகு எல்லாம் ஒடுங்கும் அன்றே - (அஃதன்றியும்) உலகமுழுதும் ஒடுங்கும்போது,—அணுரூபங்கள் கூட ஒழிந்திடும் - அணுவுங் கூடவே ஒடுங்கும் (ஆகலான் அது பின் அகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும்; கன்மகாலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்தனையே பிறிதில்லையெனின்,—அற்றன்று; கன்மமுமணுவுஞ் சடமேயாகலான், அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்றொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும், உலகமொடுங்கும்போது அணுவுங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழியுமாறு யாண்டையது? எ - ம்.

இவ் வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க்குமொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின் றென்னிற்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகுங்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னிற்
காரண மாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டால்.

(ப - ரை.) காரண அணுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய அணுக்ள் அழிந்தால்,—காரிய உலகு இன்று என்னின்-காரியமாகிய பிரபஞ்சம்

இன்றெனின்,—மாயை காரணமாக - (சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறு டைய) மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியம் காண லாகும் - (அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக்) காரியப்படுதற்கோ ரிழுக்கில்லை,—அணுவே இங்குக் காண்பது - (ஆனால்) அணுவே மீண்டு (முதற் காரணமென)க் காணப்படுவதன்றி,—மாயை காரணம் என்னை எனின் - மாயை முதற்காரண மென்பது பெறப்படாதெனின்,—அணு விற் காரியம் கண்டால் - அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை காண்டலான் (அவை உலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்),—மாயையே காரணம் காண் - மாயையே முதற்காரணமாமென வுணர்க என்க.

(பொ - ரை.) சத்திரூப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமை பற்றி உலக மீளக் காரியப்படுதற் கோரிழுக்கில்லையெனவும், அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவைபுலகிற்கு முதற்காரண மாதல் செல்லாதெனவுமுணர்க எ - ம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

காண்டலென்பது கண்டெனத் திரிந்தது; * "மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல. ஆல் அசை. (கஉ)

காரிய மென்ப தென்னை காரண வணுவை யென்னிற்
காரிய மவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய வுருவ மெல்லா மழிதருங் கார ணத்தாற்
காரிய வுறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

(ப - ரை.) காரண அணுவை - காரணமாகிய அணுவை,—காரியம் என்பது என்னை எனின் - காரியமென்பது எங்ஙனமெனின்,—காரியம் கடாதி போல அவயவத்தாற் கண்டனம் - (அணுக்கள்) காரியப்பொரு ளாதல் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையால் அறிந்தனம்,— காரிய உருவம் எல்லாம் - காரியப்பொருளெல்லாம்,—அழிதரும் காரணத் தால் - அழிதன்மாலைய வாகலின்,—காரிய உறுப்பு இல் மாயை - காரியப் பொருளெனப்படுதற்கு இயைபுடைய அவயவத்தன்மை இன்மையின் நிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தரும் எனக் கருதிடாயே - முதற்காரணமென நீ அறிவாயாக என்க.

---

* திருக்குறள், கூசச.

(பொ - ரை.) அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மாலைத் தென்பதூஉம் மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபேறுடைய தென்பதூஉம், முறையே அவயவமுடைமையானும் அஃதின்மை யானுமறியப்படும் எ - ம்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப் படும். (கரு)

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழில தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக
வேற்றதே லீண்டு நிற்கு மில்லதே லிவைய தின்று
மாற்றநீ மறந்தா யித்தான் மாயையை மதித்தி டாயே.

(ப - ரை.) தோற்றமும் நிலையும் ஈறும் - தோற்றம் நிலை இறுதி என்னு முத்தொழிலும்,—மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் உலக (மாற்றம்) - (மாயைதருமென்றற்கு) மாயையே பிரகிருதியென்றறிக வென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் - வித்தின்கண்ணே சாகை முதலியன சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நின்றனவாயின்,—ஈண்டு நிற்கும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுமென உடம்பாட்டானும்,—இல்லதேல் - அவ்வாறு சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நிற்றவில்லையெனின்,—இவையது இன்றும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுதலு மின்றாமென எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற,—(உலக) மாற்றம் - உலகமொழியுஞ் (சான்றாகவின்),—நீ மறந்தாய் - (அதனை) நீ மறந்தாய்,—இத்தால் - (காரியவுறுப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி வேத மொழி உலக மொழி சான்றாதலாகிய) இதனானும்,— மாயையை - (அணுகாரணவாதத்தைவிட்டு) மாயையே காரண மென்பதனை,—மதித்திடாயே - அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) மாயைதருமென்றதற்கு, மாயையே பிர கிருதியென்றறிக வென்னும் வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின் வைத்து உடம்பாட்டானு மெதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற உலகமொழியும், சான்றாகவின், இதனானும் அணு காரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணமென்பதனை அறிவா யாக எ - ம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்றெழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

ஏனையவற்றைப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றெக்கவும்மை, காரியவுறுப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயிற்று. (கச)

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகு
நீயதிங் கில்லை யென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுகு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதி
னாயிடு மதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே.

(ப - ரை.) நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் - (அதுவன்றியும் நீ சற்காரிய காரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்பையாயின்,— முயலிற்கோடு நிகழ்ந்திடும் - முயலின்கண்ணுங் கோடு உளதாதல் வேண்டும்,—உள்ள வஞ்சம் - (அற்றேல்) உள்ள பிரவஞ்சமே,—மாயையின் போவது வருவதாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத தோன்றுமென்பார்க்கும்,—மரங்களின் உகும் இலைகள் எல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி,—போய்ப் புக்கு - தானே மரத்தின் ஒடுங்கி,—போதின் - அதற்குரிய காலத்தில்,—ஆயிடும் என்னின் - மீளத்தோன்றுதல் வேண்டுமெனின் (அஃதொக்கும்),—காரணம் கிடக்க - (அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி) சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபேறுடைமையின்,—அதுவும் ஆமே - அது (மீளத் தோன்றுதற்குரிய கன்மங் காலமுதலிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்குகூடியவழி அவ்வாறே) தோன்றும் (அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடாவென்னை) என்க.

(பொ - ரை.) அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாமென்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ள பிரபஞ்சமே மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிர்ந்தவிலை தானே மரத்தினொடுங்கி மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின்,—அஃதொக்கும்; அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபேறுடைமையின்அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய பிறகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடிய

வழி அவ்வாறே தோன்றும், அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அது பற்றிக் கடாவென்னை? எ - ம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன: கன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது "மழைபெய்யக் குளநிறையும்" என்றாற்போல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இல்வழியும், மரத்தின் கண் அதுபோல மற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையு முணர்க. (கரு)

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலா லநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலா லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ரென்னிங் கென்னி லுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(ப - ரை.) (அற்றேல், இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொரு ளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்; அற்றன்று) கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உள்ளதாகி வருதலால் - கருதுகின்ற காரணம் உள்பொருளாக அதன்கட் டோன்றுங் காரியமும் உள்பொருளே யென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலின்,—வையம் அநாதி - காரியப் பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்று ஒரு கடவுள் இத்தைத் தருதலால் - இது ஒரு கருத்தாவால் (ஒருகாலத்து) விளங்கு தலும் (ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடு) பற்றி,— ஆதி யாகவும் சாற்ற லாகும் - அழி பொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும்; (அவ்வவத்தை வேறுபாடுகருதாதவழி) உம்மையான் நித்தப்பொரு ளென்பதே துணிவு என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறு வார்க்கு உலக மழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியு மெனின்,—அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளே யென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்

பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம். ஒரு கருத்தாவால் ஒரு காலத்து விளங்குதலும் ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ் வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உம்மையால் நித்தப்பொரு ளென்பதே துணிபு எ - ம்.

மாயைக்கொருவனொ ரென்னிக்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதொழித்து "அழிந்தபினணுக்கடாமே" (செ-கக) என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, "வருமுறை" (செ-க) யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி னியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

["மாயைக்...கேணீ" என்னு மிறுதியது பின்வருஞ் செய்யுளிற் சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும்.] (கசு)

புத்திமற் காரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் றானு
மத்தனு கரணம் பெற்று லறிதலா லவற்றை மாயை
யுய்த்திடு மதனுன் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லை யென்றே
வைத்திடு மதனு லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(ப - ரை.) இங்கு மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் என் என்னின் - ஈண்டுக் (கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும்; மற்றொரு கடவுளித் தைத் தருதலா லென்றது பொருந்தாது;) மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும் இதற்கொரு கருத்தா வெற்றுக்கெனின்,—உள்ளவாறு உரைப்ப நீ கேள் - (அறியாது கூறினாய்; அதனை) உள்ளவாறு உரைத்தலை நீ கேட்பாயாக (குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போல),— பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம்,—புத்திமற் காரியத்தால் - ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமே யாகலானும்,—புருடன் றானும் - புருடன் (சேதனப் பொருளாயினும்),—அத்தனுகரணம் பெற்றால் அறிதலால் - அப்பூதாதியாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலே அறிதலானும்,-மாயை அவற்றை உய்த்திடுமதனால் - மாயை (அவற்றிற்கு முதற்காரணமாய்) அவற்றைச் செலுத்தலின்,—மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்திடுமதனால் - அம்மாயைக்கு உணர்ச்சி சிறிது மில்லையென்றே கூறியிருத்தலானும்,—எல்லாம் வருவிப்பான் - (பாரிசேட வளவையான், இவ்வனைத்தினும் வேறாய் மாயையினின்றும்) பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன் வேண்டும் - ஒரு கடவுள் வேண்டப்படுவன் என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லா மொக்கும்; மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந் தாது; மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும்;இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினாய்; குடங் குயவனாற் செய் யப்படுங் காரியமானாற்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியானகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப்பொரு ளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டி னும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லா வற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவன் எ - ம்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன் முடிபு; ஆண்டுத் தொக்கு நின்ற ஆறனுருபு காரகப் பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனன் என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்படநின்றது.

ஏகாரந் தேற்றம். (௧௭)

காரிய கார ணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தந்
தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
வாரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(ப - ரை.) காரிய காரணங்கள் - (அல்லதூஉம்) ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங் காரணங்கள்,—முதல் துணை நிமித்தம் - முதற் காரணந் துணைக்காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும் (அவை தம்முளொன்றை இன்றியமையாவென்பதூஉம் தம்முள் வேறாதலும்),— பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் - இவ்வுலகின்கண்ணே (குட முதலிய காரியத்தில்) மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதல் துணை நிமித்தங் கண்டாம் - (முறையே) முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரண முமாகக் காட்சியளவையான் அறிந்தாம்,—தேரின் - ஆராயுங்கால்,— அகிலம் எல்லாம் - பிரபஞ்சத்தொகுதியாகிய காரியத்திற்கும் (அவ்

வாறே),—மாயை மண்ணாக - மாயை மண்போல முதற்காரணமாகவும்,— தன்சத்தி திரிகையாக - தனதுசத்தி திரிகைபோலத் துணைக்காரண மாகவும்,—ஆரியன் குலாலனாய் நின்று - சிவபிரான் (அவ்விருகாரணங் களின் வேறாய்க்) குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாகவு நின்று,—ஆக்கு வன் - (அதனைத்) தோற்றுவிப்பான் என்க.

(பொ - ரை.) அல்லதூஉம், ஒருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு முத றுணைநிமித்தமென்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம் மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங் குடமுத லிய காரியத்திற் காட்சிப்புலனாயறியப்படுதலானும், பிரபஞ்ச காரியத்திற்கு மவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்தகாரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் எ - ம்.

காரிய காரணங்களென்னும் ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை வடநூன் முடிபு.

"மாயைக் கொருவனு மென்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ" (செ-கசு) என்ப துளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கி யர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் "தருபவனொருவன் வேண்டு" (செ-க) மென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் "உதிப்பதுமீறு" (செ-உ) மென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம்பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும், ஐயநிகழாமல் "வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன்வேண்டும்" (செ-க) என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனாற் றாப்படு மாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலாலனாய் நின்றாக்குமாறு ஒன்பது செய்யுளாற் றெருத்துணர்த்துகின்றார். (கஅ)

விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடு மாக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(ப - ரை.) (சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிர பஞ்சம் முத்திறப்படுதலின் அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள்

வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுள் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும் அஃது ஏனை யிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயை ஆகி - அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி (மலகன்மங்களோடு விரவி) முதற்காரணமாய் அசுத்தமாயை யாகியும்,—மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும் - அவ்வசுத்தமாயையினது தூலபரிணமமாய்த் தோன்றிப் பிரகிருதி மாயையாகியும் வரும் (அம்மூன்ற னுள்),—விந்துத் தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வைகரி ஆதி மூந்திடும் - (சங்காரமுறைபற்றி) வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக்குந் தோன்றும்,—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகம் ஆதி (மூந்திடும்) - (சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன்றும்,—மூலம் - பிரகிருதிமாயையினின் றும்,—முக்குணம் ஆதி (மூந்திடும்) - (சிருட்டிமுறைபற்றிக்) குண தத்துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவம் இருபத்துநாலுந் தோன்றும் (இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களை),—சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே - சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரி யப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்க ளுந் தம்முள் வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃ தேனையிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்ப, அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரணமாவது அசுத் தமாயையென்றும், அவ்வசுத்தமாயையது தூலபரிணமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயையென்றும் கூறப்படும். அம்மூன்ற னுள், சுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலு வாக்குந் தோன்றும்; அசுத்தமாயை யினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப் படும் காரணதத்துவமைந்துந்தோன்றும்; பிரகிருதி மாயை யினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத்துவமுதல் வைத் தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவமிருபத்துநாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றுந் தோற்று விக்கும் எ - ம்.

விந்துவின்மாயையாகி யென்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க; இன் சாரியை; அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றி யென்க.

இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகி யென உவமையுருபாகக் கொண்டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயைதோன்றி யென நீக்கப் பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினர்; **இரத்தினத் திரய** மென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாக வைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமை யறிக.

அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசந்நிதியையின்றி யமையா வென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசந்நிதியே கூறினர்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனானே முதற்காரணமூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனை யின்றி யமையாதவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. . (கக)

வைகரி செவியிற் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி
மெய்தரு முதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற வடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
யையமில் பிராண வாயு வடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம்.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்) வைகரி - வைகரி வாக்காவது,—செவியிற் கேட்பதாய் - தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்படுவதாய்,—அத்த வசன மாகி - (நினைந்த)பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்,—புந்தி காரணமதாகி - (அச்சொல்லுவானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ்) சவிகற்பவுணர் வுண்டாதற்கேதுவாதலும்,—மெய்தரும்- உடம்பின்கண் எழும்,—உதான வாயு மேவிட - உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு,—விளைந்த வன்னம் - (மத்திமைத்தானத்துச்) சூக்கும ரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய அக்கரங்கள்,—ஐயம் இல் பிராண வாயு - (மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய) ஐயமின்றாதற் கேதுவாய் (அகங் காரத்தாற் செலுத்தப்படும்) பிராணனென்னுஞ் சாற்றான்,—அடைந்து எழுந்து - உந்தப்பட்டெழுந்து,—பொய் அற அடைவு உடைத்தாய் - விபரீதமறப் புறத்தே யடைதலுடைத்தாதலுமாகிய இரண்டும்,—அடைவு உடைத்தாம் - இலக்கணமாக வுடைத்து என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரி யாவது தன்செவிக்கும் பிறர்செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்த

பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்ச் சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவிகற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றுனுந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய வக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றுனுந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தேயடைதலுடைத்தாதலும் ஆகிய இரண்டும் இலக்கணமாகவுடைத்து எ - ம்.

மெய்தருமுதானவாயுவேவிட விளைந்த வன்னம் என்றது அனுவாதம்.

விளைதல் உருவெவையுந் தெரிதல்.

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்.

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றுதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர் கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புந்தியென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்பவுணர்வின் மேற்றுயிற்று. (உ௦)

உள்ளுணர் ரோசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா
தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்
தெள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்திமை வேற தாயே.

(ப - ரை.) செவியினில் உறுதல் செய்யாது - செவியிற் கேட்கப்படாதாய்,—மெள்ளவே எழுவது - மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதலுண்மையால்,—உள் உணர் ஓசையாகி - (சொல்லுவான்) தன்னுள்ளே உணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக் கேதுவாய்,—(உள் உணர் ஓசையாகி) - உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாகியும்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை உடையது அன்றி - விளங்கிய பிராணவாயுவின் றொழிற்பாடின்றி (உதான வாயுவின் றொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மையின்),—தெள்ளிய அக்கரங்கள் - (சூக்குமரூபமாய்) வடிவு விளங்கிய அக்கரங்கள்,—சிந்திடும் செயலது இன்றி - (பிரிந்து தோன்றினும் பல்

இதழ் நா அண்ணங்களிற் பட்டுச்) சிதறிப்போதலின்றியுஞ் (சொல்லா நின்ற இவ்விருவகை இலக்கணத்தானும்),—வேறதாயே - (முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும்)வேருய் (அறியப்படுவது),—மத்திமை ஆகும்-மத்திமை வாக்காகும் என்க.

(பொ - ரை.) செவியிற் கேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவான்றன்னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக்கேதுவாய் உள்ளேயுணரப்படுமோசையாதலும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதானவாயுவின் தொழிற்பாடுமாத்திரையே ஆண்டுண்மையிற் சூக்குமரூபமாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும் பல் லிதழ் நா வண்ணங்களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதலின்மையுமாகிய அவ்விரண்டிலக்கணத்தானு முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேருயறியப்படுவது மத்திமைவாக்கு எ - ம்.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசை யென்னும் வினைத்தொகையின் ஓசையென்பது எதப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட் பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உயிரிற் * "சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து - முந்தியிடுஞ் செவியினுரு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை" என்ருர் புடைநூலாசிரியரும்; உயிரிற்சேர்ந்து வரு மவையென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை. (உக)

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுத லடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிய மயிலி னண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) பைசந்தி - பைசந்தி வாக்காவது,—சாற்றிய மயிலின் அண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்று - (மேல்விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபட ஒடுக்கி நிற்பதாய்) கூறுகின்ற மயின் முட்டையிற் றரித்திடு நீர்போல,—வேற்றுமைப்பட்ட

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், உகூ.

வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்கள் (மத்திமைத்தானத்து) வேறுவேருகப் பிரிவுபட,—தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி - விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி,—அங்கு ஆற்றவே உடையதாகி - அங்கே மிகவுஞ் சூக்கும ரூபமாய்க்கொண்டு,—சொயம் பிரகாசமாகி அமர்ந்து நிற்கும் - சிந்தையின்கண் அமர்ந்துநிற்கும் (அன்றி, நிருவிகற்ப உணர்விற்கு எதுவாம் என்னும் இவ்விரண் டிலக்கணத்தை யுடைத்தாம்) என்க.

(பொ - ரை.) பைசந்திவாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடுக்கி நிற்கும் மயில்முட்டையி னீர்போலப் பலவகைப்பட்ட வெழுத்துக்கண் மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி மிகவுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு சிந்தையின்கணிற்றலும், நிருவிகற்பவுணர்விற்கு எதுவாதலுமாகிய இரண்டு மிலக்கணமாகவுடைத்து எ - ம்.

விபாகம் பிரிவு. (உஉ)

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
யாக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டா
னீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றாம்.

(ப - ரை.) சூக்கும வாக்கது - சூக்கும வாக்காவது,—உள் ஓர் சோதியாய் - பாசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாக விளங்கியும் (ஞானமாத்திரைக்கு எதுவாகியுஞ் சொல்லாநின்ற இலக்கணத்தை) உடையதாய்,— அழிவது இன்றி - (சுத்தமாயாரூபமாய்க்) கேடின்றி (நிலைபெற்று),—அதிகாரத்திற்கு அழி வினை ஆக்கிடும் - பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே அழிகின்ற தொழிலை உண்டாக்கும்,—தன்னைக் கண்டால் - (தவவிசேடத்தால்) அதனை (உள்ளபடி) காணப்பெற்றால்,—புருடன் - அப் புருடனுக்கு,— நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேறிவும் ஆனந்தமுஞ் சுதந்திரமும் நித்தியத்துவமு முடையதாய்,— போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும் இன்று - நாசோற்பத்தியான் வரும் இளைப்பும் விகாரமுறுதலும் இல்லையாம்,—ஆம் - (சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகம்) உண்டாம் என்க.

(பொ - ரை.) பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூக்குமவாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகாரமாத்திரைக்கே யழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாம் எ - ம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றாமெனவும், வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது * "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திர விதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும் போகத்தினியல்பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், 'நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றாம்' என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மை பெற்றாம்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அதிசூக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாகக் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம் படமுதலிய காட்சிப்புலனாமாறு போலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல்.

கண்டாலெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றாம்.

இவ்வாறன்றி, "ஓவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற்-சேவுயர் கொடியினான்றன் சேவடி சேரலாம்" (செ. உரு) என்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக் கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி யழிவினை யாக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற் கேலாமையும், கூறியது கூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக்கூறுதற்கோ ரியைபின்மையும் நோக்கிலர். (உரு)

* தொல். சொல். கிளவி. ருள.

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடு மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணாம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானாற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர்.

(ப - ரை.) நிகழ்ந்திடும் நான்கு வாக்கும் - இங்ஙனங் கூறிப் போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குக்களும்,—நிவிர்த்தி ஆதி கலையைப் பற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து,— அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும்,—படம் குடில் ஆனாற்போல - படமே குடிலா யினாற்போல,—புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும் - (இவை சுத்தமாயையி னின்றும்) புகழத்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப்படுவன வன்றி,—செயல்பரி ணாமம் அன்று - (அசுத்த மாயா காரியம்போலப்) பரிணாமமாய்க் காரியப் படுவனவல்ல,—மகிழ்ந்திடும் பிரமம் (என்பர்) - (இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப் பிரமவாதிகள்) மகிழத்தக்க பிரமமென்பர்,—நல்லோர்-சைவசித்தாந்திகள்,- (பிரமம்) அன்று மாமாயை (ஆகும்) என்பர் - பிரமமாதலின்றிப் (பிரமத் திற்குநேரே பரிக்கிரகசத்தி யெனப்படுஞ்) சுத்தமாயாரூப மாகுமென்று கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரிமுதலிய நான்கு வாக்குக்களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக் கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களி னிருக்கும். இவை சுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயாகாரியம் போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர்; சைவசித்தாந்திகள் பிரம மாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமாயாரூபமா மென்று கூறுவர் எ - ம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாயை குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாகிய ஆடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தோராய நீர்த்தோற்றம்போல மாயாவாதிகள் கூறும் விவர்த்தனவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையின், அவற்றை யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படும் பரிணாமம் விருத்தி யென்னு மிரண்டினுள் இச்செய வியாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற் பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும், அற்றேற் பிரமம் போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும்.

பரிணமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங் குடிலானற்போல விருத்தி யெனவே, எனைப் பரிணமம் அவற்ரோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யி னுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணம மிருவகைப்படும்; அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப் படுவதூஉமென்க.

விருத்தி யென்பதுஞ் சூக்குமபரிணமமென்ப.

நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடு மஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டை யுட் பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவனவாசிகட் குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமாயும், சாந்திய தீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங்ஙனம் நால் வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென் றுரைத்தலு மொன்று. (உ௪)

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
முய்த்திடும் வைந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(ப - ரை.) வைந்தவந்தான் - சுத்தமாயை (முதற்காரணமாவது),— வித்தைகள் - (ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்கு மாத்திரைக்கேயன்றி) மந்தி ரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமயேசுரர்,—சதாசிவர் என்ற இவர்க்கு- அணுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும் பதங்கள்-வேண்டப் படும் பதங்களும்,—வன்னம் - அக்கரங்களும்,—புவனங்கள் - புவனங் களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம் - தத்துவங்களும்,— சரீரம் - சரீரங்களும்,—போகம் - போகங்களும்,—கரணங்கள் தாம் எலா மும்.—கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக்க ளெவற்றினுக்கும் - உபாதான மாகிநின்றே உய்த்திடும்,—முதற்காரணமாய்நின்று செலுத்தும் என்க.

(பொ - ரை.) சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று; மந்திரேசுரர் மந்திர

மயேசுரர் அனுசதாசிவர் முதலிய அபரமுத்தர்க்கு வேண்டப் படுஞ் சுத்தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும் முதற்காரணமாம் எ-ம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி பெற்றது.(உரு)

மூவகை யணுக்க ளுக்கு முறைமையின் விந்து ஞான
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்று
மோவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற்
சேவுயர் கொடியி னான்றன் சேவடி சேர லாமே.

(ப - ரை.) விந்து ஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த) வாக்குக்கள் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகை அணுக்களுக்கும் - (ஈண்டுக்கூறிய சுத்தப் பிரபஞ்சப்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதா சிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி) விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,— முறைமையின் மேவினது இல்லையாகில் - (வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி) முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயும் தூலதமமாயும் பொருந்தி யறிதல் இல்லையாயின்,—விளங்கிய ஞானம் இன்றும் - விளங்கிய ஞானம் இல்லை யாம் (ஆகவின் ஒரு தலையான் வேண்டப்படும்),—விந்து ஞானம் ஒவிட - சவி கற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் (பரம பந்தமாதலிற் றன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு) நீங்க,—ஓர் ஞானம் உதிப்பது உண் டேல் - (அவைக்கு மேலாகியதோர்) பேரறிவு (ஒருவனுக்கு) விளங்கு மாயின்,—சே உயர் கொடியி னான்றன் சேவடி சேரலாமே - (அவன் அப்பொழுதே) இடபக்கொடியையுயர்த்த சிவபிரான் றிருவடியாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்த வாக்குக்கள், சவிகற்ப ஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக் கூறிய சுத்தப்பிரபஞ்சம் போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்டப் படும். சவிகற்ப ஞானத்திற்கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் தன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க, அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒரு வனுக்கு விளங்குமாயின், அவ னப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் எ - ம்.

எனவே இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலி யோர்க்குப்போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்றுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞாநகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக.

இவை எழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (உசு)

அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவ மாகி
யுருவினி லுருவ மாயே யுதித்திடு முலக மெல்லாம்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகு
மொருவனே யெல்லா மாகி யல்லவா யுடனு மாவன்.

(ப - ரை.) அருவினில் உருவம் தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையினின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும் அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும் அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றி,— உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் - அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலகமெல்லாம் அங்காங்கி பாவம் ஆகி,—(இவ்வாறே) காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந் (தோன்றி) நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொடக்கத் தவயவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடும் சுருங்கும் - வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்து வரும்,—பேதாபேதமோடு அபேதமாகும் - (இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறுநையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது;மற்றென்னெனில்) பரிணமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம் சற்காரிய மாதலைநோக்கி அபேதமாம்,—ஒருவனே-மேற் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வனே,—எல்லாமாகி - (அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்காற்) கலப்பினால் ஒன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறாகியும், — உடனும் ஆவன் - செலுத்துதலால் உடனாகிய நிற்பன் என்க.

(பொ- ரை.) சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும், தூலமாகிய கலாதியும், அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்ச மெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி என்றற் றொடக்கத்து

அவயவப்பகுப்புடையனவாய், வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிண மித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரியகாரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது. மற்றென்னெனில், பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதா பேதமாம்; சற்காரியமாதலை நோக்கி அபேதமாம். மேற் "சிவ னவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றும்" (செ.கசு) என்பத னாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் கலப்பினா லொன்றாயும், பொருண்மையால் வேறாயும், செலுத்துதலான் உடனாயுநிற்பன் எ - ம்.

எல்லாமென்றதனாற் சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்ப னென்பது பெறுதும்.

உருவினிலருவாய்த் தோன்றுதெனப்பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரி நிலைக்கண்வந்தது.

ஒருவனே யென்னும் ஏகாரந் தேற்றம்.

அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்று மென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார் அருவினி லுருவந் தோன்றி யென்றும், அவயவமே பொரு ளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்ப தொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கிபாவமாகி யென்றும், நில முதலிய உருவப்பொருளினின்றுங் கந்தகுண முதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார் உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூறினர்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு. பிறவுமன்ன.

இதனானே "மாயை முந்திடுமராகமாதி முக்குணமாதிமூலந்தந்திடும்" (செ. கசு) என்றதன்கட் படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (உஎ)

அருவுரு வீனு தாகும் விகாரமு மவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூதந்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடு
முருவமின் னுருமே றெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) அரு உரு ஈனுதாகும் - அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது,—அவிகாரத்தின் விகாரமும் வருவதும் இல்லை என்னின் - அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகாரமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுவதுமில்லை எனில்;—வான் - (அறியாது கூறினுய்; உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய) ஆகாயத்தினின்றும்,—வளி ஆதி பூதம் தருவது - (உருவமும் விகாரியுமாகிய) வாயு முதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும்,—தன்னின் - (அதுவேயுமன்றி) அவ்வாகாயத்தி னின்றும்,—மேக சலன சத்தங்களோடும் உருவ மின் உருமேறு எல்லாம் உதித்திடும் - பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பல வோசைகளும் உருவமாகிய பல மின்னுக்களும் பல இடிகளும் இன்னும் இவைபோல்வன பலவுந்தோன்று மாகலான், — உணர்ந்து கொள்ளே - (அதனை மறந்து அங்ஙனங்கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதனை) அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப் பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தா தெனில்,—அறியாது கூறினுய்; உன் மதத்தில் அருவமும் அவி காரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும் விகாரியுமாகிய வாயு முதலிய பூதங்கண் முறையே தோன்றும்; அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகா ரங்களும் பலவோசைகளும் பலமின்களும் பலவிடிகளும் இன்னு மிவைபோல்வன பலவுந் தோன்றுமாகலான், அதனை மறந்து அங் ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியும் எ - ம்.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனுனே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு, "உதிப்பதுமீறும்" (செ.உ) என்பது முதல் "அருவுரு" (செ.உஅ) என்ப தீறுகிய இருபத்தேழுசெய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் "ஒருவனேடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் வரு முறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே தருபவனெருவன் வேண்டும்" என்ற முதற்கூற்றை முறையே அவ்வவர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரி கரித்து வலியுறுத்தி, இனி "ஈறுமாகி யநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னி நின்று மருவுவித்திடும்" என்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (உஅ)

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
யெண்ணிய வுருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றானுங்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேணீ.

(ப - ரை.) குலாலனாலே - குயவனால்,—மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம் வருவது - மண்ணிற் குடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல் போல,—ஈசன்றானும் - ஆரியனும்,—எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் (ஆயின்) - கருதிய அகிலமெல்லாவற்றையும் ஆக்குவானாயின்,—இங்குக் கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் - (குயவன்றானும்) ஈண்டுக் கருதுகின்ற கடாதி காரியங்களை யெல்லாம்,—காரண மதனின் (நின்று) காண்பன் - (அவற்றிற்குக் காரணமாகிய) அந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்வன் (எனக் கண்டோமே அதுபோல),—எங்கே நின்று பண்ணுவது - (ஆரியன்) யாங்ஙன நின்று செய்வன்,—என்றிடிற் பகர நீ கேள்-என்றால் (யாம் அதற்கு விடை) கூற நீ கேட்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன் போனின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களை யெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்யக் கண்டோமே, ஆரியன் யாங்ஙன நின்று செய்வன்? எ - ம்.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே யெண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் என்றது அனுவாதம்.

ஆயினென்பது சொல்லெச்சம்.

காரணமென்றது நிலமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இது வினா; இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப் படவுரைத்தார்.

(உக)

சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனு னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் ஞசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

(ப - ரை.) சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்ப அரிது அதனல் - (அவன்) தன்மையோ உலகம்போலன்றி வாக்குமனதீத கோசரமாகலான்,—நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - (அவன்) நிற்குநிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம்,—ஆயினும் கூற நீ கேள் - அங்ஙனமாயினும் ஒருவாற்ருன் உவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும் நீ அறிவாயாக,—ஞாலம் எழினையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல - உலகமெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவித்து நிறுத்திப் பின்னர் அழித்துக் காரியப்படுத்துங் காலம் (அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப் பொருட்குந் தானுதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்) போல,—கடவுட் கண்ணே - சிவசத்தி,—நிலைசெயல் நீகொள் - (நிராதாரமாய்) நின்றே (காரியப்படுத்து முறைமையை) நீ உணர்ந்துகொள்க என்க.

(பொ - ரை.) அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனதீத கோசரப்பொருளாகலான், அவனிற்கு நிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம். அங்ஙனமாயினும், ஒருவாற்றானுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும்: உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்குமொக்குமன்றே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானுதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்துமுறைமை உணர்ந்து கொள்க எ - ம்.

சீலம் தன்மை.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஞால மேழினையுமென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு; ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினர்; உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியன போல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது.

அற்றேன், ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம்பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் கணம் இலவம் துடி யென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப் படுமென்பது சித்தாந்த நூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்யு முதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன் போலுமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (கூo)

கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்று
பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதியுயிரினிற் பிறந்தொ டுக்க [ம்
முற்றதும் போல வெல்லா வுலகமு முதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி - (காரணங்களாகிய) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள்,—உயிரினில் ஒடுக்கம் உற்றுப் பிறந்ததும் போல - ஆன்மாவின் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி (ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்) போல,—பரனும் - முதல்வன்,—எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்க - எல்லாவுலகமுந் தன்பால் ஒடுங்கி உதிப்ப,—பற்றொடு (நின்றனன்) - தானும் அதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகார மென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும்,—கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கி - கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் (வாதனாரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை ஒட்டி நின்று) ஆன்மபூதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோன்றும் பெற்றியும் (போல) - தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறாதவாறுபோல, - பற்றது இன்றி நின்றனன் அன்றே-(ஆண்டுத்) துடக் குறுதலின்றியே நின்றனன் என்க.

(பொ - ரை.) காரணங்களாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஆன்மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும்அவத்தைப் பட்டுத் துடக்குறுதல்போல, முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பாலொடுங்கி யுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகார மென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும், கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை யொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித்தோன்றும்வழி

அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறுதவாறுபோல, ஆண்டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன் எ - ம்.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க.

ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் "மன்னிநின்றே மருவிடும்" (செ - க.) என்றது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் "ஈறுமாகி மருவிடும்" (செ - க.) என்றதனை வலியுறுத்துகின்றார். (ருக)

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு மலத்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழி காரி யங்க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிறரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(ப - ரை) ஈசன் - ஈறுகியோனல்,—ஒடுங்கிய உயிர் அவை - ஈறெய்திய உயிரோடுங் கூடியவுலகம்,—பின்னும் (ஈறெய்தியவாறே ஒழியாது) மீளவும்,—அரன்பால் உதிப்பது என் எனில் - அவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும் - குற்றம் பொருந்திய மலபரிபாகம் வருதற் பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்தது ஏது என்னில் - (அற்றேன் மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன் அழியாது நிலை பெறவே அமையும் அவ்வாறன்றி) அழிதல் எற்றுக்கெனின்,—சித்தத்து அயர்வு ஒழி (யக்) காரியங்கள் அழியும் - உயிரின் இளைப்பொழித்தற் பொருட்டு (முன் இளைப்பினைச்செய்து நின்ற) காரியங்கள் அழியுமாகலான்,—பயில் தரு காரணம் கிடக்கும் காரியம் - (அழிந்தவழியும் முன் வினைத்தொடர்ச்சிக்கு உரியனவாய்த் தத்தம்) காரணங்களிற் (கன்மத்தோடு) பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை,—பின் பண்டு போற் பண்ணும் - பின்னர் ஒடுங்கியவாறே உதிப்பச்செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) ஈறுகியோனு வீறெய்திய வுலகம் ஈறெய்தியவாறே யொழியாது மீளவு மவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும். அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவே

யமையும், அவ்வாறன்றி அழிதலெற்றுக் கெனின்,— உயிரினிளைப்பு ஒழித்தற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்து நின்றகாரியங்கள் அழியுமாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னை வினைத் தொடர்ச்சிக்குரியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வன் எ - ம்.

"ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல்" (செ - ௬௭.) என முன்னர்க்கூறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங் கிடக்கும் பயிறருகாரியம் பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

எதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின் கண்ணதாகிய இளைப்பு.

ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரொச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார். (௩௨)

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கண் மூன்
போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற் [றும்
சாற்றிய கதிரோ னிற்கத் தாமரை யலருங் காந்தங்
காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசி னிக்கே.

(ப - ரை.) ஈசன் - ஒரு கடவுள்,—தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் மூன்று தொழில்களும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னர் இறுதியைச் செய்விக்கின்ற இம்முத்தொழில்களும்,— போற்றவே உடையன் - இடையறாது செய்வனாயின்,—புகுந்தது விகாரம் என்னின் - பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலு மென்பாராயின் (அஃதில்லையென்பது),—சாற்றிய கதிரோன் நிற்க - (யாவரானும்) புகழப்பெற்ற ஞாயிறு சந்நிதிக்கண்,—காந்தம் கனலைக் காற்றிடும் - சூரியகாந்தக் கல்லின் கண்ணே நெருப்பைக் காலச்செய்யும்,—தாமரை அலரும் - தாமரையை அலரச்செய்யும்,—காசினிக்கே நீரும் கரந்திடும் - பூமியின்கண்ணே நீரைச் சுவறச்செய்யும் (இங்ஙனந் தனக்குரிய முத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகார மெய்தாமையின் வைத்து அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) ஒரு கடவுண் மூன்று தொழிலிடையறுது செய்வானுயிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலு மென்பார்க்கு அஃதில்லையென்பது, தனக்குரிய முத்தொழில் செய்தும் அது பற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றின் வைத்து அறியப்படும் எ - ம்.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்தும் பரி கரித்து ஈறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூகூ)

உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலக மோத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னை யென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(ப - ரை.) உரைத்த இம்மூன்று தொழில்களும் - கூறிப்போந்த முத் தொழில்களும்,—மூவருக்கு உலகம் ஓத - மூன்று கடவுளருக்கும் உரிய தென உலகஞ் சொல்லா நிற்பவும்,—இங்கு வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது என்னை என்னின் - ஈண்டு வரையறுத்து ஒரு கடவுளுக்கே முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சுதந்திர முண்டென்பது என்னையெனின்,— விரைக்கமலத்தோன் மாலும் - வாசனை பொருந்திய கமலத்தின்கணுறை கின்ற அயன் மால் இருவரும்,—புண்ணியம் நண்ணலாலே - பொருந்திய புண்ணிய விசேடத்தால்,—புரைத்த அதிகார சத்தி - (முதல்வனுடைய) உயர்ந்த அதிகார சத்தியை,—ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையர் (அன்றி அத்தொழிற்கு சுதந்திரால்லராகலான் முத்தொழி லுஞ்செய்தற்குரிய சுதந்திரம் அவ்வீறுமாகி யொருவனுக்கே உண்டு) என்க.

(பொ - ரை.) அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத் தான் முதல்வனுடைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற் றுடையரன்றி, அத்தொழிற்குச் சுதந்திரால்லராகலான், முத் தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் ஈறுமாகி யொருவனுக்கே யுண்டு எ - ம்.

* "நல்வினைக்கண் - வாணளின் மாலாயயனுகி" என்றார் புடை நூலாசிரியரும்.

* போற்றிப்பஃறொடை, வரி, எக - எஉ.

வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது **சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக** முதலியவற்றுட் காண்க.

வரைந்து வரைத்தென வலித்தது.

புரைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது; புரைத்தல் உயர்தல். (௩௪)

இறுதியாங் காலந் தன்னி லொருவனே யிருவ ருந்தம்
முறுதியி னின்று றென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதா
மறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனு லின்னும்
பெறுதுநா மாக்க நோக்கம போதி காணத் தாலே.

(ப - ரை.) இறுதியாங் காலந் தன்னின் - சங்கார காலத்தில்,—இருவரும் தம் உறுதியின் நின்றார் என்னின் - ஏனை யிருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின்,-இறுதிதான் உண்டாகாதாம்-உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான்(அக்காலத்தே அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம்),—அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் - (அல்லதூஉம்) வேறொருவராலுஞ் சங்கரிக்கப்படாத சங்காரக்கடவு ளெனப்படுவோன் (சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்ல னாகலானும்) முழுதுஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒருவனே-அவ்வொருவனே (எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும்),—போதி காணத்தாலே - (ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப்) பெரியதோ ராதாரம் (அவனே) ஆகலானும்,—இன்னும் ஆக்கம் நோக்கம் அவனால் நாம் பெறுதும் - (ஒடுங்கிய வுலகத்தை) மீளத் தோற்றுதலும் நிறுத்துதலுஞ் செய்தலை அவனாலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுதும் என்க.

(பொ - ரை.) சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவருந் தத்தமாற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்றாம். அல்லதூஉம், சங்காரக்கடவுளெனப் படுவோன் சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன்; அப்பெற்றியனாகிய சங்காரக் கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான், முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும் ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப் பெரியதோராதாரம் அவனேயாகலானும் ஒடுங்கிய வுலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனேயுரியனென்பது தானே போதரும் எ - ம்.

அறுதியி லானென்னும் பெயரடையானும் ஒரோதுக்கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம். அதிகரண மென்பன ஒருபொருட்கிளவி; போதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும், பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறு பற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று. (ஙு)

சொன்னவித் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே
துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(ப - ரை.) முன்னவன் - சங்காரக்கடவுள், — சொன்ன இத் தொழில் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,— தோற்றக் காரணம் என்ன என்னில் - செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விளையாட்டு என்று மொழிதலுமாம் - (* "காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி அத்தொழிற்குக் காரணம்) விளையாட்டென்றலுமாம் † "ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்" என்பதுமுதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி விளையாட்டென்றது ஐங்கலப் பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை நோக்கியேயாகலின் (அக்கருத்தும்),— உயிர்க்கு - உயிர்கட்கு,—முன்னே மன்னிய புத்தி முத்தி - பெத்த காலத்துப் பொருந்திப சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் அருளால் துடைப்பதும் - (முத்திகாலத்துச்) செறிந்த மும்மலங்களும் அருளானீக்குதலாகிய வீடுபேறும்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பயத்ததுமாம்,—(அருளாற்) சொல்லலாமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான்) உயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையால் ஆகியதே ஆண்டைக்குக் காரணமெனச் சொல்லலாம் என்க.

(பொ - ரை.) சங்காரக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம்

* திருவாசகம், திருவெம்பாவை, கஉ. † ஷெ கங,

யாதெனில்,—"காத்தும்படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத்தென்பர்; ஒரு சாரார், "ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்களுய்யும் வகை யெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குக் கள் பற்றி, விளையாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத் தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணையெளிதிற் செயப் படுதலை நோக்கியேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்த காலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும் முத்திகாலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற்பயத்ததென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான் உயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையே ஆண்டைக் குக் காரணம் எ - ம்.

மொழிதலு மென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னு மும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவு மென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

காரண மென்னையெனக் கடாயினூர்க்குப் பயன்கூறி விடுத்தல் செப்பு வழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப் பவும் வைத்த அவ்வருள்காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின், அற்றாயினும், அனுக்கிரகமொழித் தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச்செய்வது அருளாமா றியாங் ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௩௯)

அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்ம மெல்லாங்
கழித்திட னுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பிற்
றெழித்திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(ப - ரை.) அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற் றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,—அவ்வ்வர் கன்மம் எல்லாம் கழித்தி டல் - அவரவர் கன்மமுழுதுங் கழியுமுகத்தான் (மலபாகம் வாச்செய்த லும்,—காப்பது - நிலையாவது,—நுகரச்செய்தல் - (கன்மங் கழியுமாறு

அதனை) நுகர்வித்தலும்,—மறைப்பு-மறைப்பாவது,—கன்ம ஒப்பின் மலங்க ளெல்லாம் தெழித்திடல் - கன்ம ஒப்பினை (வருவித்து) மலங்களை முதிர் வித்தலும்,—அருள் - அருளாவது,—பந்தம் வீடு - பந்தம் விடுவித்தலும் ஆகிய (உறுதிப்பயத்தனவாகலான்),—பார்த்திடின் எல்லாச் செய்திதானும் அருளே - ஆராயும்வழி ஐந்தொழிலும் அருட்செயலே யாகலின்,—பழிப்பு ஒழி - (இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலு மெனப்) பழித்தலை ஒழிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென் னும் ஐந்தும், முறையே, இளைப்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத் தான் மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்த லும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான், ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறத் தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக எ - ம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண் டைந்தொழி லென்றன் மலைவாம் பிறவெனின்,—ஆகாது; மறைப்பையுமருளையும் நிலையிறுதிகளி னடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமை யுடைமைபற்றி ஈண் டைந்தொழிலென்று ராகலின்.

இவை இரண்டுசெய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர் மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயா வாதிகள் மதமும், தன் பொருட்டென்னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் "ஈறுமாகி மருவிடும்" (செ. க.) என்ற தனை வலியுறுத்தி, இனி "அநாதிமுத்த சித்துரு" (செ. க.) என்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார். (கூஎ)

அருவமோ வுருவா ரூப மானதோ வன்றி நின்ற
வுருவமோ வுரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னி
னருவமு முருவா ரூப மானது மன்றி நின்ற
வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ள வாமே.

(ப - ரை.) உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த (ஐந்தொழில் செய்யு)முதல்வனுக்கு (வடிவம் இன்றியமையாமையின் அவ்)

வடிவமாவது,—அருவமோ உருவாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ - அருவாகிய வடிவமோ அருவுருவமாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டுமின்றி நின்ற உருவாகிய வடிவமோ (இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவமென),—இங்கு எனக்கு உணர்த்து என்னின் - இவ்விடத்தே எனக்கு உணர்த்த வேண்டுமெனின்,—சொன்ன ஒருவனுக்கு—(அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்) கூறப்பட்ட ஒருவனுக்கு,—அருவமும் உருவாரூபம் ஆனதும் அன்றி உருவமும் நின்ற மூன்றும் - அருவும் அருவுருவும் அன்றி உருவுமென நின்ற மூன்று வடிவமும்,—உள்ளவாமே - உள்ளனவாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஐந்தொழில் செய்யுமுதல்வனுக்கு, வடிவம் இன்றியமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின், அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாம் எ - ம்.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற் (செ. க.) கூறப்பட்ட ஒருவன்.

இதனானே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கண் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (சுஅ)

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வுருவம் போலப்
பண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை
கண்ணிய வுருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவு ளானு
மெண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணே.

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோ
லுத்தமன் கொள்வ னென்னி னவர்களி லொருவ னவ
னத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(ப - ரை.) உருவம் நண்ணிடும் என்னின் - (முதல்வனுக்கு) உருவமுண்டென்னின்,—உருவம் நமக்கு உளபோல - (உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின்) உருவமுடைய நம்மனோர்க்கு உளதாகிய (பரதந்திரம்) போல,—பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் - (முதல்வனுக்கும்) உருவமுண்டாதற்கு ஒரு கருத்தா (உண்டெனப்பட்டுப் பரதந்திரமுளதாதல்) வேண்டும். (அஃதன்றி),—இச்சையேல் - (முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்ளுதல்) சுதந்திரமென்னின்,—பலரும் இச்சை - (முதல்வனுக்கு உளதாகிய) சுதந்திரம் நம்மனோர் பலர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும்,—யாம் கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் - (இனி) நம்மனோர்க்குக் கருதிய வடிவங்கள் எடுத்தல் முடியாது,—பெருங் கடவுள் தானும் - முதல்வன்றானும்,—யோகசித்தர்போல் எண்ணிய உரு இசைப்பன் காணே - யோகசித்தர்போலத் தான் கருதியதொருவடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவன்,—வித்தக யோகசித்தர் வேண்டு உருக் கொள்ளுமாபோல் - (அங்ஙனம்) சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டும் வடிவங்கொள்ளு முறைபோல,—உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவனவன் - முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்வனயின் அவ்வியோகசித்தர்களில் ஒருவனய் முடியுமெனின்,—அத்தகை அவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக்கொள்வது முதல்வன் அருளானன்றி முடியாமையானும்,—ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் - (அன்றியும்) அவ்விடத்தே யோகசித்தர்கட்கு உண்டாகிய உருவம் மாயாகாரியமாய் முடிதலானும் (நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினுற்போல யோகிகண் முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின் ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாது) என்னின்,—வடிவெலாம் மாயை யாமே-(அங்ஙனமாயினும்) உருவடிவெல்லாம் (ஒருபெற்றியவாகிய)மாயாகாரியமேயாகலின்(உருவத்தின்வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்தபயன் என்னை) என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின், உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின், உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய பரதந்திரம் முதல்வனுக்கு முளதாதல்வேண்டும்; அஃதன்ருயின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்குமுளதாதல்வேண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினுற்போல, யோகிகண்முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கு முளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின், ஒப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின்,—அங்ஙனமாயினும்

உருவடிவெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின் உருவத்தின் வேற்றுமை யில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னை எ - ம்.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வ னென்னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவை இரண்டு செய்யுளுந் தடை.

இனி விடை. (நகூ - சO)

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகு
மாயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கு
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(ப - ரை.) (நீ அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பன வல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையெனிற் கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும், ஒன்றையே அறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின் முதலுடையராம். முதல்வனுவான்) ஆய ஆணவம் அகன்ற - பந்திப்பதாய அவ்வாணவமலம் நீங்கிய,— அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும் நாயகன் - அறிவிலேதங்கி நின்று உணர்த்துந் தொழிலுடையோனுகிய பசுபதி (அதுவுமன்றி),—எல்லா ஞானத்தொழில் முதல் நண்ணலாலே - எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லாமுதன்மையுமுடையன் (இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்மையின் அதற்கேற்ப),—மலத்தைப்பற்றி - மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு,—வருவதோர் மாயைதான் வடிவமாகும் - அம்மலத்தோடியைபுடைத்தாய் (ஏகதேசவறிவைச்செய்யு) மாயை யுருவமாம்,—காயமோ மாயை அன்று - (அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய பசுபதிக்கு) வடிவம் (ஏகதேசத்தைச்செய்யு) மாயையன்றாதலின்,—சத்திதன்னாற் காண்பது (ஆகும்)-(மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ்) சத்தியுருவமாதலே அமைவுடைமையின் (அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான் அதனையறியாது "இச்சையேற் பலருமிச்சை" (செ. நக.) என்றும் "மாயையென்னில் வடிவெலாமாயையாகும்" (செ. சO.) என்றுங்கூறுதல் அடாது) என்க.

(பொ - ரை.) நீ யங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால், அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையன வன்றித் தம்முளொப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத்தாழ்வுகளென்னையெனிற் கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும், ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத் தொழின் முத லுடையராம்; முதல்வனுவான் அம்மலநீங்கியவறிவிற் றங்கிநின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அதுவுமன்றி, எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மையுமுடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியையபுடைத்தாய் ஏகதேசவறிவைச் செய்யுமாயையுருவமும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ் சத்தியுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின், அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனையறியாது, "இச்சையேற் பலரு மிச்சை" (செ. ௩௯.) யென்றும், " மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையாகு " (செ. ௪0.) மென்றுங்கூறுதல் அடாது எ - ம்,

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது.

பற்றியென்பது பெயர்; * "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ணலா லெனவே, உயிர்கள் ஒரு ஞானத் தொழின் முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றாம்.

அகறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான்,

* திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, ௫.

ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோ லேக தேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக் கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபக ஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாரு முளர்; முன்னும் பின்னும் பொருளியைபு படுதற்கேலாது நின்றுவற்று மாகலின், அஃதுரையன்மையறிக. (௬௧)

சத்தியே வடிவென் றாலுந் தான்பரி ணாம மாகு
நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவே யென்னி
லத்துவா மார்க்கத் துள்ளா னலனிவ னருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை புகலக் கேணீ.

(ப - ரை.) சத்தியே வடிவு என்றாலுந் தான் - (அங்ஙனஞ்) சத்தியே வடிவாயினும்,—பரிணாம மாகும் நித்தமோ அழியும் - (உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற்) பரிணமித்து அழிவெய்தும்,—அத்தால் - அது (சிவசத்திக்குத்தகாமை)யால்,—நின்மலன் அருவே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் (முதற்கட் கூறப்படும்) அருவப் பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன் - ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை (அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது, ஆயினும்),—இவன் அருமை தன்னை - இவன்றன்மையை,—புத்திதான் உடைபைபோல இருந்தனை - புத்தியுடையாய் போல விருந்தவனே,—புகல நீ கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனமாயினும், உருவமெல்லாங் கண்டிதப் பொருளாகலிற் பரிணமித்தழிவெய்தும்; அது சிவசத்திக்குத் தகாமையால் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப்பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத் தெனின்,—ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை அவற்றோடொப்ப வைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது எ - ம்.

புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை யென்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளா னென்பது அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டானென்றுரைத்து, அன்றிவ

னென்பது அவ்வத்துவாக்கள தியல்போடு மாறுபட்ட இவனென்ன வினைத் தொகையாக வைத்துரைக்க.

அன்றுதல் அப்பொருட்டதால் * "அன்றினர் புரமெரித்தார்க்கு" என்பதனானுமறிக.

அற்றேன், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவனாய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬உ)

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றவந் நிலையே போல
வலகிலா வறிவன் றானு மருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

(ப - ரை.) உலகினிற் பதார்த்த மெல்லாம் - உலகத்திற் (காணப்பட்ட) பொருள்களெல்லாம்,—உருவமோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் - உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுமாய்க் காணப்பட்டு நிற்கும்,—ஒன்று ஒன்று ஆகா - (ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய தாகாது; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தி னியல்புடைய தாகாது; சந்திரன் முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பேயுடையது மாகாது உருவியல்பே யுடையது மாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்க ளெல்லாம்) ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடைய தாகமாட்டா தாகலான்,—அலகு இலா அறிவன் அருவமே என்னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின்,—நின்ற தானும் அந்நிலையே போல - நிலைபெற்ற அவனும் அப்பொருள்கள்போல (மாட்டாமையுடைய னெனப்பட்டு),—குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடுவன் - பொருந்திய அவற்றுளொருவனாய் முடியும் (ஆகலான்),—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - (நீ இதனை) ஆராய்ந்தறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய தாகாது ; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடைய தாகாது ; சந்திரன் முதலிய அருவுருவப் பொருள் அருவியல்பேயுடையதுமாகாது, உருவியல்பேயுடையது மாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றி னியல்புடையதாகமாட்டாது. ஆகலான்,

* பூசலார்நாயனார் புராணம், க.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெனின், அவனுமவைபோல மாட்டாமையுடைய னெனப்பட்டு அவற்றுளொருவனும் முடியும் எ - ம்.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந் துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத் தாகாதென்பார், ஒன்றொன் றாகாவென வுபசரித்தார். இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமா றுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும் அருவுருவே யென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால், பரிணமமாகவே அநித்தமு மாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (சரு)

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா
னந்தமு மாதி யில்லா னளப்பில னாத லாலே
யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(ப - ரை.) எந்தை தான் - (அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய) எந்தை,— பந்தமும் வீடும் ஆய பத பதார்த்தங்கள் அல்லான் - கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய (பசுபாச) பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனாகலா னும்,—ஆதி அந்தமும் இல்லான் - எழுவாயும் இறுவாயும் இலனாகலா னும்,—அளப்பிலன் ஆதலாலே - (அவையிலனாகவே) அளவைகட் கெட்டாதவனாகலானும்,—இன்னன் என்றும் - (அருவம் உருவம் அரு வுருவமென்னு முக்கூற்றுள்) இன்னனுவனென்று தான், — இன்னது ஆம் இன்னது ஆகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல - (அம்முக்கூறும் படும் விருத்தி பரிணமம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள்) ஒன்றிற்படுவன் படா னென்று தான் கூறுதற்கு,—வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - ஓாசங்கையும் இல்லை; (ஆசங்கையின்மையின்) அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமும் இல்லை என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல் புடைய னல்லனாகலானும், எழுவா யிறுவாய் இலனாகலானும், அவையிலனாகவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம்

உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனுவனென்று தான் அம்முக்கூறும்படும் விருத்தி பரிணமம் விவர்த்தன மென்பவற்றுள் ஒன்றிற் படுவன் படானென்றுதான் கூறுதற்கோராசங்கையுமில்லை; ஆசங்கையின்மையின், அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லை எ - ம்.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமா யழிதலு மொருதலை; அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுக ளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்றுளொரு கூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென்பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பில னதலாலே யெந்தைதா னின்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டு வீடுக ளிலனுகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றுங் கூறினர்.

எதிர்நிரனிறை.

* "எந்தையாரவ ரெவ்வகையார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசுரமுமிது.

பதபதார்த்த மென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை; பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலு முடையாதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௪௪)

குறித்ததொன் றுருக மாட்டாக் குறைவில னதலானு
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானு
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே.

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் தேவாரம், திருப்பாசுரம், ரு.

(ப - ரை.) குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலானும் - (விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய) பாதந்திர மிலனாகலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்பட (ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய) சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றிய நிலைமையனாகலானும்,—விருப்பொடு வெறுப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும் - (நடக்குறுதற்குக் காரணமாகிய) விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டுப் பொருந்துதலில்லாதவனாகலானும்,—நின்மலன் அருளினாலே - (அவ்வுபாதிகளிலனாகவே அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாய்) அநாதி முத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (மலநீங்கிய அறிவிலே தங்கி நின்று உணர்த்தும்) அருளுடையனாய் நிற்றலின்,—நினைந்த மேனி நிறுத்திடும் - தான் நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பரதந்திரமும், ஏகதேசமாதற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், நடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின், அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன், ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்த்து நிற்றலின், தானினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் எ - ம்.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௫௫)

ஆரண மாக மங்க ளருளினா லுருவு கொண்டு
காரண னருளா னாகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாகு
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செப்தியுஞ் சென்றி டாவே.

(ப - ரை.) (உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமைபோல அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு வேறோருரு

வம் வேண்டப்படுவ தன்றாயினும்) காரணன் அருளினால் உருவுகொண்டு-(அம்) முதல்வன் கருணையாற் றிருவுருக்கொண்டு,—ஆரணம் ஆகமங்கள் அருளானதில் - வேதாகமங்களைக் (கோவைப்பட) அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவர் இல்லையாகும் - (பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்று உணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின்) உயிர்வர்க்கங்கள் (பொருளியல் புணர்ந்து) வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும்,—(அதுவன்றி) நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் - திருமான் முதலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மானுடர்க்கும்,—நாகர்க்கு எல்லாம் - நாகர் முதலியோர்க்கும்,—சீர் அணி குரு சந்தானச் செய்தியும் - மிக்க சிறப்புடைய குருபரம்பரையின் வைத்து அருளுதலும்,—சென்றிடாவே - (செல்லாமையிற் றிருமேனி ஒரு தலையான் வேண்டப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமை போல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்கு, தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றாயினும், பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கமிரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின், உயிர் வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோவைப்படச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குருபரம்பரையின்கண் வைத்தற்பொருட்டும், திருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும் எ - ம்.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சசு)

உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளுருவிற் றோன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர ணாதி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு ளனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிந்த னன்றே.

(ப - ரை.) அரன்றன் உரு அருள் - அரன்றிருவுரு அருளாகலான்,- தரும் காசரணாதி சாங்கம் அருள் - தரப்பட்ட திருக்கை திருவடி முதலிய பிரத்தியங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உணர்வு அருள் உருவில் தோன் றும் கருமமோடும் குணங்களும் அருள் - (உயிர்கட்கு) உணர்வு அளிப்ப தாகிய அத்திருவுருவிற் ரோன்றுகின்ற தொழில்களும் வாய்மை முதலிய குணங்களுமாகிய சாங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உபாங்கம் எல்லாந்தான் அருள் - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே,—அருளுரு உயிருக்கு என்றே - இவ்வருளாகிய வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட் டன்றி,—தனக்கு ஒன்று இன்றி ஆக்கினன் அசிந்தன் - சிறிதுந்தன் பொருட்டுக் கொள்ளுவோ னன்மையரன் (இவைபற்றிச் சிந்திதனு யினும்) அசிந்திதனே என்க.

(பொ - ரை.) அரன்றனுரு அருளாகலான், உயிர்கட் குணர்வளிப்பதாய அவ்வுருவிற்றோன்றுந் தொழில்களுங் குணங் களுமாகிய கரணமும் அருள்வடிவே ; கைகால் முதலியவுறுப்புக் களும் அருள்வடிவே ; உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள் வடிவே ; இவ்வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட்டன்றித் தன்பொருட்டன்மையான் இவைபற்றிச் சிந்திதனுயினும் அசிந் திதனே எ - ம்.

அருளுருமுன்னையது வினைத்தொகை ; ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மைமுதலியன ; அவையே அவனுக்குச் சூல மழு முத லிய படைக்கலமாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன.

கரசரணாதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

ஆதி யென்றதனல் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன ; இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவை யொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனி யுண்டென்பது, பிறர்கூறுங் குற்றங்களாணிகந்துபடாமைக் காத்து வலி யுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனாகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றானாய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். (சஎ)

உலகினை யிறந்து நின்ற தரனுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்று மோரா
ருலகினுக் குயிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(ப - ரை.) (சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு) அரன் உரு உலகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார் - உருத்திரனுருவம் உலகினைக் கடந்து நிற்றலான் வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—அவன் உருவில் உலகு தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் - அவன்றிருவுருவில் உலகந்தோன்றி ஒடுங்குமாதலால் விச்சுவகாரணனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகினுக்கு உயிரும் ஆகி (நின்றது ஓரார்) - உலகிற்கு உயிராய் நிற்றலால் விச்சுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகும் ஆய் நின்றது ஓரார் - உலகமாய் நிற்றலால் விச்சுவரூபியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உருவினை உணரார் எல்லாம் - (இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாகவுந்) திருமேனியி னியல்புணரா ரெல்லாம்,—உலகினில் ஒருவன் என்பர் - (அச்சிவபிரானை) உலகத்திலுள்ளார் கூறுங் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற்கந்தரியாமி யென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்று எ - ம்.

மாயையிற் றோன்றி யொடுங்கு முலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி யொடுங்கியதூஉமாமென்பது, கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானு மறிக. (சஅ)

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாத
ராவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ணா
மேவுரு நிலையு மோரா ரவனுரு விளைவு மோரார்.

(ப - ரை.) (விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய்) அரிய அயற்கு அறிய ஒண்ணு ஆதி மேவு உருநிலையும் ஓரார் - அரியும் அயனும் அடி முடி தேடி அறியாவண்ண நீண்ட முதல்வன் திருவுருவினிலை கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—தேவர் மூவர் ஆய்த் திரு உரு நின்றது ஓரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற் ரோன்றிநின்ற திருவடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—அவன் உரு விளைவும் ஓரார்-அவன் வடிவிலே விளைந்தவண்ணமே உலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—முதல் உரு பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—சிவனைத் தேவரின் ஒருவன் என்பர் - (இங்ஙனங் கூறும் புராணவசனங்கள் சான்ருகவும் இவ்வுண்மை அறியாதவர் அச்) சிவபிரானைக் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய் அரியுமயனும் அடி முடி தேடியறியாவண்ணம் நீண்ட திருவுருவினிலை கூறும் புராண வசனமும், மும்மூர்த்திகளும் தன்னுறுப்பிற்ரோன்றி நின்ற வடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன் வடிவிலே விளைந்த வண்ணமே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்று எ - ம்.

இவை இரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனென்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. (சகூ)

போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா
ரூகியா மூட ரெல்லா மும்பரி னொருவ னென்பர்.

(ப - ரை.) (முதல்வன் கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி) போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - போகவடிவமாகக்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—வேகி ஆனற் போல் செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் - (சில திருமேனி) கோரவடிவமாகக் கொண்டது உயிர்கள் செய்த வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—யோகியாய் யோக

முத்தி உதவுதலதுவும் ஓரார் - (சில திருமேனி) யோகவடிவமாக் கொண்டது உயிர்கட்கு யோகமுத்தி உதவுதற்பொருட் டென்பதனையும் உணரார்,—ஊகியா மூடர் எல்லாம் - (இவ்வாறு திருமேனிகொள்ளு முறைமையினை) ஆராய்ந்தறியும் வலியிலார் அனைவரும்,—உம்பரின் ஒருவன் என்பர் - (அம் முதல்வனைத்) தேவரின் ஒருவனென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி போகவடிவமும், சில திருமேனி கோரவடிவமும், சில திருமேனி யோகவடிவமுமாகக்கொண்டது, முறையே, உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோகமுத்தி யுதவுதற்பொருட்டுமாம் எ - ம். (௫0)

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு
நின்றலா னுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா
ரன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்.

(ப - ரை.) (அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்) ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் - தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நிற்றலால்,—அன்றிய அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார் - தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் (அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான்) அநுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாமென்பதனையும் உணரார்,—கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக் குணம் என்று ஓரார் - கொல்லுதலாகிய தீமை செய்வது வினையைக் கெடுத்தலாகிய நன்மையைப் பயத்தலாகிய நிலைபெற்ற அக்குணமென்பதனையும் உணரார்,—உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - (இங்ஙனம்) உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசயநிலையனென்பதனையும் உணரார் (ஆகலின் இதுவும் அதற்குச் சான்று) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டு நிற்றலும், தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான் அனுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமை செய்வது நன்மையைப்

பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப்படாத அதிசயநிலையாக லான், இதுவுமதற்குச் சான்று எ - ம்.

உலகினையிறந்துநின்ற தானுருவென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉ மாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் அசிந்திதனுதற்கு எதுக்காட்டியவாறு. (ருக)

நாயகன் கண்ண யப்பா னுயகி புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னர்.

(ப - ரை.) (அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரிதொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால்-முதல்வி திருவுள மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண் புதைப்ப-முதல்வனது திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும் பாய் இருள் ஆகி மூட - எவ்விடத்தும் பாவிய இருளாகிப் போர்க்கவும்,—பரிந்து உலகினுக்கு - பரிவுற்று உலகத்தினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்தினலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணல்,—சுடர் ஒளி கொடுத்த பண்பின் - மிகுந்த பிரகாசத்தினை அளித்தருளிய தன்மையால்,—தேயம் ஆர் ஒளிகள் எல்லாம் - உலகின்கணுள்ள ஒளிகளெல்லாம்,—சிவன் உருத் தேசது என்னர் - (அச்)சிவபிரான் றிருமேனிப் பிரகாசமேயென்று உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்வி திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று எ - ம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.

பாய்தல் பரத்தல்.

தேயம் உலகம். (ருஉ)

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாரு
னெண்ணிவேள் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்.

(ப - ரை.) (பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமைக்கு) கண்ணுதல் யோகு இருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,—வேட்கைக்குச் காமன் நின்றிட - வேட்கைக்குக் (காரணமாகிய) காமனிருக்கவும்,—விண் உறு தேவர் ஆதி - மேலிடத்துள்ள தேவர்கண் முதலியோர்,—மெலிந்தமை ஓரார் - மெலிவுற்றதும் அறியார்,—மால் தான் எண்ணி வேண்மதனை எவ - மாயன் (அம்மெலிவு கெடும்படி) கருதிக் காமனை ஏவுதல் செய்ய,—எரி விழித்து - (அவனை) நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து,—இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - இமையமலையரையன் பெற்ற உமாதேவியைக் கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - அவ்வுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தினை அருளிச்செய்ததும் உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

(பொ - ரை.) பல வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை யின்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத்தின்கணிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று எ - ம்.

'உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின் வைத்து இனிது விளக்கியதாஉமாயிற்று.

" ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டதும்" (செ. ருக.) இதனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனையும் அசிந்திதனே யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களும் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது **வாயுசங்கிதையுட்** கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க; அற்றாகலினன்றே, ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தம் இருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன வென்பது. (ருரு)

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையு நாலு
மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று
மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந் [ணுதே.
துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ

(ப - ரை.) ("ஆரணமாகமம்" (செ. சக.) என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி) படைப்பு ஆதித் தொழிலும்-

படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கும் (வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டு மாதலானும்),—பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் - பத்தர்களுக்கு (இருவினையொப்பின்) அருளுதற் பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையாகிய திரோதானத் தொழிற்கும் (ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும்),—உயிர்க்கு என்றும் இன்பம் அடைப்பானும் அதுவும் நூலும் மாதராளோடு இடப்பாகம் இயைந்து - உயிர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் இன்பத்தைச் செய்வதாய திதிக்கும் நூலைச் செய்யும் உமாதேவியோடு வாமபாகத்தே இயையவேண்டுதலானும்,—முத்தி அளித்திடும் யோகும் - முத்தி அளிப்பதாகிய அநுக்கிரகத்திற்கும் யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசந்துடைப்பானுந் தொழிலும் - பாசநீக்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்கும் (தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும்),—மேனி தொடக்கானேல் சொல்ல ஒணுதே-(இவற்றிற்கும் அவ்)வுருவத்திருமேனி முதல்வனுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆரணமாகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடுமென்பது முதலாக இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலை யருளிறுதி யென்னும் ஐந்தொழில் செய்தற்கும் அவ்வடிவம் இன்றியமையாச்சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் எ-ம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தி னோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வொருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்குமாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டு கொள்க.

எனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலை யுணர்த்திற்று; பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூலுமென்பது நூலைச் செய்யுமெனப் பெயரடியிற்பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடப்பாக மாதராளுக்கு அடையாயிற்று; இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்டல் என்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினுரென்றுரைப்பினுமாம்.

பாசநந் துடைப்பானுந் தொழில் என்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனானறிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம்.

செய்யுளாகவின் முறைபிறழவைத்தார்.

இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றுள்ய தொழில்களும் பயனும் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௫௪)

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த
வருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது
திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

(ப - ரை.) (உருவ மெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி) உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்றலும் - உருவத் திருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்ற மாத்திரையால்,—உரு இறந்த அருமேனியதுவும் கண்டோம் - உருவம் ஒடுங்குதற்குக் காரணமாகிய அருவத் திருமேனியது உண்மையும் கண்டாம்,—அரு உரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றோம் - (அவ்)வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது (அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பதுபற்றி) அருவுருவத் திருமேனியது உண்மையும் பெற்றும்,—செப்பிய மூன்றும் - (திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரானவாகலின்) இங்ஙனங் கூறிய மூன்று திருமேனியும்,—நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே - நமது

பிறவிக்கேதுவாகிய மாயாவுருவை ஒழித்தற்கு (முதல்வன்) கொண்ட கருணைவடிவே என்க.

(பொ - ரை.) திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின், ஏனையவருவத்திருமேனி அருவுருவத் திருமேனிகளதுண்மையும் அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும் உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படும் எ - ம்.

உருவமெனப்படுந்தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையா னுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தி னியல்பு பற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங் கண்டோ மென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப் பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை யெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோ ரவத்தையும் உண்டென்பது தானே போதருமென்பதுபற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறு பொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பது பற்றி, மூன்றும் நந்தங் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவென்றுங் கூறினர்.

இதனனே ஏனைத் திருமேனிகள் இரண்டினது உண்மையும் அவற்றது இயல்பும் உருவத்திருமேனியோடு ஒளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. (௫௫)

அத்துவா மூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்னை யென்னி
னித்தனுய் நிறைந்த வற்றி னீங்கிடா நிலைமை யானுஞ்
சித்துட னசித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னுத லானும்
வைத்ததா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(ப - ரை.) (ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணை வடிவே யன்றி மாயைவடிவில்லையாயின்) மறைகள் எல்லாம் - ஆகமங்களினெல்லாம்,—அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் - அத்துவாக்களாறும் (முதல்வனுக்கு) வடிவமாகக் கூறுதல் என்னையெனின்,—நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கண் முழுதினுங் கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும்,—நித்தனுய் - அவையல்லனுய் நிற்றலானும்,—சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சடசித்துக்களை யெல்லாஞ் செலுத்தி உடனுமாய்நிற்றலானும் (அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்கு),—அத்துவாவும் வடிவு

என வைத்தது ஆம் - (தனது திரோதானசத்தியான் அவற்றோடு உளதாகிய இயைபு நோக்கி) அத்துவாவும் வடிவெனக்கூறு முபசாரமேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னை யெனின்,—அது எல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமா மியல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதான சத்தியா னவற்றோடுளதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமேயாம் எ - ம்.

அத்துவாவு மென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பது உணர்த்தி நின்றது. (ருசு)

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்ததெ னரனுக் கென்னிற் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னிற் றோன்றிய வாத லானுஞ்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றானதிட் டித்துக் கொண்டே
யத்தினாற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(ப - ரை.) அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரம் ஒரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக,—மிகுத்துத் தந்தது என் என்னின் - சிறந்தெடுத் தோதியது என்னை யெனின்,—சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்து மோகினி மான் மூன்றும் - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,—இவற்றின் மேலாகி விந்து - இம்மூன்றனுண் மேலாகிய விந்துவின்கண்,—சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - மனத்திற்கு அருமையாகிய அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நிற்றலானும்,—சுத்தம் ஆம் விந்துத் தன்னில் - சுத்தமாகிய அவ்விந்துமாயையில்,—தோன்றிய ஆதலானும் - தோன்றிய (தலைமையுடையன) வாதலானும்,—சத்திதான் பிரேரித்து - அச்சிவசத்தி (சாதகராவார் கணிக்குமாறு) செலுத்தி,—பின் தான் அதிட்டித்துக்கொண்டே -

கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு,—அத்தினல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - அதனுற் போகம் வீடுபேறுகளை அளித்தலாகிய பயனும் பற்றி,—மறைகள் எல்லாம் அரனுக்கு - ஆகமங்களினெல்லாம் முதல்வனுக்கு,—மந்திரங்கள் வடிவு என வைத்த என்றே ஆம் - மந்திரவடிவம் (விசேடவுரிமையாதனோக்கிக்) கூறியனவேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதனோக்கி எ - ம்.

சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம்.

ஆரதீதம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்னிற்றோன்றினவென்பது "விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி" (செ. கக.) எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்த வென்றார். ()

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேணீ
முந்திய தோற்றத் தானு மந்திர மூலத் தானு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

(ப - ரை.) தந்திரம் - ஆகமங்களின்,—மந்திரமதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாக - மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை (ஒப்பற்ற) வடிவமாக,—இங்குச் சொன்னவாறு என் எனின் - (சிறந்தெடுத்து) ஓதியவாறு என்னையெனின்,—சாற்ற நீ கேள் - கூறுதும் நீ கேட்பாயாக,—முந்தியதோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனையமந்திரங்கட்கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதானும் மூலமாதலானும்,—அந்தம் இல் ஆதி சத்திக்கு - (அவற்றைச்செலுத்திநிற்கும்) அழிவில்லாத ஆதியாகிய திரோதானசத்திக்கு,—இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - (முற்பட) இசையச்செய்தலும் (ஆகிய உபசாரவடிவாதல்) பற்றி என்க.

(பொ - ரை.) மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி எ - ம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச்செலுத்தி நிற்குந் திரோதானசத்திக்கிசையச்செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்திபாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட்கூறினார்; சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதானசத்தியெனினு மொக்கும்; உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது.

அருவமோ என்பது முதல் இதுகாறுந் திருமேனியி னியல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்தசித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அற்றேல், அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்தமெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அானுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் மண்ணினிற்கடாதியென்பது முதன் மந்திரமதனிலென்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகி மருவிடுமநாதிமுத்த சித்துருமன்னிநின்றே என்ற இரண்டாங்கூற்றை, அவ்வவர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான் முதலென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (ருக)

மூன்றுமதிகரணம்.

அயன்றனை யாதி யாக வரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூல
முயன்றன ரிவரே யாயின் முன்னவ னென்னை முற்று
நயந்திடு மவனி வர்க்கு நண்ணுவ தோரோவொன் றுமே.

(ப - ரை.) அயன்றன் ஐ ஆதி - அயனுடைய அழகியவுருவம் அரியுரு முதலியவற்றையும்,—ஆகம் அரன் உரு என்பது என்னை - அரனுருவோடொத்த வுருவாகவைத்து (வேதாகமங்களிலே தத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாச மந்திரநியாச முதலாயின) விதித்தலிற் (சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரு முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலையற்க),—பயந்திடும் சத்தி ஆதி - படைப்பாதி தொழில் செய்யுஞ் செநநி முதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - (ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப்) பதிந்துநின்று செலுத்தலான் (அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன),—படைப்பு மூலம் இவரே முயன்றனர் ஆயின் - (அற்றேல்) படைப்பாதிதொழில்களை அயன் அரி முதலாயினரே (முதல்வன் அருளின்றியுந் தாந்தாம் நினைத்தவாறு செய்வரெனின்),—முன்னவன் என்னை - முதல்வன் எற்றிற்கு (ஆகலின் அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனையின்றி அமையாமைபோல அயன் அரி முதலாயினர்க்கு அரன் அருளையின்றி அமையாது),—முற்றும் நயந்திடும் அவன் - (ஆயின்) ஐந்தொழிலுஞ் செய்யும் அம்முதல்வன்,—இவர்க்கு ஒரோவொன்று நண்ணுவது ஆமே - இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழில் இயற்றச்செய்யும் (ஆகலின் அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர்போல முதல்வனுக்கு அயன் அரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவர்) என்க.

(பொ - ரை.) அயனுருவம் அரியுருவ முதலியவற்றையும் அரனுருவோடொத்த உருவாக வைத்து வேதாகமங்களிற் றத்தமெல்லையளவும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின விதித்தலின், சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர் போலுமென மலையற்க; படைப்பாதி தொழில்

செய்யுஞ் செநசி முதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர் மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத்துதலான் அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன எ - ம்.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கிருவாதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினர்க்கு அரசனை யின்றியமையாமைபோல, அயனரி முதலாயினர்க்கு அரனருளை யின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூல முயன்றனர் இவரேயாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினர்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினரும் வேண்டப்படுவதொன்பது எதுமுகத்தான் விளக்குவார், முற்று நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றுமே என்றுங் கூறினர்; உவமை வுருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

ஐ அழகு; அஃதாகுபெயரான் அழகுடை யுருவத்தின்மேனின்றது; இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ் சொல்லோடு இயைபின்மை நோக்கிலர்.

ஆகவானுருவென்னு முவமைத்தொகை பையரவல்குல்போனின்றது; ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதியென்க.

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித் தொழில்க ளென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது; இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது; இவை இரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல், அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்திபாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனுதல் செல்லாமையின், இது தேளுக் கஞ்சிப் பாந்தள்வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (௬௦)

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றுனொன்றே யநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லா

முய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலர னுடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த வாறும்.

(ப - ரை.) சத்திதான் பலவோ என்னின் - சத்திகள் அநேகமோ வென்றிடின்,—ஒருவன் சத்தி-அரசன் சத்தி (ஒன்றே),—மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் போல் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர்மாட்டு நின்று செய்யுங் (காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்) போல,—அரனுடையதாகித்தான் ஒன்றே - சிவசத்தி ஒன்றே,—காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும் - (அவரவர்மாட்டுநின்று செய்யுங்) காரியவேறுபாட்டாற் (செநநிமுதலியவாய்ப்) பலவேறு வகைப் படும் (சிவசத்தி ஒன்றேயென்பதும் அதுவே கட்வுளர்மாட்டு நின்று நடாத்து மென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றி ஆகாமைபோல),—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்தவாறு ஆம் - போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் விருப்ப முற்று அவ்வரனினைந்தவாறன்றி ஆகா(மைபற்றி அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அரசன் சத்தியொன்றே யமைச்சர் படைத் தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரிய வேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தி யொன்றே அவ்வவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட் டாற் செநநி முதலியவாய்ப் பலவேறு வகைப்படும். சிவசத்தி யொன்றே யென்பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்து மென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரச னினைந்தவாறன்றி யாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுக ளெல்லாம் அர னினைந்தவாறன்றி யாகாமை பற்றி அறியப்படும் எ - ம்.

தானொன்றேயரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடு மென வியையும்.

அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டி வாழ் நாள் ஆலாலத்தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாராயினர்.

அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் செநநிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென் றுயவழிச் சொரூப மென்னையோ வெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்த தென்பது. (கூக)

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு
முய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னி
னெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பின் ஞானன் மருவிடுங் கிரியை யெல்லாம்.

(ப - ரை.) சத்திதன் வடிவு எது என்னின்-சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதெனின்,—தடை இலா ஞான மாகும் - (உயிர்கட்கு அநுக்கிரக மாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையான்)அறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞானம் ஒன்றேயாம் (அதுவே பராசத்தியெனப்படும்),—(தடைசெயும் ஞானம்) உய்த்திடும் - (அந்த ஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற் பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக் குங்கால் ஒரு கூற்றானே) திரோதானசத்தியென நின்று (இச்சாஞானக் கிரியையென முத்திறப்பட்டு) வியாபரிக்கும் (ஆயின்),—இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின் - இச்சை கிரியை யென்கின்ற இவைகள் ஞானத்தினின்றுந் தோன்றுவனவோ வெனின்,—ஞானம் எத் திறம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ் வாறு உளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகளும் நடத்தலின் (அவ்விரண் டும் ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்),—கிரி யை யெல்லாம் - (காரியத்தால் அநேகமாகிய செநநிமுதலிய) வியாபார சத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பு இல் ஞானல் மருவிடும் - (முற்கூறப் பட்ட பராசத்திரூபமாகிய) தடைசெயா ஞானம் ஒன்றான் உளவாவன வேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்கட்கு அனுக்கிரக மாத்திரங் குறித்துப் பொதுவகையா னறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய ஞானமொன் றே சிவசத்தியின் சொரூபம். அதுவே பராசத்தியெனப்படும். அந்த ஞானம்,உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒரு கூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக்கிரியை யென முத்திறப்பட்டு வியாபரிக்குமாகலான், இச்சை கிரியை களும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய செனனி முதலிய வியாபார சத்திகளெல்லாம் முற்கூறப்பட்ட பரா சத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான் உளவாவனவேயாம் எ - ம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படு பொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலா ஞான மெனவே, தடைசெய்யு

ஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தி யெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்ச சத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண்வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தி யென்றார்; ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களே அவையென்பதாம். * "நீடுபரா சத்திநிக ழிச்சா ஞான நிறைகிரியைதர" என்றதூஉம். † "கிரியையறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉமிக்கருத்தே நோக்கி யென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானலெனநின்றது. அம் முக் கெடுதல் ‡ "பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்" "கோணுகணையான்" என்றாற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனாற்போந்த பொருளென்னை யெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬உ)

ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகு
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாதை
னன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(ப - ரை.) சத்தி ஒன்றதாய் - பராசத்தியாவது (தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமையான்) ஒன்றாய்,—இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றாகி நின்றிடும் - இச்சாஞானக்கிரியையென (வியாபார பேதத்தான்) மூன்றாய் (அவையே மற்றும் அவ்வக்காரியபேதத்தாற் பலதிற)ப் படும்,—இச்சை (நாதன்) உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - (அம்மூன்றனுள்) இச்சாசத்தியாவது முதல்வன் உயிர்கட்கு (மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை) அளித்தற்கண் உளதாகிய கருணையாம்,—ஞானசத்தியான் நன்று

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், உ.

† துகளறுபோதம் ௬உ.

‡ திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம், ௧௧.

எலாம் (நாதன்) நயந்து அறிவன் — ஞானசத்தியால் (அதற்குச்செய்யக் கடவதான) உபாயங்களையெல்லாம் முதல்வன் நயப்பான் அறிவன்,— அருட்கிரியை தன்னால் அன்று அகிலமெல்லாம் நாதன் ஆக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத கிரியாசத்தியால் அறிந்தபோதே அவற்றை (அவ்வாறே) முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) பராசத்தியாவது, தடையிலாஞானமெனப் பொதுமையா னொன்றாய், இச்சாஞானக்கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்றாய், அவையே மற்றுமவ்வக்காரிய பேதத் தாற் பலதிறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே, உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தை யளித்தற்கண்ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக்கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றை யவ்வாறே சங்கற்பித்துச்செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாம் எ-ம்.

* "உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலா மென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வானுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬௩)

சீவனு மிச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்ப
னாவனென் றிடின நாதி மலமிவற் றினைம றைக்குங்
காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன்
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

(ப - ரை.) இச்சா ஞானக்கிரியையால் சீவனும் சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றும் (முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையே பற்றி உயிர்களு)முதல்வனோடொக்கும் போலுமெனின் (அங்ஙனம் ஒக்குமென மலையற்க),—இவற்றினை அநாதி மலம் மறைக்கும் - இவற்றினை (க்கேவலத்தின்) அநாதி மூல மலம் மறைக்கும்,—காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் - (சகலத்தின்) முதல்வன் உயிர்கள் செய்கின்ற கன்மத்

* திருக்குறள், வெகுளாமை, ௯.

தளவிற் கேற்ற பயன் அளிக்க (ஏகதேசப்பட்டு) அனுபவிக்கும்,—பாவி ஆம் புத்தி முத்திப்பயன் கொளும் பண்பிற்றாகும் - (அக்கன்மத்தான்) வாக்கடவதாகிய போகப்பயன் (போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய) முத்திப்பயனும் (முதல்வன் கொடுப்பவே) கொள்ளு முரிமையுடையன வாம் (ஆகலான் இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரி யைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமைபெரிதாகலின்) என்க.

(பொ - ரை.) இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோ டொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையேபற்றி உயிர்களும் முதல்வனோடொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவை போலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன் மையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் வகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப்பயன் போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய முத்திப்பயனும் முதல் வன் கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத் தன்மையும், உடைமை யான், இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரி யைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின் எ - ம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோ லென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙன முரையாதார் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்ப துணர்ந்திலர்.

இதனானே சிவசமவாதிமதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவ னெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான் முதலென்று ஒருபொருண் மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யுட்க ளெழுந்தன வென்பது. (கூ௯)

ஞானமே யான போது சிவன்றொழின் ஞான மொக்கி
னீனமில் சதாசி வன்பே ரீசனுந் தொழில தேறி
னூனமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போக
மானபே ரதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த னாமே.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டும் ஒரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்து ஒழிந்த விரண்டனுள்) ஞானமே ஆனபோது சிவன் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற் சிவமெனவும்,—தொழி (லே ஆனபோது) - ஞானம் கிரியையேயாய் வியாபரிக்கிற் சத்தியெனவும்,—ஒக்கின் ஈனம் இல் சதாசிவன் - (ஞானக்கிரியைகளாகிய இவ்விரண்டும்) ஒத்து வியாபரிக்கின் மேம்பட்ட சதாசிவமெனவும்,—தொழிலது ஏறின் பேரீசன் ஆம் - (ஞானங்குறைந்து) கிரியையேறி வியாபரிக்கின் மகேசுரமெனவும்,—கிரியை ஊனமேல் வித்தை- கிரியை குறைந்து (ஞானமேறி) வியாபரிக்கிற் சுத்த வித்தை யெனவும் ஐவகைப்பட்டு,—இலயம் போகம் பேர் ஆன அதிகாரத்தோடு - (அவ்) விலயம் போகம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும்,—அதிகரணத்தன் உருத்திரன் ஆமே - (அவத்தைக்கேதுவா யங்ஙனம் வேறுபட்ட) ஆதாரங்களையுமுடையனும் மகா ருத்திரனொருவனே (அவ்வப் பெயர் பெற்று) நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள், யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும், தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும், சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போகம் அதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக் கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனுய உருத்திர னொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பன் எ - ம்.

உருத்திரனுமெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பனையும் பிரிநிலை யேகாரத்தையுந் தொழிலென் பதனோடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனென்னும்பொருட்டு.

ஆதாரம் அதிகாணமென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலு முரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின்ற அதிகாரணங்க ளியாவை அவற்றியல்பென்னையோவெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுரு)

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

(இ - ள்) வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - (அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கிடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த) அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்த தத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்,—கருமத்தாலே (முற்பிற்பாடு) வருவித்தார் - (முன்பின்னாக நிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின்) வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறினாராயினும்,—காலம் நீங்கியநிலைமையாலே- (இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய) காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின்,—முற்பாடு வைத்திலர் - (காலம்பற்றி) முற்பிற்பாடு கூறிற்றிலர்,—நித்தம் என்று உரைப்பர் - (காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலான் அதுபற்றி இவை சிவபிரானுக்கு) நித்தியவதிட்டானமென்று உரைப்பா என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்தத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய வதிட்டானமுமாம். முன்பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படினும், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையிற் காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது, காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலால்; அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்தியவதிட்டானமென் றுரைக்கப்படும் எ - ம்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாகநின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே யதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென் றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திர வடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்தமென் றுரைப்பரென்றும், நித்தமாதற் கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற், கால நீங்கியவழி இவற்றின் றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம் பற்றி யன்றென்பார்'வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தால்' என்றுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபார பேதங்களை.

அந்த வியாபாரங்கட்குக் காரணங்களையித்திரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மை பற்றி முற்பிற்பாடுண்மைக்கு இழுக்கின்மையு மறிக.

அற்றேல், இலயசிவன் முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்னாது சுத்தசிவ னொருவனே இவ்வதிகாரணங்களைப் பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை யெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போலு மெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ()

ஒருவனே யிராவ ணாதி பாவக முற்றாற் போலத்
தருவனிவ் வுருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்.

(ப - ரை.) ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றாற்போல - ஒருவன் (கூத்திற்குரிய) இராவணாதி பலவேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமை போல,—தருவன் இவ்வுருவ மெல்லாம-முதல்வன் (ஐந்தொழிற்குரியனவாய்) இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேத வடிவெல்லாம் எய்தியும்,—வரும் வடிவு எல்லாம் - வரப்பட்ட அவ்வடிவுவேறுபாடெல்லாம்,—சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி - சத்தியுந்தானும் மரமும் வயிரமுமாகிய அவ்விரண்டும் போல நிலைபெற்று,—சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் சத்தி - குணகுணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—

தன்மையும் திரியானாகும் - (அதுபற்றித்) தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான் அல்லன் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருவன் கூத்திற்குரிய பல வேடங்கட்டி நடித்தானாயினுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந்தொழிற் குரியனவாய் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேதமெல்லா மெய்தியும் அவ்வேறுபா டெல்லாங் குணகுணிபாவ மாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அது பற்றித் தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவானல்லன் எ - ம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙன மெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுஎ)

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
றன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லா
நின்மலன் றானுத் தோன்றி நிலைமையொன் றாயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(ப - ரை.) பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திட - பொன்மை நீலாதிகளைத் தன் னிறமே பற்ற,—பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாபோல் - (தானும்) அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்(த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி) நிற்கும் படிகம்போல,—நின்மலன் சத்தி தன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேத மெல்லாம்,—தான் ஆத்தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பன் - தானாகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,—முன் அருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் - (அவன் யாண்டுங்) கருதப்பட்ட அருட்சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவான் (அன்றி),—தான் (ஆக) முளையான் அன்றே - தானாக வேறு தோன்றாநின்றுகலான் என்க.

(பொ - ரை.) பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைக ளனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமை

யின்றி நிற்கும் படிகம்போல, முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாந் தானாகத் தோன்றி வேற்றுமை யின்றியே நிற்பன்; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தானாக வேறு தோன்றானாகலான் எ - ம்.

வன்னம் படிகநிறம்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னாலாக்குவன் என்றாற்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத் தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (௯அ)

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா
மொத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியு மாகி
வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லா
மித்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

(ப - ரை.) சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை - (இறைவன் இவ்வாறு) சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் (வைத்தலானன்றே),—இவ்வுலக மெல்லாம் - (பலவேறு வகைப்பட்ட) இவ்வுயிர் வடிவங்கள் அனைத்தும்,—ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணும் - (அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம்) ஒத்து(க்குறி குணங்கள்) ஒவ்வாது (இருவேறு வகைப்பட்ட) ஆணும் பெண்ணுமாக,—உணர்குண குணியும் ஆகி வைத்தனன் - (அவ்வவ்வியோகிக்குள் அவ்வக் குறிகட்கேற்ப) உணரப்படும் (இருவேறுவகைக்) குணங்களையுடையன வாயடங்கித் தம்முட்கூடிக் களித்து வாழாநிற்பச் செய்தனனாகலான்,—இவ்வாழ்க்கையெல்லாம் - (இப்படியே) ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால் வந்த ஆக்கம் - சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வு (என்பது அறியப்படும்),—இத்தையும் அறியார் - (அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய) இம்முறைமையும் உணரார்,—பீடலிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - பீடலிங்க வடிவமே (அங்ஙனம் இருவேறுவகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்றாகவும் அதனையும்) உணரார் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் இவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலா னன்றே, பலவேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறி யானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வவ்வியோனிக்குள் இருவேறுவகையா யடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழா நின்றனவாகலான், இப்படியே ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுக ளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனமிருவேறு வகைப் பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக வறியச்செய்தல் சான்று எ - ம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப்பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லா மொத்துங் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல். ஆண் பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகி யென் பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படு மிருவேறுவகைக் குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமுமுடையனவாதல். ஈண் டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணமென் றாற்போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவய வப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத் தாவை யுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவா தலும், அவனையே முதற்கடவுளாகவுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே தான் முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல் வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (சுக)

சிவனரு வுருவு மல்லன் சித்தினோ டசித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானு மல்லன்
றவமுத லியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே
யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே.

(ப - ரை.) சிவன் அரு உருவும் அல்லன் - சிவபிரான் அருவும் உரு வும் அல்லாதவன்,—சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் - சித்தும் அசித்தும்

அல்லாதவன்,—பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன் - சிருட்டிமுதலிய வைந்தொழில்களில் ஒன்றுஞ் செய்வானும் அல்லாதவன்,—தவம் முதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமுதலியவற்றிற்குரிய யோகபோக வடிவங்கொள்வானும் அல்லாதவன்,—தானே இவை பெற இயைந்தும் - (ஆதலால்) அம்முதல்வன் தடத்தலக்கணமாகிய இவற்றைப் பொருந்தி நின்றானாயினும்,—ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினனே - அவற்றைச் சிறிதும் பொருந்தாத சொரூபலக்கணத்தையுடையான் (அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறிப்போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கணமெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறாம்; அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும் எ-ம்.

இதனானே முதல்வனுக் குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ0)

முதற்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧0.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகி மருவிடு மென்றதன்கட்படும் அவாய் நிலையை நிரப்புவதற்குப் புநருற்பவமாமா றுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி
யலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத்
தலைவனா யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றன னீங்கா தெங்கும்.

(ப - ரை.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவபிரான் புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால்) உலகு - உயிர்களிடத்தே,—எல்லாம் ஆகி - (கலப்பினால் உடலுயிர் போல) அவ்வுயிர்களேயாய்,—வேறு ஆய் - (பொருட்டன்மையாற் கண் அருக்கன்போல) அவற்றின் வேறுமாய்,—உடனும் ஆய் - (உயிர்க்குயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளி ஆன்மபோதம் போல) உடனுமாய்,—ஓங்கி ஒளி ஆய் - (அவ்வவ்வுயிர்களின் வழி) ஓங்கி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும்,—ஆணையின் - தனதாணையான் வரும்,—கன்மத்து - இருவினைக்கேற்ப,—அலகு இலா உயிர்கள் - எண்ணிறந்த அவ்வுயிர்கள்,—அமர்ந்து செல்ல - (ஐந்தொழிலிற்) பட்டுச்செல்லுங்கால்,—தலைவனாய் - (அவ்வைந்தொழினடாத்துவதாகிய) பதிரூபமாகியும்,—இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய்,—நீங்காது - அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய்,—எங்கும் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி நின்றனன் - எவ்விடத்துந் தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்த சிவன், புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால், உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்க னறிவொளி போற் பிறிவருமத்துவிதமாய் அவ்வவ்வுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய

சத்திரூபமாயும், தனதாணையான் வரும் இருவினைக்கேற்ப அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற்பட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழில் நடாத்துவதாகிய பதிரூபமாகியும், அத்தன்மைகளின் வேருய் அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய், எவ்விடத்துந்தானே சுயம்பிரகாசரூபமாமியல்புடையனுய் நிற்பன் எ - ம்.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேரு யுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந் தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற்றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினுர்.

ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை.

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொக்கும்.

நீங்காமை தாதான்மியம்.

இச்செய்யுள் முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்றதாமாறு கண்டு கொள்க. (க)

முதலதிகாரணம்.

ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரைத்திட வுயிர்க ளொன்றி
நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி "
னன்றவை பதிதா னென்றென் றறையுமக் கரங்க டோறுஞ்
சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே.

(ப - ரை.) மறைகள் எல்லாம் - வேதங்களினெல்லாம்,—ஒன்று என உரைத்திட - ஆன்மா ஒருவனென்று உரைத்திடவும்,—உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று - உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நிற்பனென்று,—பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் - பன்மை கூறுவது யாதெனின்,—அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும்-அவ்வேதங்களின் ஆன்மா ஏகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனே யென்பது தாற்பரியமாகக் கூறுதலின்,—அன்று - அதுபற்றி முரணுதலின்மையான் (மேலைச்செய்யுளின் வேறுயென்றதூஉம்),—அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம்போல - ஒன்றாகிய அகரம் பல வெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் (காணப்படுதலின் அங்ஙனம்) போல,—சிவனும் சேர்ந்தே நின்றனன் - ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவி நின்றனன் (எனல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக்கிடமின்மையான் உடனுமாயென்றதூஉம் அமைவுடையன) என்க.

(பொ - ரை.) வேதத்துள் ஆன்மாவேகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா வொருவனேயென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி முரணுதலின்மையான், மேலைச் செய்யுளின் வேறுயென்றதூஉம், ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப் படுதலின் ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல் யாங்ஙனமென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உடனுமா யென்றதூஉம், அமைவுடையன எ - ம்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. (௨)

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல வீச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
றருமுயி ரவனை யாகா வுயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ - ள்.) உயிர் உருவொடு கருவி எல்லாம் கொடு நின்று - உயிர் (நரம்புமுதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படுந்) தநுவையும் (ஐம்பொறி முதலிய) கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு உடனாய் நின்ற வழியும்,—வேறாய் வருவது போல - உயிருயிரே உடம்புடம்பே (உயிருடம்பா யொழியாது உடம்புயி ராகமாட்டாது) அதுபோல,—ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் - முதல் வன் உயிர்களோடு அபேதமாய்க் கலந்து நிற்பன் (அங்ஙனம் நின்றவழி யும்),—தானும் உயிரவை ஆகான் தரும் உயிர் அவனை ஆகா - (முதல்வன் முதல்வனே உயிருயிரே) முதல்வனுயிரா யொழியான் பொருந்திய உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறாயினும் உயிரவ்வுடம்பின் வேறாகியும் அதுவாகிநிற்றல் காணப்படுதல்போல),—இவைதான் ஆயும் வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே வருபவன் - முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலா மாகி நிற்றல் அமைவுடையன் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலா மாகி நிற்றல் அமைவுடைத்தென்பது உடம்பின்கண்ணதாகிய உயிரியல்பின் வைத்துக் கண்டுகொள்க எ - ம்.

ஐ சாரியை.

அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி.

நின்று வருபவனென வியையும்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேத வாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகி வேறா யுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித் துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர்.

இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச்சூத்திர த்து ளியைபுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர்.

அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற் கிடந்தவாறன் றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகை யாப்பினுளொன்றுபற்றிச் செய்

வதன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதா ஞென்றென்றறையும் எனவும், உருவொடு கருவியெல்லாம் எனவும், பிறுண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று போலுமெனின்,—* "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு - முன்னோரின் - வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபென விடுக்க; இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டு கொள்க.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையினமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங் கூற்றே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (௩)

---

* நன்னூல், பொதுப்பாயிரம், வெ - ௯.

இரண்டாமதிகரணம்.

இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்ப லன்க
டருமரன் றரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(ப - ரை.) இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்த வுயிர்,—இருவினை— (முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக்கிடந்த) இருவினைக்கீடாக, — இன்பத் துன்பத்து - (இப்பிறவியின் வரும்) இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான் (மேலும் வினையேறுதலின்),—பிறந்து இறந்து - (அதனுன் மீளமீளப்) பிறந்திறத்தலும், — போவது வருவது ஆகும் – (துறக்கநிரயங்களிற்) சென்று மீடலுமுடைத்தாகலான்,—மன்னிய வினைப்பலன்கள் - (உடம் பொடு) நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை,—தரணியோடு தராபதிபோல- மருத்துவனும் வேந்தனும் போல,—அரன் தரும் - முதல்வனே (அவ்வு யிர்க்குத் தனதாணையாற்) கூட்டுவன் (அவ்வாறன்றி),—வடிவும் கன்ம பலன்களும் - உருவுங் கன்மப்பயனுஞ் (சடமாகலின்),—தாமே மறுமைக் கண்ணே மருவிடா - அவைதாமே மறுமைக் கண்ணேவந்து கூடமாட்டா என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறிப்போந்தவுயிர், முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைக்கீடாக இப்பிறவியின் வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின், அதனுன் மீளமீளப் பிறந்திறத்தலும் துறக்கநிரயங்களிற் சென்று மீடலு முடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறு மவ்வினைப்பயன்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல, முதல்வனே யவ்வுயிர்க்குத் தன தாணையாற் கூட்டுவன், அவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவைதாமே மறுமைக்கண் வந்து கூடமாட்டா எ - ம்.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக் குறி

யாயிற்றென்பது; அற்றுகலினன்றே, மருத்துவனுரைத்த நூலினென முன்னர் வகுத்துக்கூறுவாராயினு ரென்பது.

இதனுனே முதல்வ னவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானுயபயன் இது வென்ப துணர்த்துமுகத்தான் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (சு)

இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னி
னொருதன்மை யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதெ னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னுனு
முன்னிய வின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வசித்தை யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே.

(ப - ரை.) இருவினை என்னை - இருவினையே யில்லை,—இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - இன்பத்துன்பங்களின் றன்மை இயல்பேயாகுமெனின், — இயல்புக்கு ஒருதன்மை உள்ளது - இயல்பினுக்கு ஒரு தன்மையுள்ளதன்றி,—ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - ஒரு பொருட்குத் (தம்முண் மாறுபட்ட) இரண்டு தன்மை வருவது யாது (அதுகாரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும்),—மலருந் தீயும் மருவலின் - போதும் அனலும் பொருந்துதலான் (அன்றி),— வாசம் வெம்மை - மணமும் வெப்பமும்,—நீர் என் செய்து தருவது - தண்ணீர் யாது காரணத்தாற்றரப்படுவது,—தான் இயல்பு ஆகும் என் அன்றே - (அதனுல்) தானே இயல்பாகுமெனின்,—நீரின் தன் இயல்பு ஒழிய - தண்ணீருக்கு இயற்கையாய தட்பமொழிய,—பூவுந் தழலும் வந்து அணைய - மலருந் தீயும் வந்து பொருந்துதலான்,—இரண்டு செய்தி மன்னியது-வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் (அதுவே ஈண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும்),—உன்னிய இன்பத் துன்பம் உயிர் உறும் - கருதப்படும் இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சி உயிராகிய சித்துக்கு (அன்றி)—உணர்வு இல்லாத அசித்தைச் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாத சடத்துக்குக் கூடாமையானும்,—துன்னிய இன்பத் துன்பங்கள் இருவினையினுனும் வரும் - நெருங்கிய அவ்வின்பத் துன்பங்கள் இரண்டற்குங் (காரணம் வேண்டப்படு மாகலான்) இருவினை யெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருபொருட்குத் தம்முண் மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை காரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும், தண்ணீருக்கு வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுள வாயினவாகலின் அதுவே யீண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும், இன்பத்துன்பநுகர்ச்சி சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும், அவ்வின்பத்துன்பமிரண்டற்குங் காரணம் வேண்டப்படுமாகலான், இருவினையெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணம் எ - ம்.

என்னை யென்னும் வினு இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதி அப்பண்பின்மே னின்றது.

தன்னியல்பு தட்பம்.

உணர்வில்லாதவசித்தென்றது * "அடியளந்தான் றாஅயது" என்றாற்போலக் கொள்க. (ரு - சு)

இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யின்ப
மிம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
யிம்மையே யிடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டே
லிம்மையின் முயற்சி யின்றி யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

இருவினைச் செயல்கா ணிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தந் தானறுந் துயருந் தங்கு
மொருவினை செய்யா தோரு முடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயா மென்பது) முயற்சியாலே இம்மையின் இருநிதி ஈட்டி - முயற்சியால் இம்மைக்கண்மிகுந்த பொருள்களை ஆர்ச்சித்து,—இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் — இன்பத்தையும் இப்பிறப்பின்கண்ணே அநுபவிப்பரென வுடம்பாட்டினும்,—செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி - முயற்சியில்லாதவர் பொருளீட்டுதலுமின்றி,—இம்மையே இடர் உழப்பர் - இப்பிறப்பின் கண்ணே துன்பத்தை எய்துவரென எதிர்மறையினும் (வைத்துக் கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின் அதுவே யமையும் அதுவன்றி),—இருவினையது வேறு

* திருக்குறள், மடியின்மை, க0.

உண்டேல் - இருவினையென்ப தொன்றுண்டென வேறு (மோர் காரணங்கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சி இன்றி - இப்பிறப்பின் கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கே எய்திட வேண்டும் - ஈண்டுப் (பொருள்) கைகூடவேண்டும்,—(அஃதின்மையான் அவ்வேறு காரணங் கோடன்மிகையா மென்றது பொருந்தாது),—இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி - இம்மைக்கண்ணே மிக்க பொருளின்பங்கள் கருதி,—வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் - வருகின்ற முயற்சிசெய்யுமிடத்துத் தளர்வுண்டாகலானும்,—மடியும் இன்றி - தளர்வுமின்றி,—தருவினையதனில் அத்தம் தான் அறும் - பொருந்திய முயற்சிக்கட் பொருளின்றிப் போதலானும்,—துயரும் தங்கும்-(அதனாலே) துன்பமெய்துதலானும்,—இவ்வுலகத்துள்ளே ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் - இவ்வுலகின் கண் யாதொரு முயற்சி செய்யாதாருஞ் செல்வராய்த் தங்குதலானும் (அம் முயற்சி பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக் கிடத்தலின் நியத காரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால்),—இருவினைச் செயல் காண் - (அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத) சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயாமென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்துக் கண் கூடாகவறியக்கிடத்தலின், அதுவேயமையும், வேறுமோர் காரணங் கோடன் மிகையாமென்றது பொருந்தாது. அஃதொரோவழிப் பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக்கிடத்தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினை யென்று அறியப்படும் எ - ம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்படப்பெற்றார் முதலாயினார் மாட்டுக் காணப்படும் ; ஈண்டு உடையரென்றது செல்வரை; அஃது * "உடையார்மு னில்லார்போல்" என்பதனானுமறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை காரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையே யமையுமாகலின் † "முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை - யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச்செல்

* திருக்குறள், கல்வி, ௫. † ஷை, ஆள்வினையுடைமை, ௬.

லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (எ - அ)

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னு
மாறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தா
லேறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(ப - ரை.) பேறு இழவு - (எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய) செல்வவறுமைகளும்,—மூப்புச் சாக்காடு - (அவற்றான்வரும்) உயர்விழிவுகளும்,—இன்பமோடு பிணி என்னும் ஆறும் - (அவற்றானுய) இன்பத்துன்பங்களுமாகிய ஆறும்,—முன்கருவுட் பட்டது - முன்னேதானே (சூக்குமமாய்க்) கருவினுள் அமைந்து கிடந்தன (வன்றி அப்போதப்போதுளவாவனவல்ல),—அவ்விதி ஏறிடும் அனுபவத்தால் - அவை (பின்னர்த்) தூலமாய்வந்துகூடுதல் (அவற்றை) அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—இனிச்செய் கன்மம்மேல் உடற் சேரும் - (அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக) எழுந்த முயற்சியும் (அவ்வளவினெழியாது) மற்றோருடம்பிற்படு மவ் வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்,—முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது என்றே - முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வரும் அவ்வாறற்கும் (ஏதுவாயினுற்போலும் அத்தனையே முயற்சியானுகக்கடவது பிறிதில்லை) என,—நீ தேறு - நீ தெளிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும் அவற்றான் வரும் உயர்விழிவுகளும் அவற்றானுய இன்பத்துன்பங்களுமாகியவாறும், முன்னேதானே சூக்குமமாய்க் கருவினுளமைந்து கிடந்தனவன்றி அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல; அவை பின்னர்த் தூலமாய் வந்து கூடுதல் அவற்றையனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்; அங்ஙன மனுபவித்தற்குத் துணையாக வெழுந்த முயற்சியும் அவ்வளவினெழியாது மற்றோருடம்பிற் படும் அவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்; முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறற்கும் ஏதுவாயினுற் போலுமத்தனையே முயற்சியானுகக்கடவது பிறிதில்லை எ - ம்.

பிணியென்றது, ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையேயுணர்த்தி நின்றது. "நோயுமின்பமும்"* என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது "விண்ணோர்க் கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிக மென்பதனானு முணர்க.

சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

ஏனைமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம் பிணிபோலத் தம்முண் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்களை உடன் கூறாமையானும், இவற்றுளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமை யானும், அவற்றையுடன் வைத்தெண்ணி யுரைசெய்தல் பொருந்தாமை யறிக.

ஒடு எண்ணின் கண் வந்தது.

சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடின்மைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப் பாலாற் கூறினார்; கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்ப தாயிற்று; இது சற்காரியவாதம்.

அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட் டுவமை; ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை; மேலே வினையென் றது மது. (கூ)

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி ளைக்குந்
தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட்டநாதிவித்தி
னிடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(ப - ரை.) உடற்செயல் கன்மம் - தனுவின் செய்தியாற் கன்ம முண்டாம்,—இந்த உடல் வந்தவாறு ஏது என்னின்-(அற்றேல்) இத்தனு வுண்டாதற்குக் காரணம் யாதெனின், — விடப்படும் முன் உடம்பின் வினை - நீங்கப்பட்ட முற்றனுவின் கன்மம்,—இந்த உடல் விளைக்கும் - இத்தனுவைவிளைக்கும்,—வித்தின் இடத்தினின் மரம் - வித்தின்கண் மரமும்,—மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையும் ஆபோல் - மரத்தின்கண்

* பொருளதிகாரம், பொருளியல், சூத். உ,

வித்தும் வந்து பொருந்துமாறுபோல,—ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியால் - தம்முட்காரணகாரியமாய்,—தொன்று தொட்டு அநாதி - தொன்று தொட்டுப் பிரவாகாநாதி (யாய்வருதலின் அவற்றிற்குத் தம்முண் முற்பிற்பாடு முடியாது) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும் போலத் தம்முட் காரணகாரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலின், அவற்றிற்குத் தம்முண் முற்பிற்பாடு முடியாது எ - ம்.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமெனமலையற்க, அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின். (௧௦)

முற்செயல் விதியை யிந்த முயற்சியோ டனுப வித்தா
னிச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தங்கண் முன்ப
ரச்செய லாகு லிங்கு மவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் றொடருஞ் செய்தி.

(ப - ரை.) முன் செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தான் - (அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான்) முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி (இப்பிறவியின்வரும் செல்வமுதலிய அவ்வாறற்கும் ஏதுவாய்) அவற்றை இம்முயற்சியாகிய துணையால் அநுபவித்தாலும்,—இச்செயல் பலிக்கும் ஆறு என் - (அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாகவருகின்ற) இம் முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின் (நன்று சொன்னாய்),—இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆனால் - முன்வினையெனப்படும் இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியேயன்றி வேறின்மையானால்,—இங்கும் அவை செயின் மேலைக்கு ஆகும் - இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும் (அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல்வரக் கடவதொன்றில்லை போலுமெனின் அற்றன்று),—பின் செயாது அனுபவிப்பது இன்று செய்தி பின்தொடரும் - அனுபவமாவது பின்னர் முயற்சியை ஒட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலின் (பிராரத்தவினை அனுபவ முள்ளவளவும் முயற்சியும் ஒருதலையான் உண்டென்பது பெறப்படுதலின்) அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் முன்புசெய்த கன்மம் இங்கிவற்றிற்கேதுவென்பதூஉ மொக்கு

மாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின்,— நன்று சொன்னாய்; முன்வினையெனப்படுமிதமகிதமாவன முற்பிறவியினவ்வாறு நிகழு முயற்சியேயன்றி வேறின்மையான் அதனையுடம்பட்டார்க்கு அந்நயம்பற்றி இங்கு அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும். அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்று இல்லைபோலுமெனின்,—அற்றன்று; அனுபவமாவது முயற்சியை யொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலிற் பிராரத்தவினையனுபவமுள்ளவளவும் முயற்சியும் ஒருதலையானுண் டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவ முள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக எ - ம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றதும் வருந்திச் செய்ய வேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக் கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்பதின்று என எதிர்மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினாரென்பது.

ஆனாலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயானால் என்றாற்போல.

அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்றொன்றன் பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (கக)

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா
மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.

(ப - ரை.) ஞாலத்து விளைந்தவை - உலகத்தின் கண் (உணவின் பொருட்டு) விளைந்த கனி முதலாயின,—உணவும் ஆகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகி வரும் ஆ போல - உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாய் வருமாறுபோல,—நாம் செயும் வினைகளெல்லாம் - நாமென்னு முனைப்பாற்

செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும்,—என்றும் முறைமையோடே எலத்தான் பலம் ஆ (வந்திடும்) - எஞ்ஞான்றும் முறையாற் பொருந்த(ச் செயல்வகையால் வினைக்கீடாய் வரும்) அனுபவத்தைப் பயக்கும்,—செயும் இதம் அகிதங்கட்கெல்லாம் மூலத்தது ஆகி வந்திடும் - (கருத்துவகையாற்) செய்யாநின்ற இதமகித மெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) உலகத்தின் உணவின்பொருட்டு விளைந்த கனிமுதலாயின உணவுமாய் வித்துமாதல் கண்டாமன்றே ; அது போல், நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல்வகையான் வினைக்கீடாக வருமனுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்துவகையான் இதமகித மெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும் எ - ம்.

இவ்வியல்பு தொன்று தொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவு படாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்று மென்றார்.

மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது ; இதமகிதங்களென்பது என வருகின்றதுமது.

* " ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும் " என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆனுயிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பது துணர்த்து முகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி, ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வருவாயினியல்புகூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அம்முயற்சியினுள்வாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காயத்
திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை
யிதமகி தங்க ளெல்லா மிறைவனே யேற்றுக் கொண்டிங்
கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், சூத். கஉ.

(ப - ரை.) இதம் அகிதங்கள் என்பது - இதாகிதங்களாகிய கன்மங்களதியல்பு யாதெனின்,—இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து - மாறுபட்ட மனவாக்குக் காயங்களால்,—உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் இதம் - உயிர்க்கு உறுதி (யென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச்) செய்தலே இதம்,—மற்றது செய்யாமை அகிதம் - அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதம்,—இறைவனே இதம் அகிதங்களெல்லாம் எற்றுக்கொண்டு - (ஆதலால் அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல) முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு,—இங்கு இதம் அகிதத்தால் - இவண் அவ்விதாகிதமாய கன்மத்துக்கேற்ப,—இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இன்பத்துன்பமாகிய பயன் அளிப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர்க்குறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம், அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாகலான், அவ்விரண்டனையுமறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக்கொண்டு பயனளிப்பன் எ - ம். (கரு)

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னி
னிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாகு
மறமலி யிதஞ்செய் வோருக் கநுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பான்.

(ப - ரை.) இறைவன் - முதல்வன்,—இதம் அகிதங்கள் - (ஆன்மாக்கள் செய்த) இதாகிதமாகிய கன்மத்தை,—இங்கு எற்பது என்னை என்னின் - இவ்விடத்தே எற்றுக்கோடற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நிறை பரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை ஆகும்-யாண்டும் நிறைந்த அம்முதல்வன் உயிர்கள் வீடுபேறடைதற் பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம் (கருணையாயினுங் காரணம் இருவேறு வகைப்பட நிகழ்ந்தமையின் பயனும் இருவேறு வகைப்படச் செய்யவேண்டுதலான்),—அறம் மலி இதம் செய்வோருக்கு - அறமிகுந்த இதமாகிய வினை செய்வோருக்கு,—அநுக்கிரகத்தைச்செய்வன் - அநுக்கிரகத்தைப் புரிவன்,—மறம் மலி அகிதம் செய்யின் - மறமிகுந்த அகிதமாகிய வினைசெய்யின் (அவருக்கு),—நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - நிக்கிரகத்தைச் செய்வன் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன் அவற்றையேற்றுக் கோடற்குக் காரணம் உயிர்கள் வீடுபேறெய்தற்பொருட்டு வைத்த கருணையே

யாம். கருணையாயினும் காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்ந்த மையிற் பயனுமிருவேறுவகைப்படச் செய்வன் எ - ம். (கச)

நிக்கிர கங்க டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்ப
னெக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(ப - ரை.) ஈசன் - முதல்வன்,—நிக்கிரகங்கள் செய்வது தானும் - (அநுக்கிரகஞ்செய்தலே யன்றி அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக்) கண்டித் தலும்,—நேசத்தால் - கருணையினால் (நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே யாம்),—அக்கிரமத்தால் குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங் களை,—அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி - கண்டித்து நீக்குதலான் அச்சமுண்டாகச்செய்து,—இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன் - இம்முறைமையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச்செய்திடல் வேண்டு மென உணர்த்துவன்,—எக்கிரமத்தினாலும் - (திரோபவித்தல் சங்கரித் தல்களுட்பட்ட) எம்முறையாலும்,—இறை செயல் என்றும் அருளே - அம்முதல்வன் செய்தி எஞ்ஞான்றுங் கருணையாதற்கு இழுக்கில்லை என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்படுத்தற்பொருட்டேயாகலின், அதுவுங் கருணையாதற் கிழுக்கில்லை எ - ம்.

தான் அசை.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினாலுமிறைசெயலருளேயென்றார்; ஏகாரந் தேற்றம். (க௫)

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(ப - ரை.) தந்தைதாய் - உலகத்துத் தந்தை தாயர்கள்,—பெற்ற தத் தம் புதல்வர்கள் - பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர்கள்,—தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடா விடின் - தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின்,—உறு

க்கி வளாரினல் அடித்து - உரப்பிவளாரினுலே அடித்து,—தீய பந்தமும் இடுவர் - தீய விலங்கும் இடுவராகலான்,—எல்லாம் பார்த்திடின் - இன்னோரன்னவை பார்க்குமிடத்துச் (செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும்),—பரிவே ஆகும் - (கருத்து வகையான்) அருளேயாதல் (கடைக்கால்) அறியப்படும்,—என்றும் ஈசனுர் முனிவும் - எக்காலமும் முதல்வனிக்கிரகமும்,—இந்த நீர் முறைமை அன்றே - இந்த இயல்பு போலு முறையாம் என்க.

(பொ - ரை.) இன்னோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளி போலத்தோன்றினும் கருத்துவகையான் அருளேயாதல் கடைக் காலறியப்படும் எ - ம்.

நீர் முறைமை உவமைத்தொகை; நீர்மை இயல்பு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னியவினைப்பலன்கடருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (கசு)

செயல்களே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண் டாவிங் கென்
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெங்கே [னின்
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல
வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தை யென்னின்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தான்
மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(ப - ரை.) செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - (அற்றாயினும்) வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின்,—இங்குத் தெய்வம் வேண்டா என்னின் - ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலு மென்றல் (பொருந்தாது),—முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் - செய்த அவ்வினைகள் (செய்தபொழுதே) ஈண்டு முழுதுங் கெட்டொழிவனவாகலின்,—எங்கே பயன் அளிப்பன் - பின்னின்று பயன்றருதல் செல்லாமையானும்,—வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும் - செய்யின்கண் இட்ட தழைகளும் அருந்தப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டே பின் பலிக்கும் ஆ போல் - கெட்டுப் பின்னே பலிக்கு மாறு

போல,—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் - கெட்டுப் பயன்றருதலே பொருத்தம்,—செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியமதுவும்போல- வயலின்கண் இட்ட தழையுந் தின்னப்பட்ட பதார்த்தங்களும் போல,— உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே - முயற்சியானுகிய வினைகெட்டே,— பலத்தை உறுவிக்கும் என்னின் - பலத்தைப் பொருந்தச் செய்யுமென்னின்,—வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் - வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுகளும் பாகடை முதலியனவும்,—அருந்தினர் வயிற்றின்மாய்ந்தால் - உண்டார் வயிற்றின்கண் மாயப்பெற்றால்,—உனக்கு மெய்த்திடும் பலம் - உனக்கு மெய்யின் கண்ணதாய் வரும் பலம்,—மலம் அலால் வேறும் உண்டோ - மலமன்றி வேறில்லை ஆதலின் (கெட்டவை பயன்றருமென்பது அங்ஙனஞ் சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்) என்க.

(பொ - ரை.) அற்றாயினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின் ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலுமென்றல் பொருந்தாது, செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலிற் பின்னின்று பயன்றருதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப் பயன்றருதலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனில் கெட்டவை பயன்றருமென்பது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும் எ - ம்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டேயுறுவிக்கும் பலத்தை யென்றது, அனுவாதஞ்செய்து கொண்டது.

மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின் கண்ணதாய் வரும் பலம்.

அற்றேல், கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காணப்படுதலின் வினையுமவ்வாறு கெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கஎ - கஅ)

திரவிய முவமை யன்று செய்திக்கட் டிரவி யங்கள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மை யம்மை
பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலன்கொளக் கருதி னுயே.

(ப - ரை.) திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களும்,—விரவிய இடத்தே வீந்து - தாங்கிடந்த விடத்தே

கெட்டு,—பலம் தரும் - ஆண்டே பயன் றருவனவாம்,—இம்மை அம்மை- (வினை அவ்வாறன்றி) இவ்வுடம்பிற் செய்வது ஈண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின்,—செய்திக்கண் திரவியம் உவமை அன்று- வினைக்குத்திரவியம் உவமை ஆகாமையானும் (அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன்றாராது கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்திற் பலிக்குமெனக் கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின்),—அங்கி பாத்திரத்து இட்ட நீர் எல்லாம் இங்கே கர விடும் - (ஓரிடத்திற் கெட்ட பொருண் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லை யென்பது) தீயொழுகக்காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியன ஈண்டுச் சுவறலின்கட் காணப்படுதலானும்,—எங்கே பலன் கொளக் கருதினுயே - வேறிடத்திற் பயனுதற்குரிய வினை தானே பயனுகி வருமென்றல் கூடாது,—நீ பாவிப் பார் - (இவ்வுண்மையை) நீ புடைபட வொற்றி ஆராய்வாயாக என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டெடுத்துக் காட்டியதழைமுதலிய பொருள்களுந்தாங் கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டே பயன்றருவனவாம்; வினையவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வதீண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற்பயன்றருமாகலின், அவையிரண்டுந் தம்முளொவ்வாமையானும், அற்றேற் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன்றாராது கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடுவமிக்க வமையுமெனின், ஓரிடத்திற் கெட்டபொருள் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லையென்பது தீயொழுகக் காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர்முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடத்துப் பயனுதற்குரிய வினைதானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாது எ - ம்.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம்.

பாவிப்பார்த்தல் புடைபட வொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இம்மையம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவரறிவின் கண்ணே யடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழை முதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின் திரவிய முவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கக)

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்ன
ரெய்தவே பலன்க ளீனு மென்றிடி னிருஞ்சு வர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த
தையனே யழகி துன்சொ லிந்திர சால மாய்த்தே.

(ப - ரை.) செய்தவர் மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண்ணே,—எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து - எல்லாவினைகளுந் தங்கி,—பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின் - பின்னர்ப் பொருந்தவே பயன்றருமெனின்,—இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி - (வினைக்குப் பயனுவன) பெரிய துறக்கம், பொய்யர் வாழ்கின்ற நிரயம், நிலமென்னும் இவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவனபோகங்களா மன்றே,— புந்தியிற் கிடந்து போந்தது - (அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல) ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்து உளவாமென்றல்,—ஐயனே உன் சொல் அழகிது - ஐயனே உனதழகிதாய சொன் மாத்திரையேயன்றி,—இந்திர சாலம் ஆய்த்தே - பொருள்படாது என்க.

68609

(பொ - ரை.) வினைக்குப் பயனுவன துறக்க நிரய நிலமென்னுமவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவன போகங்களாமன்றே, அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்துளவாமென்றல் சொன்மாத்திரையே யன்றிப் பொருள் படாது எ - ம்.

ஐயனே யென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்பு மொழி.

செய்தவர் மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி எற்போர் மனமுங் கொள்ளப்படும்; அற்றாகலினன்றே, மறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்து போந்த தெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. (உ0)

தானஞ்செய் பொருட ரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
யூனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டு
மீனமில் செய்தி யீச னிடும்பணி யிவைநாஞ் செய்தா
னூனங்க ளதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(ப - ரை.) (அற்றேல் அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக்கோடுமெனின்) தானம் செய்பொருள் - தானஞ்செய்யப்பட்ட பொருள் முதலியவும்,—தரித்தோர் - அவற்றை எற்றோரும், — செய்தவர் - ஈந்தவரும், — தக்க செய்தி - தக்க செய்

தியுமாகிய அனைத்தும்,—பின் ஊனம் உறவேகாண்டும் - நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவேயாகலான்,—பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும் - (நிலைபேறுடையனுய்ப்) பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும் (அற்றேல் முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கு இயைபென்னையெனின்),—ஈனம் இல் செய்தி-குறைவில்லாத முயற்சியாவது,—ஈசன் இடும்பணி-(முன்னை வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு) முதல்வனதேவல்வினையாகலான்,—இவை நாஞ் செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்று செய்தால்,—நானங்கள் அதிகம் நோக்கி - (அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய) பாவபுண்ணியங்களை அறிந்து,—வினை நோய் தீர நுகர்விப்பன் - அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு என்க.

(பொ - ரை.) அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச் செயப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனின்,—செயப்படுபொருண் முதலியவனைத்தும் நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவேயாகலான், நிலைபேறுடையனுய்ப் பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள் பயன்றருதற் கியைபென்னையெனின்,-முயற்சியாவது முன்னை வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படுமுதல்வனதேவல்வினையாகலான், அதனை நாமாக முனைத்துநின்று செய்தால் அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியங்களை யறிந்து அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு எ - ம்.

தானஞ் செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல், இச்செய்தி ஈசனிடும் பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின், அது காட்டுதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (உக)

உலகுடல் கரணங் கால முறுபல நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ தூண்பதாகு
னிலவிடா திவைதாஞ் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா
தலகிலா வறிவ னாணை யணைத்திடு மருளி னாலே.

(ப - ரை.) உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர்,—உடல்-இடமாகியவுடலும்,—கரணம் - கருவிகளாகிய கரணமும்,—காலம் - முக்காலங்

களுள் ஒன்றாகிய காலமும்,—உறு பலம் - பொருந்திய செயப்படுபொருளாகிய பலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இது பயனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி பலவிவை கொண்டு - செயலாய செய்தியும் ஆகிய எழுகாரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு,—கன்மம் பண்ணுவது உண்பது ஆனால் - வினைகளை ஈட்டலு நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின்,—இவைதாம் சென்று நிலவிடாது - (உயிரையின்றி அமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய) அக்காரகங்கள் தாமே கூடமாட்டா,—உயிர் நினைந்து நிறுத்திக்கொள்ளாது - (அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய) அவ்வுயிர் தானே கருதி நிறுத்திக் கொள்ளாது (இங்ஙனமாகலிற் பாரிசேட வளவையானே),—அலகு இலா அறிவன்-அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே,—ஆணை அருளினாலே - தன் தாணையாகிய திருவருளால்,—அணைத்திடும் - அவற்றை அவ்வவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பன் என்பது பெறப்படுதலின் அச்செயலெல்லாம் அவன் பணியேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர் எனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளையீட்டலும் நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின், உயிரையின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக்காரகங்களாதல் அவற்றையின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமே கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேடவளவையானே சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயாம் எ - ம்.

ஆதலால் அச்செயலெலாம் அவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இது பயனாகவென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனால் தழீஇயினார்.

பண்ணுவதுண்பதென்னுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன.

அற்றேல், அப்பணி நானங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (௨௨)

ஒழுக்கமன் பருளா சார முபசார முறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவந்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
யழுக்கிலாத் துறவ டக்க மறிவொடர்ச் சித்த லாதி
யிழுக்கிலா வறங்க ளானு லிரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(ப - ரை.) ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்டவொழுகுத லுடைமையும்,—அன்பு யாவர்மாட்டுங் காதலுடைமையும்,—அருள் - கருணையுடைமையும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களின் விதித்தவாறு அனுட்டித்தலுடைமையும்,—உபசாரம் - தக்கோர் மாட்டுச்செய்யும் உபசரிப்புடைமையும்,—உறவு - யாவர்மாட்டுங் கலப்புடைமையும்,—சீலம் - நற்குணமுடைமையும்,—வழுக்கு இலாத்தவம் - (ஐம்பொறியடக்கல் விரதங்காத்தன் முதலிய) வழுவுதல் இல்லாத தவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கோர் மாட்டு உவகையோடு செய்யுந் தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்தல் - தன்னின்மூத்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்,—வணங்கல் - வணங்குதலுடைமையும்,—வாய்மை-மெய்மையுடைமையும்,—அழுக்கு இலாத்துறவு- (பிறர்மனை விழையாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய) குற்றமில்லாத ஆண்டகைமை யுடைமையும்,—அடக்கம் - தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்குதலுடைமையும்,—அறிவொடு - தக்கன இவை தகாதென இவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,—அர்ச்சித்தல் ஆதி - தன்னின் மூத்தார்மாட்டு அர்ச்சித்தலுடைமையுமாகிய பதினாறும் மற்றும் அவை போல்வனவுமாகிய,—இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனால் - குற்றமில்லாத நன்மைகள் ஒருவனுக்கு உளவாயின்,—இரங்குவான் பணி - இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி,—அறங்கள் - அறமாய் முடியும் என்க.

(பொ - ரை.) ஒழுக்க முதலிய பதினாறும் மற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின் இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியும் எ - ம்.

எனவே, இவ்வொழுக்க முதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லா நிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை,வரைவின் மகளிர் விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையே யென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார்.

அறிவாவது தக்கனவும் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

"இனமலர் கையிற்கொண்டங்கிச்சித்த தெய்வம்போற்றி" (செ.உச) யென முன்வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக் கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயம நியமமென்னும் இருவகையு ளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படுமங்க மாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். (உ௩)

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
வினமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானல் யார்க்கு
முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்குமுன் னிலையா மன்றே.

(ப - ரை.) சினம் முதல் அகற்றி - (அவ்வொழுக்க முதலிய நன்மைகளை யுடையனாய்) அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கி ஒழுகு வானொருவனுக்கு,—அங்கு இச்சித்த தெய்வம்-தன் கருத்துக்கு இயைந்த தொரு கடவுளை,—மனமது நினைய-மனத்தானினைந்து,—வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல - வாக்காற்றுதித்து மந்திரங்களை உச்சரித்து,— கையில் இனமலர்கொண்டு - கைகளால் இனமாகிய மலர்களைக்கொண்டு அர்ச்சித்து,—போற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனல் - வழிபட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமும் உளதாயின்,—யார்க்கும் முனம் ஒரு தெய்வம் - முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய சிவபிரானே,— எங்கும் செயற்கு முன்னிலையாம் அன்றே - அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை ஏற்றுக்கொண்டு பயனுதவும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வொழுக்க முதலிய நன்மைகளையுடைய னாய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கியொழுகுவானொருவ னுக்குத் தன் கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழி மெய்களான் வழிபட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமுமுளதாயின், முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளாகிய சிவ பிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை யேற்றுக் கொண்டு பயனுதவும் எ - ம்.

போற்றி வாழுஞ் செயலெனவியையும்.

அகற்றியென்பது பெயர்; அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத் தாற்றொக்கது.

சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியவுடைமை பெற்ரும்.

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினர்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்ருற் படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உச)

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு
மாதலா னிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(ப - ரை.) (நால்வகையோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம் அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே எனைச்செயல்களான் வேற்றுமை அறியவாராது அவ்விரண்டற்குந் தம்முள்வேற்றுமை யறிய நிற்பதாகலின்) மற்று அத்தெய்வங்கள்-எனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப் படும் - அங்ஙனம் வேதனையுற்று,—இறக்கும் பிறக்கும் - இறத்தல் பிறத்தலேயன்றி,—மேல் வினையும் செய்யும் ஆதலான் - மேலேயும் வினைசெய்தல் கேட்கப்படுதலானும்,—இவை இலாதான் - அவ்வினைகள் இல்லாதவன் சிவபிரானேயாகலானும்,—மாது ஒரு பாகனர் தாம் - அச்சிவபிராணெருவனே (வினைவயத்தனுதலின்றி),—யாதொரு தெய்வம்கொண்டீர்-(நீர் எவ்விடத்தே) யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொண்டீராயினும்,—ஆங்கே அத்தெய்வம் ஆகி வருவர் - அவ்விடத்தே அத்தேவரிடமாகநின்று,—அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே-(உயிர்கட்கு அவற்றை) அறிந்து கூட்டவல்லுவன் (எனைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்) என்க.

(பொ - ரை.) நால்வகையோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம்; அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னு மிதுவொன்றே எனைச்செயல்களான் வேற்றுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், எனைத் தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப் படுதலானும், சிவனுக்கஃதுண்டென்பது யாண்டானுங் கேட்கப்படாமையானும், சிவனெருு

வனே வினைவயத்தனாதலின்றி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர் கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லுவன் ; எனைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும் எ - ம்.

மற்று வினைமாற்று.

பொதுவகையா னெடுத்துக் காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராக லிற் பால்வழுவின்மை யுணர்க.

அற்றேல், ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத் திற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (உ௫)

இங்குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினா லிவர்க ளோவந்
தங்குவான் றருவா ரன்றே லத்தெய்வ மத்த னைக்கா
ணெங்கும்வாழ் தெய்வ மெல்லா மிறைவனா ணையினா னிற்ப
தங்குநாஞ் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன்.

(ப - ரை.) சிலர்க்கு இங்கு நாம் பூசை இயற்றினால் - பசுப்பார்ப் பார் தந்தைதாய் முதலாயினாரை இம்மைக்கண்ணே நாம் வழிபட்டால்,— இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றேல் - அஃதறிந்து மறு மைக்கட் பயன்றருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த மையின்,—அத்தெய்வம் அத்தனைக்காண் - ஈண்டும் அவ்வாறுதல் அமை யும் (அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லவர்போலுமெனை மலையற்க அரசனாணையே அமைச் சர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல),—இறைவன் ஆணையினால் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் நிற்பது - முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர் மாட்டு வைத்து,—அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாசஞ்செய்யுஞ் செய்திக்கு,—ஆணைவைப்பால் அளிப்பன் - அவ்வழித்தாகப் பயன்கொடுப் பன் (அவ்வாறன்றித்தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பாதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) பசு பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினாரை இம்மைக்கண் வழிபட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன் றருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின், ஈண்டுமவ்வாறுத லமையும். அற்றேல், தம்மை வழிபட்டார்க்கு

அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன்கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவருமதற்கு வல்லுவர்போலு மெனமலையற்க ; அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல, முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்துப் பயன் கொடுப்பன் ; அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்குமக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன்கொடுக்குமாறு யாண்டையது எ - ம்.

அற்றேல், அக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்து வகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்து வகையானன்றாகலாற் செல்லாதென விடுக்க.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான் நானங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

இனி அவை நானங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்.

காண்பவன் சிவனே யானு லவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பற மரன்றன் பாத மறந்துசெ யறங்க ளெல்லாம்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன் றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) காண்பவன் சிவனே ஆனல் - (இத்துணையுங் கூறிய வாற்றால் எனைக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு) அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே,—அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை - அவன்றிருவடியை வழிபடுதலே,—மாண்பு அறம் - நல்லதோர் அறமாம்,—அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் - அவன்றிருவடியை மறந்து செய்கின்ற அறங்களெல்லாம்,— வீண் செயல் - வீணென்பது போதருதலானும்,—அறம் - புண்ணியமாவது,—இறைவன் சொன்ன விதி - (வேதாகமங்களின்) அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும்,—விருப்பு ஒன்று இல்லான் - ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும்,—பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும்-(உயிர்

கண்மாட்டுக் கருணை) பூண்டு விருப்பஞ் செய்கின்ற,—பூசனை புரிந்து கொள்ளே - (அவ்விறைவன் றிருவடிப்) பூசனையே ஒருதலையாகச் செய் யற்பாற்று என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் ஏனைக் கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்ல தோரறம், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பது போதருதலானும், புண்ணியமாவது வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனன் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும், ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும் உயிர்கண்மாட்டுக் கருணைபூண்டு விருப்பஞ்செய்யுமவ்விறைவன்றிருவடிப்பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று எ - ம்.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுத லின்மையின், அவனையீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உஎ)

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவி னின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப
னீபரன் றன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை
ஆய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.

(ப - ரை.) மாபரன் - (சதாசிவதத்துவத்தின் வைகும்) மாட்சிமை பெற்ற இறைவன்,—தாபர சங்கமங்கள் என்ற இரண்டு உருவில் நின்று - (புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்) திருமேனியுந் திருவேடமுமாகிய இரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும்,—பூசை கொண்டு மன் உயிர்க்கு அருளை வைப்பன் - ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசையைக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்வன்,—நீ பரன் றன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் - நீ அவ்விறைவனை அகத்தே சிந்திப்பையாயின்,—நிறைந்த பூசை - (அவ் விறைவன் அவ்வகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும்) அந்நிறைந்த பூசையைக் கொண்டருளுவன்,—நீ ஆய் - (ஆகலான்) நீ அஃதறிந்து,— பரம்பொருளை நாளும் அன்பு செய்தே அர்ச்சி - பரம்பொருளை நாடோறும் அவ்விடங்களிற் பத்தி செய்து வழிபடுக என்க.

(பொ - ரை.) சதாசிவதத்துவத்தின் வைகுமிறைவன், புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாதாரமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும் ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனுகலான், அஃதறிந்தவ்விடங்களின் வழிபடுக எ - ம். (உஅ)

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.

(ப - ரை.) (அறம் பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் அன்றாதலின்) அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கை அறமாய் முடியும்,— பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - முதல்வன் றிருவடிக்கு அன்பிலார் செய்யும் புண்ணியச்செய்கை பாவமாய் முடியும் (என்பதற்கு),—வரம் உடை தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை ஆகி - (கடவுளரில்) வரங்கள் பெற்ற தக்கன் செய்த பெரிய யாக புண்ணியம் பாதகமாய் (முடிதலாகிய உடம்பாட்டானும்),—நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - மாநடரில் இளமைபெற்ற சண்டீசநாயனர் செய்த கொலைப்பாதகம் புண்ணியமாய் (முடிதல் ஆகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சான்றாகலானுஞ் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று) என்க.

(பொ - ரை.) அறம்பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதலன்றென்பதற்கு உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினுந் தக்கனுஞ் சண்டீசநாயனுருமே சான்றாகலானும் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று எ - ம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் நூனங்களதிக நோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலங்களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இனித் தரணியொடு தராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உ௧)

மறைகளீ சன்சொ லச்சொற் வழிவாரா வுயிரை வைக்குஞ்
சிறைகண்மா நிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடு
முறையுமா பதிக ளும்ப ருலகங்கள் யோனிக் கெல்லா
மிறைவனு ணையினு வின்பத் துன்பங்க ளியைவ தாகும்.

(ப - ரை.) (மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்து வனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக் கோடலானும் அவனே இன்பத்துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது அதுவன்றியும்) மறைகள் ஈசன் சொல் - வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே,—மா நிரயம் - பெரிய நரகமாவது,— அச்சொல் வழிவாரா உயிரை - அம்மொழி வழி நடவாதாரை,—வைக்கும் சிறைகள் - (தண்டித்தற்பொருட்டு) அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக் களமே,—உம்பர் உலகங்கள் - துறக்க வுலகமாவது,—இட்ட பணி செய்வோர் - அம்மொழி வழி நடப்போரை,—செல்வத்தோடும் உறையும் மாபதிகள் - வாழ்வித்தற்பொருட்டு (அவனால்) அமைக்கப்பட்ட கோ நகரமேயாகலானும்,—யோனிக்கெல்லாம் இன்பத்துன்பங்கள் - உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள்,—இறைவன் ஆணையினால் இயைவதாகும்-அவனாணையால் ஆகற்பாலனவே என்க.

(பொ - ரை.) மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும், அவனே யின்பத் துன்பங்க ளீவனென்பது போந்தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே, நரகமாவது அம்மொழிவழி நடவாதாரைத் தண்டித்தற்பொருட்டு அவனாலமைக்கப்பட்ட சிறைக் களமே, துறக்கவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்தற்பொருட்டு அவனாலமைக்கப்பட்ட கோனகரமேயாகலா

னும் உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள் அவனாலாகற்பாலனவே எ-ம்.

இயைவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (௩௦)

ஆணையா லவனி மன்ன னருமறை முறைசெய் யாரை
யாணையிற் றண்டஞ் செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்ப
னாணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வ நல்கி
யாணையும் வைப்ப னெங்கு மாணையே யாணை யேகாண்.

(ப - ரை.) அவனி மன்னன்-உலகத்து வேந்தர்,—ஆணையால் அருமறை முறை செய்யாரை - ஆணையாற்கிளந்த தமது அரிய மொழிவழி நடவாதாரை,—ஆணையின் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ் சிறை இட்டும் வைப்பன் - ஆணையினால் ஒறுத்துப் பொறுத்தலரிய சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்,—ஆணையின்வழி செல்வோருக்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,—அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பான் - பெரிய பதியுஞ் செல்வமும் ஈந்து வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரஞ் செய்ய வைப்பர், — எங்கும் ஆணையே காண் - அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படும் ஆணையும் அவ்வேந்தரது ஆணையேயாம் (அது போல முதல்வன் மாட்டுங் கண்டுகொள்க) என்க.

(பொ - ரை.) உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற் கிளந்த தமது மொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துச் சிறைக்களம்படவும் வைப்பர். அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கீழதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர்; அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படுமாணையும் அவ்வேந்தரதாணையேயாம். அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க எ-ம்.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது.

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டென்னு மலங்காரம்.

அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவனாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௩௧)

அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும் பாவங்க
டரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.

(ப - ரை.) தரையுளோர் அரும்பாவங்கள் செய்யின் - இவ்வுலகத்துள்ளார் பெரும் பாதகங்கள் செய்திடின்,—தீய தண்டலின் வைத்து - (அரசனானவன்) கொடிய தண்டஞ் செய்து,—தண்டத்து உரை செய்து தீர்ப்பன் - (மேலும் பாவஞ் செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங்கொடிதாகச் செய்வலெனத்) தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி (அச்சுறுத்தி) ஒழிப்பன்,—தூயோர் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் நிரயமுஞ் சேரார் - அறிவுடையார் பின்பு விதிவழி நடந்து நிரயத்தின் அழுந்தார்,—அந்த நிரயம் ஈது முன் நீர்மை ஆம் - அந்த நரகதண்டம் இவ்வரசதண்டம் போல முன்னுதற்கேதுவாகின்ற தன்மையுடையதாம் (இங்ஙனம் அரசதண்டம் வைத்தது நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுமாகலான்),—அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி - அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று என்க.

(பொ - ரை.) அரசதண்டம் வைத்தது, நரகதண்டம் வாராமற்பாதுகாத்தற்பொருட்டாகலானும்,நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டாகலானும், அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று எ-ம்.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துரைசெய்து தீர்ப்பன் நிரய முன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ்செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத் தீர்ப்பன் அந்தத் துறக்க முன்னீர்மை யீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

நிரயமு மென்னு மும்மை சிறப்பு.

தண்டத்துரைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ்செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தை யெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்துதல்; சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற்கொள்க; மோனையெழுத்துக் கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச் செய்தெனினு மமையும்; துரை மிகுதிப்பாடு; அது "என்னுடைய துரைமாண்டவா பாடி" என்பதனானுமறிக.

முன்னீர்மை ஏதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை; நீர்மையுடையதனை நீர்மை யென்றுபசரித்தார்.

---

*திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம், செ. கசு.

இவைமூன்று செய்யுளானும் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல் பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்த லெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (௩௨)

அருளினு லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டீர்க்கு மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(ப - ரை.) அருளினுல் உரைத்த நூலின் வழிவாராது - கருணையினுல் உரைத்தருளிய வேதாகம நூல்வழி நில்லாது,—அதன்மம் செய்யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு-இருள் செறிந்த நரகத்திட்டுத் துன்பத்தினை நுகர்வித்து,—இரும் பாவந்தீர்ப்பன் - பெரிய பாவத்தினை ஒழிப்பன்,—பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் - அதிசயப்பொருள்களடங்கிய துறக்க முதலியவற்றின் வைத்து இன்பத்தினை நுகர்வித்து,—புணியந் தீர்ப்பன் - நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமையாகிய) புண்ணியத்தினை ஒழிப்பன்,—வயித்தியநாதன் - சிவபிரானுகிய வயித்தியன்,—மருள் உலாம் மலங்கள் - பந்தமுறுதற்கேதுவாகிய பாவபுண்ணிய மிரண்டும் (உயிர்க்குநோயாகலின்),—தீர்க்கும் இவை மருந்து - (அந்நோய்) தீர்த்தற்குரிய இன்பத்துன்பங்கள் மருந்தாம் என்க.

(பொ - ரை.) வேதாகமநூல்வழி நில்லாமை பாவம், நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமை புண்ணியம். இரண்டும் உயிர்க்கு நோயாகலான் அவற்றூற் பந்தமுறுமைப்பொருட்டுச் சிவபிரானுகிய வைத்தியன் இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்விப்பன் எ-ம்.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (௩௩)

மருத்துவ னுரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிக டப்பிற் றப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்ப
னுரைத்தநூற் சிவனு மின்னே யுறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(ப - ரை.) நூலின் உரைத்த வழி வரின் - வாகடநூலின் உணர்த்தியவழி ஒழுகின்,—பிணிகள் வாரா - பிணிகள்வந்தணுகா,—தப்பின்-தப்

பியவழியொழுக,—வருத்திடும் பிணிகள் - அங்ஙனம் ஆன்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும்பிணிகளை,—செய்ய மருந்து திருத்தினன்-அதற்குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும்,—தப்பிய வழியுஞ் செய்யாது-தப்பிய வழி ஒழுகாதிருப்பவும்,—உறும் பிணி-தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை,—சென்றும் தீர்ப்பன் மருத்துவன் - (அவற்றிற்குத் தக்க வுபாயங்களாகிய தானம் பூசை ஓம முதலாயினவைகளிற்) செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன்,—இன்னே உரைத்த நூற்சிவனும் - இவ்வாறே வேதாகமங்களினுணர்த்தியவண்ணம் சிவபிரான்,—உறும் கன்மம் ஊட்டித் தீர்ப்பன் - உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பல திறத்தானும் ஊட்டித் தீர்ப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) வாகடநூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழி யொழுக அங்ஙன மான்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை அதற்குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழி யொழுகாதிருப்பவுந் தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை அவற்றிற்குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும், தீர்த்திடுவன் மருத்துவன். இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பலதிறத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பன் எ-ம்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரிந் துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமென்ற வும்மை இழிவு சிறப்பின்கண்வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம்.

நன்மருந்தென்ப தூஉம் பாடம்.

சென்று உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சென்றுமென்புழி விவ் விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; * "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல.

அவற்றிற்குத் தக்கவுபாயங்களிலே யென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது; அவ்வுபாயங்களாவன:—தானம் பூசை யோம முதலாயின.

செய்யாதென்னு மெதிர்மறை செய வெனெச்சத் திரிபு.

அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௩௪)

* திருக்குறள், வெஃகாமை, ச - க.

மண் ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவ னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்ப
னண்ண லு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(ப - ரை.) மருத்துவன் - மருத்துவனானவன்,—மண் ணுளே சில வியாதி - இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு உண்டாகிய சில வியாதிகளை,—அருத்தி யோடும் திண்ணமாய் - ஆதரவும் உறுதியுமுடையவனாய்,—அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடும் - அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுவன்,—சிலநோயெல்லாம் - சிலவியாதிகளை,—கண்ணிய கட்டி பாலும் உடன் கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பன் - கருதப்படுஞ் சருக்கரையும் பாலும் மருந்தோடு விரவிக்கொடுத்துத் தீர்த்திடுவன்,—அண்ணலும் - (அவ்வாறே) முதல்வன்,—இன்பத் துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன் - இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்வித்து இருவினையாகிய நோயைத் தீர்ப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வந்நோய்கட்கேற்ப மருத்துவன் செய்யுமிருவேறுவகையும் மருந்தாதல் உலகத்துக் காணப்படுதலின், அவ்வாறே முதல்வனுகர்விக்கு மின்பத்துன்பமிரண்டும் மருந்தாதலுணர்ந்துகொள்க எ-ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுந் தாணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

இனி, அண்ண லருத்துமவ்வின்பத் துன்பங்களை உயிரருந்துமுறைமை எவ்வா றென்பார்க்கு இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். (ந௫)

பூதனு சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனு சரீ ர மாகி யின்பத்துன் பங்க ளெல்லா
நாதனு ராணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
தீதிலா வணுவா யோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்.

(ப - ரை.) பூதனுசரீரம் போனால்-இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,—புரியட்ட ரூபந்தானே - (தானுமுடன் கழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றும்,—யாதனு சரீரம் ஆகி - (அவ்வினைப்பயன்களை அநுபவித்தற்குரிய) வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவன் எல்லாம் - உயிர்களெல்லாம்,—நாதனார் ஆணை உய்க்க - (அவ்வுடம்பொடு)

நாதனாராணைசெலுத்த (ச் சென்று),—சுவர்க்கமொடு நரகு இன்பத்துன் பங்களெல்லாந் துய்த்து - துறக்க நிரயத்தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து,— தீது இலா அணுவாய் - (பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அநுபவித்தற்பொருட் டுக்) குற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்பொடு (நிலத்திற்சென்று),—யோனி சேர்ந்திடும் - கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானுமுடன் கழிதலின்றி நிலை பெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் அவ்வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுள வாதலான், உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனாராணை செலுத்தச் சென்று துறக்கநிரயத் தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ் வினைச்சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூக்குமவுடம்போடு நிலத் திற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் எ-ம்.

ஆகியென்பது காரிய காரணப்பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச் சத்திரிபு.

பொன்விலங்கு போறலின் துறக்க வுடம்பையும் யாதனா சரீர மென்றார்.

நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனாசரீரத்தைப் பற்றியே செல்லு மென்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம் பூதனாசரீரம் போனவழி யாதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனாசரீரம் போனவழிப் பூதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடை யீடில்லைபோலு மெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (௩௬)

உடல்விடா யோனி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறா துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து
கடனதாங் காலஞ் சென்றாற் கடுநா கதனில் வீழ்ந்தங்
கிடருறு முருவங் கன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) கன்மத்து அளவினில் - அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்ப,—உருவம் எடுக்கும் அன்றே - பூதனாசரீரம் போய வாறே யாதனாசரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனாசரீரத்தை எடுத்தலு முண்டு யாதனாசரீரம் போயவாறே பூதனாசரீரம் எடாது மற்றுமோர்

யாதனுசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு (ஆகலான்),—உடல் விடா யோனி பற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு (மற்றோருடம்புக்கேதுவாகிய மற்றொரு) யோனியிற்றங்கி,—உதிப்பினும் உதிக்கும் - உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,—ஒன்றிற் படர்வு உறாது - ஒரு யோனியிலே தங்காது,—உறும் பாவத்தால் - மிகுந்த பாவத்தால்,—பாடாணம் போல் கிடந்து - பாடாணம்போற் சிறிதுகாலந் தங்கி,—கடனதாம் காலம் சென்றால்-முறைமையாய அக்காலஞ் செல்லுங்கால்,—கடு நரகதனில் வீழ்ந்து - கொடிய நிரயத்தின்கண் வீழ்ந்து,—அங்கு இடர் உறும் - அவ்விடத்துத் துன்புற்றுப் பிறத்தலாகிய இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வவ்வினைகளது வன்மைமென்மைகட்கேற்பப் பூதனுசரீரம் போயவாறே யாதனுசரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு; யாதனுசரீரம் போயவாறே பூதனுசரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதனுசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு, இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு எ-ம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனு மவ்வாறுதல் பெறப்படும்.

அற்றேல், இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவை தானே மீளத்தோன்றுமெனல்வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றை யாசங்கித்து உவமை முகத்தாற் பரிகரித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (கஎ)

பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
வுன்னிய வுயிர்க டூல வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்.

(ப - ரை.) பன்னகம் துன்னுதோல் (துறந்து செல்வதுவே போல) - நெருங்கிய (முன்னைத்) தோலாகிய வுடலினைவிட்டுச்சென்று (மற்றொரு தோலாகிய வுடலினைப்பற்றும்) பாம்புபோலவும்,—அண்டசங்கள் முட்டை (துறந்து செல்வதுவேபோல)-(முன்னை) முட்டையாகிய இடத்தினை விட்டுச் சென்று (மற்றோரிடத்தினைப் பற்றும்) பறவைகள்

போலவும்,—பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர் யாக்கை துறந்து செல்வது போல-(முன்னை) அச்சினைவிட்டுச் சென்று (மற்றோர் அச்சினைப்பற்றும்) பரகாயப்பிரவேசிகள் போலவும், — உன்னிய உயிர்கள் - (முறையே) கருதப்படும் உயிர்கள் (தாம் வேறாகாது),—தூல உடல் விட்டு - தூல வுடலாகிய (முன்னை) உடம்பினை விட்டு,—வானினூடு (சென்று)-வானேறிச் சென்று,—மன்னிடும் - (மற்றோருடம்பி) னிலை பெறும்,—நனவுமாறிக் கனவினை மருவும் ஆ போல் - நனவுணர்வுமாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு என்க.

(பொ - ரை.) முன்னைத் தோன் முதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்றொன்றனைப் பற்றும் பாம்பு முதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்பு விட்டு வானேறிச் சென்று மற்றோருடம்பினிலைபெறும், நனவுணர்வுமாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோ லறிவுவேறுபட்டு எ-ம்.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்.

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர்.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தான்வேறாதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறாதற்கும் முறையே யுவமையாயின.

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவ தாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு இருவினை யென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டச மென்பதீறாகக் கிடந்த முப்பத்து நான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத் துன்பத்தென்னு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க. (௩௮)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

(ப - ரை.) முன்னமே ஆன்மாவின்றன் கன்மமுந்தான் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றால்) முற்பிறவியிற் சதசத்தாகிய ஆன்மாவினற்

(செய்யப்படும்) கன்மமெனப்படுவது,—தன்மமோடு அதன்மமாகி-அறம் பாவமென்று இருவகைத்தாய்,—இரு பயனும் தந்து - இருவகைக்கு முரிய பயன்றருதலான்,—மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் - செயப் படுபொருளாகிய தனக்கு) முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான் மிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்து ஒன்றதாகி - (பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான்) மும்மலத்துள் ஒன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப் பட்டு, நன்மை தீமையினும் இன்பத்துன்பினும் - நன்மை தீமையாகிய காரணவேதுவானும் இன்பத்துன்பமாகிய காரிய வேது வானும்,— நாடிக் காண நிற்கும் - அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் போந்த கன்ம மெனப்படுவது, சதசத்தாற் செய்யப்படுதலின் அறம் பாவமென் றிருவகைத்தாய் இருவகைக்குமுரிய பயன்றருதலாற் செயப்படு பொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக் கான்மியமலமெனப்பட்டுப் பந்தமுறுத்துதலொப்புமையான் மும் மலத்துளொன்றென உடன்வைத்தெண்ணப்பட்டுக் காரணவேது வானுங் காரியவேதுவானும் அனுமித்தறியுமாறுநிற்கும் எ - ம்.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. (௩௧)

இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வுருவுகண் மருவி யார்த்துத்
தருசெயன் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
யருவதாய் நின்ற ரன்ற ணுணையி னமர்ந்து செல்லும்.

(ப - ரை.) இருவினை நுகர்வால் இயற்றலால் வரும் - அவ்வினை தான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலான்,—ஆதி அந்தம் அநாதி - (காரியப்பிரபஞ்சம்போல்) ஆதி அந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய்,—மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி - ஏனை ஆணவ மல மாயாமலங்களின் காரியங்களோடுகூடி,—ஆர்த்துத் தருசெயல் முறைமையாலே - (உயிரைப்) பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட் டிற்கேற்ப,—தான் பல பேதம் காட்டி - (அவ்வவ்வுயிர்க்குப்) பலவேறு வகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்து,—அருவதாய் நின்று - சூக்கு

மமாய் நின்று,—அரன்றன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - இறைவ னாணையின் நடக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலாற் காரியப்பிரபஞ்சம்போல் ஆதியந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய் ஏனையிரு மலங்களின் காரியங்களோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்துத் தனது காரியவேறுபாட்டிற் கேற்ப அவ்வுயிர்க்குப் பலவேறு வகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நின்று இறைவனாணையி னடக்கும் எ - ம்.

அரன்ற னாணையி னமர்ந்து செல்லு மென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இது வென்பது கூறப்பட்டது. (௪௦)

சங்கமந் தாப ரங்க டத்தங்கன் மத்துக் கீடா
வங்குரு யோனி மாறு மச்சுமா றுதிங் கென்னி
னிங்குமா னுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப வீட்ட
மங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களா யருந்து வாரோ.

(ப - ரை.) தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா - தத்தம் வினைக்கீடாக,— சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்கு உருயோனி மாறும் - அச்சு அவ்வவ்யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி,—இங்கு அச்சு மாறுது என்னின் - ஈண்டை அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்த லில்லை என்பரெனின்,—இங்கு மானுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வுலகத்து மானுடர் செய்யும் புண்ணியத்தின் பயனாகிய இன்பமிகுதியை,—அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாயோ அருந்துவார்- மேலுலகத்தின் வாழ்கின்ற தேவர்களாய் அனுபவித்தலன்றி நரர்களாய் அனுபவிக்குமாறு யாங்ஙனம் என்க.

(பொ - ரை.) வினைக்கீடாக அவ்வவ்வுயி ரவ்வவ்யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்த லில்லை யென்பார்க்குக் கன்ம நுகர்ச்சி யாமாறு யாங்ஙனம் எ-ம்.

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னரர்பதி சுரரு லோகஞ்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்

சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(ப - ரை.) சுரர் உலோகம் நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - மேலுலகத்தில் மானுடவடிவாக அனுபவிப்பரெனின்,—நரர் பதி-(அது) மண்ணுலகேயாம்,—சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - தேவர்களாயே அனுபவிப்பரெனின்,—சொன்ன அச்சு அழியுமாகும் - சொல்லிய அச்சு மாறுதலுண்மை (இனிது விளங்குமாதலின்),—சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பயனை நுகர்ந்து (துலைந்தவழி),—தாம் இங்குத் தோன்றும் போது - தாம் மீண்டு இவ்வுலகின் உதிக்கும்போது,—நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நரர்வடிவாய்ப்பிறப்பதன்றி,—அமரராய் ஞாலத்து நண்ணிடாரே - தேவராய் இவ்வுலகத்தின்கட் பொருந்திடார் என்க.

(பொ - ரை.) கன்மநுகர்ச்சிக்கண் இம்மை மறுமைகளது இயல்பறிய வல்லார்க்கு அச்சுமாறுதலுண்மை இனிது விளங்கும் எ-ம்.

அற்றேல், நரவடிவு முதலாயின சுரவடிவு முதலியனவாய் வேறுபடும்வழியும் அவ்வவ்வாகாரம் மாறுதலில்லை யெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சஉ)

வண்டுக ளாகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வுருவந் தானே வேட்டுவ னாய்ப்பி றக்குங்
கண்டுகொள் யோனி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(ப - ரை.) மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகி மாறும் மற்றோர் செந்துப் பண்டைய உருவந்தானே வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - (இம்மையினும்) மயிர்க்குட்டி வண்டாக அச்சுமாறும் மற்றுமோர் புழுத் தன்பழையவடிவமே வேட்டுவனாக அச்சுமாறும் என்பது,—கண்டுகொள் - நீ (கண்கூடாக) அறியக்கிடத்தலானும்,—கன்மத்தான் யோனி எல்லாம் மாறும் என்றே சமயம் எல்லாம் கொண்டன - கன்மத்திற்கேற்ப யோனிகள் மாறுதல் உண்டெனவே எல்லாச் சமய நூல்கட்கும் ஒப்பமுடிந்ததாகலானும்,—இச்சொல் நீ எங்கே கொண்டது - (அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடு முரணி) நீ கூறும் இக்கூற்றுப் போலியாதலின் இதனை எங்கே கொண்டாய் என்க.

(பொ - ரை.) இம்மையிலும் வண்டு முதலியன அச்சுமாறு தல் கண்கூடா யறியக்கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச் சமயநூல் கட்கு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், அக்காட்சியளவையோடும் உரையளவையோடும் முரணிக்கூறுவார் கூற்றுப் போலி எ-ம்.

அற்றாயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன் றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬௩)

அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி யானுன்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுது மாண்டு
நிகரிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.

(ப - ரை.) அகலியை - அகலியையானவள்,—கல்லதானுள் - (கௌதமமுனிவனிட்ட சாபவயத்தாற்) கல்லாக அச்சழிந்தே மாறினு ளென்பதும்,—அரி-மாயோனானவன்,—பல பிறவியானுன் - பிருகு முனிவனிட்ட சாபவயத்தான் மச்சமுதலியவாகத்) தசவிதத்தோற்றத்தினும் அச்சழிந்தே மாறினுனென்பதும்,—சிலந்தி - சிலம்பிப்பூச்சியானது,— பகலவன் குலத்தில் தோன்றி - சூரிய வமிசத்தில் உதித்து,—பார் எலாம் முழுதும் ஆண்டு - பூமிமுழுவதும் ஆளும்படி,—நிகர் இலா அரசன் ஆகும் - (முதல்வனருளான்) ஒப்பில்லாத அரசனாக அச்சழிந்தே மாறிய தென்பதும்,—எலிதான் அன்றோ - எலியானது,—சகமதில் - நிலவுல கின்கண்ணே,—நீடு உலகம் போற்ற - துறக்கவுலகத்துள்ளாருந் துதிக் கும்படி,—மாவலி ஆய்த்துத்தானே - (முதல்வனருளான்) மகாபலிச்சக் கரவர்த்தியாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும் கேட்கப்படுதலான் (யாண் டும் அவ்வாறே தெளியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முத லியோர் மாட்டுக் கேட்கப்படுதலான் யாண்டு மவ்வாறே தெளி யப்படும் எ-ம்.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙன மாறியதுஞ் சாபவருள்களானய தன்றிக் கன்மமாத்திரையா னாயதன்றாகலான், அதுவே பற்றி யாண்டு மவ்வாறு கோடல் பொருந்தா தென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௬௪)

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறு மியோனி யெல்லா மாறிவந் திடாவிங் கென்னி
னெப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்பட மொழிந்தே னெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்.

(ப - ரை.) சிலர் விதியாலே வேறு மாறச் செப்பினுய் - சிலர் சாப வருள்களாலே அச்சழிந்தே மாறும்படி (வந்ததென்று) கூறி,—கன்மால் வைப்புறும் யோனி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின்-கன்மமாத்தி ரைக்கேதுவாய் அமைந்துள யோனிகளில் (உயிர் அச்சழிந்து) மாறுதலின் றென ஈண்டு நீ சொல்லின்,—எப்படியானும் - எவ்வகையானும்,—செய் திக்கு இறை கரியாவன் என்றே - (உயிர்கள்) செய்யுங் கன்மங்கட்கு முதல்வன் சான்றென்றே,—முற்பட மொழிந்தேன்-(மறைகளீசன்சொல் லென்பதுமுதலாக) மேற்கூறிப்போந்தாமாகலின்,—எல்லாம் முதல்வன் றன் விதியே ஆகும் - வினைப்பய னெனப்பட்டனவெல்லாம் முதல்வ னுடைய சாபவருள்களே யாதலின் விசேடமின்மையான் (ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டும் ஒக்கும்) என்க.

(பொ - ரை.) மறைகளீசன்சொல்லென்பது முதலாக மேற் கூறிப் போந்தமையின், வினைப்பய னெனப்பட்டன வெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாகலின் விசேடமின்மையான் ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டு மொக்கும் எ-ம்.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண் மேற்று.

இவை யைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரி லொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் பலபேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமுயிர் மற்றோரச்சினைப் பற் றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

(சுகு)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்
செவ்விதி னறிந்து கன்மஞ் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
விவ்வகை தம்மிற் சேர்வு மிறைசெய லானுற் செய்த
வெவ்வுரு வுந்தங் கன்மான் மாற்றுவ னிறைவன் றனே.

(ப - ரை.) கன்மம் அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து சேர்ந்திடா - வினைகள் (சடமாகலின்) அவ்வவற்றிற்கீடாய தனுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக அறிந்து சென்று அணையமாட்டா,—சீவன் சேரா - உயிர்கள் (சேதனமாயினும் தமக்கென அறிவின்மையான் அவையே) அவற்றது பயனை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு நுகரமாட்டா,—இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் - இங்ஙனமாதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச் சேர்த்தலும்,—இறை செயல் ஆனால் - இறைவனேயென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின் (அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்),—இறைவன் றானே செய்த எவ்வுருவும் - இறைவன் செய்த எவ்வகை அச்சையும்,—தங்கன்மான் மாற்றுவன் - உயிர்கள் வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன் (ஆதலின் அதன்கண் ஆசங்கை என்னை) என்க.

(பொ - ரை.) மாயைவினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்துவான் இறைவனேயென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான் இறைவன் செய்த வச்சை இறைவன் மாற்றுதற்கண் ஆசங்கையென்னை எ - ம்.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்வாறு அச்சுமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪௬)

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்
கூறிய சூக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் விரசங் கிலியு மாகுந்
தேறிநீ யொருவ னாலிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(ப - ரை.) இவ்வுருவமெல்லாம் மாறி வருவது எனின் - (அற்றேல் இவ்வாறு) அச்சுமாறித்தோன்றுவதாயின்,—எங்கே நின்று என்னின் - யாங்ஙன நின்றெனின்,—உருக்கூறிய சூக்குமத்து ஆம் - தூலவுடம்பு அங்ஙனங் கூறிப்போந்த தன்மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் உண்டாம்,—குறி ஒன்று என்னின் - காரணம் ஒன்றாகக் காரியம் பல

வாதல் அமையா)தெனின்,—ஒருவனால் ஒரு குறி - செய்வானது ஆற்றலான் ஒரு பொன்,—வேறும் ஆரம் வீரசங்கிலியும் ஆகும் - ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல,—சிவனால் இச்செயலெலாம் ஆகும் - இறைவனது ஆற்றலான் ஒரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுதல் உண்மையின்,—நீ தேறு - (ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பதனை) நீ தெளிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) செய்வானதாற்றலான் ஒருபொன் வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல, இறைவனதாற்றலான் ஒரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத் தோன்றுத லுண்மையின், ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்கில்லை எ - ம். (சஎ)

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தி
னாக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்
கோக்கிய சத்தி யுண்டா யுடறருங் கால முற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல்.

(ப - ரை.) (அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம் வீரசங்கிலியானாற்போல ஒன்று பிறிதொன்றாவது மன்று) சூக்குமம் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா - (வித்து மரமானாற்போல) ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று,—சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - (மதிக்கெழுகலைகள்போல) ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று,—உடல் ஆக்குந் தன்மைக்கு - (மற்றென்னையோ) சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் உண்டாந்தன்மைக்கு(த் திருட்டாந்தமெனின்),—மரம் காலம் உற்று நீக்கிட — மரமானது இறுதிக்காலம் உறுதலான் நீங்கப்பட,—பின் வேர் ஓர் நீள் மரம் நிகழ்த்தும் ஆ போல் - பின்பு மரவேரின் மற்றொரு நீண்ட மரம் உண்டாதல் போலுமாகலின்,—ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் யோக்கியமான சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது, ஆரம் வீரசங்கிலியானாற்போல ஒன்று பிறிதொன்றாவதுமன்று, வித்து மரமானாற்போல ஒன்று

கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று, மதிக்கெழுகலைகள்போல ஒன்றின்கணொன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று; மற்றென்னை யெனின்,—மரவேரின் மற்றொரு மரம்போலச் சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன எ - ம்.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று. (சஅ)

விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும் வினையா லிங்கே
யுதித்திடா வுருவ மாக வுருவரு மரங்கள் வித்திற்
கதித்தெழு மரமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே.

(ப - ரை.) உரு வரும் மரங்கள் - உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—வித்தின் கதித்து எழும் (அவைக்கு முதலாகிய) வித்தி னின்று தோன்றி எழும் (அதுபோல),—வினையால் விதிப்படி - வினைக் கேற்ப இறைவனாணையால்,—உரு - அத்தூலவுடம்புகள்,—சூக்குமத்தே வரும் - (அவைக்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றுந் தோன்றும்,— மரமும் வித்தும் கழியும் - மரம் அழிந்தவழி (அதற்கு மூலமாகிய) வித் தும் உடனழியும் (ஆதலின்),—பின் சூக்கம் அழியும் (என்னின்)- (அதுபோலத் தூலவுடம்பு கெட்டவழிப்) பின்னர் (அதற்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பு அழியும்போலுமெனின் (அற்றன்று சூக்குமத்திற் றூலந் தோன்றுதன் மாத்திரைக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையல்லது முற்றுவமை யன்மையான்),—மதிக்கு எழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே - சந் திரனுக்கு உளவாகிய கலைபதினாறிற் காரணமாகிய ஒருகலை அழியாது நிற்க மற்றக்கலைகள் தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும்போல மூலமாகிய சூக் குமவுடம்பு அழியாது நிற்க அதினின்று தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்,—இங்கே உருவமாக உதித்திடா - ஈண்டு (அத்தூலவுடம்புகள் தமக்கு ஒரு முதலில்வழி) உருவமாகத் தோன்றிடா (இவ்வருத்தாபத்தி யால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) மரந்தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாத வாறுபோல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முத லில்வழிக் கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென் பது அறியப்படும் எ - ம்.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு;

ஆண்டுத்தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழுகலை கள்போலவருவது போவதாமெனவு முடன் கூறினர். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக்காரணம்ஐம்பெரும்பூதமேயமையுஞ்சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின், அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமபூதமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல் பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவென்பதெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்து கொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற் கதித்தெழு மென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ்சூக்க மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க; சூக்கம் பாகதச் சிதைவு.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமாறுணர்த்தித் தான் பல பேதங்காட்டுதல் பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சுக)

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றாகு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

(இ - ள்.) தூலமாம் உருவினுக்கு முதல் சூக்குமம் - தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்குமவுடம்பு,—அதற்கு மூலம் மான் - அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி,—அதற்கு மூலம் மோகினி - அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி,—அதன் முதற்றான் மேலதாம் - அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானே பரமமுதற்காரணமெனப்படும்,—விந்துசத்தி சிவம் இவை மிசையாம்-(எனைக்) குண்டலினி சத்தியோவெனின் (அது) சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும்,—எல்லாம் - இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும்,—ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால இன்று ஆகும் - ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உள்வாவன என்க.

(பொ - ரை.) தூல்வுடம்பிற்கு முதற் காரணஞ் சூக்கும வுடம்பு; அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி; அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி; அதுவே பரம முதற்காரணமெனப்படும். ஏனைக் குண்டலினி சத்தியோ வெனின், அது சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவ காலஞ் சாலுதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்துளவாவன எ - ம்.

அதன் முதற்றுனென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகியதாளென இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாய் மோகினியின்மே னின்றது. அதன்முதற்றுனென் றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற்காரணமாதல் கூறப்பட்டது; இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையு முணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு.

சாலவாகுமென வியையும்; சாலுதல் அமைதல்.

சார்ந்த வென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது.

இதனுனே மேலதன்கணிகழு மாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது.

இருவினையின்ப வென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்ல என்ற விரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டு செய்யுளான் மூன்ருங் கூற்றின்கட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்ருர். (௩௦)

மூன்றுமதிகரணம்.

அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கந் தனுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தாற் றீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும்.

(ப - ரை.) அதுவும் (அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கு எதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற் பொருட்டு இப் பெத்தகாலத்து உளவாதலாகிய) அதுவும்,—அரன் விதி (என்று) - (இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற) இறைவன் செய்யுஞ் செய்தி யென்றும்,—அருளதே என்று-(அது) கருணையே யென்றும்,—முன்னே அறைந்தனன்-(தொகுத்தும் வகுத்தும்) மேலே கூறிப்போந்தாமாகலின்,—தரை நரகு அருந்துறக்கம் தனுகரணாதி எல்லாம் - பூமி நரகம் அரிய துறக்க முதலியவற்றிற் சென்று (அவைக்குரிய பயனை அனுபவித்தற்கேதுவாகிய) தனுகரணாதிகளை,—வருவதும் செய்து - உளவாகச் செய்து,— அநாதி மலங்கள் - அநாதியாய மலகன்மங்களென்னும் நோய்களை,—இம்மருந்தால் தீர்த்து-அத்தனுகரணாதிகளாகிய மருந்துகளினாலே தீர்த்து, — பரகதியதுவும் தந்து - பரஞானத்தை விளக்கி, — பாதபங்கயமும் சூட்டும் - சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனாற் றரப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சாலவின்றுதலாகியவதுவும் இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும் அது கருணையேயென்றுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப் போந்தாமாகலின், அத்தனுகரணாதிகள் மலகன்மங்களாகிய நோய்க்கு மருந்தாக அவனாலமைக்கப்பட்டன; அவற்றால் அந்நோய் தீர்ந்தவழிப் பரஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப்பெரும்பேறும் அவனாற்றரப்படும் எ - ம்.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழி மதம்.

முன்னேயறைந்தன மென்றதனால் அமர்ந்து செல்லத் தலைவனுதற் கட்படுமியல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியைபு பற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன; அவையெல்லாம் ஈண்டுய்த்துரைத்துக் கொண்டுணர்க வென்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரிய மெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்க ளிம்மருந்தாற் றீர்த்துப் பாகதியதுவுந் தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந் தீர்க்கு முகத்தான் அவையங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. * "இலனென் றுதீயவை செய் யற்க" என்றாற்போல அன்னீறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயா காரியங்களை மருந்தென்றன் மலைவாம் போலுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர்தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது † "உற்ற வன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்-றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது. (௬௧)

எழுமுடல் கரண மாதி யிவைமல மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன கார ணமென்னை யென்னிற்
‡ செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த ழுக்கை
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

(ப - ரை.) எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் - எழுகின்ற அத்தனுகரணமுதலியன மலமாகவும்,—மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின் - மலத்தை மலத்தால் நீக்குவ னென்று கூறிய காரணம் யாதெனின்,—செழு நவை அறுவை அழுக்கை - அழுக்குடைய மெல்லிய ஆடையின் அழுக்கை,—சாணி உவர்செறி வித்து - சாணம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு,—முழுவதும் கழிப்பன்-முழுவதும் நீக்குதல் செய்யும் வண்ணான்போல,—முன்னோன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன்-முதல்வன் மாயேயமலத்தினை (மருந்தாகக் கொண்டு வினை) மலங்களைத் தீர்ப்பன் என்க.

---

* திருக்குறள், தீவினையச்சம், ௬. † ஷை, மருந்து, ௪௦.

‡ 'செழுநவ வறுவை' என்பது பாடபேதம்.

(பொ - ரை.) அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டு தலின், மாயேயமலம் ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டன எ - ம்.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, அம்மாயை மாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென் பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினார். (கூஉ)

நித்தமா யருவா யேக நிலையதா யுலகத் திற்கோர்
வித்துமா யசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகர ணமுமு யிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(ப - ரை.) மாயை - உலகிற்கு (முதற்காரணமெனப்படும்) மாயை யாவது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும்,—அருவாய் - அருவமாகியும்,—ஏக நிலையதாய் - ஒன்றாகியும்,—உலகத்திற்கு ஓர் வித்துமாய் - உலகம் உண் டாதற்கு ஓர் வித்தாகியும்,—அசித்தாய் - சடமாகியும்,—எங்கும் வியாபி யாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியும்,—விமலனுக்கு ஓர் சத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும்,—புவன போகம் தனுகரண மும் உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும் கரணமுமாக உயிர்களின்பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமாகியும்,—மயக்க மும் செய்யும் அன்றே - விபரீதவுணர்வினைச் செய்தலாகியும் உள்ள இலக் கணங்களை யுடையது என்க.

(பொ - ரை.) உலகிற்கு முதற்காரண மெனப்படும் மாயை யாவது நித்தமாதன் முதலிய இலக்கணங்களையுடையது எ - ம்.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந்தனுகரணமுமுயிர்க் காயென்றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லா மைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணிக வாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென் றும், அதுவும் உலகாயதர் மதம்பற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொரு ட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும் வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்

லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவுஞ் சிவாத்து விதா மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதிமதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப் பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினார்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைக்கப்பட்டன.

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை; மயக்கமுமென்னும் உம்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (ருங)

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்று
மாயவக் கால மூன்றா யாக்கியு மளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாங் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம்.

(ப - ரை.) மாயையின்-அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றும்,— காலமோடு - காலதத்துவமும்,—நியதி - நியதிதத்துவமும்,—பின் கலாதி தோன்றும் - பின்னர்க் கலாதத்துவ முதலியனவும் முறையே தோன்றுவனவாம்,—ஆய அக்காலம் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய காலதத்துவமாவது,— நாயகன் ஆணையாலே மூன்றாய் - முதல்வன் ஆணையான் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கி (யும்) காயமோடு உலகுக்கெல்லாம் - தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைய தனக்குக் கீழுள்ள உடலும் உலகுமாகிய காரியப்பிரபஞ்சம் அனைத்தையும்,—கால சங்கையினைப் பண்ணி - காலவரையறையிற் படுத்தி,—சகத்தை எல்லாம் நடத்திடும் - கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றுங் கால முதலிய தத்துவங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனாணையான் முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப் பிரபஞ்சமனைத்தையுங் காலவரை யறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரை செய்து நிற்கும் எ - ம்.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும்.

நாயகனாணையாலே யென்பதனைத் தத்துவாதிகாரம் முழுதினும் உய்த்துரைக்க. (ருச)

நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கு
மயர்விலாக் கலைபின் றோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
யுயர்கலை யதனிற் றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்.

(ப - ரை.) நியதி பின் தோன்றி - நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக (மாயையினின்றும்) தோன்றி,—கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் - (முதல்வன் ஆணையால்) அவரவர்செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும்,—பின் அயர்வு இலாக் கலைதோன்றி - அதன்பின் (அம்மாயையினின்றே) அயர்ச்சியில்லாத கலாதத்துவம்தோன்றி,—ஆணவம் சிறிதே ஒதுக்கி - ஆணவத்தை ஏகதேசத்தில் நீக்கி,—சித்தின் செயல் புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவின் றொழில்செய்யுங் கிரியா சத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் வினைக்கீடாகவரும் போகத்திற் செலுத்தி) நிற்கும்,—உயர் கலையதனில் வித்தை தோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும் வித்தியாதத்துவம் தோன்றி,—அறிவினை (ச்சிறிதே) உதிக்கப்பண்ணும் - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் அப்போகத்தின்கட்செலுத்தி) நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்றுந் தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலை தோன்றி ஆணவத்தை யேகதேசத்தினீக்கி ஆன்மாவின் கிரியா சத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட் செலுத்தி நிற்கும் எ - ம். (ருரு)

விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்க
ணிச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி யான்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(ப - ரை.) விச்சையின் அராகம் தோன்றி - அவ்வித்தையி னின்றும் அராகதத்துவம் தோன்றி,—இச்சையை வினைவழி போகத்தின்கண்

பண்ணி நிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால்) வினைக்கீடாகவரும் அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்,— தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்சபோது - (இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றும்) தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி,—ஆன்மா-கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலும் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுக முடையவுயிர்,—இச்சா ஞானக்கிரியை முன் மருவி-அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவி,—பொதுமையின் நிச்சயம் புருடனுகி நிற்பன் அன்றே - பொதுவகையான் நிச்சயமாகிய புருடதத்துவமெனப்பெயர் பெற்று (முதல்வன் ஆணையான் அப்போகத்தில் உன்முகமாய்) நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வித்தையினின்றும் அராகந் தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றுந் தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி, கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளுமுளப்படப் பஞ்சகஞ்சுகமுடைய வுயிர், அவ்விச்சை முதலிய மூன்றனையும் ஏக தேசத்தின் மருவிப் பொதுவகையாற் புருடதத்துவமெனப் பெயர்பெற்று அப்போகத்தி லுன்முகமாய் நிற்கும் எ - ம்.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற் றோன்று மவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழி யென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையினிற்பன் என்றார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனுகி யென்றார். (௫௪)

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றோன்றித்
தருங்குண மூன்று யொன்றிற் றன்மூன்றுய் மும்மூன் றுகு
மிருங்குண ரூப மாகி யியைந்திடு மெங்கு மான்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

(ப - ரை.) மூலப்பிரகிருதி கலையின் வரும் குணவடிவாய்த் தோன்றி - (அதன்பின்) மூலப்பகுதி கலையினின்றும் வருகிற (அவ்வியத்த) குணவடிவாய் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றி,—தரும் குணம் மூன்றாய் - (தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த்) தரப்படுங் குணதத்துவம் (சாத்துவிகமுதலிய) மூவகையாய்,—ஒன்றின் தான் மூன்றாய் மும்மூன்று

ஆகும்-(அவற்றுள்) ஒவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம்,—போக சாதனம் - போகத்திற்குரிய சாதனமாய் அதன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும்,—பெருங்குணவடிவாய்ப் பெந்தமாமே-பெரிய குணவடிவேயாய் (முதல்வன் ஆணையான்) உயிரைப்பந்திக்கும்,—எங்கும் ஆன்மா இருங்குணரூபமாகி இயைந்திடும் - அதனுற் போக நுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் பெரிய அக்குணரூபமாய் நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அதன்பின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்வியத்த குணவடிவாய்த் தோன்றித் தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த் தரப்படுங் குணதத்துவஞ் சாத்துவிக முதலிய மூவகையாய் அவற்றுளொவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம். போகத்திற்குச்சாதனமா யதன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனுற் போகநுகருமிட மெங்கணும் உயிரும் அக்குணரூபமாய் நிற்கும் எ - ம். (நிஎ)

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(ப - ரை.) சித்தமாம் அவ்வியத்தம் - (குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச்) சித்திக்கப்பட்டதாகிய மூலப்பகுதி,—சிந்தனையதுவும் செய்யும் - (அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி) விபரீத வுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையும் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோற்றுவிக்கும்,—புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - (அதன்பின்) புத்திதத்துவம் அந்தக் குணதத்துவத்தினின்றுந்தோன்றி,—புண்ணிய பாவம் சார்ந்து-(அவ்வவ்வுயிர்கள்செய்த) புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்பட்டும்,—வரும் வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - (அவ்விருவினைக்கீடாக) வந்த விடயத்தை (இஃது இன்னதென) நிச்சயித்தும்,—சுகதுக்கமோகப் பித்தினின் மயங்கி - (நிச்சயித்தபின்னர்ச்) சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தும்,—ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் - (பரிணமித்தவழி உயிரின்) அறிவு தொழில்கட்கு விடயமாகியும் (முதல்வன் ஆணையால்) நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சித்திக் கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலே யன்றி, விபரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்று விக்கும். அதன் பின்பு புத்திதத்துவம் அந்தக் குணதத்துவத்தி னின்றுந் தோன்றி அவ்வவ்வுயிர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்படுதலும், அவ்விருவினைக்கீடாக வந்த விடயத்தை இஃதின்னதெனை நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமோக வடிவாய்ப் பரிணமித்தலும், பரிணமித்தவழி உயிரினறிவு தொழில்கட்கு விடயமாதலும் உடைத்தாய் நிற்கும் எ - ம்.

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யு மென்பதனைச் சித் தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர் ; * "சிந்தைநினைவையம் - வந்து தருமனமொழிய வகுப்பொணதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதா யதன்கண்டங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற் கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின் மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

கன்மாவென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்திலென நின்றது.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டு.

பேணி பேணப்பட்டு.

பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித் தென்றார்; மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (௫௮)

ஆங்காரம் புத்தி யின்க ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தா
யீங்கார்தா னென்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நீங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், செ - ௩.

(ப - ரை.) புத்தியின்கண் ஆங்காரம் உதித்து - அப்புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவம் தோன்றி,—ஈங்கு ஆர்தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று - இவ்விடத்து யாவர்தான் என்னோடு ஒப்பவர் ஒருவரும் இல்லையென,—அகந்தைக்கு வித்தாய் - அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய்,—யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் - (வாயிற் காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃது இன்னதென்று புத்திதத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக) யானென்றும் எனதென்றும் (அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடு முதல்வன் ஆணையான்) வேற்றுமையின்றி நிற்கும்,—தானும் - அதுவும்,—பாங்கு ஆர் பூதாதி - குணவேற்றுமை பற்றிப் பகுப்பினையுடைய பூதாதியகங்காரமும்,—வைகாரிகம் - வைகரியகங்காரமும்,—தைசதந்தான் என்றே - தைசதவகங்காரமுமென்னும் வேறுபாட்டால்,—மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - (முதல்வன் ஆணையான்) முத்திறப்படுமென மொழிந்தனர் என்க.

(பொ - ரை.) அப்புத்தி தத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவந் தோன்றி, என்னோடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃதின்னதென்று புத்திதத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றும் எனதென்றும் அதன்கணொருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடும் வேற்றுமையின்றி நிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமைபற்றிப் பூதாதி முதலிய வேறுபாட்டான் முத்திறப்படும் எ - ம்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று; நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படு மென்பதாயிற்று. (ருக)

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி
நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே
யினமலி சோத்தி ராதி கன்மவிந் திரிய மெல்லா
மூனமுறை செய்த வைகா ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(ப - ரை.) தைசதத்தின் - அம்மூன்றனுள்ளே தைசதவகங்காரத்தினின்று,—மனமது வந்து-மனமானது தோன்றி,—முந்தி ஒரு பொருளை நினைவது செய்தும்,—எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை (இஃது யாதாகற்பாற்றெனச் சித்தருபமாய் நின்று) சிந்தித்தும்,—அங்கு ஐயநிலைமையின் நிற்கும் - (பின்னர்) அதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய

வேட்கையை விளைத்தும் (முதல்வன் ஆணையான்) நிற்கும்,—இனம் மலி சோத்திராதி - (மனத்தின் பின்னதாக) மேம்பட்ட இனமாகிய ஞானேந்திரியங்களும்,—ஆங்கே (தோன்றும்) - அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே (முதல்வனாணையாலே) தோன்றும்,—முனம் உரை செய்த வைகாரிகம் - முன்னர்க் கூறிய ஏனை வைகரியகங்காரத்தினின்று,— கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் - கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்,—தரும் என்பர் முன்னோர் - (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றுமென்பர் முன்னோர் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றனுள், தைசத வகங்காரத்தினின்றும் மனந்தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், பின்னதன் கணையுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் நிற்கும்; மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத்தைசத வகங்காரத்தினின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரியகங்காரத்தினின்றுங் கன்மேந்திரியமைந்துந் தோன்றும் எ - ம்.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச்சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க.(௬௦)

நற்செவி துவக்குக் கண்ணு நாசியைந் திணையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(ப - ரை.) நல்லோர் - அறிவின் மிக்கோர்,—(அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள்) நற்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் - நன்மையாகிய சோத்திரமும் துவக்கும் சட்சுவும் சிகுவையும் ஆக்கிராணமுமாகிய ஐந்தினையும்,—புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் - ஞானேந்திரியங்களென்று மொழிந்தனர்,—இவை தமக்கு விடயமாக - அவற்றிற்கு விடயமாக,—அடைவினில் - முறையே,—சத்த நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமாகிய பூதகுணம் ஐந்தும்,—மருவும் என்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென்றும் வைத்தனர் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுண் ஞானேந்திரியங்களாவன சோத்திரமுதலிய வைந்துமாம். அவற்றிற்கு விடயமாவன முறையே சத்தமுதலிய பூதகுணமைந்துமாம் எ-ம். (௬௧)

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்து
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
யாக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்த
மூக்குமா ரைந்து மைந்தின் றொழிலென வோதி னாரே.

(ப - ரை.) வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும்-எனவாக்கும் பாதமும் பாணியும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய ஐந்தும்,—கன்மேந்திரியங்கள் என முன்னே நினைந்தே நீக்கினர் - தொழில்செய்யும் கருவியாகலின் (ஞானேந்திரியங்களின்) வேறாக முன்பே கருதி வைத்தனர்,—ஐந்தின் தொழில் - இவ்வைந்தின் தொழிலாவன,—ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் என-நிறுத்த முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாகிய வலிமை பெற்ற ஐந்து மாமென,—ஓதினாரே - மொழிந்தனர் என்க.

(பொ - ரை.) எனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன வாக்கு முதலியவைந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவியாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும். இவற்றின் றொழிலாவன முறையே வசனமுதலிய வைந்துமாம் எ - ம்.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியம் அந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் எனைய மிகையாம் போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சுஉ)

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு
மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு
மாய்வார்கட் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி வற்றூற் றுடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(ப - ரை.) வாயாதி சோத்திராதி-கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகிய அவ்விருவகை இந்திரியங்களும்,—புறத்துவாழ் கருவியாகும் - (ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின்) புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகளாம்,—ஓயாத மனாதி - ஒழிவில்லாத மனமுதலாயின,—காயத்து உணரும் உட்கருவியாகும் - (அவ்வவ் விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை) உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகளாகும்,—அராகம் ஆதி - (எனைக்) கலாதிகளாவன,—ஆய்வார்கட்கு

அவற்றின் உட்கருவி என்பர் - ஆராய்கின்றவர்க்கு அவ்வந்தக் கரணங்களான் (விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய) உள்ளந்தக்கரணங்களாம் என்பார் (இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின்),—மாயாள் தன் வயிற்று இவற்றால்-மாயையினிடத்துண்டாகிய இம்முத்திறக் கருவிகளாலும்,—ஆன்மாத் துடக்குண்டு வாழும் - உயிர் பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகள் ; மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்குமுட்கருவிகள் ; எனைக்கலாதிகளாவன அவ்வந்தக்கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய உள்ளந்தக்கரணங்களாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின் இம்முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு உயிரைப் பந்தித்து நிற்கும் எ - ம்.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உருவகஞ் செய்தற்பொருட்டெனினுமாம்.

ஓயாமை மனத்துக்கடை. (௬௩)

ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தி
னேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டு
மாசைசேர் மனதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(ப - ரை.) பூதாதிகத்தின் - (அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் தோன்றியபின் எனைப்) பூதாதியகங்காரத்தினின்றும்,—ஓசை நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று பேசு மாத்திரைகள் ஐந்தும் பிறக்கும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமெனக் கூறப்படும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் தோன்றி,—நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனாற் காண்டும் - விரும்பப்பெற்ற அவ்விந்திரியங்கள் விளங்குகின்ற (தத்தம் விடயங்களை) விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து (முதல்வன் ஆணையால்) உடனிற்கும்,—தன்மாத்திரை ஆசைசேர் மனதி- இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்று

மாகிய எட்டுங்கூடி,—புரி அட்டகம் தான் - புரியட்டக வுடம்பாமென் றறிக என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விருவகை யிந்திரியங்களுந் தோன்றிய பின் எனைப்பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுஞ் சத்தமுதலிய தன்மாத் திரை யைந்துந்தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங் களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ்செய்வித்து உடனிற்கும். இத்தன் மாத்திரைகளைந்தும் அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங் கூடிப் புரியட்டக உடம்பாமென்றறிக எ - ம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரைவடிவாகிய சத்தாதி கட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டு வார், மனுதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினார். (௬௪)

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னாத் [றங்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்
கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மிசைந்து நிற்கு
மாற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(ப - ரை.) சத்தம் முன்னாச் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - மேற்சத்த முதலியவாகக் கூறிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினுநின்று,— வான் வளி தீ நீர் மண் தோற்றும் - (முறையே) ஆகாயமும் வாயுவும் தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி,— தொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங் குணம் இயைந்து நிற்கும் - அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி (முறையே) ஒன் றற்கொன்று ஏற்றமாகிய சத்தமுதலிய பெருங்குணங்கள் (முதல்வன் ஆணையால்) வியத்திருபமாக வுடையனவாய் நிற்கும்,—பூதம் ஆற்றவே விடயம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் (தன் மாத்திரையோடு கூடி நின்று இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டை) ஊக்கு தற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங் காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அச்சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகளைந்தினும் நின்று முறையே ஆகாய முதலிய தூலபூத மைந்துந் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன் றேற்றமாகிய சத்த முதலிய குணங்கள் வியத்திருபமாகவுடையனவாய் நிற்கும்.

இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடிநின்று இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டை யூக்குதற்கு இவற்றின் காரிய பூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் எ - ம்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னும் துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன.

இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள், பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். (சுரு)

இரந்தர மாகி வான்றா னிடங்கொடுத் திடுஞ்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டுங் காறீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணு
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானு
முரந்தரு கடின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) வான்தான்-(ஐம்பெரும்பூதங்களுள்) ஆகாயமானது,—இரந்தரமாகி இடம் கொடுத்திடும் - வெளியாதல் இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப்பரந்தவை திரட்டும் - சலித்தல்,—பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—தீ-தேயுவானது,—சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும் - சுட்டு ஒன்றுவித்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—நீர் - அப்புவானது,—நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செய்யும் - இடைவிடாது குளிர்தல் பதஞ்செய்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—மண்தானும் - பிருதிவியானது,—உரந்தரு கடினமாகித் தரித்திடும் - வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல் தரித்திடுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—உணர்ந்து கொள்ளே-இவற்றினை அறிவாயாக என்க. (கசு)

(பொ - ரை.) ஆகாய முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளியாதல் இடங்கொடுத்தல் முதலிய குணமுந் தொழிலுமுடையன எ - ம்.

மண்புன லனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகுந்
தண்பிறை மூன்று கோணந் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூம வன்ன
மெண்டரு மெழுத்துத் தானும் லவரய வவ்வு மாமே.

(ப - ரை.) மண் புனல் அனல் கால் வான்-நிலம் நீர் தீ வளி வெளியாகிய அப்பூதங்கள்,—நாற்கோணம் தண்பிறை மூன்றுகோணம் தரும் அறுகோணம் வட்டம் ஆகும் பால் வடிவு - (முறையே) நாற்கோணமும் தண்ணிய பிறைபோலும் இருகோணமும் முக்கோணமும் தக்க அறுகோணமும் வட்டமுமாகிய (ஐ) வகை வடிவுகளும்,—வண் பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் (பால்) வன்னம் - வளவிய பொன்மையும் வெண்மையும் செம்மையும் கருமையும் புகைமையுமாகிய (ஐ)வகை நிறங்களும்,—லவரய அவ்வுமாம் எண்தரும் எழுத்துத் தானுமே-லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் ஹகாரமுமாகிய ஐவகைப்பீசங்களுமாகிய இவையும் உடையன என்க. (கஎ)

(பொ - ரை.) அவை நிலமுதலாகக்கொண்டு முறையே நாற்கோண முதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மை முதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகர முதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையுமுடையன எ-ம்.

குறிகள்வச் சிரத்தி னோடு கோகந தஞ்சு வத்தி
யறுபுள்ளி யமுத விந்து வதிதெய்வ மயன்மா லாதி
செறிபுக ழீச னோடு சதாசிவம் பூத தெய்வ
நெறிதரு கலையைந் திற்கு நிகழ்த்துவ ரிந்த நீர்மை.

(ப - ரை.) வச்சிரத்தினோடு கோகநதம் சுவத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து குறிகள் - வச்சிரமும் தாமரையும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும் அமுதவிந்துவுமாகிய (ஐந்து) அடையாளங்களும்,—தெய்வம் அயன் மால் ஆதி செறிபுகழ் ஈசனோடு சதாசிவம் அதிதெய்வம் - தெய்வமெனப்படும் அயனும் மாலும் உருத்திரனும் மிக்க புகழினையுடைய மகேசனும் சதாசிவமுமாகிய (ஐந்து) அதிதெய்வங்களுமாகிய இவையும்,—பூதம் - (முற்கூறிய) பிருதிவி முதலிய பூதங்கள் (முறையே உடையனவாம்),—நெறிதரு கலை ஐந்திற்கும் இந்த நீர்மை நிகழ்த்துவர் - (இவை மந்திர முதலிய அத்துவாக்களை அடக்கி நிற்கும்) முறைமையுடைய நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகட்கும் இவ்வாறே பெரியரால் கூறப்படும் என்க.

(பொ—ரை.) வச்சிரமுதலிய அடையாளமைந்தும் அயன் முதலாகிய அதிதெய்வம் ஐந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்கண் முறையே யுடையனவாம்; இவை நிவர்த்தி முதலிய கலைகட்கும் இவ்வாறே கூறப்படும் எ - ம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக் கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏனை யகப்பூதங்கள தியல்பு நேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனாற் காண்டுமெனவும், அகப்புறப் பூதங்கள தியல்பு ஆசைசேர் மனுதிதன் மாத்திரை புரியட்டகந்தானெனவுஞ் சூக்குமபூதமாகிய தன் மாத்திரைக் கோதியவாறுபற்றி அறியக்கிடந்தன. (கூஅ)

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்து
மித்தகை மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில்.

(ப - ரை.) சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும்-இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன்,—இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத்தொன்றும் ஆக-ஈண்டுக்குணம் பொருந்தக்கூறிய தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் உளப் பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - (தொகையான்) முப்பத்தாறு தத்துவங் களாம்,—செப்பில் ஐந்து சைதன்னியங்கள் - சொல்லுமிடத்தே இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் (சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திர வடிவாகலின்) சைதன்னியமெனப்படும்,—ஆன்மா ஒன்று சித்தசித்து - (ஏனை முப்பத்) தொன்றனுள் புருடதத்துவம் ஒன்றும் சார்ந்ததின் வண்ணமாய்ச் சித்த சித்தெனப்படும்,—முப்பதும் அசித்தே - (அஃதொழிந்த) முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் என்க.

(பொ - ரை.) இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப் போந்த சுத்த தத்துவங்களைந்துடன் ஈண்டுக் கூறிய தத்துவமுப் பத்தொன்றுமுளப்படத் தொகையான் முப்பத்தாறு தத்துவ மாம். இவற்றுள், முன்னைய ஐந்துஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக் குச் சுதந்திரவடிவாகலிற் சைதன்னியமெனப்படும்; ஏனை முப்பத் தொன்றனுட் புருடதத்துவஞ் சார்ந்ததன்வண்ணமாய்ச் சித்த சித்தெனப்படும்; அஃதொழிந்த முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் எ - ம்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு.

இதனானே மேற்கூறிப் போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (சுக)

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்ம சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்ட மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தமி லணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(ப - ரை.) (இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முற்கூறிய ஐந்து தத்துவமும்) ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் எழ் (தத்துவம்) - சுத்தமாகிய (அவ்)வைந்து தத்துவத்தின் கீழாக (நடுவண்) எழுதத்துவமும்,—தந்திடும் புமான் கீழ் எண்மூன்று ஆய தத்துவம் - பொருந்திய புருடதத்துவத்தின் கீழாகப் (பின்) இருபத்துநான்காகிய தத்துவமும்,—(சுத்தம்) சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் - (முறையே) சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் எனவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம்- உயிர்கள் அனுபவத்திற்கு எதுவாகும் பிரேர காண்டம்,—மருவு போகசயித்திரத்தோடு - பொருந்திய போகசயித்திரு காண்டத்துடன்,—அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே-எண்ணிலாத உயிர்கட்குப் போக்கியகாண்டம் எனவும் (காரணக் குறிபெற்று முத்திறப்)படும் என்க.

(பொ - ரை.) இத்தத்துவமுப்பத்தாறனுள், முன்னைந்தும் நடுவணேழும் பின்னிருபத்து நான்கும், முறையே சுத்தம், மிச்சிரம், அசுத்தமெனவும் பிரேரகாண்டம், போகசயித்திருகாண்டம், போக்கியகாண்டமெனவுங் காரணக்குறி பெற்று முத்திறப் படும் எ - ம்.

முன்னைய வைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண் டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுளுகரமும் அதனொடென் பதனுள் அன் சாரியையும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட் டது. (எ0)

தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வுருவ மெல்லாந்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்குந்
தத்துவந் தன்னிற் சாரு மணுக்கள்சா தாக்கி யத்திற்
றத்துவ சத்தஞ் சாருஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(ப - ரை.) தரும் அரு உருவம் எல்லாம் - (மாயையினாலே) தரப் பட்ட அருவும் உருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத் தும்,—தத்துவரூபமாகும் - இத்தத்துவவடிவேயாம்,—தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களுமாகி நிற்கும் - இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்து வம் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென (ஒரோவொன்று மூவ வகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்பும் சிறப்புமாய்) நிற்கும்,—தத்து வம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை அதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்க ளிடத்தும்,—தத்துவ சத்தம் சாரும் - அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பொருந் தும்,—சகலமும் தத்துவம் காண் - (ஆதலின்) எல்லாப் பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க என்க.

(பொ - ரை.) அருவுமுருவு மருவுருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சமனைத்தும் இத்தத்துவ வடிவேயாம். இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட் டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத் ததிதெய்வங்களும் அவ்வத்தத்து வப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க எ - ம்.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறு முணர்ந்தானுக்கு எல்லாப் பொரு ளும் இனிது விளங்கு மென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித் துணர்ந்து கொள்க.

இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் உரைப்ப.

இதனானே தத்துவங்கள் ஒருதலையான் உணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது. (எக)

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றான்மதத் துவத்தொ டுங்கும்
வித்தையி னொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி னொடுங்கு மூன்று
நித்ததத் துவமிம் மூன்று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற
சுத்தமாஞ் சிவத்தொ டுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(ப- ரை.) (இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும் வழி) தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று-நில முதன் மூலப்பகுதி ஈறாகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் சென்று,—ஆன்மதத்துவத்தின் ஒடுங்கும் - சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்கட்கு அதிதெய்வமாகிய சீகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும்,—ஆறும்-மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறு தத்துவமும்,—வித்தையின் ஒடுங்கும் - வித்தையீசராகிய அனந்தரால் ஒடுங்கும்,—மூன்றும் - அவற்றின் மேலுள்ள சுத்தவித்தை முதலிய மூன்று தத்துவமும்,—சிவத்தினின் ஒடுங்கும் - இலயத்தினின்ற சிவனால் ஒடுங்கும்,—நின்ற இரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் இரண்டும்,—சுத்தமாம் சிவத்தின் ஒடுங்கும் - சுத்தசிவனால் ஒடுங்கும்,—தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - இவை புநருற்பவம் ஆங்காலும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்,—இம்மூன்றும் நித்ததத்துவம் என்பர்கள் - (இவருட் சுத்த சிவன் ஒருவனே நித்தியன்) ஏனைமூவரையும் அவ்வாறு நித்தியரென்பாரும் உளர் (அஃது உபசாரமே) என்க.

(பொ - ரை.) இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களினொடுங்கும்வழி, நிலமுதன் மூலப்பகுதியீறாகிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் சீகண்டருத்திரனொலொடுங்கும்; மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறு தத்துவமும் வித்தையீசராகிய அனந்தராலொடுங்கும்; அவற்றின்மேலுள்ள சுத்ததத்துவ முதலிய மூன்று தத்துவமும் இலயத்தினின்றசிவனொலொடுங்கும்; ஏனைச்சத்திதத்துவஞ் சிவதத்துவமிரண்டுஞ் சுத்தசிவனொலொடுங்கும். இவை புநருற்பவமாங்காலும் அவ்வவையவ்வவராலாம். இவருட் சுத்த சிவனொருவனே நித்தியன்; ஏனை மூவரையும் அவ்வாறு நித்தியர் என்பாருமுளர்; அஃதுபசாரமே எ - ம்.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனைய போலப் பரிணமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டனையுமொன்றாக வைத்தெண்ணினர்.

எதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு எனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க.

ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று; ஈண்டான்மாவென்றது எற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின் மேனின்றது.

தத்துவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத் தத்துவங்களுக்கும் ஆயினவென்பதுணர்த்துவார், அவரை யவ்வப்பெயராற் கூறினார்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி ஐந்துசுத்தத்தினென மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றாங்கூற்றிற்படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

இனி, எழுசெய்யுளான் நாலாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (எஉ)

நான்காமதிகரணம்.

மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.

(ப - ரை.) பொய்தரு சமயம் எல்லாம் - பொய்மைபெற்ற சாருவாக முதல் அயிக்கியவாதசைவம் ஈருகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்க ளெல்லாம்,—மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம் ஆகப் புக்கு நின்றிடும் - நெருங்கிய பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம் ஈருக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும், — புகன்று மெய்தரு சைவம் ஆதி இரு மூன்றும் - சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் (ஏகனநேகனிருள்கரும மாயையிரண்டென்னும் ஆறு பொருட்கும்) உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய்நின்ற அதிகார போக இலய சிவபேதங்கள்,—வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் - சுத்த வித்தை முதலியவாகப் பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும்,—எம் இறைக்கு ஒன்றும் இன்றே - சித்தாந்த சைவத்தெய்வமாகிய எம்முடைய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்து நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சாருவாக முதல் ஐக்கியவாதசைவமீருகிய புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் முக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்தமாயா தத்துவமீருக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும். சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் ' ஏகனநேகனிருள்கரும மாயையிரண்டு ' என்னும் ஆறு பொருட்கும் உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படுந் தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகாரபோகலய சிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்து

தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையுங் கடந்துநிற்கும் எ - ம்.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்கள் நிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்தித்தானம் என்பதூஉம் இதனாற் பெறுதும்.

அவ்வவற்றின் மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க் குணர்ச்சி செல்லாமையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமையறிக.

சமயத் தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார்; இருமூன்று மென்றதுமது.

ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும், விசேடித்தார்.

பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக் கிடந்தவேழனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையும் ஒன்றாகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகை கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி உரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. (எகூ)

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீச
னுவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன்றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றா
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.

(ப - ரை.) ஏகநாதனே-அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவனே,—ஒன்றின் ஒன்றாப் பவந்தரும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்திரன்றான் மால் அயன் - ஒன்றின் ஒன்றாகத்தோன்றி (ஒவ்வொருதத்துவங்களின் நினின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யும்) சிவமுதல் அயனீறாகியவைகளிலே,—அருவம் நாலு இங்கு - சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய அருவத்திருமேனி நான்கும்,—உருவம் நாலு - மகேசன் உருத்திரன் மால் அயனாகிய உருவத்திருமேனி நான்கும்,—உபயம் ஒன்று ஆம் - சதாசிவமாகிய அருவுரு

வத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய (முத்திறத்து),—நவம் தரு பேதம் நடிப்பன் என்பர் - ஒன்பது வர்க்கத்தினும் (வேற்றுமையின்றிநின்று) அவ்வத் தொழில்களைச்செய்வன் என்பர் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙன மொன்றுமின்றி நிற்குமெம்மிறைவன் ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்று கொண்டு தத்தந்தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுதல் அயனீறாகிய முத்திறத்தொன்பது வர்க்கத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத்தொழில்களைச் செய்வன் எ - ம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல், 'ஒருவனே இராவணாதி பாவகமுற்றாற்போல' (சூத். க., செ. சுஎ.) என்றதனை ஈண்டுமறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்தி விந்துவென்னுமிரண்டும் சத்தி பேதமாயினும், ஏனை மனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றினொன்றாகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமா யிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன; நவந்தருபேதமேகநாதனே நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறிற்றென்பது; அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (எச)

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி
யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகு
மெத்திற நின்றா னீச னத்திற மவளு நிற்பள்.

(ப - ரை.) சிவாதிக்கு வரும் சத்தி - (மேற்கூறிய) சிவபேதம் ஏழற்கும் உரிய சத்திபேதமும்,—சத்தியாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனி தானாகி ஒத்துறும் மகேசையாகி உமை திரு வாணியாகி வைத்துறும் - (முறையே சிவத்திற்குச்) சத்தியாகியும் (நாதத்திற்கு) விந்துவாகியும் (சதாசிவத்திற்கு) மனோன்மனியாகியும் (மகேசனுக்குப்) பொருந்திய மகேசையாகியும் (உருத்திரனுக்கு உமையாகியும் (மாலுக்குத்) திருவாகியும் (அயனுக்கு) வாணியாகியும் (எழுவகைப்) படும்,—ஈசன் எத்திறம் நின்றான் - (எம்மிறைவனாகிய) பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினும் நின்று நடாத்துமாறெல்லாம்,—ஒருத்தியாகும் அவளும் இங்ஙன் அத்திறம் நிற்

பள்-(அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும்) ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச் சத்திபேதம் எழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய சிவபேதமேழற்குமுரிய சத்தி பேதமும்; முறையே சத்திமுதல் வாணியீருக எழுவகைப்படும். எம்மிறைவனுகிய பரமசிவன் சிவபேதமேழினும் நின்று நடாத்து மாறெல்லாம், அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் எ - ம்.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின், 'வரும் வடிவெல்லாஞ் சத்தி எனக் கூறி, ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து,' எத்திற நின்ருனீச னத்திற மவளுநிற்பள் என்றன் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (எடு)

சத்திதா னாத மாதி தானுகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னாதி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ்
சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(ப - ரை.) சத்திதான் நாதம் ஆதிதான் ஆகும் - சத்தியானது நாத முதலியவற்றிற் கூடியிருக்கும்,—சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும் - சிவமும் அந்தச் சத்தி முதலியவற்றை அதிட்டித்து நிற்கும் (இங்ஙனம் மாமும் காழ்ப்பும்போல ஒப்ப இயைந்து நிற்றலின்),—சத்திதான் தரும் வடிவான எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும் - சத்தியாற் றரப்படும் எல்லாத்திருமேனியும் சத்தி சிவம் இரண்டற்கும் பொதுவடிவேயாம் (ஆயினும்),—சத்தனுக்குச் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாம் ஆம் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தான் வேண்டியவாறெல்லா மாகும் சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம் - ஒப்பற்ற தேவியுமாம் (ஆகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடம் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதம் சத்திபேதமென்று ஆயின) என்க.

(பொ - ரை.) மரமுங் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவியைந்து நிற்றலின் எல்லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவமிரண்டிற்கும் பொது வடிவேயாமாயினும், சத்தனுக்குச் சத்தி தேவியுமாகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம் பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்தி பேதமென்ருயின எ - ம்.

ஆகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவ சத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு; நாயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினர்; வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றிரெண்டாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்தி சிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எசு)

சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே.

(ப - ரை.) சிவம் சத்திதன்னை ஈன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்று சத்தி தத்துவம் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும்,—உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - உவப்புற்று இருவரும் கூட இவ்விடத்துச் சடமும் சேதநமுமாய பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றியும்,—பவன் பிரமசாரி ஆகும் பான்மொழி கன்னி ஆகும் - சிவபிரான் பிரமசாரி ஆவன் சிவசத்தி கன்னிகை ஆவள்,—தவம் தரு ஞானத் தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் (முதல்வன் அருள்பெற்ற) ஞானிகட்கு,—இத்தன்மைதான் தெரியும் அன்றே - சத்தியும் சிவமும் செய்யும் (இச்செயல்களெல்லாம் (நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பது) விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யுமிச் செயல்களெல்லாம் நம்மனோர் பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும் நாடகமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லை எ - ம்.

உம்மை சிறப்பு.

'பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்' (சூத். க., செ. சச.) என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக்கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ்செய்யு முகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றுதலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (எஎ)

தனுகரண புவன போகந் தற்பரம் பந்தம் வீடென்
றணுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்து வங்க
ளினிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபா முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

(ப - ரை.) தனுகரணபுவனபோகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு எல்லாம் தத்துவங்கள் ஆகி அடைந்திடும் என்று - தனுகரணபுவனபோகங்களும் அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும் (அப்பெத்த முத்திகளிற்படும் பேதங்கள்) அனைத்தும் (மேற்கூறிப்போந்த) தத்துவங்களான் ஆயின வென்றும்,—இவை அணுவினோடு (என்று) - அத்தத்துவங்கள் உயிர்க ளோடு இயைவன (அன்றி முதல்வனோடு இயைவனவல்ல) வென்றும்,— இனிது அறிந்து - (நூல்களானும் பொருந்து மாற்றானும்) தெளிய உணர்ந்து,—நிவிர்த்திகலைமுதல் இடத்தே நீக்கி - (அத்தத்துவங்களை) நிவிர்த்திகலை முதலாகக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக்கழித்து,—பரம் நனி உணர்ந்தோன் - (அவற்றிற்கு) மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரி வின்றி உணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன்,—அந்தத் தத்துவஞானி ஆவன் - (பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும்) அவ் வுண்மையறிவுடையவன் ஆவன் என்க.

(பொ - ரை.) தனுகரண புவனபோகங்களும், அவைமூல மாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங் களனைத்தும், மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களானாயினவென்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடியைவனவன்றி முதல்வனோடியை வனவல்லவென்றும், நூல்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளிய வுணர்ந்து அத்தத்துவங்களைக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக் கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய்நிற்பதொன்றனை ஐயந்திரிபின்றி யுணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன் பவன் பிரமசாரியும் பான் மொழி கன்னியுமாமென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனாவன் எ - ம்.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியமென்பதனானுமறிக. (எ௮)

எல்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னணுவுக் கென்னிற்
றொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பி
னில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவுங் கூடி நின்ற
பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

(ப - ரை.) தத்துவங்கள் அணுவுக்கு எல்லாமாய் இயைந்தது என் என்னின் - (அங்ஙனம் தத்துவங்கள் அணுவினோடு எல்லாமாகியடைந்தது யாதன் பொருட்டெனின்.—தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் - பழமையாய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும்,—முற்றுவித்துப் பின் நில்லாமை நீக்கவும் - (அதனுற் பருவம் எய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையால் அவற்றை) முதிர்வித்துப் பின் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தது அன்றே - (அவை கழியும் முகத்தால்) விரவி நின்று எல்லா அநர்த்தங்கட்கும் மூலமாகிய ஆணவ மலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டும் அடைந்ததாம் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனந் தத்துவங்கள் அணுவினோடெல்லாமாகி யடைந்ததூஉம், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும், அதனுற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாத வாறு தீக்கையான் அவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற் பொருட்டும், அவை கழியுமுகத்தால் எல்லாவநர்த்தங்கட்கு மூலமாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுமாம் எ - ம்.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கேயன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடியைபிலவாயினவென அதன்கணைசங்கை நீக்கியவாறாயிற்று.

அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு மகாரவைகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை எழுசெய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.

அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எக)

ஒன்றதா யநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி
யன்றதா யான்மா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச் செம்பினிற் களிம்பேய்ந்
தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(ப - ரை.) அநேக சத்தி உடையதாய்-எண்ணிறந்த சத்திகளுடைத்தாய்,—ஆன்மாவின் உடனாய் - (எண்ணிறந்த) உயிர்களினும் சேர்ந்து,—செம்பினில் களிம்பு ஏய்ந்து-செம்பிற் களிம்புபோல,—ஆதி அன்றதாய் இயைந்து நின்றே ஒன்றதாய் - அநாதியே விரவி நிற்பதொன்றாய்,—தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று - (கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியான்) அவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - (சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியாலே) போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மையை நிகழ்த்தி,—என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - எஞ்ஞான்றும் (காரணமாய் நின்று) அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும்,—ஆணவம் - (மேற்கூறிப்போந்த) ஆணவமலம் என்க.

(பொ - ரை.) எண்ணிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவி நிற்பதொன்றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியானும் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலம் எ - ம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அ௦)

மலமென வேறொன் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி
னிலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைக ளெழுப்பு மாயை
விலகிடு மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே யாகி
யுலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) மலம் என ஒன்று வேறு இல்லை - மலமென்று ஒரு பொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமது என்னின் - மாயாகாரியமே

(மறைத்தற் ஒழிலைச் செய்யு) மெனின் (அற்றன்று),—இலகு உயிர்க்கு - விளங்காநின்ற உயிர்கட்கு,—இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை - அறிவு இச்சை செயல்களை (வேறுநின்று) விளக்குவதாகிய மாயைக்கும்,—வேறும் அன்று இவற்றை விலகிடும் மலம் - (உயிரோடு) ஒற்றித்து நின்று அவைகளை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும் (தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான் அஃது அறியாது),—உலகு உடல் கரணம் ஆகி - உலகும் உடலும் கரணமுமாகி,—அது வேறாகி உதித்திடும் - உயிர்க்கு வேறாகி உதிக்கும் (மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி என்பதனை),— உணர்ந்துகொள்ளே - அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உயிரோடொற்றித்து நின்று அறிவிச்சை செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறு நின்று அவற்றை விளக்குவதாகிய மாயைக்குந் தம்முள் வேற்றுமைபெரிதாகலான், அஃதறியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி எ - ம். ()

மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்குந்
தூயவப் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகின் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகி லகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே.

பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போ
லுருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைக ளொழிக்கு மாகுங்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே

(ப - ரை.) தூய பருதிச் சுடர்தன்னை முகில் மறைத்தாற்போல - தூயதாகிய பரிதியின் ஒளியை மேகம் (வேறு நின்று) மறைத்தாற் போல,—மாயையே ஆன்ம (இச்சா) ஞானக்கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே (உலகு உடல் கரணமாய் நின்றே) ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக்கிரியைகளை மறைத்தல் அமையுமென (உடம்பாட்டானும்),—அம்முகில் போய் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போல-அம்மேகம் நீங்கப் பரிதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமும் அகல (இச்சா) ஞானத்தொழில் பிரகாசமாமே-காயமாகிய மாயை நீங்க அவ்விச்சாஞானக் கிரியை பிரகாசித்தல் அமையுமென (எதிர்மறையானும் இவ்வுவமையின் வைத்து அறியப்படு மென்றது பொருந்தாது),—பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாய் ஒளி பதுங்கினாற்போல்-பரிதியை மேகம் மறைப்பப் பரவிய

ஒளி மறைந்தாற்போல்,—உரு மறைக்கின் உயிர் (இச்சா) ஞானக் கிரியை கள் ஒழிக்குமாகும்-உருவாகிய மாயை மறைப்ப ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகள் ஒழிதலாகிய (உடம்பாட்டானும்),—கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் - கருதுகின்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகள்,—காயம் பெற்றால் - மாயா தனுவைப் பெற்றால்,—மருவிடும் உயிர்க்கு - விளங்கும் ஆன்மா விற்கு,—காயம் வந்திடாவிடில் மறைப்பே - அம்மாயா தனு இன்றேல் (அவை) மறைதலாகிய (எதிர்மறையானும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை ஈண்டைக்கு ஏலாது) என்க.

(பொ - ரை.) மாயை உலகுடல்காரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறைத்தலமையுமென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறை யினும் பரிதிமுகிலுவமையின் வைத்தறியப்படுமென்றது பொருந் தாது. மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலானுகிய காரியம் பரிதியிற்போல உயிரின்கணிகழ்தல் வேண்டும்; அஃ தீண்டில்லையென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை யீண்டைக் கேலாது எ - ம். ()

போதகா ரியம றைத்து நின்றது புகன்ம லங்கா
ணோதலாங் குணமு மாக வுயிரினுள் விரவ லாலே
காதலா லவித்தை சிந்தத் தருங்கலை யாதி மாயை
யாதலா லிரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிரினுள் விரவலாலே குணமுமாக ஓதலாம் - (அல்ல தூஉம் மலத்தானுகிய அஞ்ஞானம் முகிலானுகிய மறைவுபோலன்றி) உயிரோடு (வியாபகமாய்) விரவிக் குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதெனக் கூறுவதொன்றுகலானும்,—மாயை காதலால் அவித்தை சிந்தக் கலை ஆதி தரும் ஆதலால் - மாயையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள் கெட(த்தீபம்போல)க் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத் தருவ தொன்றுகலா னும்,—இரண்டும் சோதி இருளென வேறும் அன்றே - (தொழிற்பாட் டின்கண்) இரண்டும் ஒளி இருள் போல இகலிநிற்பன வாகலானும்,— புகல் மலம் போதகாரியம் மறைத்து நின்றது காண் - (இருள்போலக்) கூறும் பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் (தெற்றென்) உணர்க என்க.

(பொ - ரை.) அல்லதூஉம், மலத்தானுகிய அஞ்ஞானம், முகிலானுகிய மறைவுபோலன்றி, உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக்

குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதொன்ருகலானும், தொழிற்பாட்டின்கண் ஒளியிருள்போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும், அப்பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றெனவுணர்க எ - ம்.

குணமுமென்னுமும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்ினது உண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அச)

புருடன்றன் குணம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னுகுங்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூருய்
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீவன்.

(ப - ரை.) அவித்தை புருடன்றன் குணம் எனின் - (உயிரினுள் விரவி நிற்பதாகிய) அவித்தையினை உயிரின்குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—புருடன் சடமாகும் -(சித்தாகிய) புருடன் சடமெனப்பட்டு வழுவாம் (ஆதலின்),—குருடன்றன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்றன் குணமோ - குருடனது கண்ணில் (ஒளிக்குணத்தை மறைத்துநிற்கும் படலமாகிய) குற்றம் கண்ணின் ஒளிக்குணமாதல் செல்லாமையானும்,—மலம் மருள் தன்றன் குணமதாகி அசித்தாகி நிற்கும் - மலம் அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக்கொண்டு (குணிப்பொருளாகிய தான்) சடமாய் நிற்குமன்றிச் சித்தாகாமையானும்,—சீவன் தெருள் தன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்கும் - உயிர் அறிதற்ருெழிலையுடைய சித்தேயாய்நிற்கு மாதலானும்,—கூருய் - (உயிரின்கண்ணே குற்றமாகக் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பது) அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உயிரினுள் விரவி நிற்பதனை உயிரின் குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அறியாது கூறினுய்; ஒருபொருளின்கட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடன்விரவி நிற்கப்பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்றலே பற்றிக் குற்றமுங் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் சடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்ருெழிலுடைய சித்தே

யாகலானும், உயிரின்கட் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக் குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டு எ - ம்.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதி கண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக் கப்பட்டது. (அ௫)

மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணு
மிம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னும்.

(ப - ரை.) மும்மலம் - (மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதன் பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப் பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்) மூன்று மலங்களும்,—நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமிப்போல் - நெல்லுக்கு முளைத்தற் சத்தியும் தவிடும் உமியும்போல,—அணுவின் உண்மை வடிவினை - உயிரினது தற்சொரூபத்தை,—மம்மர்செய்து மறைத்து நின்று - மயக்கத்திற் கேதுவாகப் பந்தித்து நின்று,—பொய்ம் மைசெய் போகபந்த போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - (முறையே) பொய்மை புரியா நின்ற போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம்,—இம்மலம் மூன்றினோடும் இன்னும் இருமலம் இசைப்பன் - இம்மலங்கண் மூன்றனோடும் (கூடி நின்று பந்திப்பன) வேறும் இருமலங்கள் உள என்க.

(பொ - ரை.) மேலே தன்மமோ டதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்ம மலமும் அதன் பின்னாக நித்தமா யருவாயெ னக் கூறப்பட்ட மாயா மலமும் ஈண்டுக்கூறப்பட்ட ஆணவ மலமு மாகிய இம்மூன்றுமலங்களும், நெல்லுக்கு முளைதவிடுமிபோல் உயிரைப்பந்தித்து நின்று முறையே போகமும் பந்தமும் போத் திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண் மூன்றனோடுங் கூடிநின்று பந்திப்பன வேறு மிருமலங்களுள எ - ம்.

இது நிரனிறை.

கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுள்ளதாகிய முளைத் தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்

களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடு போல, அச்சுகதுக்கங்களாண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்து நிற்றல்; ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. "பந்தம்போகம் போக நிறுத்தலும் வந்தது மாயைவினைமலத்து" என்றார் ஞானாமிர்தநூலுடையாரும்.

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. (அசு)

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்று
மேயுமும் மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்று
மாய்வரிம் மலங்க ளைந்து மணுக்களை யணைந்து நிற்கும்.

(ப - ரை.) மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமது என்றும் — (அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிப் போந்த) மாயாகாரியத்தை மாயேயமென்றும்,—எயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும் தூயவன் தனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் ஆய்வர் - பொருந்திய அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழிலிற்படு(த்திப் பாகம் வருவி)க்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச் செய்வதாகிய திரோதாயி யென்றும் வேறேயிருமலமாக ஆராய்ந்து கூறுவர் (அவற்றுள் மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம்மலங்கட் கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி உபசாரத்தால் திரோதாயியென வேறு வைத் தெண்ணப்படும்),—இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும் - (இவ்வாறு) இவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்றுசெய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டு கொள்க என்க.

(பொ - ரை.) வேறும் இருமலமெனப்படுவன அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின்

அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப் போந்த மாயாகாரியமும், அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயா காரியம் மாயையிலடங்குமாயினும், பந்தித்தற்கட்படும் வேற் றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும்; அம் மலங்கட்கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியி னடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறு வைத்தெண்ணப்படும். இவ்வாறிவ் வைந்துமலமும் உயிர்தோறு நின்று செய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டுகொள்க எ - ம்.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். (அஎ)

மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் றங்கியித் தரைகீழ் மேலு
நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்க
ணலமாரு மிறைவ னாணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர் - ஆன்மாவின்கண்,—மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி - ஆணவம் மாயை காமியம் மாயேயம் திரோதாயியாகிய இவ்வைவகைமலங்களும் நிலைபெறுதலால் (அவை கட்கனுகுணமாக),—இறைவன் ஆணையால் - முதல்வன் ஆணையினால்,— நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு என - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளிவட் டமும் காற்றாடியும்போல,—நிமிடத்தின்கண் அலமாரும் - கணப்போழ் திற் (பலமுறை) சுழற்சியுற்று,—பிறப்பு இறப்பில் தங்கி - மேற்கூறிப் போந்த பிறப்பிறப்பிற்பட்டு,—இத்தரைகீழ்மேலும் சலமாரும் நடக் கும் அன்றே - இவ்வுலக நிரயதுறக்கங்களிலே போக்குவரவுடைத்தாய் (அவ்வுயிர்) செல்லும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப் போந்த பிறப்பிறப்புக்களெல்லா வற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாம் எ - ம்.

மன்னியலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற் போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழிநீட்டல்; இறைவனுணையா லுயிர்நடக்குமென ஈண்டுங்கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த் துதற்பொருட்டு; அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்று செய்யுளானும், மலங்கள் இத்துணையவென்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல் லாமை கூறப்பட்டது. (அஅ)

அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றுயி ரத்தா
யுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழிந்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.

(ப - ரை.) அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு எண்தரு நால் - முட்டையும் வியர்வையும் வித்தும் பையுமாக எண்ணப் படும் நால்வகைத்தோற்றத்து (எழுவகைப்பிறப்பின்),—எண்பத்து நான்கு நூறுயிரத்தாயுண்டு - எண்பத்துநான்கு நூறுயிர (யோனிபேத)த் தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றி உள்ளன,—பல்யோனியெல் லாம் ஒழித்து - (அவற்றுட்) பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்கள் ஒழி ந்து,—மானுடத்து உதித்தல் கண்டிடில் - (அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலாகிய) மானுடப்பிறவி எய்தலைக் காணப்பெற்றிடின்,—கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம் காண் - சமுத்திரத்தைக் கையானீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடொக்குமென்க.

(பொ - ரை.) நால்வகைத்தோற்றத் தெழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் யோனி பேதத்தினின்றும் விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றியுள்ளன; அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயில் எ - ம். (அகூ)

நரர்பயி றேயந் தன்னி னுன்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னுகுந்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணு ணுதே.

(ப - ரை.) நரர் பயில் தேயந் தன்னின் - (அம்மானுடப்பிறவியினும்) மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவு தல் ஒழிந்து தோன்றல் - வேதாகமவழக்கம் இல்லாத நாட்டிலே பிறத்

தல் நீங்கி (அவ்வேதாகம வழக்குமிக்குடைய உத்தமநாட்டிலே) தோன்றுதல்,—மிக்கபுண்ணியத்தான் ஆகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தால் உண்டாம்,—தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து - அவ்வுத்தமநாட்டிலே கீழ்சாதியிலே தோன்றாது தவஞ்செய்தற்குரிய உத்தமசாதியிலே தோன்றுதல் செய்தும்,—பரசமயங்கட்செல்லாப் பாக்கியம் பண்ண ஒணுதே - புறச்சமயங்களிற் செல்லாது (அவ்வலமரல் ஒழிதற்கு வாயிலாகிய) உத்தமசமயத்திற்குரிய நன்மை ஒருவனுக்குண்டாதல் அரிது என்க.

(பொ - ரை.) மானுடப்பிறவியினும் உத்தம சமயத்துக் குரித்தாய் உத்தமநாட்டிற் பிறக்கும் உத்தம சாதியே அதற்கு வாயில் எ - ம். (கூ௰)

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு
மூழ்பெற லரிது சால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(ப - ரை.) வாழ்வெனும் மையல் விட்டு - குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவைகளான் உளதாகிய செருக்கொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி - வறுமையால் அச்செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று எக்கறலாய சிறுமையினீங்கி (உயர்ந்தசாதியினும் உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பே அதற்கு வாயிலாம் ஆகலான் அவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து),—தாழ்வெனும் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும்,—சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தின் எய்தும் புண்ணியப்பேறு,—சால அரிது-பெரிதும் அரிதாம்,—உயர் சிவஞானத்தாலே - அதனினும் உயர்ந்த சித்தாந்த நெறி யுணர்ச்சியாலே,—போழ் இளமதியினானை - பிளவுபட்ட இளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்றுவார் - வழிபடப்பெறுவா ருளராயின்,—அருள்பெற்றாரே - அவர் (மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீங்கி) வீடுபேறெய்துவர் என்க.

(பொ - ரை.) உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே யதற்கு வாயிலாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்தினெய்திச் சித்தாந்தநெறி யுணர்ந்து சிவபிரானை வழிபடப்பெறுவாருளராயின், அவர் மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீங்கி வீடுபேறெய்துவர் எ - ம்.

வாழ்வாவன:—குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னு மிவை.

மையல் செருக்கு

வாழ்வெனுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரி யத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற் குரிய வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (௯௧)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய
மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச் சிப்ப
ரூனெடுத் துழலு மூம ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.

(ப - ரை.) (அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டு) மனவாக்காயம் - மனத்தால் நினைந்தும் வாக்கால்வழுத்தி மந்திரங்கள் சொல்லியும் காயத்தாற் பணிந்துஞ் செய்யப்படும்,—ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ - பஞ்சகவ்வியத்தினை ஆடியருளுகின்ற அரன்பணி (ஏனைப் பிறவிகளிற் கூடாமையால் அதன்) பொருட்டாகவன்றோ,—மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது - (பிறவி விசேடமாகிய) மானுடப்பிறவி (வேண் டப்பட்டு) வகுத்ததாம்,—வானிடத் தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்களும்,—மண்மேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் - (அவ் வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையாலே) தேச விசேடமாகிய இம்மண்ணுலகத்தில் வந்து அச்சிவபிரானை அருச்சிப் பர்,—அந்தோ ஊன் எடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் - ஐயோ இவ்வுலகத்து இச்சரீரம் பெற்றும் (இவ்வுண்மையை) அலமரு மூகராகிய ஏனையோர் சிறிதும் அறியமாட்டார் (ஆகலிற் சாதி விசேடங் குடிப்பிறப்பு விசேடம் வேண்டப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப் படும் அரன்பணி ஏனைப்பிறவிகளிற்கூடாமையாற் பிறவி விசேடம் வேண்டப்படும்; அவ்வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும். இவ்வுண்மை ஏனையோ ரறியமாட்டாமையிற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்பு விசே டம் வேண்டப்படும் எ - ம்.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது.

வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன்முடிபு. (௯௨)

கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனு யழிவ தாயுந்
தருணனு யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயும்
உருவவே யழிவே யானு லுள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(ப - ரை.) (மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும்) கருவினுள் அழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்றனே அழிவதாயும்,—கழிந்திடாது அழிவதாயும் - பிறந்து உடனே அழிவதாயும்,—பரிணமித்து அழிவதாயும் - பிறந்து சிறிதுகாலமிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனுய் அழிவதாயும் - பாலியனுய் அழிவதாயும்,—தருணனுய் அழிவதாயும் - தருணனுய் அழிவதாயும்,—நரைத்துத்தான் அழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்ததசையில் அழிவதாயும்,—உருவவே அழிவே ஆனுல் - (இத்துணைப் பொழுது நிற்குமென்று அறியவாராது நீர்க்குமிழிபோல்) எப்பொழுதும் அழிதன் மாலேத்தாகலின்,—உள்ளபோதே உய்யப்பார் - (இவ்வாக்கை நிலேயாமை இளமை நிலேயாமைகளே) நிலேயுதல் உள்வழியே உய்யும்படி உற்று நோக்குவாய் (அங்ஙனநோக்குவார்க்கு அவற்றுனுகிய மையலே விடுதல் கூடும்) என்க.

(பொ - ரை.) மானுடயாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும், இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென்றறிய வாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுதும் அழிதன் மாலேத்தாகலின், இவ்வாக்கை நிலேயாமை யிளமை நிலேயாமைகளே உணரவல்லார்க்கே அவற்றுனுகிய மையலே விடுதல் கூடும் எ - ம். (கூடு)

ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலே யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறு
மொருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) அங்கு ஒருபுலன் நுகரும்போது ஒன்று இலே-ஆண்டு ஒரு விடயத்தை அனுபவிக்குங்கால் மற்றென்றின்மையால் (அவ் யாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களே ஒருங்கே யறியமாட்டாது),—ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் - ஒரு விடயத்தின்கண்ணும் வரப்பட்ட பயனே விட்டு விட்டு அறிவதன்றி இடையீடின்றி அறிய மாட்டாது,—ஒரு பொழுது எல்லாம் மாறும் - அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதும் இல்லேயாய்விடும்,—அல்லது

இவ்வல்லல் வாழ்க்கை - அதுவன்றி இவ் யாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும்,—மருள் கனவதுவும் போல அன்றே மாயும் பின் மாயும் - (முறையே) மயக்கப்பொருளும் கனுப்பொருளும் போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாம் ஆகலான்,— உணரின் உண்டாம் - (இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை) உணர்ந்தால் (அவ்வுணரவல்லார்க்கு அவற்றுணாகிய மையலை விடுதல்) கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒவ்வொன்று யறிவதன்றி ஒருங்கே யறியமாட்டாது. ஒருவிடயத்தின்கண்ணும் விட்டுவிட்டறிவதன்றி இடையீடின்றி யறியமாட்டாது. அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதும் இல்லையாய்விடும். அஃதன்றி இவ்வாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும் முறையே மயக்கப்பொருளுங் கனுப்பொருளும்போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாமாகலான், இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கு அவற்றுணாகிய மையலை விடுதல் கூடும் எ - ம்.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பயன் அறிதற்பயன்.

அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்குறிப்பு.

மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னுமாயுமென்றுரைத்துக் கொள்க.

மருளும் கனவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கன. (௬௪)

அரிசனம் பூசி மாலை யணிந்துபொன் னுடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(ப - ரை.) அரிசனம் பூசி-சந்தன முதலிய வாசனுதிரவியங்கள் பூசியும்,—மாலை அணிந்து-வாசத்தோடு கூடிய பூமாலைகள் அணிந்தும்,—

பொன் ஆடைசாத்தி-பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரிசனம் பின்பு செல்ல-தம் பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் பரிக்க-காவுவோர் (சிவிகை) சுமக்கவும்,—கொட்ட-வாத்தியங்கள் முழக்கவும்,—வரிசின்னம் ஊத-வரிபொருத்திய சின்னங்கள் ஊதவும்,—தொங்கல் வந்திட-சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—உணர்வுமாண்டு பெரியவர்பேச்சும் இன்றிக்கிடத்தலால்-அறிவற்று (அதிகாரஞ்செய்து) பெரியராய்ப் பேச்சின்றிச் செருக்குற்றுக்கிடத்தலால்,—பிணத்தோடு ஒப்பர்-அவர் செத்தாரின் வேறல்லர் என்பது,—(உணரின் உண்டாம்)- (ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி) அறிய வல்லராயின் அவர்களுக்கு அதனாகிய மையலைவிடுதல் கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார் செத்தாரின் வேறல்ல ரென்பது ஆண்டு நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி அறியவல்லார்க்கு அதனாகிய மையலை விடுதல் கூடும் எ - ம்.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க.

பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி; பெருமை அதிகாரத்தானாயது.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் வாழ்வெனுமையல் விடுதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. (கரு)

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
வுணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுட லுயி ருணர்வு மெல்லாங்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(ப - ரை.) அரனை ஒருக்கால் வணக்குறீர் - சிவபிரானை ஒருகாலேனும் வழிபாடு செய்கின்றிலீர் (செய்யப்பெறின்),—என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன் - எஞ்ஞான்றும் தேவர்களும் வணங்கும் வண்ணம் (இறவாச்செல்வத்தை) அளிப்பனாதலின்,—கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயம் என்று அறிந்து - (அதனைநோக்கக்) கணத்தின்கட் டோன்றி அழிதன் மாலைத்து உடம்பென்று உணர்ந்தும் (அதன்பொருட்டு),—உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வு மெல்லாம் - உம்முடைய உடல் உயிர் உணர்வுமுதலிய வெல்லாம்,—உணக்கியே உழல்வீர் - வருத்த முறும்படி வருந்தினவராய் (ஈட்டப்படுஞ் சிறு செல்வஞ் செல்வமன்றென்பது உணர்வீராயின்),—பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப் பிணங்கள் போல (ஆம்) - (இச்சிறு செல்வத்தைவேண்டிப்) பிணத்

தினையொத்து வாழும் அவ்வதிகாரச்செருக்குடையார் பின்சென்று கடைப்பிணங்கள்போல் (நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினீங்குதல் உமக்குக்) கூடும் என்க.

(பொ - ரை.) சிவபிரானை வழிபட்டுப்பெறும் இறவாச் செல்வத்தை நோக்கக் கணத்தின் அழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின் பொருட்டுவருந்தி யீட்டப்படுஞ் சிறுசெல்வஞ் செல்வமன்றென்பதுணரவல்லார்க்கு, இச்சிறு செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினீங்குதல் கூடும் எ - ம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும்.

இதனானே வறுமையாஞ் சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங்கூறியவாறு.

ஒன்றதா யென்பது முதல் இத்துணையும் ஒழிபு கூறியதெனக் கொள்க. (கூசு)

இரண்டாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஅசு.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

முதற்சூத்திரத்தும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் அலகிலாவுயிரென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட் டெஞ்சி நின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலங்களு நுகரும் பார்க்கிற்
றுயிலொடு மஞ்ச வத்தைப் படுமுண்மை துரியா தீதம்.

(ப - ரை.) உளதாய் - உயிர் சூனியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நிற்றலானும்,—உற்றுச் செயிர் உறும் - உடம்பே உயிரெனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும்,—இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகி - ஐம்பொறியே உயிரெனின் ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங் கிரியை இச்சை யென்னு மூன்று முடைத்தாகலானும்,—துயிலொடும் பயில்வு உறும் - சூக்குமவுடம்பே உயிரெனிற் கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலானும்,—இன்பத் துன்பப் பலங்களும் பார்க்கில் நுகரும் - பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத்துன்பப் பயன் கருவிகள் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங்காது விழித்தவிடத்தே நுகர்ந்து நிற்றலானும்,—அஞ்சு அவத்தைப் படும் - பிரமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டு அறிதலானும்,—துரியாதீதம் உண்மை - அனைத்துங்கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின் அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும்,—இந்த உடலின் உயிரெனப்படுவது வேறு - இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறு என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் சூனியமெனின், அவ்வாறு சொல்வதொன்றுளதாய் நிற்றலானும், உடம்பே யுயிரெனின், உடம்

பகத்தே பொருந்திநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலா னும், ஐம்பொறியே யுயிரெனின், ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங் கிரியை யிச்சையென்னு மூன்று முடைத்தாகலானும், சூக்குமவுடம்பே யுயிரெனின், கனவொடு பயின்றதனை நனவின் கணுற்றறிந்து நிற்றலானும், பிராணவாயுவே யுயிரெனின், இன் பத் துன்பப்பயன் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்து நுகர்ந்து நிற்றலானும், பிரமமே யுயிரெனின், அறிந்தாங்கறித லின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டறிதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமு தாய முயிரெனின், அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்து முண்மை யானும், இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற் கும் வேறு எ - ம்.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.

துயிலொடும் பயில்வுறுமென வியையும்; துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின்மேற்று; பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க; பயில்வு ஆகுபெயர்.

பார்க்கில் நுகருமென மாறுக; பார்க்கில் விழித்த விடத்தென்ற வாறு,

* "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

துரியாதீதத்தில் உயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும்.

உளதாயென்பது முதலிய வேழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை இங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம் போல இச்செய்யுள் எழுகூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளி னும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம் பொறிகளை யூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற் பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமென்பாரைநோக்கி அம்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், உஉ.

மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்க ளென்பது. (க)

உடலின்வே றுயிரே னிந்த வுடலன்றே வுணர்வ தென்னி
னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா
னுடலினின் வாயுப் போனு லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி
னுடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே.

(ப - ரை.) உடலின் வேறு உயிர் ஏன் - இவ்வுடம்பின்வேறாய் உயிரொன்றுண்டென்பது எற்றுக்கு,—இந்த உடல் அன்றே உணர்வது என்னின் - இவ்வுடம்பே அறியுமெனின்,—உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் - அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் அவ்வுடலின் அறிவுளதோ இன்று,—உடலினின் வாயுப்போனல் உடலுக்கு உணர்ச்சி இன்றென்னின் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கிடின் அதனில் உணர்வு நிகழாதெனின்,—உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும் உணர்வது இன்றே - நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக்கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழ்வதின்று (ஆகலின் உடம்பறியுமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் நீகூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக் கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழக் காணாமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையது எ - ம்.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (உ)

அறிவதைம் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி னறியா வாகு
மறிவது மொன்றொன் றாக வொன்றொன்று யறியு மென்னி
னறிவுக ளொன்றை யொன்றங் கறிந்திடா வைந்தை யுங்கொண்
டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம்பொறி யறிந்தி டாவே.

(ப - ரை.) ஐம்பொறியே அறிவது - (பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய) ஐம்பொறிகளே (அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கண்) அறியும்,—உறக்கத்தின் அறியாவாகும் என்னின் - உறக்கத்தின்கண் அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின்,—அறிவதும் ஒன்றொன்றாக - (நனவின்கண் அவை) அறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாக அறிவதன்றி

(ஒருங்கே அறிவனவல்ல),—ஒன்றொன்று யறியுமென்னின் - ஒன்றொன்றாக அறியு (மதுவே அவற்றியல்) பெனின்,—அறிவுகள் ஒன்றை அங்கு ஒன்று அறிந்திடா - (அங்ஙனமாயினும்) இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியா,—ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு - (ஆகலான்) இவ்வைந்தினும் (ஐம்புலன்களையும்) அறிவதொன்றுளது,—அது ஆன்மா - அஃதே ஆன்மாவெனப்படும்,—ஐம்பொறி அறிந்திடாவே-ஐம்பொறிகடாமே அறியமாட்டா என்க.

(பொ - ரை.) பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கணறியும் உறக்கத்தின்கணறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின், அது பொருந்தாது; நனவின்கணவை யறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியா யறிவதன்றி ஒருங்கே யறிவன வல்ல வாதலானும், ஒன்றொன்று யறியுமதுவே யவற்றியல்பெனின், அங்ஙனமாயினும் இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையானும், இவ்வைந்தினும் ஐம்புலங்களையும் அறிவதொன்று உளதாகலானும் எ - ம்.

அறிவதைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் என வியையும்.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

அறிவுகள் ஆகுபெயர்.

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தி னறியாவாகு மறிவது மொன்றொன்றாக வொன்றொன்றுயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தினறியாதவழகும் நனவின்கணெவ்வொரு விடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும், அதுபற்றி யென்னையாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாக வறியும் வேறுமோருயிர் கோடன் மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலு மொன்று.

உறக்கத்தினறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாகென்றுனென்பது.

அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தா
லறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை

யறிந்திடு முதலி யாகி னது நிற்கக் கரணம் போகா
வறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா.

(ப - ரை.) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடும் - பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவுநிகழக்காண்டலின் (அதுவே அவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும்),- உடல் உறக்கத்துக் கரணம் இன்மை அறிவின்மை அறிந்திடாது - உடம்பின்கண் உறக்கத்தில் (அஃதியங்கினும் ஆண்டுக்) கருவியின்மையான் அறிவில்லையாய் அறியாதாயிற்றெனின் (அதுபொருந்தாது),—அறிந்திடு முதலியாகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா - அறியப்படுங் கரணமுதலி அதுவானல் அது நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையின்,— அடக்கியும் விட்டும் பிராணன்றன்னை அறிந்திடும் ஆன்மா - (கரணங்களையும்) அடக்குதல் விடுதல்கள்செய்து அப்பிராணவாயுவையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிர் (வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்) என்க.

(பொ - ரை.) பிராணவாயு அடக்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவு நிகழக் காண்டலின் அதுவே யவ்வைந்தையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும், உறக்கத்தில்அஃதியங்கினும் ஆண்டுக் கருவியின்மையான் அறியாதாயிற்றெனின்,— அது பொருந்தாது; கரணமுதலி நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்களையுந் தன்னையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான் எ - ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப் படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தி னுண்டாண்டியையுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்மையானும், அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். (ச)

மூன்றாஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கக0.

இலக்கணவியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே பொருளியல்பு கூறுவான் றொடங்கி, மேற் கூறிப்போந்த பதி பாச பசுக்களை எதிர் நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னி லொன்றையொன் றுணரா வெவ்வே
றணைதருஞ் செயல்க ணான்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
யிணைதரு மிவற்றின் வேறா யானென தென்ப தான்மா.

(ப - ரை.) கரணம் உணர்வன என்னில் - (இனி) அந்தக்கரணமே உணருமென்பரெனின்,—ஒன்றை ஒன்று உணரா-(இவையும் ஐம்பொறி போல்) ஒன்றனையொன்றுணராவாகலான்,—ஆன்மா இவற்றின் வேறாய்-உயிர் இவற்றின் வேறாகியும்,—யான் எனது என்பது இணைதரும் - யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதற்கேதுவாகிய ஆணவமலமும் உடனுயிணைந்து நிற்குமாகலான்,—நான்கு செயல்களும் அறிந்து-(தனக்கென அறிவின்றி இவ்வந்தக்கரணங்களானய) நான்கு தொழிலையும் (இவற்றோடுகூடி) அறிந்து,—அவை அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி - இவற்றை (யடக்கவேண்டுழி) ச் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்திப் பொருந்திய உட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுழிச் சாக்கிராவத்தையிற்செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,—வெவ்வேறு அணைதரும் - வெவ்வேறவத்தைகளை அணையும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி அந்தக்கரணமே யுணருமென்பார்க்கு, இவையும் ஐம் பொறிபோலொன்றனை யொன்றுணராவாகலான்,

உயிர் இவற்றின் வேருகியும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குக் கேதுவாகிய ஆணவமலம் உடனுயிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக் கென அறிவின்றி,இவ்வந்தக்கரணங்களானுய நான்குதொழிலையும் இவற்ரெடு கூடியறிந்து இவற்றை யடக்க வேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளாக்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறவத்தைகளை யணையும் எ - ம்.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மா வுக்கு இலக்கணமென்றவாருயிற்று ; இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேருகியும், யானெனதென்ப திணை தருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதரு மென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

வேருயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி அம்முக்கூற்றுள், உணர்வன கரணமென்னி னென்றை யொன் றுணராவாகலான் ஆன்மா இவற்றின் வேருமென்னு முதற் கூற்றை வலியுறுத்துகின்ருர். (க)

முதலதிகரணம்

கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்தீப மெனத்தெ ரிந்தாங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(ப - ரை.) மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் கருவியாம் மருவி - மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்கின்ற நான்கும் (ஒரு விடயத்தை அறிதற்குக்) கருவியாக மருவி,—ஆன்மாவே என்ன வரும் - (இவையே) கருத்தாவென்னும்படி (உயிரோடொற்றித்து நின்று) நிகழ்வனவாம்,—தீபமென தெரிந்து அங்கு ஒருவி - (கண்ணுக்கு) விளக்குப் போல (இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன (வென்றறிந்து நீங்கி நின்று,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - (இவற்றைக் கொண்டறியுங்) கருத்தாவினுண்மை யாதென்றுராய்ந்தவரே தாமாகிய ஆன்மசொரூபத்தை இனிதுணர்ந்தோர்,—பின் பசுஞானம் - அதன் பின்பு (அங்ஙனம் ஆராயு மறிவு) பசுஞான மாகலான்,—இது தரும் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதனைத்தரும் (பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச்) சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) மனமுதலிய நான்கும்,ஒரு விடயத்தை யறிதற்குக் கருவியாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயிரோடு ஒற்றித்து நின்று நிகழ்வனவாம். கண்ணுக்கு விளக்குப் போல இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன வென்றறிந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக் கொண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென்றுராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொரூபம் இனிது விளங்கும்; அதன்பின்பு அங்ஙனமாராயுமறிவு பசுஞானமாகலான் அதனைத் தரும் பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும் எ - ம்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின்.

இதனுனே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. (உ)

அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(ப - ரை.) அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தமோடு உள்ளங்கள் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ள மென்கின்ற அவை கருவியாவதூஉம்,-அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் செவ்விய விந்து நாதம் ஆகும்-(முறையே) அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் செவ்விதாய விந்துவும் நாதமுமென்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயா மாகலால்,—ஓவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - (சமட்டியிற்) பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும்-(உயிரின்கண்) உணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமுறையும்,—பவ்வமும் திரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் - (சவிகற்பவுணர்வுக்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த் திகழு நால்வகை வாக்குக்க ளென்பதனை) உற்றுநோக்கின்,—இப்பண்பும் தோன்றும் - இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவை கருவியாவதூஉம் அகரமுதலிய வெழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயாமாகலான், சமட்டியிற் பிரணவரூபமாம் இவ்வைந்தெழுத்தானும் உயிரின் கணுணர்வு மாறி மாறித் தோன்றுதல், கடலின்கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம். சவிகற்பவுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந் தாய்த்திகழும் நால்வகை வாக்குக்களென்பதனை உற்று நோக்கின் இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் எ - ம்.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும் அதனைச் செலுத்து மக்காரமும் ஈண்டொப்புமை பற்றி உடன் கூறியவாறு; புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல்.

* "அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி - மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறை யெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூருது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாக்கிக் கூறினர்.

ஐந்தானுமென்னுமானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (ங)

அயனரி யரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்க
ளுயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்துறிற் றானுந் தோன்றும்.

(ப - ரை.) அவ்வோடு உவ்வும் மவ் விந்து நாதங்கட்கு - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய அவ்வெழுத்துக்களை,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் உயவரும் - (முறையே) அயனும் அரியும் அரனும் மகேசரும் சதாசிவருமாகிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாய் அதிட்டித்து நிற்பாராகலான்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் - இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமு மென்னும் இம்முத்திறத்தைந் தோடும் ஆன்மாப் பரவியவழி,—பார்க்கின் பயன் உறும் - பார்க்குமிடத்தே அறிதற் பயனுறும்,—(பரவாவிடில்) அசித்தாம்-பரவாத வழிச் சடம்போல் அறிவிலதாம்,—சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் தானும் தோன்றும் - (இவ்வியல்பும்) வலிபொருந்திய இருவகை வளியும் அடக்கிச் செய்யும் (யோகிகள்) யோகப்பயிற்சியில் இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களா யதிட்டித்து நிற்பாராகலான், இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமுமென்னும் இம்முத்திறத்தைந்தோடும் ஆன்மாப் பரவியவழி யறிதற்பயனுறும், பரவாவிடிற் சடம்போல் அறிவிலதாம்; இவ்வியல்பு இருவகை வளியுமடக்கிச் செய்யும் யோகப்பயிற்சி யுடையார்க்கு இனிது விளங்கும் எ - ம்.

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ் சூத்திரம், ங,

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென் றுபசரித்தார்.

பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவை கருவியாதற்கட்படு முறைமை யும் அதனை யறிதற் குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்தி னிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமை யும் இடையே உயிரெனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (ச)

ஆன்மாவின் வடிவு தானே யநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற்
பார்ப்பார்கட் கான்மா வின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மை யாகுஞ்
சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே.
யோர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தா

(ப - ரை.) ஆன்மாவின் வடிவுதானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் - ஆன்ம சொரூபமானது (கரணம் அக்கரம் அதிதெய்வங்களாகிய) பலபொருட்கூட்டமென்றிடின்,—பார்ப்பார்கட்கு இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மையாகும் - ஆராய்பவர்கட்கு (க் கூட்டமென ஒரு பொருள்) இன்றாகி அப்பலபொருள் உண்மையாகும்,—சேர்ப்பாய பலவே உண்மை ஆன்மா என்றிடில் - கூடுதலாய அப்பதினைந்துமே உண்மையாகிய ஆன்மாவென்றால்,—உணர்வோர்க்கெல்லாம் சென்றிவற்றை ஓர்ப்பான் வேறு உணர்பொருள் வேறதாமே - அறிபவரனைவர்க்கும் பொருந்திய இப்பதினைந்தினையும் அறிபவனாகிய ஆன்மாவும் வேறாம் அறியப்படும் பொருளாகிய அப்பதினைந்தும் வேறாம் என்க.

(பொ - ரை.) கூட்டமென வொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவனவாய பலபொருள்களும் வேறா யறியப்பட்டு நிற்றலானும், அறியப்படுவதும் அறிவதுந் தம்முளொன்றாதல் செல்லாமையானும், இப்பதினைந்தினையும் இவை கூடியவாற்றையும் அறிவதாகிய வுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான், இப்பல பொருளின் கூட்டம் உயிராதல் யாண்டையது எ - ம்.

இதனானே அவையுயிரின் வேறாதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக் கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேறுமாறு முணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளாற், பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், யானெனதென்ப திணைதருமென்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (௫)

இரண்டாமதிகரணம்

அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னுர்க்கே.

(ப - ரை.) எல்லாம் - சீவான்மாக்களெல்லாம்,—அங்குக் குறி உற்று - அங்ஙனம்(பிரமப்பொருளின்) பரிணாமமாய்த் தோன்றி,—அறிவு இச்சை செயல்கள் அடைந்து - அறிவிச்சை செயல்களை அடைந்து,— அனல் வெம்மையும் போல் - தீயுஞ் சூடும்போல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின் - பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனின்,—சீவனுர்க்கே நிகழ் புலன் கரணமெல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவுகொள்ள வேண்டுமோ - அவ்வாறாகிய சீவனுர்க்கு நிகழ்கின்ற பொறிகரணமுதலிய கருவிகளைச் செறிவுற்றன்றி ஆண்டறிய மாட்டாமைக்குக் காரணம் யாது என்க.

(பொ - ரை.) சீவான்மாக்க ளெல்லாம் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சை செயல்களை யடைந்து தீயுஞ் சூடும்போலப் பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பல வேறு வகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவர். கருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறாதல் யாண்டையது எ - ம்.

எல்லா மங்ஙனங் குறியுற் றறிவிச்சைசெயல்க ளடைந்து அனல் வெம்மையும் போலேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக் கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

ஏகாநேகம் பேதாபேதம்.

ஆர்விகுதி இழித்தற்குறிப் பின்வந்தது.

இதனுனே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆறுங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று. (௬)

குணங்களை யின்றி யொன்றுங் குறியுடைத் தான்மா 'வென்னி
னிணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளிவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்க ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்று
முணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(ப - ரை.) குணங்களை இன்றி ஒன்றுங் குறி உடைத்து ஆன்மா வென்னின் - இனிச் சாங்கியர் குணகுணித் தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல் பென்பரெனின்,—உடற்கண் இச்சா ஞானக் கிரியைகளிவை இணங்கிடா - உடலின்கண்ணே அறிவிச்சை செயல்கள் நிகழா,—சந்நிதிக்கண் (கரணம்) பிணங்கிடும் எனில்-உயிரின் சந்நிதியில் (உடலின்கட்) கரணங்கள் செயற்படுதல் பற்றி (அறிவிச்சை செயல்கள்) நிகழுமென்பரெனின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன்றும் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் (அவை நிகழ்தல்) இன்றும்,—கரணம் உணங்கிடும் என்னில் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணம் ஒடுங்கின்மையால் (அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழ்தலில்லை) எனில்,—சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே - (பிணத்தும் உறக்கத்தும் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் அவை நிகழாமையாற்) சந்நிதிமாத்திரையான் நிகழ்தல் ஒழிந்தது என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சாங்கியர் குணகுணித் தன்மை யின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல்பென்றும், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுமென்றும், அதனாற் றொழிலறிவிச்சைகள் அவ்வுடம்பின்கண் நிகழுமென்றுங் கூறுவர். பிணத்து முறக்கத்துஞ் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் உடம்பின்கண் அவை நிகழக் காணாமையின் சந்நிதிமாத்திரையான் அவை நிகழ்தல் யாண்டையது எ-ம்.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்த
முன்னிரும் பென்றா யிர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்று
முன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்ற
லென்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(ப - ரை.) சந்நிதிதான் என்போலென்னின் - (வியாபகமாய்நிற்கப் பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று மற்றுச்) சந்நிதி என்போலெனின்,—காந்தமுன் இரும்புக் குணமதாகும் என்றாய் - காந்தமுன் இரும்பு போல (உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கேதுவாயதொரு) குண

விசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் (அக்குற்றம் ஈண்டைக் கெய்தா) தென்றுயெனின்,—ஈர்க்கு முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்ரும் - (அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணமுள்ள காந்தம் இரும்பை) ஈர்த்தலாகிய ஒரு தொழிலன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்ட தொழில் செய்தலின்ருகலின்,—உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் ஆன்மா இயற்றுவது என்னே-நினைத்தல் மறைத்தல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய மாறுபட்ட தொழில்கள் ஆன்மாச் செய்யுமாறு யாண்டையது என்க.

(பொ - ரை.) வியாபகமாய் நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று, மற்றுக் காந்தமுன் னிரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக்கொண்டாமாகலின் ஆக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும் ஒருகுண மொருதொழிலன்றித் தம்முண் மாறுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையது எ - ம். (அ)

உருவுயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகுங்
கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினு லுருவன் றென்னே.

(ப - ரை.) உயிர் உருவென்னின்-இனிப் பௌராணிகர் மதம்பற்றி உயிர் உருவப்பொருளென்பையாயின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ்வுடம்பினுள் (வேறொரு வடிவங்) காணவேண்டும்,—வருவது பரிணமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் - (அங்ஙனமன்றி உருவப்பொருளாய்) வருவது (காட்சிப்புலனுய்ப்) பரிணமித்து அழிவெய்தும் பூதத்தோ டொன்ருதல் வேண்டும்,—கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிட வேண்டும் - (அதுவன்றிக்) கருப்பத்திற் புகுமாறுந் தெரித்தல் வேண்டும்,—கண்ணில் மருவிடா தென்னின் - (உருவடிவாயினுங்) கட்புலனுகாதெனின்,—உன்றன் வாயினுல் உரு அன்று என்னே - உனது வாயால் உருவமன்றென மொழிதலே அமையும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிப் பௌராணிகர் உயிர் உருவப்பொருளென்பர். பரிணமித் தழிதலும் காட்சிப்புலனுதலு மில்லாத பொருள் அவ்வியல்புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையது எ - ம். (கூ)

சூக்கும வுருவ தென்னிற் றூலகா ரணம தாகு
மாக்கிய மனதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பி
னீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னி
னாக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்தமா யநித்த மாமே.

(ப - ரை.) சூக்கும வுருவதென்னின்-(பூதம்போலக் காட்சிப்புலனு தற்குரிய தூலவுருவாதலின்றிச்)சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,- தூல காரணமதாகும் அசேதனம் மனதி தன் மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு - (அஃது) தூல வுருவைத் தோற்றுவிக்கின்ற சடமாகிய மனதி கரணங்கள் தன்மாத்திரைகளா னாக்கப்பட்ட புரியட்டக வுடம்பேயாக லானும்,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே ஓர் உரு நிற்பது உண்டென்னின் - பின்பு நீக்கப்பட்ட (அப்) புரியட்டக தேகத்துள் அதி சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,—ஆக்கிடும் உருவம் - (அஃது) ஆக்கப்பட்ட கலை யாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும்,—எல்லாம் அசித்துமாய் அநித்தமாமே-அவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒருதலை யாகலானும் (அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது) என்க.

(பொ - ரை.) பூதம்போலக் காட்சிப்புல னாதற்குரிய தூலவு ருவாதலின்றிச் சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்; அது தூல வுருவைத் தோற்றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டக வுடம்பேயாக லானும்; அப்புரியட்டக தேகத்துள் அதிசூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலா னும் அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒரு தலையாகலானும், அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது எ - ம். (௧0)

அருவுரு வென்னி லான்மா வருவுரு வாவ தின்று
முருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோ னருவு மென்னி
னுருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(ப - ரை.) அருவுரு ஆன்மா வென்னில்-இனிக் கவுளர் அருவுரு வப்பொருள் உயிரென்பரெனின்,—அரு உருவாவது இன்றும் உரு அரு வாகாதாகும் - அரு உருவாவதின்றும் உரு அருவாகாதாம் ஆகலானும்,— இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு வருவதும் இல்லை - (மறுதலைப்பட்ட) இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு உண்டாதலின்மையானும்,—காட்ட

வன்னி போல் மருவுமென்னின் - காட்டமும் வன்னியும்போல் அருவுருவப்பொருளெனின்,—உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேருகி) உருவமாய்க் காணப்பட்டுண்மையொழியும் (ஆதலின் ஈண்டைக் கெடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமையானும் அது பொருந்தாது) என்க.

(பொ - ரை.) இனிக் கவுளர் அருவுருவப்பொருள் உயிரென்பர், ஒன்று பிறிதொன்ருகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டு தன்மை ஒரு பொருட்கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம்முள் வேருதலின் ஈண்டைக்கு எடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமையானும், அதுபொருந்தாது எ - ம். (கக)

சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் ருேன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கு
மிந்தவூ னுருவந் தானு யெழுவது முயிரே யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர்க்கும் தான் அருவுருவமென்னின் - ஆன்மாவுக்கு (வடிவு) அருவுருவமென்னில்,—வந்து நங்கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உளதாம் - வெளிப்பட்டு நங்கண்ணிற்குப் புலப்படும் வடிவுளதாதல் வேண்டும்,—சந்திரன் வடிவுபோல - (தலையுவாவின் அருவாய் நின்றே பின் முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிலே) தூலவுருவாய் விளங்குதல் மதியின்கட் கண்டாமன்றே அதுபோல,—உயிரும் இந்த ஊன் உருவந்தானுய் எழுவதேயென்னின் - உயிரும் (அருவாய்நின்றே கருவுட் பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து) இவ்வுடம் புருவாய்த் தோன்றுமாற்ருன் அருவுருவென அமையுமெனில்,—ஆன்மா அசித்தாய்ப் பவுதிகமாய்ப் பந்தமாகும் அன்றே - (சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய) உயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது என்க.

(பொ - ரை.) தலையுவாவின் அருவாய்நின்றே பின் முறைமுறையான் வளர்ந்து பூரணையிற் றூலவுருவாய் விளங்குதன் மதியின்கட் கண்டாமன்றே; அதுபோல உயிரும் அருவாய் நின்றே கருவுட் பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோன்றுமாற்ருன் அருவுருவென வமையுமெனின்,—சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய வுயிர், அசித்தாய்ப்

பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது எ - ம். (கஉ)

அருவவி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னி
னுருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(ப - ரை.) ஆகாயம்போல அரு அவிகாரி ஆன்மா என்னின் - இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பரெனின்,—உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - தனுவை யாத்து நடிப்பித்து,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப் பண்ணி - போக்குவரவு செய்வித்து,—மருவி நிற்பித்து இருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி நிற்பித்தல் இருத்துதல் கிடப்பித்தல் மண்ணிற் புரட்டுதல் முதலியவாகிய,—பெருவிகாரங்களெல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே-இப்பெரிய விகாரங்களெல்லாஞ் செய்வதென்னை சொல்லுக என்க.

(பொ - ரை.) இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பர். அது பொருந்தாமை காட்சியளவையான் உடம்பின்கண் நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படும் எ - ம். (கங)

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னி
னசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
யசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துறச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றாம்.

(ப - ரை.) அசித்துச் சித்தாகாதாகும் சித்து அசித்தாவது இல்லை-சடப்பொருள் சித்தாகாதாம் சித்துப்பொருள் சடமாகாதாம் (ஆகலால்),-ஆன்மா உணராத அசித்தெனின் அசித்துச் சித்தாகு மென்னின் - (வைசேடிகர்) உயிர் அறிவில்லாத சடமென்றாலும் (அது பின்) மனத்தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றாலும் (அவர் மதமும்),—ஒன்றில் அசித்து ஒருபுறமாய்ச் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது - (சைவரில் ஒருசாரார் உயிர் சித்தசித்தென்பரெனின்) ஒன்றிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால் (அவர்மதமும்),—அசித்து உறச் சித்தே என்னின் - (பட்டாசாரியர் உயிர்) கருவியையுறாத சித்தே யென்பரெனின்,—அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றாம் - அசித்தாகிய கரு

வியை யடைந்(தன்றி) அறிதல் (செல்லாமையால் அவர் மதமும்) அடா என்க.

(பொ - ரை.) சடப்பொருள் சித்தாதலுஞ் சித்துப்பொருள் சடமாதலும் உலகத்தின்மையால், உயிர் சடமென்றும் அது பின் மனத்தோடுங் கூடிச் சித்தாயறியுமென்றுங் கூறும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதமும், மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால், உயிர் சித்தசித் தென்னுஞ் சைவரி லொருசாரார் மதமும், அசித்தாகிய கருவியையின்றி அறிதல் செல்லாமையால், உயிர் சித்தேயாமென்னும் பட்டாசாரியர் மதமும் அடா எ - ம்.

உறுதவென்னும் பெயரெச்சத்தீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. (கச)

உயிரிணை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணாது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி னொன்ற தாகு
மியல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) உடல் உயிரிணை அணுவதென்னின் - இனிப் பாஞ்சராத்திரிகள் உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்பரெனின்,—அணுவுருப் பலதுவாரம் ஓடும்-அணுவடிவாகிற் பலதுவாரத்தில் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதாம் (அன்றி),—பயில்வு உறக் கட்டுணாது - (அவ்வுடம்பிற்) பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுண்டற்கும் உடம்படாது,—பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரந்தாங்கிச் செல்லுதற்கும் உடம்படாது,—அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்துஞ் சடமாய்,—பூத வணுக்களின் ஒன்றதாகும் - பூத பரமாணுக்களோடு ஒன்றாம்,—இயல்பு உறும் அவயவத்தால் இறக்கும் அன்றே - இயல்பு பொருந்திய அவயவப் பகுப்புண்மையான் அழிவெய்தும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகள் மதமுமடாது. என்னை? அணுவாயின் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதன்றி, உடம்பிற் கட்டுண்டற்கும் பாரந் தாங்கற்கும் உடம்படாதென்பது முதலிய குற்றந் தங்குமாகலான் எ - ம். (கரு)

உடலினி னேக தேசி யுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்

சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட மறிவுண் டாகு
மடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழ வேண்டு மன்றே.

(ப - ரை.) உயிர் உடலினின் ஏகதேசி (சுடர் ஒளிப்பண்பது) எனின் - இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்து(ப் புன்னுனித் துளிபோல்) ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப (அவ்வுயிரினறிவு) விளக்கொளிபோல (யாங்கணும் வியாபிக்கு) மென்பரெனின்,—உருவாய் மாயும் - (உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல்) உரு உயிரென்ருர்க்கோதிய குற்றம் அனைத்தும் எய்தும்,—எங்கும் படர்வுறும் அறிவு இன்று - (குணங்குணி யளவினன்றி) எவ்விடத்தும் வியாபித்தறிதல் செல்லாது, — சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - விளக்கின் ஒளியாவது (விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்ருகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாது) ஆமெனவே கொள்ளினும், — சுடர் தொடின் சுடுவது - விளக்கின் சுடர் தொடினன்றிச் சுடாதாகையால் (இருந்தவிடத்தில் அறிந்து மற்றுள்ளவிடத்துப் பரிசத்தானும் அறியமாட்டாது),—தொட்ட இடம் எங்கும் அறிவு உண்டாகும்-(உயிர்) பரிசித்தவிடமெங்கும் அறிதல் உளதாம்,—அறிவு அடர் புலன் இடத்தும் ஒக்க எழவேண்டும் அன்றே - (விளக்கு ஓரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடங்களையும் விளக்குதல்போல்) உயிரின் அறிவு நெருங்கிய ஐம்புலனிடத்தும் ஒருங்கே நிகழவேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித் துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப, அவ்வுயிரினறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்குமென்பதும் அடாது. என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் உருவுயிர் என்ருர்க்கு ஓதிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங்குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையானும், விளக்கின் ஒளியாவது விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்ருகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனோடிதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானும் எ - ம்.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். (கசு)

உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்

பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்துநின்று அங்கேயுணர்வது உயிரென்பரெனின்,—உறக்கம் மருவிடாது வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்க வேண்டும் - உறக்கமுறாது ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழ்தல் வேண்டும்,—பேருடற் சிற்றுடற்கண் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் - பேருடல் சிற்றுடல்களாகிய அவ்வவ் வுடம்பளவிற்குத் தக்க வறிவாதல் வேண்டும்,—வரும் உடற்குறைக்க ஒக்கக்குறைந்து பின் மாயும் அன்றே - வருகின்ற உடம்பின் உறுப்பினைக் குறைப்பக் கூடக் குறைந்து பின்மாய்தல் வேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சமணர் உடம்பளவின் நிறைந்து நின்று உணர்வது உயிரென்பர். அவர் உறக்கமுறுதலும்,ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே யறிவு நிகழாமையும்,அவ்வவ்வுடம்பளவிற்குத் தக்கவறிவாதவின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாது. எ - ம். ()

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னிற்
றங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனொன் றொன்றுப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டு
மிங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(ப - ரை.) எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ் வான்மா வென்னின் - இனி ஐக்கிய வாதிகள் (முதல்வன் போல்) எங்கணும் வியாபியாய் நின்றறிவன் இவ்வான்மா வென்பரெனின்,— அவத்தை தங்கிடும் போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் – (அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு)அவத்தைகளிற் றங்குதலும் போக்குவரவுகளுறுதலும் (எங்ஙனங்கூடுமென) இயம்பவேண்டும்,—பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றுப் பார்த்திடல் பகரல்வேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலனும் ஒருங்கே அறியாமையும் (எங்ஙனங் கூடுமெனக்)கூறவேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தான் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும் - இங்ஙனம் எல்லா(மாய்) வியாபித்த லொழிந்தானாகி (உடம்பினுள் ஏகதேசமாய்) நிற்றலும் எவ்வாறு (கூடுமெனச்) சொல்லவேண்டும் என்க.

(பொ - ரை.) இனி ஐக்கியவாதிகள் முதல்வன்போல் எங்கணும் வியாபியாய் நின்று அறிவன் ஆன்மா வென்பர். அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு, அவத்தை போக்குவரவுக ளுறுதலும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையும், எல்லாமாய் வியாபித்தல் ஒழிந்தானுகி உடம்பினுள் ஏகதேசமாய் நிற்றலும், எவ்வாறு கூடும்? எ - ம்.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்.

எல்லாமென்றது வியாபகமுணர நின்றது; ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளு மழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும், அவையனைத்தினையு மறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர் மதமே பற்றி மறுத்தாரெனினு மமையும். (௧௮)

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின்
வைத்துரு துடற்கண் வாயில் காணங்கள் வழியான் ஞான
மொத்துறு மலமற் றுலு முறுமலம் வீடு மின்றும்
பெத்தமு மடையான் முத்த னுப்பிர காச னுமே.

(ப - ரை.) சுத்தமாம் ஆன்மசித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - (எங்கணும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாய்ச்) சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவைக் குற்றம் பொருந்திய மாயாகாரியந் தடைசெய்து நிற்றலின் (உறக்க முதலியனவுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென்) விடுப்பின் (அதுபரிகாரமன்று),—உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துருது - உடலினகத்துப் புறக்கரண அகக்கரணங்களின் வழியால் அறிவு (விளங்குவதாகவும் அஃது) இன்றாய்ப் போதலானும்,- ஒத்துறும் மலம் அற்றாலும் மலம் உறும் வீடும் இன்றும் - பொருந்திய வீடு பெற்றவழியும் மலம் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும்,—பெத்தமும் அடையான் முத்தனுப் பிரகாசனுமே- (வீடுபெற்றபின் உறுதெனின் அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மையான் அநாதியே) பந்தமுறுதலின்றி முத்தனுய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் எங்கும் வியாபகமாய் நின்று அறிவதாயினும் மாயாகாரியம் அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நிற்றலின் உறக்க

முதலியன வுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென விடுப்பின்,—அது பரிகாரமன்று; அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அதற்கு மறுதலையாய்த் தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சுத்தமாயிருந்த வுயிரை அது பந்தித்ததெனின்,வீடு பெற்ற வழியும் உறுமெனப்பட்டு முத்தி யென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும், வீடுபெற்றபின் உறாதெனின், அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மையான் அநாதியே பந்தமுறுத லின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும் எ - ம்.

அறிவிச்சைசெயல்களென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னும் அவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறு முயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னும் அவ்வைக்கியவாத சைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால், 'யானெனதென்பதிணை தருமாற்றைச்' (சூத. ௪. செ. க.) சாதித்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கரு)

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா.

(ப - ரை.) அசித்து அரு வியாபகம்போல் - (ஒருவாற்றானும்) அசித்தாத லரிய வியாபகப் பொருள்போல,—வியாபகம் - (ஔபச்சிலேடிக) வியாபகமாதலும்,—அருவம் இன்றாய் - (அதுபற்றி) அதிசூக்குமசித்தாதலும் இன்றி,—வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்கு உடையனாகி - அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாம் வழக்குடைத்தாய்,—அநாதியே பசுத்துவம் மறைத்து நிற்கும் நசித்திடா ஞானச் செய்தி உடையனாகிப் பசுவெனநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப் படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கின்ற அழியாத இச்சா ஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாகியு நிற்கும்,—ஆன்மா - உயிர் என்க.

(பொ - ரை.) ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப் பொருள்போல ஔபச்சிலேடிக வியாபகமாதலும் அதுபற்றி அதி

சூக்குமசித்தாதலுமின்றி, அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபக மாதலும், அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாதலு முடையது உயிர் எ - ம்.

* 'உறற்பால—தீண்டா விடுத லரிது' என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, † 'இல்லா—வருவாகி நின்றானை' என்றாற் போல, அதிசூக்குமமாதலை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது; இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதி நிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப் பட்டது. (உ0)

மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ஞான மிச்சை
யேயுமக் கலாதி மூன்றா லேகதே சத்தி னேய்ந்திங்
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(ப - ரை.) ஆன்மா-(அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப் பட்டு நின்ற) ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - (அதன்பின்) அசுத்தமாயையில் (அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய) காரண சரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஞானம் இச்சை செயல்வரும் - அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் (பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய்) விளங்கப்பெறும்,—அக் கலாதி மூன்றால் - (அதன்பின்) அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன் றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுக சரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து இங்கு ஏயும் - (அவை) வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றி(ச் சிறப்புவகையான்)விளங்கப்பெறும்,—அந்தக் கரணங்கள் ஆதியெல்லாம் பெத்தங்கள் முக்குணங்களாயும் - (அதன்பின்) அந்தக்கரண முதலிய வற்றைத் தம்முள் அடக்கிநிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி,—காயமாகிக் கலந்து உடன்நிற்கும்-(அவ்வறிவிச்சை செயல் கள் முன்னர்க் கூறப்படும்) இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் என்க.

* நாலடியார், பழவினை, ௬.

† சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம், ௫

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப் பட்டு நின்றவான்மா, அதன்பின் அசுத்த மாயையில் அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய காரண சரீரத்தைப் பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டி ரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங்கலாதிகளாகிய கஞ்சுக சரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கண் முன்னர்க் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் எ - ம்.

இங்ஙனம் பாசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்ட பாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார்; மேலே 'மாயாடன் வயிற்' (சூத். ௨.; செ. ௬௩.) றென்றதுமது; அதுவேஅசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப் படுவதூஉமென்க.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது; ஏகதேசத்தி னேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக.

* "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்றாற்போல, எல்லாவற்றானுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேலேற்றப்பட்டது. (௨௧)

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரு பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும்
போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ
மாக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ - ள்.) ஆன்மா - (அங்ஙனம் பாசரீர மூன்றையு முறையானெய்திய) ஆன்மா,—சூக்கும தேகியாகி - பின் சூக்குமதேகத்தைப்

* திருக்குறள், அன்புடைமை, ௨.

பொருந்தி,—எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - யாண்டும் போக்குவரவுகள் செய்து,—புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும் - (சூக்குமமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—தூலரூபத்தின் மன்னி-பின் தூலசரீரத்தைப் பொருந்தி,- (எங்கும் போக்கொடு வரவு மெலாம் புரிந்து) - எங்கணும் போக்குவரவுகள் செய்து,—(புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் (அருந்தியும்)-(தூலரூபமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—சாக்கிரமுதலாயுள்ள அவத்தையுள் தங்கி நிற்கும் - (இவ்வாறு அதீத) (முதற்சாக்கிர) மீறுயுள்ள ஐந்தவத்தைப்பட்டு நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) அம்மூன்றையும் முறையா னெய்தியபின் சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்கும வினைப் பயன்களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும்,தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து தூலவினைப் பயன்களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும், இவ்வாறு அதீதமுதல் அஞ்சவத்தைப்பட்டு நிற்கும் எ - ம்.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. ()

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமய
முருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு னொன்றுக் கொன்று சூக்குமமாய்
வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகு
மருவா யான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புறமாம்.

(ப - ரை.) முதற்காரணமாகும் மாயை உருவாந்தன்மை உண்டாய் (காரணசரீர முதலிய அவ்வைந்தும் அவ்வாறு) முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றுந் தோன்றி (ஆன்மாவுக்கு) வடிவாய்,—மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - (முறையே) பொருந்திய ஆனந்தமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிராணமயகோசமும் அன்னமயகோசமுமாகிய ஐவகைப் பெயர் பெற்று,—அன்னமயம் முன்பற்றி ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய்-வருமாம் - அன்னமய முதலாக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் நிற்க,—அருவாய் ஆன்மா - (கேவலத்தில்) ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய்நின்ற ஆன்மா,—ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம் - இவ்வைங்கோசங்களில் (அதுவதுவாய்) வசிப்புண்டு (ஏகதேசியாய்) அவைகளிற் போக்குவரவு செய்துநிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) காரணசரீர முதலிய அவ்வைந்தும், அவ்வாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய் முறையே

ஆனந்தமயகோசமுதலிய ஐவகைப்பெயர்பெற்றுஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தி லொன்று மின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற வான்மா இவ் வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்கும் எ - று.

கேவலத்தி லொன்று மின்றி நின்ற வான்மா, மாயையி லங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட் பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையான் அவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவாலோரானந்த முண்டாகப்பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப் பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறு வேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களை யெல்லா மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரண மாகு மென்றுங் கூறினர்.

ஆன்மா வித்தரை கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்கண் அலமரும்படி கொண்டுதிரிதல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்து பறவையாகவும் அவற்றுளோரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முக முதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்து ளுருவகஞ் செய்துணர்த்தியவா றென்க.

ஆன்மாவினுண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதன மெனக்கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவ வுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்ற வவ்வறி விச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்கு வரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திட வருமாற்றிற் குச் சருவஞானோத்தரத்தில் அவ்வச் சார்பு விசேடம் பற்றிப் பூதான்மா முத லறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்து மோதிய தூஉம் ஈண்டுய்த் துரைத் துணர்ந்து கொள்க. (உ௯)

தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சேர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேறுய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலு
மார்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் றூட்டு மாறே.

(இ - ள்.) ஆர்ப்பாய காயந்தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டு மாறே - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசமாகிய ஐந்தினும் ஆன்மா (வேற்றுமையின்றி) நின்று செலுத்துமாறு,—சீர்த் தேர்ப்பாரின் செலவும் - (முறையே) சிறப்புடைய தேரைப் பாரிற் செலுத்துவோர் (தன்மை) போலும்,—தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் - பழைய மரப்பாவையினை இயக்குவோர் (தன்மை) போலும்,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவையினை ஆட்டுவோர் (தன்மை) போலும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்திதானும் - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் தன்மைபோலும்,— பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசுபோலும் - வேதியர்வேட (முதலிய பல) வேடங்கட்டி ஆடுவோர் தன்மை போலுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) அன்னமயகோச முதலிய வைந்தினும் ஆன்மா வேற்றுமை யின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே, தேர்ப்பாரிற் செலவும் மரப்பாவை யியக்கமுந் தோற்பாவைக் கூத்தும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியும் வேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசும் போலும் எ - ம்.

வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பாகாயப்பிரவேசத்தை.

இவையைந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன் றந்தரங்கமாய் அவ்வைங் கோசங்களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந் துணர்ந்து கொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனானே ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப் பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. (உச)

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
றன்னின்வே றாகு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லா
நின்னின்வே றாகு மென்னி னீங்கிடா விவையிங் கென்னி
னுன்னின வாகு நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(ப - ரை.) என்றன்மனை என்றவெல்லாம் நின்னின் வேறாகும்-என் மனை (என்பதி) யென்று (அபேதமாய் வழங்கி வந்தன) வெல்லாம்

உனக்கு வேருதல் (கண்டாற்) போல,—என் உடல் பொறி பிராணன் கரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் நீ தன்னின் வேருகும் - (உனதன்ருகிய) உடல்பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி எனதென்றும் (அங்ஙன முணர்ந்த பாசவுணர்வை) என்னுணர்வென்றும் அபேதமாகக் கூறிக்கொண்டு நீ அவைகளின் வேருய் நிற்றிகாண்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா வென்னின் (மனை முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேருதல்கூடும் உடல் பொறி முதலியவை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டா வெனின்,—உன்னினவாகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னுடையனவாகி அபேதமாய் எனதென்று வழங்கப்பட்டு நக மயிர் முதலிய சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால் (இதனுனும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்) என்க.

(பொ - ரை.) தன்மனை முதலியவற்ருே டொப்ப எனதென்று வழங்கப்பட்டுச் சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால், இதனுனும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும் எ -ம்.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

அற்றேல், உடல் பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்ருற் போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப்போர் குறிப்பொடு படுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள் வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி வேறுவமை யெடுத்துக் காட்டி யுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உ௫)

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போநிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னி
னன்னிய மாகு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(ப - ரை.) பொன் அணி ஆடை போது மாலை மேலானபோது - பொன்னுலியன்ற ஆபரணம் ஆடை அலராலாய அலங்கன் முதலிய (புறப்பொருள்கள்) அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யானென்று உன்னி இருந்தனை - இவ்விடத்து என்னணி யானென்று (அபேதம் பற்றிய கருத்தான்) நினைந்திருந்த நீ,—நின்னணி பிரிந்த போது நீயும் அல்லவா

யினை - நின்னால் அணியப்பட்ட (அப்புறப்பொருள்களாகிய அணிகல முதலாயின) நீங்கியபோது (உனக்கு அன்னியமாய்) நீ அல்லவாயினாற் போல,—காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலிய வனைத்தும் நின்னிலிருந்து அயலாகுமாகலால்,—உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே - உன்னுண்மையை அறிந்து நீ (இவற்றை) நீங்கி நின்று அறிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்றல், இராகுவினது தலையென்றாற்போலச் சிறுபான்மை வழக்கமாதலின்றிப் பெரும்பாலும் யாண்டும் யாரும் வழங்கக் காண்டலின், அவற்றையபேதம் பற்றிய கருத்தால் எனதென்றன் மெய்ப்படுத்த அணிகல முதலியவற்றை யவ்வாறு எனதென்றல்போல அறிந்து பிரிந்து பாராத மடமையே பிறிதன்று எ - ம். (உரு)

உடலியா னல்லே னிந்த வுணர்வுயா னல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
யிடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா வேறே
திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(ப - ரை.) இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே - (ஆன்மாவைக்) குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா வென்ற பொழுது (யான்வேறு) ஆன்மா வேறன்றாகவும் (எனதென்றல்),—திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - உறுதியாக உயிரை வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி (இராகுவினது தலையென்றாற்போல) ஒருசாரார் கூறுஞ் (சிறுபான்மை) வழக்காகலின் (அஃது அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையும்),—இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாதென்னின் - இந்த விஞ்ஞானமயகோச (ஆனந்தமயகோச)ங்கள் யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின்,—உணர்வு என்னது என்கை வேறு கண்டு - இவ்விருவகைக் கோசங்களை எனதென்றல் (ஏனைக் கோசங்கள் போல) வேறாகக் காணுங் கருத்தால் (எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃது அதுபோல் அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும்),—உடல் யான் அல்லேன்- ஏனைய வுடல் முதலியனபோல உயிரின் வேறேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவை யெனதென்றல் வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ்

வாகிய நூல்களும்,—ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் - மாறு பட்டனவாகவுள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம் யாது பொருள் நூல் யாது இங்கு என்னின் - இவற்றுள் (முதன்மையான) சமயம் யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல் யாது இவ்விடத்தென்னின்,— இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினுன் இவை யெல் லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம்-முறைமையான் இவை யனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டு நின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள் நூல் ஆதலினுன் - அதுவே (முதன்மையான) சமயமும் அச்ச மயப் பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவை யெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக் கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறு போல ஏனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனுயவாறுபற்றி) அவ்வந் நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல் வனுற்செய்யப்பட்ட) அரிய வேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன் மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானுற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக் கும்) அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் திருவடியில் அடங்குதலின் (அவையே நூல்களாம்) என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழ நின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற் றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாங் கண் ணுள்ளா னொருவன் கண்டு கூறுமத னிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட் டடங்குமாறு போல, ஏனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனுயவாறு பற்றி அவ்வந்நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புக ளெல்லாம் முற்றுணர் வுடைய முதல்வனுற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்று ளடங்கும். சிவபிரானுற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண் டுரைக்கும் அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் திருவடியி லடங் கும் எ - ம். (கரு)

ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாருகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக்காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று முந்தனை யான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

எனை மூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோச மானந்தமயகோச மிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு, அவற்றை இங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்திமேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்ப
ரெறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றாற்போற்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(ப - ரை.) அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர் - (ஆன்மாவின் வேறாகிய) அறிவு முதலிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாப் பொருந்தல் பற்றி ஆன்மாவென உபநிடதங்களிற் கூறியதென்பர் (அதுவும்),—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல் - ஒளியை வீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியை விளக்கென்றாற்போல(த் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால்),—பொறி புலன் கரணமெல்லாம் புலப்படும் அபேதமாகிப் பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - பொறி புலன் கரணமுதலிய வெல்லாவற்றின்கண்ணும் அறியப்படும் அபேதமாய்ப் பிரிதலின்றி அறிவதாகிய ஆன்மா,—அறி பொருள் பின்னமாமே - அறியப்படும் அப்பொருள்கட்கு வேறு. என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவின் வேறாகிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாவென வுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம்; விளக்குத் தகழியை விளக்கென்றாற்போலத் தானியாகுபெயராதற்குரிய வியைபுபற்றியேயன்றிப்பிறதில்லை யாகலால், அவை யெல்லாவற்றின்கண்ணும்

அபேதமாய்ப் பிறிதலின்றி யறிவதாகிய வான்மா அவற்றிற்கு வேறு எ - ம்.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறி புலன் கரணமென்றதும் உப லக்கணம்.

எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்ருெக்கன.

அபேதமாகிப் பிறிதாரதென்றது * "ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக் கொடு நிற்றல்" என்ருற்போலக் கொள்க.

இதனுனே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உக)

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காய
முண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறு
யுண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(ப - ரை.) கனவு கண்டு ஒடுங்கி உண்டியும் காயம் வினையும் இன்றிக்கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து - அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்ருக விட்டு விட்டு ஐந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,—இங்கு உணர்த்திட - இங்கே (அவை கூடிநின்று) அறிவிக்க,—கண்டிடும் கனவு சொல்லியும் - (முறையே) காணப்பட்ட கனவைச் சொல்லியும்,—ஒடுக்கம் கருதியும் - சுழுத்தியினைக் கருதியும்,—வேருய் உண்டியும் வினையும் உற்று உணரா நிற்கும் - அவைகட்கு வேருய் (உண்டி வினைகளின்றிக் கிடந்து உயிர்த்த துரிய துரியாதீதங்களை) உண்டி வினைகள் உறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் (அங்ஙனம் அவத்தைப் பட்டவாற்றை) அறியா நிற்குமாகலால்,—கண்டு உணர் புருடன் வேறு - (இதனுனுங்) கண்டறியப்பட்ட உயிர் (அவற்றின்) வேறெனத் தெளியப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அன்னமயகோச முதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்ருக விட்டுவிட்டு அஞ்சவத்தைப்பட்டு விழித்தபின், அவை கூடிநின் றறிவிக்க முறையே சொல்லியுங் கருதியும் உண்டி வினையுறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் அங்ஙன மவத்தைப்பட்

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ் சூத்திரம், உ.

டவாற்றை அறியாநிற்குமாதலால், இதனானும் உயிர் அவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படும் எ - ம்.

அவை கூடிய பின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவையேதுவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதி யுணர்தற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்ந்தபினென்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது; உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன்மேற்று.

இதனானே அவத்தைப்படு மியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

தோற்பாவை யென்பது முதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச் சூத்திரத்தின் "உற்றுச் செயிருறு" (சூத். ௩. செ. க.)மென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (௩௦)

புருடனே யறிவ னாகிற் பொறிபுல னாதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப
னருவனா யிவற்றோ டாளு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(ப - ரை.) புருடன் அறிவனே யாகில் - ஆன்மா (முதல்வன்போலச்) சுத்த சித்தேயாகின்,—பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - மாயாகாரியங்களைப் பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா,—இவற்றோடு அமைச்சரும் ஆளும் அரசும் போல்வன் - (அவ்வாறன்றி) அமைச்சரும் ஆளுகின்ற அரசும்போல அவற்றுடனின்று,—மாயா தனு கரணாதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது-அம்மாயா கருவிகளைப் பற்றி இங்கே அறிதலுண்மையால்,—அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து அருவனாய் நிற்பன் - அநாதியே ஆணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா முதல்வன்போலச் சுத்தசித்தேயாகின் மாயா காரியங்களைப் பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா; அவ்வாறன்றி அமைச்சருமரசும்போ லுடனின்று மாயா கருவிகளைப் பற்றி

யறிதலுண்மையால் அநாதியே யாணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும் எ - ம்.

தேற்றவேகாரத்தை அறிவனென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்க.

என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது.

போல்வனென்பது முற்றெச்சம்.

பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனே யறிவனாகிற் பொறிபுலனாதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினார்.

இதனானே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

அறிவிச்சை செயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக் கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பது செய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார். (௫௧)

மூன்றுமதிகரணம்

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்ன
ரடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
வுடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(ப - ரை.) ஆன்மா - புருடன் (அவற்ருடு அமைச்சரும் அரசும் போறலின்),—படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவனிமன்னன்,—இல்லின் புகும்போது - (மீள) மாளிகையின்கட் புகுமிடத்து,—கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டு - வாயில்கடோறும் (அவரவர்க்கு) விடைகொடுத்து (நிறுத்தி)க் காவலும் வைத்து,—பின்னர் அந்தப் புரத்தினில் தனியே அடைதரும் அதுபோல் - பின்னர் அந்தப் புரத்தின்கண்ணே தனியே செல்லுமாறுபோல,—உடலினில் உயிர் காவலாக - உடம்பின்கண் (முறையே அக்கருவிகளினீங்கிப்) பிராணவாயுவைக் காவலாக (நிறுத்தி),—அஞ்சு அவத்தை உறும் - ஐவகை அவத்தையுறும் என்க.

(பொ - ரை.) புருடன் அவற்ருடு அமைச்சரு மரசும் போறலின் அரசன் போலவற்றை விட்டு விட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தையுறும் எ - ம்.

இதனுனே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையொடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩௨)

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னி
லாக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி னென்றே.

(ப - ரை.) நுதலினில் சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து - (ஆன்மா அரசன் போல விட்டு விட்டுச் சேறற்கண்) இலாடத்தானத்திற் சாக்கிராவத்

தை யுறும்வழி முப்பத்தைந்து கருவிகளும்,—களத்தினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து- கண்டத்தானத்திற் சொப்பனவத்தை யுறும்வழி ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிகளும்,—நீக்கிய இதயந்தன்னில் சுழுனை மூன்று - நீக்கப்பட்ட இருதயத்தானத்திற் சுழுத்தியவத்தை யுறும்வழி மூன்று கருவிகளும், நாபி துரியத்தில் இரண்டு - நாபித்தானத் திற் றுரியாவத்தை யுறும்வழி இரண்டு கருவிகளும்,—நுவலின் மூலத் தின் நோக்கிய துரியாதீதம் ஒன்றே - சொல்லுமிடத்து மூலத்தானத்தில் ஆராயப்படுந் துரியாதீதாவத்தை யுறும்வழி ஒரு கருவியுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற் கட்படும் அவத்தையாவன : சாக்கிரமுதலியனவாம். அவ்விடங்களாவன: இலாட முதலியனவாம். ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன : முறையே முப்பத்தைந்து மிருபத்தைந்து மூன்று மிரண்டு மொன்றுமாம் எ - ம்.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன்கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகை கூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் றொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில் வழிப் புருடதத்துவ மொன்றென வைத்தெண்ணப்படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகை கூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்ற வுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண் மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகை கூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையுமுடன் வைத்தெண்ணினாராகலானு மென்க.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையே யன்றிக் கஞ்சுக சரீரமில்லையென்றது ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக் கொள்க. (௩௩)

இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானு
மொருவகை கீழே நோக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமே னோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற்
றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும்.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும் இருவகை-(மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிர முதலிய அவத்தைகள் ஐந்தும் கீழ்நோக்

கிச் சென்றொடுங்கு முறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி இருவகைப்படும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டும் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய ஒடுங்கு முறையது (கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற்) கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்,—ஒன்று பெருக மேல்நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - பிறிதொன்றாகிய தோன்றுமுறையது (கன்ம நுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற்) பரம்பரையிற் கொடிய பிறவி யறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சனனஞ் சாரும் - (இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகார முதல் ஐவகைப்பட்டு) நிகழும் யோகாவத்தையும் (அதுபோல) ஒடுங்கியும் பின்னர்த் தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்று என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிர முதலிய வைந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்கு முறையும் மேனோக்கித் தோன்று முறையும் பற்றி யிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்; தோன்று முறையது கன்மநுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவி யறுத்தற்குக் காரணமாய் மேற்படும். இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரண முட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப் பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அதுபோல ஒடுங்கியுந் தோன்றியு மவ்வாறே பயன் றருவதன்றிப் பிறிதன்று எ - ம்.

யோகிற்றருவதோர் சமாதி யுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தா னீண்டே பெற்றாம்.

தாழ்தல் இழிதல்.

சனனஞ்சார்தல் எறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக் கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙன மயங்காமைப் பொருட்டு இதனை யதனோ டொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினார்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்று பேதமும் முறையே சகலத்திற் கேவலஞ் சகலத்திற் சகலஞ் சகலத்திற் சுத்தமெனப் படுமென்க.

இதனுள், இருவகைப் பிறப்பறுத்திடு மென்றது தாப்பிசையாய் அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்

றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருடருமாகலான் அதற்கு மிவ்வாறுரைத்துக் கொள்க. (௩௪)

அறிதரு முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயறொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(ப - ரை.) அறிதரு முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே - (சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள்) அறிகின்ற முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தை அடையப் பெறும் இலாடத்தானத்தின் கண்ணேயும்,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுளவாம்,— கரணந் தன்னில் செயல்தொறும் நீ கண்டுகொள்-(அவை) கருவியான் (விடயங்களை யறியுஞ்) செய்கைதோறும் (அதிநுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வால்) நீ கண்டு கொள்ளப்படும்,—பிறிவிலா ஞானத்தோரும் - (இனி இவையேயன்றிப்) பிரிவரிய ஞானத்தை அறிந்தோரும்,—பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே வீடு கூட - பிறப்பு நீங்கி அவ்வருண் ஞானத்தால் அவ்விடத்து வீடுபேற்றை யடைதற்கு,—குறியொடும் அஞ்சவத்தை கூடுவர் - (கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினும்) அவ்வாறே ஐவகை யவத்தையைக் கூடுவர் (அவை உண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன) என்க.

(பொ - ரை.) சாக்கிராதி யவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணேயுஞ் சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தை யுளவாம். அவை கருவியான் விடயங்களை யறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமாயிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டு கொள்ளப்படும். இனி இவையேயன்றிக் கேவல சகலங்கள் நீங்கிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே ஐவகை யவத்தையுள, அவையுண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன எ - ம்.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம்.

அறிதருமிடத்தேயென வியையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோ ரியைபில்லை யாயினும் அவத்தை யெனப்படுவன ஈண்டுக் கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (௩௫)

ஐந்துசாக் கிரத்தி னான்கு கனவினிற் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந்
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறு
முந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(ப - ரை.) சாக்கிராதி யவத்தைகள்-(அறிதரு முதலவத்தை யடை தருமிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிராதி யவத்தைகள் (ஐந்த னுள்),—சாக்கிரத்தின் ஐந்து - சாக்கிரத்திற் (சுத்தவித்தை ஈருகிய) ஐந்து கருவியும்,—கனவினின் நான்கு - சொப்பனத்தின் (மகேச்சுர மீரு கிய) நான்கு கருவியும்,—சுழுனை மூன்று - சுழுத்தியிற் (சாதாக்கிய மீரு கிய) மூன்று கருவியும்,—வந்திடும் துரியந் தன்னின் இரண்டு-வருகின்ற துரியத்திற் (சத்தியீருகிய) இரண்டு கருவியும்,—தந்திடும் துரியாதீதம் ஒன்று - பொருந்தப்பட்ட துரியாதீதத்திற் (சிவதத்துவமாகிய) ஒரு கரு வியும்,—தானந்தோறும் - கலாதிகள் தொழிற்படு மிடந்தோறும்,—கர ணந்தன்னில் செயல்தொறும் - கருவியான் (விடயங்களையறியுஞ்) செய்கைதோறும்,—உந்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - (அக்கலாதிகளைச்) செலுத்திநிற்றலை (நீ நுண்ணுணர்வான்) உணர்ந்துகொள்வாயாக என்க.

(பொ - ரை.) அறிதருமுதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே யென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தனுள், சாக் கிரத்திற் சுத்தவித்தை யீருகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பனமுத லிய நான்கினும் முறையே அவற்றுளொரோவொன் றொழித் தொழிந்த கருவியுங் கலாதிகளைச் செலுத்தி நிற்கும் எ - ம்.

தானந்தோறும் கலாதிக டொழிற்படு மிடந்தோறும்.

உந்துதல் செலுத்துதல்.

இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக் கோதியதுபோலுமென மலையா மைப்பொருட்டுக் கரணந்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொள்ளென மேற் கூறியவதனை ஈண்டு மறித்துணர்வு நிகழக் கூறினர்; இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங் கருவி களை யென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் * ' சுத்தக்கருவிகளைந்துங் கொண்டே சொல்லவத்தையைந்துஞ் - சித்திக்கும்போதத்தி லொன் றொன்று சென்றிடும் ' என்பதனானுமறிக.

* சிற்றம்பலநாடிகள் கலித்துறை, ௩எ.

இனி இவ்வாறன்றி அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைந் துஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப் போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கிரத்தினென்று அனுவதித்து வினைச் சொப்பன முதலியவற்றின் முறையே அவை நான்கு மூன்றிரண் டொன்று பொருந்துமென்றவாறாகக் கொண் டுரைத்தலுமொன்று; இப்பொருட்குச் சாக்கிராதி யவத்தைகளேய்ந்தெனக் கூட்டுக; தானம் நுதல் முதலியவிடம்; உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும் வரையு மிடமும் அவற்றதியல்பு மிவையென்பது கூறப்பட்டது. (௩௯)

கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லாம்
மோவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(ப - ரை.) ஆன்மா கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா (அவ்வாறு நிகழும் காரிய வவத்தைகளை யுறுதற்குக் காரணமாகக்) கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன்,—கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது (தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித்) தான்மாத்திரையே உளனாதலாம்,—மெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - (பின்பு) தனுகரணாதியோடும் முதல்வன் கூட்டக் கூடி (அவை ஒருபுடை விளங்கும்) அவதாரத்திலே சகலனும்,—மலங்களெல்லாம் ஓவினபோது உற்பவம் துடைத்தே சுத்தம் உடையன் - (பின்பு) பஞ்சமலங்களு நீங்கிப் பிறவி யொழிந்து (சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சா ஞானக் கிரியைகள் எங்குமாய் வியாபித்து) விளங்கும் அவதாரத்திலே சுத்தமுடையனு மெனப் படும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரிய வவத்தைகளை யுறுதற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தை யெய்துவன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன் இச்சா ஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மாத்திரையே யுளனாதல்; பின்பு தனுகரணாதியோடுங் கூடி அவையொருபுடை விளங்கும் அவதாரஞ் சகலம்; பின்பு பஞ்சமலங்களு நீங்கிச் சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சா ஞானக்கிரியைக ளெங்குமாய் வியாபித்து விளங்கும் அவதாரஞ் சுத்தமெனப்படும் எ - ம்.

இதனானே மேற்கூறிப் போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவையென் பதூஉம் அவற்ற தியல்புங் கூறப்பட்டன. (௩௭)

அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(ப - ரை.) ஆன்மா - (மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை யுறுதற் குரிய) ஆன்மா,—அமூர்த்தன் - (வரக்கடவனவாகிய காரியங்களுள்) உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—கலாதியோடும் சேர்வு இலன் - கலாதி யறிவோடு முன் சேர்தலில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் - புத்தி குண மெட்டினையும் (எனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளையும்) முன் பொருந்தாதவனும்,—குறி இலன் - இச்சை முன் னில்லாதவனும்,—அறிவு இலன் - அறிவுமுன்னில்லாதவனும்,—செயல் கள் இல்லான் - ஒரு தொழிலு முன்னில்லாதவனும், — கருத்தா அல் லன் - தனக்கென ஒரு சுதந்திர முன்னில்லாதவனும்,—போகத்திற் கொள்கை இல்லான் - போகத்தில் முன் கொள்கை இல்லாதவனும்,— நித்தன் - தோற்றக் கேடுகள் முன்னில்லாதவனும்,—வியாபி - ஏகதேசி யாதல் முன்னில்லாதவனுமாய்,—கேவலத்தில் மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடி நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) வரக்கடவனவாய அறிதன்முதல் ஏகதேசி யாத லீருகிய பத்துக் காரியங்களுள் ஒன்றுமின்றி யாணவமலத் தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பது கேவலம் எ - ம்.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென் றது தோற்றக் கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏக தேசத்தின் பிராகபாவத்தை.

எனையின்மைகளும் அவ்வப் பிராகபாவங்களைக் குறித்து நின்றன வாகலான் இவ்விலக்கணங்கள் எனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறவமையுமாயினும், கேவலந்தன் னுண்மையென் றதுவிளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினர்; பிறி விலன்மலத்தினோடு மென்றதும் அதன்பொருட்டு.

ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் இச்சையை யுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலா னறிக.

அறிவிலனென்றதனையு மீண்டுத் தந்துரைக்க.

அராகாதி குணமென்றது புத்திகுண மெட்டினையும்; அராகாதி குணங்களென்ற வுபலக்கணத்தால் ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளுங் கொள்ளப்படும்.

இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. (௩அ)

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(ப - ரை.) சீவன் - (மேற்கூறிப்போந்த கேவலாவத்தை பொருந்திய) ஆன்மா,—உருவினைக்கொண்டு - (அமூர்த்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) உருவினைக்கொண்டும்,—போக(த்து மருவி) - (கலாதியோடுஞ் சேர்விலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போககாண்டமாய கலாதியோடு செறிந்தும்,—போக்கியத்து(மருவி) - (அராகாதி குணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போக்கியகாண்டமாய புத்தியாதியைச் செறிந்தும்,—உன்னல் (மருவி)-(குறியிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) இச்சை யுற்றும்,—செப்பல் (மருவி) - (அறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) நால்வகை வாக்குக்களானிகழும் அறிவுற்றும்,—வரு செயல் மருவி - (செயல்களில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய) வரப்பட்ட தொழில்களுற்றும்,—சத்தம் ஆதியாம் விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்து - (கருத்தாவல்லனாதற்கு மறுதலையாகிய) சத்தாதி விடயத்தில் விருப்பஞ்செய்தும் (போகத்திற்கொள்கையில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய) போக நுகர்ந்தும்,—இங்கு எல்லா யோனியும் புக்கு உழன்று - ஈண்டு (நித்தனாற்கு மறுதலையாகிய) தோற்றக் கேடுகளிற் புக்குழன்றும்,—சகலமான அவத்தையில் சென்றே திரிதரும் - (வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய) ஏகதேசியாய் (இப்பத்துக்காரியமு முடையனாய்ச்) சகலாவத்தையிற் சீவித்து நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய இன்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலையாகிய இப்பத்துக் காரியமு முடையனாய்ச் சீவித்து நிற்பது சகலம் எ - ம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கியகாண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினார்.

உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று

செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகை வாக்குக்களையு முணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது.

புரிவது மென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்றது எஞ்சிநின்றது.

உருவினைக்கோடல் அமூர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச் செறிதல் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில்லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க.

இதனுனே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩௧)

இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(ப - ரை.) இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் - (மேற்கூறிய பத்தினுள் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய) இருவினையொப்பின் கண்ணே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - (போகபோக்கியத்துக் கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய) சிவசத்திநிபாதமுறுதலால்,—குரு அருள் பெற்று - (உருக்கழிதற்கேதுவாகிய) குருவருள் பெற்றும்,—ஞானயோகத்தைக் குறுகி - (எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிதற் கேதுவாகிய) ஞானசாதனம் அடைந்தும்,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து - (சென்றுதிரிதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய) அநாதி மும்மல நீக்கியும்,— பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - (சத்தம் ஆதியாம் விடயந்தன்னின் நுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய) பழையவாதனை நீக்கியும்,—ஞானம் பெருகி - (பாச அறிவிச்சை செயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானம்பெருக்கியும் (முறையே கிடைப்ப அவற்றுன் அக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்று),—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே - சிவபிரான்றிருவருளைக் கூடுதல் சுத்தாவத்தை என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும்,போகபோக்கியக் கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்கழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிதற் கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னி னுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றானக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தம் எ - ம்.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்னோரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேதுவான மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங் கூறப் புகுந்தாரல்லராகலின் ; அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும்.

இதனானே மலங்களெல்லாம் ஒவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

புருடனே யறிவனாகி லென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்றாங் கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (௪௦)

நான்காஞ் சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௩௦.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்

நான்காஞ் சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறிய வாசிரியர், அதன்மேனின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கி நிற்குந் திரோதானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனா லறிந்தான் மாவை
யறிதரா வவையே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ்
செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா
அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(ப - ரை.) புருடனால் - (மேற்கூறிப்போந்த) புருடனாலே,—பொறி கரணமெல்லாம் - ஐம்பொறி அந்தக் கரணமுதலியன,—புலன் அறிந்து-தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்றளவிட்டறிந்தும்,—ஆன்மாவை அறிதரா அவையேபோல - (அறிகின்ற தம்மையும் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும்) அப்புருடனையும் அறியமாட்டா அவைபோல,—எங்கும் செறிதருஞ் சிவன்றனாலே - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியால்,—அறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் - (வினைப்பயன்களை அறிந்தனுபவிக்குந் (தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந்) திருவருளையும் அறியமாட்டாத ஆன்மாக்களையெல்லாம்,—அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - (முடிவின்கண்) உண்மையறிவைத் தாக்கடவோனாகிய சிவபிரானே முழுதும் அறிந்தும் அறிவித்தும் உடனிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னை யறிய மாட்டாத பொறி முதலியவற்றைத் தானறிந்து அறிவித்துடனிற்கும் புருடன் ; அதுபோலத் தன்னை யறியமாட்டாத அப்புருடனை அறிந்தறிவித்துட னிற்பது சிவம் எ - ம்.

சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கணோதிய தனை உவமையினு மேற்குமா றியைவித் துரைத்துக் கொள்க.

திரோதானசத்தியி னியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு.

அறிதருஞ் சிவன் முடிவின்க ணுண்மை யறிவைத் தாக்கடவோனு கிய சிவன் ; அறி முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.

இச்செய்யுள் முதனூல் அஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டு கொள்க.

அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கி நிற்கும் இரண்டாங் கூற்றை அவ்வம் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்து கின்றார். (க)

இரண்டாமதிகரணம்

இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங்
குறைவதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவி யும்போ
லறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னாதி.

(ப - ரை.) இறைவனே அறிவிப்பானேல் - இறைவனே உணர்த்துவனாயின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - ஈண்டு அறிவுகள் யாவர்க்கும் ஒரு பெற்றியவாம்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மம் மேல் - ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்வதற்குக் காரணம் அவ்வக்கன்ம மென்னில்,—கோமான் வேண்டா - வேறுமோரிறைவன் வேண்டாவாம் (ஆகலின்),—முளரிகட்கு இரவியும் - பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்கு(ப் பங்கயமேயன்றி) இரவியும்,—முறைதரு செயற்குப் பாரும் போல் - (உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலாகிய) இம்முறை யாற்றரப்படுஞ் செயல்களின் பயனுக்கு (அச்செயலேயன்றி) விளைநிலமுங் (காரணமாதல்) போல்,—அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி - சொல்லுகின்ற அவ்வக்கன்ம பக்குவத்திற் கீடாகப் பலனைத் தருவன் வேறோர் இறைவன் என்க.

(பொ - ரை.) அறிவித்தற்பொருட்டு இறைவன் வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கும், அறிவுகள் ஒருபெற்றியவாதல் இன்றி ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்தற்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ளவேண்டுதலின் அதுவே யமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்,—அற்றன்று, பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும்,உழவு முதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநிலமுங், காரணமாதல் கண்டாமன்றே, அவைபோல் அவ்வக் கன்மம் பக்குவமாதலும் பயன்றருதலும் வேறோ ரிறைவனை யின்றியமையாமையின் மிகையாதல் யாண்டையது? எ - ம்.

குறைவதிகங்க டத்தங் கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

செயல் ஆகு பெயர்.

முறைதரு செயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால் யாத்தல் காத்தலென்றிம் முறையாற் றரப்படுஞ் செயலென்க.

அற்றேல், கன்மத்தோடுங் கூடிய வுயிரே அதற்குக் காரணமாதலமையும் வேறுமோ ரிறைவன் எற்றுக் கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௨)

அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினு லறித லானு
மறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லானு
மறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
யறிந்திடு மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(ப - ரை.) அறிந்திடும் ஆன்மா - அறியப்பட்டு வரும் இவ்வுயிர்,— ஒன்றை ஒன்றினுல் அறிதலானும் - ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வோரிந்திரியத்தால் அறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்டவற்றை மீள மறத்தலானும்,—அறிவிக்க அறிதலானும் - (ஒருவன் உணர்த்த உணர்தலானும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமையானும் - இவ்வாறு அறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையானும்,— தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும் - தானே அறியும் முதல்வன் போலச் சுதந்திர அறிவின்றி,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே-அறிவிக்க அறியுந் தன்மைத்து என்க.

(பொ - ரை.) இந்நான்கு எதுக்களானும் அறிவுநிகழ்ச்சிக்குப் பொறிபுலன் முதலியவற்றோ டொப்ப வேறுகாரணத்தை அவாய் நிற்பதன்றி உயிர் தானே யறியவற்றன்று எ - ம்.

ஒன்றையொன்றினு லறிதலே யதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின் மறக்கலாயிற் றென்பாரை நோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்றானு மறிதலிற் றிரிபில்லையன்றே யென்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந் தன்னையுந்தான் அறியாமையானு மென்றுங் கூறினர்.

இதனுனே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்து கூறுது ஒன்றை யொன்றினுலெனப் பொதுப்படக்கூறியதும் அதன்பொருட்டு.

அற்றேல், ஈண்டொன்றினுலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனெற்றுக்கென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னு
லுருவினு லளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு
மருவனு யுண்மை தன்னி லறியாது நிற்ற லானு
மொருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்துவ னருளி னுலே.

(ப - ரை.) கருவியால் - (உயிர்செலுத்தப்படும்) ஆன்மதத்துவத்தானும்,—பொருளால் - தாத்துவிகத்தானும்,—காட்டால் - (உயிரின் அறிவிச்சைசெயல்களை) விளக்குவனவாய கலைமுதலியவற்றானும்,—காலத்தால் - (கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங்) காலதத்துவத்தானும்,—கருமந்தன்னால் - கன்மத்தை ஏறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதிதத்துவத்தானும்,—உருவினால் - உடம்பானும்,— அளவால் - பிரமாணங்களினானும்,—நூலால் - நூல்கட்குக்காரணமாகிய நால்வகை வாக்குக்களானும்,—ஒருவரால் உணர்த்தலானும் - ஒரு சேதனப் பொருள் (ஒரு விடயத்தை) உணர்த்த (உயிருணர்த) லானும்,—உண்மை தன்னில் அருவனாய் அறியாது நிற்றலானும் - (அல்லுழித்) தன்னுண்மையில் அருவனா யுணராமையானும்,—எல்லாத்தானும் அருளினாலே உணர்த்துவன் ஒருவனே - இவை யனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி அருளால் அறிவிப்பானொரு சேதனன் (வேறு வேண்டப்படுமாகலான் இறைவனை யின்றி அறிதல் அமையாது) என்க.

(பொ - ரை.) கருவி முதலிய வெட்டும் ஒருசேதனப்பொருளுங் கூடிநின் றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்தலானும், அல்லுழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி யறிவிப்பானொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான் இறைவனை யின்றி அறிதலமையாது எ - ம்.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள் தாத்துவிகம்.

காட்டு உயிரி னறிவிச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய கலை முதலியன.

காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதிதத்துவம்.

உரு உடம்பு.

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகை வாக்கு.

ஒரு விடயத்தை யறிதற்கண் இவற்று ளொன்றை யின்றியும் அமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர்.

இயற்பெயர்ப் பொருளாக வைத்துரைப்பாரு முளர்.

தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை.

உண்மையி லொன்றுமில னுதல்பற்றி அருவனென்றார்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயையமுமென்னு மிவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேட வளவையான் அறிதருஞ் சிவனேயெல்லாம் அறிந்தறிவித்து நிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௪)

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானு
முருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி
யருவனு யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறு
யொருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(ப - ரை.) ஒருவனே-இறைவன்,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமந்தானும் உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனுய் வேறுய் - கருவிமுதலியன கூடியாதல் மேலொரு சேதனப்பொருளாதல் அறிவித்தலின்றித் தானே தமியனுய்,—உலகமெல்லாம் அறிந்து - (கேவலத்தின்) உயிர்களெவைக்கும் சூக்கும வைந்தொழில் செய்தும்,—அவை ஆக்கி - (பின்னர்) அவைகட்குச் சிருட்டி (யாதி தூல வைந்தொழில்) செய்தும்,—உயிர்கட்கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன் - (பின்பும்) அவ்வான்மாக்கட்கெல்லாம் (முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே) உயிருமாய் அதிசூக்கும வைந்தொழில் செய்து நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவனுக்குக் கருவி முதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேண்டாமையின், உயிர்கட்குப் போலத் தனக்குமேலொருவன் அவாவப்படும் போலுமென்னும் அநவத்தைக்கிடமின்றித் தானே தமியனு யறிந்து மாக்கியு முணர்த்தியு நிற்கும் எ-ம்.

உலகெலாமறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தன்மேற்று.

ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு முடன் கொள்ளப்படும்.

அவை தூலவைந்தொழிலென்பது.

உணர்த்தி நிற்ப னென்றது முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட அதிசூக்கும ஐந்தொழின் மேற்று.

அறிதலும் ஆக்குதலுமாகிய இருதிறத் தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப் போந்தமையின் அவைபோல் இவையும் முதல்வன் றொழிலேயா மென்பார், அறிந்தாக்கி யுணர்த்தி நிற்பனென உடன் கூறினர்.

இதனானே மேற்கூறியது பற்றி அநவத்தையின்றுமாறு கூறப்பட்டது.

அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறு போல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோடு உவமிக்கப்படு மிறைவனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே இறைவனும் பந்த முறுவனெனப் பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போ லறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலு மென்னும் அவ்வாதிகளை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௩)

இறைவன்றன் சந்நி திக்க ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்க
ணுறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லா
நிறைபரன் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(ப - ரை.) இறைவன்றன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - இறைவன் சந்நிதியாலன்றி உயிர் சேட்டியாமைக்கு (மேற்காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி) ஆகமவளவையும் (இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும்) அறியா(து மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற) பேதாய்,—எல்லாம் நிறைபரன் சந்நிதிக்கண் நீடு உணர்வு உருவுடை உயிர்கட்கு உதிக்கும் அன்றே - எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற இறைவன் சந்நிதியின்கண்ணே நிகழும் அவ்வறிவின்

பயன் (வினைக்கீடாக வரும்) வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாம்,—சிவனவன்கண் உறைதராது - (அதுவன்றி) இறைவனுக்காதல் செல்லாது,—அசேதனத்தால் மாயை மருவிடான் - சடமாகிய உலகம் (அவனெதிர்) முனைத்து நிற்ற லாற்ருமையால் என்க.

(பொ-ரை.) இறைவனு லன்றி யுயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற் காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி ஆகமவளவையு மினிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும் அறியாது மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற பேதாய்! எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற விறைவன் சந்நிதியின் நிகழும் அவ்வறிவின் பயன் வினைக்கீடாய் வரும் வடிவுடைய உயிர்கட்கே யுண்டாம்; அதுவன்றி இறைவனுக்காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலகம் அவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்ருமையான் எ - ம்.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க.

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கே யாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கண் நீடுணர்வுதிக்குமென்றது மதன்பொருட்டு. * 'வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்காணெண்ணுன் சிவனசத்தை யின்று' என்ருர் முதனூலாசிரியரும்.

இதனுனே அறிவித்தல் பற்றி இறைவனுக்குத் துடக்கின்மை கூறப்பட்டது. (௬)

உலகமே யுருவமாக யோனிக ளுறுப்ப தாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
அலகிலா வுயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்.

(ப - ரை.) (புருடன் உடம்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு நின்று உணருமாறுபோல) நாதன் - இறைவனும்,—உலகமே உருவமாக - (தனக்கு) இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமும் திருமேனியாகவும்,—யோனிகள் உறுப்பதாக-எண்பத்துநான்கு நூருயிரம் யோனிபேதங்களும்

* சிவஞானபோதம், ஐந்தாஞ் சூத்திரம், ௫.

அவயவங்களாகவும்,—இலகு பேர் இச்சா ஞானக் கிரியை உட்கரணமாக- மிக்க விளக்கமுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் உட்கரணமாகவும் (கைக் கொண்டு),—அலகு இலா உயிர்கட்குப் புலன் அறிவினை ஆக்கி - எண் ணிறைந்த உயிர்களிடத்தே அறிவுக்கறிவாய் நின்றுணர்த்தி,—நலம் மிகு தொழில்கள் ஐந்தோடும் - (அங்ஙனம் உணர்த்துதலாகிய நன்மை மிகுந்த அதிருக்கும் ஐந்தொழில்களையுமே,—நாடகம் நடிப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) புருடன் உடம்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டு நின்றுணருமாறுபோல, இறைவன் உலக முதலியவற் றைக் கைக்கொண்டு நின்றுணர்த்துவன் எ - ம்.

எனவே, தன் உடல் பொறி கரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கு அதுபற்றி விகாரமில்லை யென்றவாறாயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தா னன் றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடக நடிப்ப னென்றார்.

ஈண்டு ஐந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிருக்கும ஐந் தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (எ)

தெரிந்துகொண் டோரோவொன் றாகச்சென்றைந்து புலனும்பற்
புரிந்திடு முணர்வி னோடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி [றிப்
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

(ப - ரை.) மேலோன் - இறைவன்,—ஐந்தும் பற்றிப் புலன் ஒரோ வொன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு சென்று - (இங்ஙனம்) ஐம்பொறி வழியாக விடயங்களில் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து செல்லுதற்கேதுவா கிய,—உணர்வினோடும் புரிந்திடும் - (ஏகதேச) வறிவை நிகழ்வித்து,— போகமும் கொடுத்து - (சிறு) போகங் கொடுத்து,—யோனி திரிந்திடும்

அதுவும் செய்து - பிறவியிற்படுத்து,—உயிர்கட்கெல்லாம் செய்திகண்டு - (அதனல்) உயிர்களெவைக்கும் பருவ முதிர்வித்து,—விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி - வியாபகவறிவை நிகழ்வித்து,—வீட்டையும் அளிப்பன் - பரபோகமுங் கொடுத்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் இங்ஙனம் ஏகதேசவறிவை நிகழ்வித்துச் சிறுபோகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதல், அதனுற் பருவ முதிர்வித்து வியாபக வறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட்டு எ - ம்.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துவார், புரிந்திடு முணர்விஞேடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினர்.

இதனனே தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வசூக்கும ஐந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும் அதனல் இறைவனுக்காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (அ)

அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(ப - ரை.) அருளது அரன்றனக்குச் சத்தியாகும் - (அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி அளிப்பதாகிய அக்) கருணையும் இறைவனுக்கு(இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ்) சத்தியாம்,—அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி யில்லை-அவ்வருட்குணத்தை யின்றிக் குணியாகிய தெருள் சிவம் இல்லை அச்சிவத்தையின்றி அருள் நீங்குதலில்லை (ஆதலால்),—கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஓட்டும் இரவியைப் போல - கண்கட்குப் புறவிருளினைக் கிரணத்தால் ஓட்டிப் பிரகாசத்தினைச் செய்கின்ற ஞாயிறுபோல,—மன்னுயிர்க்கு மருளினை அருளால் வாட்டி அளிப்பன் ஈசன் - நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத் தனதருளாலே நீக்கி அநுக்கிரகஞ் செய்வன் இறைவன் (அவனுக்கு அவ்வருட்குண மேம்படுதலின் வேறுய் ஆண்டைக்காகக் கடவது பிறிதில்லை) என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி யளிப்பதாகிய அக்கருணை இறைவனுக்கு இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ் சத்தி யாகலான், குணங் குணியை விட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றிற் கொளிபோல இறைவனுக் கவ்வருட்குணம் மேம்படுதலின் வேறு யாண்டைக்காகக் கடவது பிறிதில்லை எ - ம்.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக் கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. (கு)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உநகூ.

ஆறுஞ் சூத்திரம்

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கிலக்கணம் ஆறுஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறா தவனோ வென்னி
னறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்றா மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(ப - ரை.) ஈசன் அறிவுறும் பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்னின் - சிவபிரான் சுட்டியறியப்படும் பொருளோ ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளோவெனின்,—அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் - சுட்டியறியப்படும் பொருளாகிற் சடமாய் அழிந்துபோவதுமாம்,—அறியாதது இன்றாம் - ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாகிற் சூனியமாம்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெல்லாம் நின்றிடாவே (ஆகலான்) - நெறியாகிய சிவஞானத்தால் விளக்கப்படுஞ் சிவத்தின் எதிர் அசத்தாகிய பாசஞானம் சிறிது நில்லாமையின்,—எங்கும் செறி சிவம் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய சிவம்,—இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்-அவ்விரண்டு தன்மையு மின்றிச் சித்துச் சத்தாகி நிற்கும் என்க.

(பொ - ரை.) சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் சடமாயழிந்து போவதுமாம்; ஒருவாற்றானு மறியப்படாத பொருளாயிற் சூனியமாம்; நெறியாகிய சிவஞானத்தாற் றரப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதும் நில்லாமையிற் சிவம் அவ்விரண்டு தன்மையு மின்றிச் சித்துச்சத்தாகி நிற்கும் எ - ம்.

இருவர் கூற்றாய் வேறு முடிபுகோடலிற் றிணைவழூவின்மை யுணர்க.

அசத்தெனவே அசித்தாதலு மடங்குமாயினும்,விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினர். சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற்பொருட்டுமாம்.

தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதருசத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்னரசத்தெலா நின்றிடாவாகலா னிரண்டுமின்றி யென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால் இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல் பெனக்கொள்க. அற்றாகலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉமென்க.

முதனூ லாருஞ் சூத்திரத்திற் கொண்ட இருகூற்றோடும் அறியாததின்று மென்றதனை வேறுகோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

முதலதிகரணம்

ஆவதா யழிவ தாகி வருதலா லறிவு தானுந்
தாவலா னுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு மாகி
யோவலா லசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(ப - ரை.) அறிவுதானும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதாய் அழிவ தாகி வருதலால் - தோற்றநாச முறுதலானும்,—தாவலால் - ஓரிடம் விட்டு ஓரிடந் தாவுதலானும், தனு கரண உலகு போகம் ஆதியாகி மேவலால் - தனுகரண புவனபோக முதலியனவாய்ப் பல்வேறு வகைப்படுதலானும்,—மலங்களாகி விரவலால்-மலத்தோடு விரவுதலானும்,—வேறுமாகி ஓவலால் -வேறுபட்டொழிதலானும் (அசத்தேயாகலின்),—சுட்டி உணர் பொருள் ஆனவெல்லாம் அசத்தாம் - (இவ்வறிவினாற்) சுட்டி அறியப் பட்ட பொருளனைத்தும் அசத்தாவன (அன்றி அவற்றுள் ஒரு பொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது) என்க.

(பொ - ரை.) சுட்டறிவாவது காலத்தான் ஏகதேசமாதலும் இடத்தால் ஏகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப் படுதலும் மலத்தொடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ் வியல்புகளுடைமையான் அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினாலறியப் பட்டன வனைத்தும் அசத்தாவனவன்றி யவற்றுளொருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது எ - ம்.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம்.

உம்மை முன்னையது இழிவு சிறப்பு.

இதனானே அறிபொருள்களி னொருசாரனவே யன்றி அனைத்தும் அசத்தாதல் இல்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித் துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனக்கழு திரதங் காட்டி
யுண்டுபோ லின்றாம் பண்பி னுலகினை யசத்து மென்பர்.

(ப - ரை.) மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகின் (அரசனாய்) வாழ்தலும்,—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - விண்ணுலகின் இந்திரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப் பொருந்தி வாழ்தலும்,—எண்தரு பூதபேத யோனிகள் யாவும் - பூதபரிணமமாகிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்க ளெவற்றினும் பொருந்தி வாழ்தலுமாய,—கண்ட எல்லாம் - காணப்பட்டன அனைத்தும், மா இந்திரசாலம் - (தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுபடும்) பெரிய இந்திரசாலமும்,—கனா - (கடைபோதலின்றி இடையே அழியப்படும்) கனாக்காட்சியும்,—கழுதிரதம் - (ஒரு காரணங் காட்டி அழியப்படும்) பேய்த்தேரும் போல,—உண்டு போல் காட்டி - நெடுங்காலம் நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி,—இன்றாம் பண்பில் - (அங்ஙனம்) விரையக் கெட்டு மறைந்துபோ மியல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - அவற்றை அசத்தெனக் கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) காணப்பட்டன வனைத்தும் இந்திரசால முதலியனபோல நெடுங்காலம் நிலைபெறுவனபோலத் தோற்றி அங்ஙனம் விரையக்கெட்டு மறைந்துபோ மியல்புபற்றி அவற்றை யசத்தென்ற லமைவுடைத்து எ - ம்.

அசத்து மென்னு மும்மை பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பதுபட நின்ற வெதிர்மறை.

இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறாவனவற்றிற்கும், கனாக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே யழிவனவற்றிற்கும் கழுதிரதம் ஒரு காரணங்காட்டி யழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின.

இதனானே சற்காரியவாதத்தில் அசத்தென ஒன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்ற லமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையொடு படுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவை யிரண்டு செய்யுளும் அறிபொரு ளசித்தசத்தா மென்ற முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. (௩)

இரண்டாமதிகரணம்

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லை தானும்
புணராது நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்று மென்றுந்
தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத் [போலும்.
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும்

(ப - ரை.) உணராத பொருள் சத்தென்னின் ஒரு பயன் இல்லை - (அறிபொருள்போல) அறியப்படாத பொரு(ட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அத)னைச் சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னை யெனின் (அங்ஙனங் கொண்டதனாற்) பெறக்கடவதோர் பயனில்லையாம்,—என்றுந் தானும் புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவது இன்றாம் - ஒரு ஞான்றும் அதுவும் பொருந்தாது நாமும் அதனோடு பொருந்துமாறு மில்லை,—தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லை - அதனா லாகக்கடவதோர் நீங்காத செயலுமில்லையாம்,—வானத்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும் யாமைக்கு எழுமயிர்க் கயிறும் போலும் - (ஆதலால்) ஆகாயப் பூவானியன்ற மாலையும் யாமை மயிரா னியன்ற கயிறும் போல (உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான் அது பொருளன்று) என்க.

(பொ - ரை.) அறிபொருள்போல அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன வின்மையான் அதனைச் சத்தெனக் கொண்டாற்படு மிழுக்கென்னையெனின்,—அங்ஙனங் கொண்டதனாற் பெறக்கடவதோர் பயனில்லை, ஒருஞான்றும் அதனோடெமக்கோ ரியைபுண்டாமாறு மில்லை, அதனாலாகக்கடவதோர் செயலுமில்லையென்பது ஆகாயப்பூவானியன்றமாலை ஆமை மயிரானியன்ற கயிறு முதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான், அது பொருளன்று எ - ம்.

ஆகாயத்தினு மாமையினும் பூவு மயிரும் புலனாதலன்றி அதிசூக்குமமாயுள, அவற்றானாகற்பாலனவு முளவெனக்கொண்டு பிணங்குவா ருள்

ராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினை முதலை யின்றியமையாத காரியப்பொருண்மேல் வைத்துக் கூறினர்.

இதனானே அறியாதது உண்டென்ருற்படு மிழுக்கென்னை யென்னு மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீய மென்னுது சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪)

மூன்றுமதிகரணம்

தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றுலெ [தில்
னுய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோ
வைத்திடுஞ் சத்தை யாகு மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினாற் றேர்வ தெல்லாம்.

(ப - ரை.) தத்துவம் சத்து அசத்துச் சதசத்தும் அன்றென்றால் என் - (மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத) பிரமப்பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று (வேறுமன்று) என்று நிர்வசனமாகக் கூறிற் படுமிழுக்கென்னையெனின் (நன்று சொன்னாய்),—உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு - (அங்ஙனம்) உய்த்துணர்ந்து (அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று) உண்டோ இல்லையோவென வினாயினார்க்கு,—உண்டென்றோதில் வைத்திடும் சத்தையாகும் - (இல்லையெனில் உணராத பொருட்கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவாயாகிற் (பிரமம்) உள்பொருளாவதாம் (அன்றி அநிர்வசனமாத லின்றென்பதற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று),—மனத்தினால் தேர்வதெல்லாம் அசித்தாம் - (உள்பொருளாயின் அறியப்படுக வெனில்) சுட்டுணர்விற் பட்டன வெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்தி விடுமாதலால்,—மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்துரு அது - மனவாக்குக்களாய சுட்டுணர்வினைக் கடந்து நின்ற சேதனப் பொருளே அது என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத பிரமப் பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக் கூறிற்படு மிழுக்கென்னை யெனின்,—நன்று சொன்னாய் ; அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று உண்டோ இல்லையோவென வினாவினார்க்கு இல்லையென்னில் உணராத பொருட்கோதிய குற்றமாமென் றஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயா

கின், பிரமம் உள்பொருளாவதன்றி அநிர்வசனமாத லின்றென்ப தற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று. உள்பொருளாயின் அறியப்படுகவெனிற் சுட்டுணர்விற்பட்டன வெல்லாஞ் சடமாயழி வெய்திவிடுமாதலாற் சுட்டுணர்வினைக் கடந்து நின்ற சேதனப் பொருளேயது எ - ம்.

தேர்வதெல்லா மென்பது * 'உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்' என்றாற்போல ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றெனவிடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியு மென்றே யென்று மவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (ரு)

அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுருப் பொருள் சத்தென்னி
னறிபவ னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை
யறிபவ னருளி னாலே யநநிய மாகக் காண்ப
னறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவரு ளுருவாய் நிற்கும்.

(ப - ரை.) அறிபொருள் அசித்தாய் வேறாம் - அறியப்பட்ட பொருள் சடமா யழிதலுமாம்,—அறிவுருப் பொருள் சத்தென்னின் - அறியப்படாத (பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான்) அதனைச் சத்தெனக் கொள்ளின்,—அறிபவன் அறியானாகில் அது இன்று பயனும் இல்லை - அறியவல்ல ஆன்மாவால் அறிதல் (வேண்டும் அஃது) இன்றேல் அங்ஙனங் கொண்ட பொருளும் இல்லையாய் (அதனாற் பெறக் கடவதோர்) பயனுமில்லை,—அறிபவன் அநநியமாக அருளினாலே காண் பன் - (ஆகலான் அவ்விருதிறனும் இழுக்குப்படுமென்னுமதனை) அறிய வல்லானொருவன் (அச்சிவப்பொருளை அதனோ டொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறிவன்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - (அங்ஙனம்) அறியப்படும் பொருளாகிய அது தான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோ ரியல்பிற்றாம் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்தவாற்றால் அவ்விருதிறனு மிழுக்குப்படு மென்னு மதனை யறியவல்லா னொருவனுக்கு அச்சி வப்பொருள் அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே யறியற்

* திருக்குறள், வெகுளாமை, கூ.

பாலதாம், அங்ஙன மறியப்படும் பொருளாகிய அதுதான் அவ்வ றிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றாகலான் எ - ம்.

அறியுமாறிது வென்பது பாரிசேடப் பிரமாணத்தா னுணர்த்துவார் 'அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுறாப் பொருள்சத் தென்னி னறிபவ னறியானாகி லதுவின்று பயனுமில்லை' யென மேற்போந்ததனை அனுவ தித்துக்கொண்டு கூறினார்.

கிழவன் அறிந்தான் கிழத்தி அறிந்திலள் என்புழிப்போல அதனை யென்னு முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித் தார்; உடனாய் நின்றன்றி யறிவை யருளுதல் செல்லாமையின் அஃத தற்குக் காரணமாத லறிக.

அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளா னுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவே யாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுந் தன்கட்டோன்ற நின்றதோ ரத்துவித வியைபுடைமையின் அவ்வாறாதல் செல்லுமென் பார், அறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவருளுருவாய் நிற்கு மியல்பு முடன்கூறினார்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அருளா லநந்நியமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவே யமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (௬)

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பர னருளி னாலே.

(ப - ரை.) பாவிப்பதென்னின் பாவம் - (நீ கூறும் பாவனையா வது) கருவிகளோடு கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலா னும்,—பாவகம் கடக்கின் பாவம் - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்ப தென்னின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும்,—பாவம்

கெட்டுப் பாவிப்பதென்னின் பாவம் - இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னின் அஃதநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும்,— பாவிக்கும் அதுநானென்னின் பாவகம் - (அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப்) பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனு னுவதோர் பயனில்லை யாகலானும்,—பாவனை இறந்து நின்று பரம்பரன் அருளினுலே பாவிக்கப் படுவதாகும் - (அப்பாவனை யனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயா மாகலான் மேற்கூறியவாறு) அநந்நியமாய் நின்று அப்பரம்பரன் அருளாற் காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனை யாவதன்றிப் பிறிதில்லை என்க.

(பொ - ரை.) நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங் கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் அஃத நிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன் றிப் பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை யெய்தியதாக வைத்துப் பாவிக் கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென் னில் அதனு னுவதோர் பயனில்லையாகலானும்,அப்பாவனை யனைத் தும் நாடகமாத்திரையேயா மாகலான் மேற்கூறியவாறு அநந்நிய மாய்நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே யீண்டைக்குரிய பாவனை யாவதன்றிப் பிறிதில்லை எ - ம்.

பாவிக்குமதுநா னென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண்வைத் துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனுனே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், பரம்பர னருளினுலே பாவிக்கப்படுவ தென்னுது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய உயிரறிவே அதனை யறியு மென்முற் படுமிழுக்கென்னை யென்னும் சமவாத சைவரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (எ)

அந்நிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானு
முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னுத லானு

மென்னதி யானென் றேது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனாற் காணுந் தகைமைய னல்ல னீசன்.

(ப - ரை.) ஈசன் அந்நியம் இலாமையானும் அறிவினுள் நிற்றலானும் உன்னிய வெல்லாம் உள் நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும் - (அச்) சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும்,—யான் என்னது என்று ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும் - (அந்நிலை) அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும்,—தன் அறிவதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் - (அஃது) உயிரறிவாலறியப்படுவதொன்றன்று என்க.

(பொ - ரை.) அச்சிவம் ஒன்றாய் வேறா யுடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும், அந்நிலை அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும், அஃதுயிர் அறிவா லறியப்படுவ தொன்றன்று எ - ம்.

உன்னியவெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னென்பதற்கு மேல் அ·றிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங் குரைக்க.

செருக்கா லுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கென வுபசரித்தார்.

அற்றேல், அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்ப தெற்றாற் பெறுது மென்னு மவரை நோக்கி யஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

ஒன்றெனு மதனா லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமை யாலே
பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
யென்றுநின் றிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(ப - ரை.) ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே வேறாய் நின்றனன் - சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் அறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நிற்றல் பெற்றாம்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன் - (வேறென்பாரை நோக்கி) அறிவுக்கறிவு பிரிந்துதோன்றாமை பற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றாம்,—அறிவின் உள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவனென்னலாமே-(அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி) அவ்வறிவினுள்ளாக

என்ஞான்றும் (நீர் நிழல்போல் ஒற்றித்து) நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றுதல் பெற்றும் (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினலே அநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது) என்க.

(பொ - ரை.) சிவமு முயிருமொன் றென்பாரை நோக்கி அங்ஙன மறிவதொருபொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நிற்றல்பெற்றும், வேறென்பாரை நோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்து தோன்றுமைபற்றி வேறென்னு மறிவுக்கெட்டாது உடனுதல் பெற்றும், அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவி னுள்ளாக நீர் நிழல் போல் ஒற்றித்து நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றுதல் பெற்றும்; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவித நிலையை யருளினலே யநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது எ - ம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

ஆ று ஞ் சூ த் தி ர முடி ந் த து.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உசஅ.

சாதனவியல்

ஏழாஞ்சூத்திரம்

நாலாஞ் சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் பொருளியல்பு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, வேண்டுஞ் செய்தி முறைமையெனப் படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினர். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற் குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத் துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ் சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்னி
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போ [ன்
னினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமை யானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(ப - ரை.) சத்து அனைத்தும் (அறிவது) என்னின் - (மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினுயினர்க்குச்) சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாச மனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின்,—ஒன்றை அறிந்திடாது - (சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலான் எவற்றினை யும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து) ஒன்றை அறியுமாறில்லை,—அசத்தால் (அறிவது) என்னின் - (அற்றேல் சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு) அசத்தெனப்படுங் கருவி கரணங்களிடமாக நின்று (அங்ஙனம் பகுத்)தறிதல் கூடுமெனின்,— இரவிமுன் இருள்போல் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்திடாது - இரவிமுன் இருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் (அசத்தினிடமாக நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது),—

இங்கு அசத்தே நினைப்பது என்னின் - (இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்) அசத்தாகிய கருவியே (சித்தாகிய சிவத்தைச் சிவ கரணமாய் நின்) றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின்,— சத்தின் முன்னிலாமையானும் - சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென (மேற்கூறின)மையானும்,—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்ப (தன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா) தாகலானும்,—அசத்துத்தான் உணராது அன்றே - அசத்து (சத்தை) அறியு மென்பதுங் கூடாது என்க.

(பொ - ரை.) மேலைச்சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினுயி னூர்க்கு, சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாச மனைத்தினையு மறிவ தெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபக வறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏக தேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றை யறியுமாறில்லை ; அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டுஅசத்தெனப்படுங் கருவி கரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதி ரசத்து முனைத்து நில்லாமை யின் அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமென்பதுங் கூடாது ; இனி விகாரமின்றி நிற்கு மான்ம சந்நிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி ராந்தவாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென மேற்கூறினமையானும் பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவி யாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாது எ - ம்.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறா யெஞ்சி நின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப் பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக் கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பத னோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃது ஆடையென நம்ம னோராற் சுட்டியறியப்படுமாறு போல முதல்வனாற் சுட்டி யறியப்படுவ தாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக் கக்கடவதாய விசேட மின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினா விடை களாற் றெருகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றுங் கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சி நின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந் தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. (க)

மூன்றுமதிகரணம்

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனாய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலு
மொத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(ப - ரை.) சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - (தம்முளுரிமையில்லாத) சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவேயாம்,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அது தான் சத்து அசத்து என்கிற அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்,—இரண்டன்பாலும் உதித்து உடன் ஒத்து நில்லாது - அவ்விரண்டன் பகுதியினும் விளங்கித் தோன்றி அவற்றோ டொப்ப நிற்பதும் அன்றாய், உதியாது நின்றிடாது - விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதும் அன்றாய்,—வைத்திடும் தோற்றம் - நிற்கும் முறைமை,—மலரினில் நாற்றம் வருதல் போலும் - மலரின்கணாற்றம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண் அடங்கித்) தோன்றுமாறு போல,—சதசத்தாகி நித்தனாய் நின்றிடும் - அதுவதுவாய் நின்று (தோன்றுவதோ ரியல்பா மாகலின் அஃது அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டனையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுஞ்) சதசத்தாவதோ ருரிமை யுடைத்தாகலான் என்க.

(பொ - ரை.) தம்முள் உரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையு மறிவது ஆன்மாவேயாம்; அதுதான் அவ்விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலும் மலரின்கண் நாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சத சத்தாவதோர் உரிமையுடைத்தாகலான் எ - ம்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்றவிதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதாமெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று.

அற்றேல், சிவன் சீவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர்முனைத்து நிற்றலாற்றாத வசத்துச் சீவனாலறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (௨)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான
மொத்துறா குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறாஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும்.

(ப - ரை.) மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சுத்தசோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம் ஒத்துறா - (அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவம் உயிர் இரண்டும் நித்த வியாபக சித்தாதற் பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுள்) உண்மை ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்தாய பாசம் நிற்றலாற்றாது,—உயிரின்கண்ணே குற்றமெல்லாம் உற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிரே பாசங்கள் முனைத்து நிற்றலாற்றும்,—சத்து உளபோதே வேறாஞ் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் அநாதியாக வைத்திடும் - (அங்ஙனம்) சத்தாகிய அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே வேறாகிய சதசத்தாய உயிர்களும் (உள்ளனவாக அவ்வுயிர்களை) அசத்தாகிய பாசங்கள் அநாதியாகப் பற்றி நிற்கும் (என்பது),-வாரி நீர் லவணம் போலும்-(கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது) கடனீரின் (மருவிநிற்கும்) உப்புப் போலும் (ஆகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணம் இல்லை) என்க.

(பொ - ரை.) அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிரிரண்டும் நித்த வியாபக சித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும் அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நிற்றலாற்றாது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுமென்பது, கடலும் நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றாது கடனீரின் மருவி நிற்கும் உப்புப் போலுமாகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணமில்லை எ - ம்.

இலவணமென்பத னிகாம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொத்துறா வென்ற விதனானே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானும் உவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவ மதிசூக்கும சித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற் பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

அறிவிக்க வறித லானு மழிவின்றி நிற்ற லானுங்
குறிபெற்ற சித்துஞ் சத்துங் கூறுவ துயிருக் கீசன்
நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(ப - ரை.) அறிவிக்க அறிதலானும் - தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாமையானும்,—(அறிந்தபின்) அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும்,—உயிருக்குக் குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது - உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம் தூலசத்தென்பதூஉம் கூறப்படும்,—ஈசன் உயிர்க்கு மலங்களெல்லாம் பின் அருளினாலே பிறிவிப்பன் - முதல்வன் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தைப் பின்னர் அருளானீக்கி அறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலால்,—நெறி நித்த முத்த சுத்த சித்(துச் சத்)தென நிற்பன் அன்றே - சிவபிரான் (தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத) முறைமையுடைய நித்த முத்த அதிசூக்கும சித்தாயும் சத்தாயும் நிற்பன் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமையால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீக்கி யறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலாற் சிவந் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிசூக்கும சித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்கும் எ - ம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றி நிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்க வறிதலானு மறிந்தபின் னறிவின்றி நிற்றலானு மென்றுரைக்க; அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினுலே என்றவித னுல் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண் டினையு மறியு முரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டுள தாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன் ருங் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௪)

ஏழாஞ் சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௫௨.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப் பெறு முரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்த வுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ திதுவென்பதூஉம், அது வருவாயு முணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ் செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ் சூத்திரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
   வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப்
   பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
   துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
   மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(ப - ரை.) மன்னவன்றன் மகன் - மன்னவ குமாரனாவானொருவன்—வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்து - (பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால்) வேடருட்பட்டுப் (பாதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி) வளர்ந்து,—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனை(யுந் தன்னையும்) அறியாது மயக்கமுற்று நிற்க,—பின் அவனும் நீ என்மகனென்று அவரின் பிரித்து - பின்பு (தந்தையாகிய) அவ்வரசனும் நீ என்மகனென்று அறிவுறுத்தி அவ்வேடரினின்றும் (அவனைப்) பிரிப்பித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந்தகைமை யோடும் தானும் வண்ணஞ்செய்து போற்றுமாறுபோல்,—துன்னிய ஐம்புல வேடர் சுழலிற் பட்டு - (தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து) நெருங்கிய ஐம்பொறிவேடர் சுழலிற்பட்(டறிவிழந்து),—துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் உயிரை - (தன்னை அறியாமையே யன்றித்) தலைவனையும் அறியாது நிலைபெற்ற உயிர் வருந்துமாற்றை,—மன்னும் அருள் - இறப்பில் தவமுதிர்ச்சி நோக்கி,—குரு

ஆகி வந்து - (நித்த முத்த சுத்த சித்தெனப்படும் அவ்வீசன்) குருவடிவங் கொண் டெழுந்தருளி வந்து (உணர்த்தி),—அவரின் நீக்கி மலம் அகற்றி- அவ்வைம்பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலியைக் கெடுத்து,— தானுக்கி மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (மீட்டுத்) தொன்னிலையாய தன் வண்ணமாக்கி (அவ்வுயிரை) மலர்போலுந் திருவடிக் கீழ்வைத்து வாழ் விப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிக ளுட் பட்டறிவிழந்து வருந்து மாற்றை, நித்தமுத்தசுத்தசித்தெ னப்படு மவ்வீசன், குரு வடிவங் கொண் டெழுந்தருளிவந்து தவ முதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பன் எ - ம்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத வினிது விளக்கு வார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பாதந்திர ஞய்த் தன் சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வருந்தும் மன்னவ குமாரனுவா னெருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யு முதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினர்.

மும்மலச் சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனுதல் செல்லாமை யின், அதனை யொழித்துக் காட்சிப்புலனு யெளிதினறியப்படுவதாய ஐம் பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினர், நூலவருந்ததி நயம் பற்றிச் சோபான முறையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமென்னுமும்மை தன்னை யறியாமையே யன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம்.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின்மேற்று. மூன்ருவது விரித்துரைக்க.

என்மகனீ யென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. *'தவத்தினினுணர்த்த' என்ருர் முதனூலாசிரியரும்.

இங்ஙனமுரைத்தவாற்ருன் முதனூ லெட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றுட் குருவாகிவந் துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் ருெடங்கினர். (க)

---

* சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம், ஐம்புலவேடர்.

முதலதிகரணம்

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
　முயரும்விஞ்ஞா னகலர்பிர ளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
　நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன்றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
　கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
　தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

(ப - ரை.) உரைதரும் இப் பசு - (எண்ணரிதாய்) உரைக்கப்படும் இவ்வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உருணமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலர் - உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் (என),—நிரையின் மலம் மலம் கன்மம் மலம் கன்மம் மாயை நிற்கும் - முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவைகளோடு மாயாமலமுமாய் நிற்கும் (பந்தவேறுபாட்டான்),—மூன்று வர்க்கமாம் - மூவகைப்படும்,—சகலர்க்கு - (அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய) சகலவர்க்கத்திற்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் - மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையின் வைத்து (அரிதுணர்த்தவேண்டுதலின்),—தரையில் ஆசான் மூர்த்தி தரித்து ஆதாரமாகிய மலம் ஒழிப்பன் - இவ்வுலகின்கண் (அவ்வுயிர்கட்கே) குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று சாதாரதீக்கை செய்து மலத்தை நீக்குவன்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்து (உணர்த்த அமையுமாதலின்),—கரையில் அருட் பரன் நிராதாரமாகிய மலங் கழிப்பன் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம்போல் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அரிதுணரவேண்டாத அவ்விருதிறத்

துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவ தாகிய) நிராதாரதீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன் என்க.

(பொ - ரை.) எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகல வர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையின் வைத்து அரிதுணர்த்த வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தியென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது. ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்குத் தீவிரந்தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்துணர்த்த அமையுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையானுணர்த்தப்பட் டரிதுணரவேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய நிராதார தீக்கை செய்யப்படும் எ - ம்.

இதனுனே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற் படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது. (உ)

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமு
மலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி
யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனு
மிலகுஞான ங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண் டலாதி
நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு
நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(ப - ரை.) பலவிதம் - (அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம்) பலவகைப்படுதலின்,—ஆசான் பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்படி - (அதற்கேற்ப) ஆசிரியன் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி (செய்யும் சாதார தீக்கையும்),—நயனத்து அருள் பரிசம் வாசகம் மானதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உள - திருவருணோக்கமும் பரிசமும் வாக்கும் பாவனையும் மிக்க நூல்களும் யோகமும் ஔத்திரி

சாம்பவமுதலியனவுமாகப் பலவேறுவகைப்படும்,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் (ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த) ஔத்திரிதீக்கையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளங்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதி யென்று இருவகைப்படும்,—எழிற் குண்ட மண்டலம் ஆதி மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது ஞானம் - (அவற்றுள்) அழகினையுடைய குண்டம் மண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் (கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய) கிரியை செய்வது ஞானவதி,—நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி - (அவையனைத்தும் புறத்தே) நிலவக்கொண்டு (புறம்பே அக்கிரியை) செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்,—தான் - (இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட) ஔத்திரி தீக்கைதான்,—இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும் - இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுதலின், அம்மலத்தை மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்கையு மதற்கேற்பத் திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறு வகைப்படும். அவற்றுள் ஏனைத் தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஔத்திரி தீக்கையாவது ஞானவதி கிரியாவதியென் றிருவகைப்படும். அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுருவமுதலிய வனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யாகுதி முதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி; அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே அக்கிரியை செய்வது கிரியாவதியெனப்படும். இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட ஔத்திரி தீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசமென வெவ்வே றிருவகைப்படும் எ - ம்.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக.

ஔத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன.

நயன தீக்கை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவு மென்றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க.

ஹூதசஹிதம் ஹௌத்திரி; ஹூதம் ஓமம். (ட)

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்
தேலுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(ப - ரை.) நிர்ப்பீசம் - (அவ்விரண்டனுள்) நிர்ப்பீசதீக்கை யாவது,—(மலபரிபாக முடையவராயும் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழு வின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராகிய)பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத் தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்கு-பாலரும் அறிவீனரும் முதியோரும் மெல்லிய வசனத்தையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடையவரும் மிக்க நோயினையுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு,—திகழ் சமயாசாரம் சுத்தி - (ஆசாரியனுவான் அதனை உணர்ந்து எனைக்கன்மங்களோடுகூட) விளங்குகின்ற சமயாசாரத்தையும் (ஆகுதியாற்) சுத்திசெய் தொழி த்து,—நித்தத்து எலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரை யின் என்றவா றனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச் செய்து (சமயா சாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்,—எழில் நிரதிகாரையென நின்று - (நைமித்திகத்தும் காமியத்தும் அதிகாரங் கொடாமையான் இது) அழகுபொருந்திய நிரதிகாரதீக்கையெனப்பட்டு,—அதுதானும் - அத்தீக்கை மூன்றனுள்,—சமயி புத்திரர்க்குப் பண்ணும் சீலம் - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் (ஒரோவொன்றே யாம்),—சாற்றும் காலே - (எனை நிருவாண தீக்கையைச்) சொல்லுமிட த்து,—சால நிகழ் தேக பாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணமென இரண் டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப்பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் என்க.

(பொ - ரை.) அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின் றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்ற லறிவிலராயினோர்க்குஆசாரியனுவான் அதனையுணர்ந்துஎனைக்கன்மங்

களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையின் என்றவா றனுட்டிக்கு மதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம்; ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையான்; இது நிரதிகாரதீக்கையெனப்படும். அத்தீக்கை மூன்றனுட் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம்; ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சத்தியோநிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் எ - ம்.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ்செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக்கொள்க. (ச)

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல
  வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினு னித்தியநை மித்திகமா மியத்தி
  னிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து
சாதகா சாரியரு மாக்கி வீடு
  தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டா
மாதவினு னதிகாரை யாஞ்சமய விசேட
  நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(ப - ரை.) உயர்பீசம் - (இனி) உயர்ந்த சபீசமாவது,—ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு - (மலபரிபாகத்தோடு கூடக்) கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில் வழுவாது நிற்கும் (ஆற்றன் மிக்குடைய) உத்தமத்திலுத்தமராயினார்க்கு,—நிறுத்திச் செய்து-(ஆசிரியனுவான் அஃதறிந்து சமயாசாரகன்மமாத்திர) நிறுத்தி (ஏனையவற்றைச் சுத்தி) செய்தொழித்து,—இவர் தம்மை நீதியினன் - இவரை முறைமையான்,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்வது - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம் (ஆகலின்),—அதிகாரையாம் - (இது) சாதிகாரதீக்கை யெனவும் பெயர் பெறும்,—சாதகாசாரியரும் ஆக்கி வீடு தருவிக்கும் - (இத்தீக்கைப்பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற்) சாதகரும் ஆசாரியருமென்று இருதிறப்படுவர்,—உலோக (தருமிணி)

சிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - (இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேத மின்றிச் செய்வதாகிய) உலோகதருமிணியும் (துறவறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய) சிவதருமிணியுமென்று இருவகைப் படும் (இவை முறையே பௌதிகதீக்கை நைட்டிகதீக்கையெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும்),—ஆதலினுற் சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே-இவ்வாறுதலிற் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவும் ஆற்றலும் மிக்குடையராயினர்க்கு, ஆசாரியனுவான் அஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்திசெய் தொழித்து நித்திய கன்ம முதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம்; ஆகலின், இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகருமாசாரியருமென் றிருதிறப்படுவர் இந்தச் சபீசதீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேத மின்றிச் செய்வதாய உலக தருமிணியும் துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியு மென்றிருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கையெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேத மெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டனுளடங்கும் எ - ம்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்திலுத்தமரென்பார், நல்லவுத்தமரென்றூர்; ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்திலுத்தமரெனவே, அவ்விரண்டினி லொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரென்பதூஉம், இரண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தில் அதமரென்பதூஉம் பெற்றூம்; பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவ ரென்பதாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஔத்திரியெனத் தொகையானொன்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியான் நான்கும் ஆயவாறு காண்க.

நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ரு)

அழிவிலாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
னாதலத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனொருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும்.

(ப - ரை.) அரன் - முதல்வன் (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று),—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆறும் வழுவிலா வழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - நீங்குதலின்றி (இங்ஙனஞ்) சொல்லிய முறையே ஒன்றினொன்றடங்க,—கருது கலை சத்தியின்கண் - (இறுதிக்கண் வைத்துக்) கருதப்படும் கலை திரோதான சத்தியினும்,—சத்தி சிவன் கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினும் (அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வாறடக்கி),—அழிவிலாச் சத்திமத்தான் ஆதல் கிரியையினுன் ஆதல் - (நிர்ப்பீசம் சபீசமெனத் தனித்தனி இருவகைப்படுமென்று மேற்கூறிப்போந்த) கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதி யென்னும் இரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே,—ஒரு மூவர்க்கும் அத்துவா சுத்திபண்ணி மலம் அகற்றி - உத்தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை யத்துவாக்களையும் சோதிக்கு முகத்தாற் (பிறவிக்கேதுவாகிய) மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கணும் வியாபகமாகிய சிவம் பிரகா

சித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன் என்க,

(பொ - ரை.) அரன், குரு மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று, மந்திரமுதல் அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்றடங்க, இறுதிக்கணின்ற கலை திரோதானசத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்கு மாறுணர்ந்து, அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரி யாவதி யென்னு மிரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே உத்தமத்திலுத் தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை அத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்கு முகத்தாற் பிறவிக் கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கும் எ - ம்.

கிரியை ஆகுபெயர்.

ஔத்திரி யிரண்டுதிறனும் இலகுஞானங் கிரியையென முதற்கண் எடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக் கிரியையினனுதல் சத்திமத் தானுதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க; **சோமசம்புபத்ததி வருண பத்ததி** முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது. (சு)

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி
மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ளாலே
முந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்
டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியன் றெய்வம்
வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கண் மூவேழ்
வன்னங்க ளலாறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(ப - ரை.) மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - (அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னு மூவகை அத்துவாக்களும்) மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு (ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே) பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு (யாங்ஙனமெனின்),—மந்திரம் இரண்டு -

மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டும்,—அந்த நிலை எழுத்து ஒன்று - இறுதிக்கண்ணதாகிய எழுத்து ஒன்றும்,—புவனம் நூற்றெட்டு - புவனம் நூற்றெட்டும்,—அவனி தத்துவம் ஒன்று - பிருதிவி தத்துவம் ஒன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்ருக),—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்கும்,—அயன் தெய்வம்-(அதற்குப்) பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடு மந்திரம் இரண்டு - வாராநின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் – பதம் இருபத்தொன்றும்,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்து நான்கும்,—புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்து மூன்று – தாராநின்ற தத்துவம் இருபத்து மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்ருக),—பிரதிட்டாகலை தரும் - பிரதிட்டாகலையில் அடங்கும்,—மால் அதிதெய்வம் தான் ஆம் - (அதற்குத்) திருமால் அதிதேவதையாம் என்க. (எ)

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லைந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகு
முத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன் ருகு
முணரிலதி தேவதையு முயரீச னாமே.

(ப - ரை.) மந்திரம் இரண்டும் - மந்திரம் இரண்டும்,—பதம் நாலைந்து - பதம் இருபதும்,—விரவும் எழுத்து எழு - பொருந்திய எழுத்து எழும்,—புரம் இருபத்தேழு - புவனம் இருபத்தேழும்,—தத்துவம் ஓரேழும் - வித்தியாதத்துவம் எழும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்ருக,—வித்தையின் தங்கும் - வித்தியாகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—தாவுஇல் உருத்திரன் அதிதெய்வம் ஆகும் - (அதற்கு) முடிவில்லாத உருத்திரன் அதிதேவதையாம்,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் பதினொன்று - பதம் பதினொன்றும்,— வன்னம் ஒரு மூன்று - எழுத்து மூன்றும்,—ஆகும் புரம் பதினெட்டு - ஆகிய புவனம் பதினெட்டும்,—உத்தமமாம் தத்துவம் ஒரு மூன்றும் ஆகும் - உத்தமமாகிய தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்ருக),—சாந்தி தன்னின் வைத்தன - சாந்திகலைக்கண் அடங்கும்,—உணரில் உயர் ஈசன்

அதிதேவதையும் ஆமே - உணரும்வழி (அதற்கு) மகேச்சுரன் அதிதேவதையாம் என்க. (அ)

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
டாமூன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதையு மன்னுசதா சிவராம்
எய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன் றுரு
ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றோ டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(ப - ரை.) மந்திரங்கள் தாம் மூன்று - மந்திரம் மூன்றும்,—பதம் ஒன்று - பதம் ஒன்றும்,—அக்கரங்கள் பதினாறு - எழுத்துப் பதினாறும்,—வாய்ந்த புரம் மூவைந்து - சிறந்த புவனம் பதினைந்தும்,—தத்துவங்கள் இரண்டு - தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தியாதீதகலை தன்னின் மருவும்-சாந்தியாதீத கலைக்கண்ணே அடங்கும்,—மன்னு சதாசிவர் அதிதேவதையும் ஆம் - (அதற்கு) நிலைபெற்ற சதாசிவர் அதிதேவதையாம்,—எய்ந்த முறை - பொருந்திய விம்முறையே,—மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாதம் முதலிய பதினொரு மந்திரங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோநம முதலிய எண்பத்தொருபத மந்திரங்களும்,—ஆகும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்று - க்ஷகாரமுதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும்,—ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றோடு இருபத்துநாலாம் - சிறந்த அநாசிருதபுவன முதற் புவனம் இருநூற்றிருபத்துநான்கும்,—அறிதருதத்துவம் முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவிதத்துவ முதலிய தத்துவம் முப்பத்தாறும்,—கலை ஐந்தே - நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆக(ச் சங்கார முறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டுகொள்க) என்க.

(பொ - ரை.) அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்,— அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டு கொள்க எ - ம்.

மந்திர முதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாதலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணுமை யறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கை செய்தற்கண் அத்துவாக்களொன்றினொன்று வியாத்தியாதல் அறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவன் இங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனை மலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (கூ)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயுங் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து வாவின்
ஆன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்
தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னாகித்
தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகள றுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்
தேன்றவுடற் கன்மமனு பவத்தினு லறுத்திங்
கினிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா விடிப்பன்.

(ப - ரை.) அணுக்கள் மூன்று திறத்துச் செயுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்னு முத்திறத்தால் ஈட்டப்படுங் கன்மங்கள் எவைக்கும்,—முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து – (பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும்) முன்னிலையாகிய ஆறத்துவாவினும் (ஈட்டிய முறையானன்றிப்) பக்குவமான முறையான் அக்கன்மங்களை (இறைவன்) நுகர்வித்து ஒழித்து,—மலம் முதிர்வித்து - ஆணவமலத்தை முதிர்வித்து,—அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசானாகித் தோன்றி - (அவ்வுயிர்கட்கு) அரிய பருவம் வந்துழிக் குருவடிவா யெழுந்தருளி,—அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து அங்கு நுகராதவகை முன்செய் கன்மத்துகள் அறுத்து - (கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால்) மாயேயமாகிய அத்துவபந்தம் ஒழியும்படி சோதித்து ஆண்டு நுகராவண்ணம் (எஞ்சிநின்ற) சஞ்சித கன்மத்துகளைச்சுத்திசெய்து,—உடல் ஏன்ற கன்மம் அனுபவத்தினுல் அறுத்து-

உடல் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மத்தை அனுபவத்தினால் ஒழித்து,— மூலமலம் இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - அநாதியாகிய ஆணவமலத்தையும் இவ்விடத்து (வாதனைபற்றி நிகழும்) ஆகாமிய மலத்தையும்,— ஞானத்தால் இடிப்பன் - (ஒளிமுன் இருள்போல) ஞானசத்தியால் ஒழிப்பன் என்க.

(பொ - ரை.) அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகாமிய வினையும் ஒளிமுன் னிருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியா லொழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியாலொழியற்பாலன ; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி செய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டன எ - ம்.

அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகாமிய வினையும், ஒளிமுன் இருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன ; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக் கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன ; உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம் அநுபவத்தால் ஒழியற்பாலது; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி செய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டதென வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒருமுடிபாக வைத்தோதினர்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய இயைபுதோன்ற, 'அருத்தி யறுத்துத் தோன்றி யறுத்' தென உடன் கூறினர்.

ஆன்றமுறை பக்குவமான முறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே அறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும் பருவமென்றார். எய்துதற் கருமைநோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுகித் தோன்றி யென்றதனுனே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம்.

இதனுனே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உரைதரு மென்பதுமுதல் இத்துணையுங் குருவாகிவந் துணர்த்தி யென்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

இனி மன்னுமருளா லுணர்த்தியென்னும் இரண்டாங்கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். (௧0)

இரண்டாமதிகரணம்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றூற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

. (ப - ரை.) (மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல்) புறச்சமய நெறி நின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே ஒழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—மிருதி புகல்வழி உழன்றும் - மிருதி நூல் சொல்லும் வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகளவை அடைந்தும் - (வேதங்களிற்) கூறியவாறு ஆச்சிரம தரும நெறிகளின் வழுவாதொழுகியும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயற்கரிய தவங்களைச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும்-அரிய கலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை ஓதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினை யுடைய புராணங்களை அறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - உபநிடதப்பொருளை மிக (ஆராய்ந்து) தெளிவுற்றும்,—சென்றூல் சைவத்திறத்து அடைவர் - (இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெற்றுச்) சென்றூற் சைவக் கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்படுவர் (அன்றி ஒருங்கே ஒருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று),—இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் - இச்சித்தாந்த சைவத்தினும் சரியை கிரியா யோகங்களை அநுட்டித்து முற்றியபின்,—ஞானத்தால் சிவன் அடியைச் சேர்வர்-ஞானத்தைப் பெற்று அதனாற் சிவபிரான் றிருவடிகளைச் சேர்வர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து

முற்றுப்பெறுவதன்றி ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவ தன்று எ - ம்.

சைவத்திற மென்றது சைவக் கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை.

சென்றுவென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனுனே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கக)

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழி லாரு
மேந்திழையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
அம்மையே யென்றுமுத்தி யைந்து கந்த
மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தி யென்று
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தி யென்றும்
விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்.
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப் புவர்கள்
சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே.

(ப - ரை.) (ஏனைச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன சோபான முறையான் நிலமுதல் நாதமீருய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களினிடைக்கட் படுவனவாம் என்னை) இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழை ஆர் முத்தியென்றும் - உலகாயத நூலார் இம்மைக்கண்ணே பதினுறுண்டுள்ள அழகு பொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த அரிவையரைக் கூடி இன்புறுதலே முத்தியென்றும்,—அம்மையே இருஞ் சுவர்க்க முத்தி யென்றும் - மீமாஞ்சைநூலார் (யாகாதி கன்மங்கள் செய்து) அம்மைக்கண்ணே பெருமையாகிய சுவர்க்காதிலோக போகநுகர்தலே முத்தியென்றும்,— ஐந்து கந்தம் அறக்கெடுகை முத்தி யென்றும் - சவுத்திராந்திக நூலார் உருவ முதலிய ஐவகைக் கந்தங்களு முற்றக்கெடுதலே முத்தியென்றும், — அட்டகுணம் முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அநந்தஞான முதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென்றும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும்-வைசேடிக நூலார் மெய்ம்மையாகப் பாடாணம்போற் கிடக்கையே முத்தியென்றும்,- விவேக முத்தி யென்றும் - சாங்கியநூலார் (தத்துவங்களைப் பகுத்துணரும்) விவேகஞானமே முத்தியென்றும் மாயாவாத நூலார் (மாயை

பிரமங்களை) விசாரிப்பதே முத்தியென்றும்,—தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தி யென்றும் செப்புவர்கள் - சிவசமவாதிகண் முதலிய அகச்சமய நூலார் தன்னுண்மை வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைச் செவ்விதாகப் பெறுதலே முத்தியென்றும் கூறுவர் (என்பதாம்),—இங்கே யாம் செப்புவது - ஈண்டு (வேதாகம நூலுண்மையுணர்ந்த) யாங் கூறுமுத்தியாவது,—சிவன் அடியைச் சேரும் முத்தி - (முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட) சிவபிரான் திருவடியைச் சேரு முத்தியாம் என்க.

(பொ - ரை.) ஏனைச் சமயநூலார் கூறுமுத்திகளாவன சோபானமுறையால் நிலமுதல் நாதமீறுய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களி னிடைக்கட்படுவனவாய அரிவைய ரின்புறுமுத்தி முதலாயினவாம். வேதாகம நூலுண்மை யுணர்ந்த யாங் கூறு முத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேரு முத்தியாம் எ - ம்.

விவேகமுத்தி இரட்டுறமொழிதல்.

எந்திழையை யென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் ளுெக்கது. ஆர் முத்தி வினைத்தொகை.

உம்மையை எதிரதுதழீஇற்ளுக்கி ஈண்டுக் கூருத சமயமுத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனுனே புறச்சமய நெறிநிற்றன் முதலியன வெல்லாஞ் சைவத் திறத்தடைதற்குச் சோபான முறையான் வாயிலாமாறுஅவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. (௧௨)

ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க
ளொன்றோடொன் ளுெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருணூல் யாதிங் கென்னி
னிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினு னிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினு னிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மானடிக்கீ ழடங்கும்.

(ப - ரை.) ஓது சமயங்கள் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,— பொருள் உணரும் நூல்கள் - அச்சமயப் பொருள்களை உணர்த்தற்கேது

வாகிய நூல்களும்,—ஒன்ரோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் - மாறு பட்டனவாகவுள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம் யாது பொருள் நூல் யாது இங்கு என்னின் - இவற்றுள் (முதன்மையான) சமயம் யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல் யாது இவ்விடத்தென்னின்,— இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினன் இவை யெல் லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம்-முறைமையான் இவை யனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டு நின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள் நூல் ஆதலினன் - அதுவே (முதன்மையான) சமயமும் அச்ச மயப் பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவை யெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக் கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறு போல வனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனையவாறுபற்றி) அவ்வந் நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல் வனற்செய்யப்பட்ட) அரிய வேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன் மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக் கும்) அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் திருவடியில் அடங்குதலின் (அவையே நூல்களாம்) என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழ நின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற் றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாங் கண்ணுள்ளா னொருவன் கண்டு கூறுமத னிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட் டடங்குமாறு போல, வனைச் சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனையவாறு பற்றி அவ்வந்நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புக ளெல்லாம் முற்றுணர் வுடைய முதல்வனற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்று ளடங்கும். சிவபிரானற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண் டுரைக்கும் அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் திருவடியி லடங் கும் எ - ம்.

(கரு)

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு
னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க
டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
றர்க்கமொடுத் தரங்களினுற் சமயஞ்சா தித்து
மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்று மெல்லா
மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணுதே.

(ப - ரை.) (நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒரு நிகரானவாதலின்றி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவகைப் பட்டு மேன்மேனூல்களைநோக்கிக் கீழ்க்கீழ்நூல்கள் மேன்மையுடையனவாம்) சமயம் - (அவற்றுள் எனைச்)சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்தும் உரைக்கையினுன் முதனூல் அருமறை ஆகமம் அளப்பரிதாம் அப்பொருளை - அனைத்துங் கூறுகையால் முதனூலாகிய அரியவேதாகமங்களினது அளவிடற்கரிய உயர்ந்த பொருளை,—அணுக்கள் அரன் அருளால் பின் தனித்தனியே - (முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாத) உயிர்கள் முதல்வன் அருளால் (அவற்றுட் சிலபொருளைப்) பிற்காலத்தே (சமுத்திரகலச நயம் பற்றி) ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு, —தாம் அறிந்த அளவில் - தத்தம் அறிவளவுக்கேற்ப,—தர்க்கமொடு உத்தரங்களினுல் சாதித்துத் தருவர்கள் - பூருவபக்க சித்தாந்தங்களினுற் சாதித்துத் (தொகுத்தும் விரித்துஞ்) செய்த நூலாதலான் (அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும்),—மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றுமெல்லாம் - (சமய நூலல்லவாகிய) மிருதி புராணம் கலைகள் உபாகமமுதலாயினவெல்லாம்,—மெய்ந் நூலின்வழி (ஆம்) - மெய்ம்மையாகிய அவ்வேதாகமப் பொருளை (உள்ளவா றுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றுன்) வழிப்படுத்துச்செய்த (நூலாகலான் அவை வழி) நூலெனப்படும்,—அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - (எனைக் காருடம் தக்கிணமுதலிய) ஆகமாங்கங்களும் (சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய) வேதாங்கங்களும் (முறையே அவ்விரண்டையும் உள்ளவா றுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை) சார்பு நூலெனப்படும்,—சுருதி சிவாகமம் ஒழியச் சொல்லுவது ஒன்று இல்லை - (இவ்வாறன்றி) வேதாகமங்களின் அடங்காத (பொருளாய் ஒன்றனையெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யு) நூல் ஒன்றுமில்லை,—சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணுதே - (உண்டென்று) சொல்

(லிப் பிணங்)கும் பேதைகட்கு உத்தரஞ் சொல்லித் தெருட்டல் இயலாது என்க.

(பொ - ரை.) நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாதலின்றி முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல், பூருவபக்க நூலெனப் பல வேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கண் மேன்மையுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச் சமய நூல்களெல்லாம் முதனூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவது முள்ளவாறுணரமாட்டாதார், அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திரகலசநயம்பற்றி ஆண்டாண் டெடுத்துக்கொண்டு தத்தமறிவளவுக் கேற்பத்தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும். சமய நூலல்லவாகிய மிருதி புராணங் கலைகள் மற்று மென்பதனாற் றழுவப்படும் உபாகம முதலாயினவெல்லாங் அவ்வேதாகமப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினு ளொன்ரூன் வழிப்படுத்துச்செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடந் தக்கிணை முதலிய வாகமாங்கங்களும், சிக்கை கற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களும் முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப்படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களி னடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்புநூல் ஒன்றுமில்லை; உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் என் கடவார் எ - ம்.

சமுத்திரகலசநயம் பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரரல்லரென்பார், அரனருளா லென்ரூர்.

பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறு கூறுதொழிந்தார்.

சாதித்துத் தருவர்களென வியையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற் ரெக்கது.

அறை உத்தரம்.

எல்லாமருமறை யாகமத்தே காணப்பட்டு அடங்குதலே இனிது விளக்கியவாறு. (கச)

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
 வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க
ளாதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
 மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
 நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
 றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.

(ப - ரை.) வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டு ஆதி நூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் (ஏனையோராற் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களின் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும்) முதனூலாகி,—அநாதி அமலன் தருநூல் - அநாதி முத்தனாகிய இறைவனாற்றரப்படு நூலாக,—வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுமே நூல் - இவ்விருவகை நூலுமே நூலென்று உயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம் (அற்றேல் முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத்து எண்ணியது என்னையெனின் அஃதொக்கும்),- உலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நீதியினான் ஆரணம் சைவம் நிகழ்த்தியது - (முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின்) உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டும் சத்திநிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டும் (திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல) முறையே வேதமும் சிவாகமமும் செய்யப்பட்டனவாகலான்,—பொதுநூல் அருஞ் சிறப்பு நூலாம்- (அவையிரண்டும் முறையானே) பொதுநூல் அரிய சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ண)ப்பட்டன,—நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் சைவநூல் - (இங்ஙனம்) விரிந்த வேதத்துட் கூறும் (கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு) எஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,—பிறநூல் திகழ் பூர்வம் - (இதனின்

வேறாய வேதத்தின் பூருவபக்கப் பொருளைச்சொல்லும்) ஏனை நூல்களெல்லாம் விளங்குகின்ற பூருவபக்க நூலெனவும்,—சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும்-(அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய) சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் என்க.

(பொ - ரை.) வேதஞ்சிவாகம மிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழி நூல் சார்பு நூல் பூருவபக்க நூல்களினொன்றாக வைத்தெண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானு மியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதி முத்தனாகிய இறைவனாற் றரப்படுநூலாக, ஏனயவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின் இவ்விருவகை நூலுமே நூலென் றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணமல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னை யெனின்,— அஃதொக்கும்; முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின் உலகத்தாருய்தற் பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடை யாருய்தற் பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதி, பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை யவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும் போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டும் முறையானே பொது நூல் சிறப்பு நூலெனப் பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப் பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப் பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு எஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப் பொருளைச் சொல்லும் ஏனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவுமாம் எ - ம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அவ்வந்நூல்கள தியல்பு கூறுமுகத் தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬௫)

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
சென்னமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகமெல்லா மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(ப - ரை.) சென்னம் ஒன்றிலே சிவன் தன் திருக் கடைக்கண் சேர்த்தி - சிவபிரான் தனது (காருண்ணியத்தால் ஆசிரியமூர்த்தமா யெழுந் தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச்) சென்னமொன்றிலே திருக்கடைநோக் கஞ் சேர்த்தன் முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசாகரத்தின் மூழ்குவித்துச் சிவானந்த மேலிடச்செய் தும்,—(சென்னம் ஒன்றிலே) மலம் கழுவிச் சீவன் முத்தராக வைத்து- அவ் வொரு பிறப்பிற்றனே மும்மலவழுக்கை நீக்கிச் சீவன் முத்தராகச் செய்து,—ஆண்டுவரும் பிறப்பை அறுத்து - அவ்விடத்தே மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்தும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ் வைப்பன் என்று - முத்தி முடிபாகிய திருவடிமலர்க்கீழ் அடங்கி நிற்கச் செய்வன் என்றும் (கூறுதற்கு வழியாகலான்),—சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும் - (இத் துணைப் பெருமைத்தாகிய) சித்தாந்தநெறி (வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென) உபமந்நியர் அகத்தியர் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவ கீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—உலகமெல்லாம் மூர்க்க ராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - உலகத்தாரனைவரும் (அத னைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம்) துரபி மானங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும் பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தி - அப்பாவத்தாற் பெருங் கொடுநரகத்தின் வீழ்வர் ஈதென்னை மயக்கம் என்க.

(பொ - ரை.) இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன், அகத்தியன் முத லிய உயர்ந்தோ ரெல்லாம் வாயுசங்கிதை, சிவகீதை முதலியவற் றுள் விரித்தெடுத் தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்

தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் தூரபிமானங்கொண்டு பிதற்றுமவ் வுலகத்தார் என்கடவர் எ - ம்.

ஒளத்திராதி யென்ருற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇ யிற்று.

பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு ; பெரும் பித்தென்பதாம். (கசு)

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு
மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்று
மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கு
முறைமையினு லின்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனுல் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே
சேருமனுக் கிரகமெலாங் காணுதுநாஞ் சிவற்கே.

(ப - ரை.) எல்லாஞானம் எல்லாமுதன்மை எல்லா அனுக்கிரகம் சிவற்கே நாம் காணுதும் - முற்றுணர்வு முடிவிலாற்றல் பேருளாகிய மூன்றும் சிவபிரானுக்கே (யுளவென்பது) யாந் தெளிந்தேம் (எங்ஙன மெனின்),—இயம்பு மறைகள் ஆகமங்களினுன் அறிவெல்லாம் தோற்றும் - மேற்கூறியவாற்ருற் பெறப்பட்ட வேதாகமங்களை அருளிச் செய்த எதுவான் முற்றுணர்வு தெளியப்படும்,—மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினுல் இன்பத்துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல்லாம் அறிந்தும் - அவ்வேதாகமங்களினெறிச் செல்வோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் அம்முறையே சுகதுக்கம் அளித்தலாகிய எதுவான் முடிவிலாற்றல் தெளியப்படும்,—முயங்கு இரண்டு போகத் திறமதனுல் வினை அறுக்கும் செய்தியாலே அனுக்கிரகமெல்லாம் சேரும் - பொருந்திய இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சிக் கூறுபாட்டால் (அதற்குக் காரணமாகிய) இருவினைகளை நீக்கும் எதுவாற் பேரருள் தெளியப்படும்,- இயல்பு உடையான் இறைவன் ஆவான் - (ஆகலான் அங்ஙனம் இம் மூன்று குணம்) இயல்பாகவுடைய அம் முதல்வன் (செனனமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம் பொழிதற்கும் அச் செனனமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தாக வைத்தாண்டு வரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும்)வல்லவனுவான் என்க.

(பொ - ரை.) முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யுள வென்பது மேற்கூறிய வாற்ருற் பெறப்பட்ட மறை

யாகம மியம்புதன் முதலிய மூன்றேதுவானும் முறையே யறியக் கிடத்தலான், அங்ஙனம் இம் மூன்று குணம் இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன் செனனமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம்பொழிதற்கும் அச்செனனமொன்றிலே தானே மலங்கழுவிச் சீவன் முத்தராக வைத்தாண்டு வரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும் வல்லவனுவான் எ - ம்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பல சனனங்களிலு மாகாதவற்றையெல்லாம் ஒரு சனனத்திலே தானே யங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி யவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஓரியைபின்றுதன் மேலும் கூறியது கூற லென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத் தடைதற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கஎ)

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்
 தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
 நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
 சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமா
முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி
 முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

(ப - ரை.) சங்கரனை அடையும் நன் மார்க்கம் - (அங்ஙனம் சைவத் திறத்தடைந்தார்) சிவபிரான் றிருவடியைச் சேர்தற்குரிய நன்மையாகிய நெறி,—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்றும் நால் - தாச நெறியென்றும் நன்மையாகிய புத்திரநெறியென்றும் தோழ நெறியென்றும் நன்னெறியென்றும் நான்குவகைப் படுதலின்,— அவைதாம் நற்சரியை கிரியா யோகம் ஞானமென நவிற்றுவதும் செய்வர் - அவையே சிவசரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்று பெயர்வழங்குவர்,—சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சதுர்விதமாம் - அந்நன்மையாகிய நெறிகட்குப் பயன்

(முறையே) சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய மென நான்கு வகைப்படும்,—மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர் - (அவற்றுள்) சிவ சரியை முதலியவற்றான் எய்தும் சிவ சாலோக முதலிய மூன்றனைப் பதமுத்தி (யாகிய அபாமுத்தி) யெனக் கூறுவர்,—முன் ஞானமார்க்கத் தால் எய்தும் முத்தி முடிவென்பர் - முதன்மையாகிய ஞானவழியான் எய் துஞ் சிவசாயுச்சியத்தைப் பரமுத்தியெனக் கூறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனஞ் சைவத்திறத் தடைந்தார் சிவனடி யைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்குவகைப்படு தலின், அவையே சரியை முதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோக முதலிய அபாமுத்தி யுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாம் எ - ம்.

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்க ணன்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த் துரைக்கின்றவாற்றா னறிக.

இதனானே சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முத லிய நான்கும் முத்திநெறி யாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறிரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(ப - ரை.) தாதமார்க்கம் சாற்றில் - (அந்நான்கனுள்ளே) தாசநெறி யைப் பேசுமிடத்து,—சங்கரன்றன் கோயிற்றலம் அலகு இட்டு - சிவ பிரானுடைய திருக்கோயிலின் மாட்டுத் திருவலகிட்டு,—இலகு திருமெ ழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்கும்படி திருமெழுக்கிட்டு,—தீது இல் திரு விளக்கு இட்டு-குற்றமற்ற பிரகாசம் பொருந்திய திருவிளக்கிட்டு,—திரு நந்தவனமும் செய்து - அழகிய நந்தனவனங்கள் வைத்து,—போதுகளும் கொய்து-திருப்பள்ளித் தாமங்கள் எடுத்து,—பூந்தார் மாலை கண்ணி புனி தற்குப் பல சமைத்து பொலிவாகிய மலரான் இயன்ற மாலை (இண்டை

முதலிய) கண்ணிகள் சிவபிரான் திருமேனியிற் பொலிவுறும் வண்ணம் பலவாக அமைத்து,—புகழ்ந்து பாடி - முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலாகிய சீர்த்தியினை வாயார வாழ்த்தி,—திருவேடங் கண்டால் அடியேன் செய்வது யாது பணியீர் என்று பணிந்து அவர்தம் பணியும் இயற்றுவது - சிவனடியார் திருவேடத்தைக் கண்ணுற்றவளவில் அடியேனாற் செய்யத்தக்க குற்றேவல் யாது அதனை யருளவேண்டுமென்று வணங்கி அவர் அருளிச்செய்யும் பணிவிடையுஞ் செய்வதாம்,—இச்சரியை செய்வோர் - (புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இச்சரியையினை அனுட்டித்தோர்,—ஈசன் உலகு இருப்பர் - சிவசாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ -ரை.) புறத்தொழின் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியை யெனப்படும் எ - ம். (கசூ)

புத்திரமார்க் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது
புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினா லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க
ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் காலே.

(ப - ரை.) புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமிடத்து,—புதிய விரைப் போது புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதல் கொண்டு - புதிதாகிய வாசனையுடைய மலர்கள் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய (பூசோபகரணங்களெல்லாந் தேடி அமைத்துக்) கொண்டு,—ஐந்து சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து - பஞ்சசுத்திகள் பண்ணி (ச் சிவாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே முறையே) ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூர்த்திமானாகிய பரஞ்சோதியைப் பாவனைசெய்து ஆவாகித்து,—சுத்த பத்தியினால் அருச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால் அருச்சனை செய்து,—பரிவினொடும் பரவிப் போற்றி - விருப்பத்தோடு துதித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலும் எரியில் வரு காரியமும் பண்ணி - நித்தியாக்கினி காரியமுஞ் செய்து (முடிப்பதாம்),—நினையுங் காலே இக்கிரியை

யினை இயற்றுவோர்கள் - நினையுமிடத்து(ப் புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இக்கிரியையினை அனுட்டித்தோர்,—நின்மலன்றன் அருகு இருப்பர் - சிவசாமீபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியை யெனப்படும் எ - ம். (௨0)

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைக
ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
முழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(ப - ரை.) சகமார்க்கம் உழத்தல் - தோழநெறிப் பயிற்சியாவது,—இரண்டும் தடுத்து - (உச்சுவாசம் நிச்சுவாசம் இரண்டையும் அடக்கி,—வளி சலிப்பு அற்று - (சுழுமுனைமார்க்கத்திலே) பிராணவாயுவைச் சலனமற நிறுத்தி,—புலன் ஒடுக்கி - விடயங்களின் வழி (மனத்தைச் செல்லவொட்டாது) மீட்டு,—முச்சதுரமுதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து - முக்கோணம் சதுரமுதலிய (வடிவினவாகிய மூலாதாரம் சுவாதிட்டானமாதிய) ஆறுதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரகத்தை உணர்ந்து,—அவற்றின் அரும்பொருள் உணர்ந்து -அவ்வாதாரங்களின் அரிய அதிதேவதைகளைத் தியானித்து (அவ்வாறுதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய்நிற்கு முறைமையைநோக்கி),—அங்கு அணைந்துபோய் மேல் எறி - மூலாதாரந்தொடங்கி (விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளை)ப் பொருந்தி மேலாகிய (பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்) சென்றடைந்து,—அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது - (அப்பிரமரந்திரத்தின்கண்ணதாகிய தாமரை முகையை) அலர்வித்து(அதன் கேசராக்கிரத்துள்ள) சந்திரமண்டலத்தை (மூலாக்கினியினால் இளகப்பண்ணி) அவ்வழித்தாக ஒழுகும் அமிர்தத்தை,—உடலம் முட்டத் தேக்கி - தேகமுழுவதும் நிரப்பி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - பூரணப் பிரகாசத்தைத் தியானித்தன் முதலிய(வாம்),—வினைகள் உக மார்க்க

அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்குரிய வழியாகிய (இயமநியமமுதலிய) இவ்வட்டாங்க யோகமென்னும் (அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதல்) முற்றும் அனுட்டித்தோர்,—சிவன் றன் உருவத்தைப் பெறுவர் - சிவசாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திரு மேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோக மெனப்படும் எ - ம்.

சகமார்க்கமுழத்தலென வினைமுடிக்க.

இவ்வியோக முழந்தவரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க. (உக)

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

(ப - ரை.) சன்மார்க்கம் - நன்னெறியாவது,—சகலகலை புராணம் வேதம் சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவும் உணர்ந்து - எல்லாக் கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதசிவாகமங்களினுள்ள கருமகாண்டங்களும் (வினை) நூல்களும் (மற்றச்) சமயசாத்திரங்கள் பலவும் ஆராய்ந்து,—பல் மார்க்கப் பொருள் பலவும் கீழாக (க் கழித்து) - பலவழிப்படுகின்ற பொருள் முழுவதும் கீழெனக்கண்டு கழித்து,—மேலாம் பதி பசு பாசம் தெரித்து - மேலாய பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளையும் (தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்து) உணர்த்தி,—பரசிவனைக் காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - (அம்மூன்றனுட்) பதிப்பொருள் (எனைப் பாச பசுக்களுக்கு மேலாதல்) இனிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை (ஓதல் கேட்டல்களுடன்) சிந்தித்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி - (புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம் மூன்று

திருமேனிக்கு மேலாய்) ஞாதிருஞான ஞேயமாகிய பகுப்பின்றி அத்துவிதமாய் இயைந்த (அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற) சிவபிரான்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடாகும்,—ஞானப் பெருமையுடையோர் - (இம்)மகிமைபொருந்திய ஞானத்தினை அநுட்டித்தோர்,—சிவனைப் பெறுவர் காணே - சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

(பொ - ரை.) புறத்தொழில் அகத்தொழி லிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞான மெனப்படும் எ - ம்.

அவ்வழிபா டிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாத லினிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி இங்ஙனமிரு பகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல் கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமாயிைதல்.

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாவ துணர்ந்து கழித்து நாடி யுடனும் பெற்றி யென வினைமுடிபு செய்க.

மேல் இச்சரியை இக்கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உஉ)

ஞானநூ றனையோத லோது வித்த
　னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட னன்று
வீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லைந்து
　மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞான பூசை
யூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
　மொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போக
மானவையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
　யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

(ப - ரை.) ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் - (சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே) ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய (கன்மமுதல் ஞானமீறாகிய வேள்வி ஐந்தனுள்),—ஊனம் இலாக் கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம் இவை போகம் ஊட்டுவது ஆனவையான் - குறைவில்லாத கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி யென்னு முன்னைய நான்கும் போகத்தை ஊட்டுவனவாகலின்,—ஞான நூல்தனை ஓதல் - (நூலின்கண் அதிகார முடையராயினர்) ஞான நூலைத் தாமோதுதலும்,—ஓது வித்தல் - (அந்நூலைப்) பிறர்க் கோதுவித்தலும்,—நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் - நன்மையாகிய அந்நூற்பொருளை (த் தமது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து) பிறர்க்குரைத்தலும்,—நன்றாத் தான் கேட்டல் - (ஆசிரியனை வழிபட்டு அந்நூற்பொருளைத்) தாஞ் செவ்விதாகக் கேட்டலும்,—ஈனம் இலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய ஐவகைப்பட்ட அழகிய ஞானவேள்வி யொன்றுமே,—இறைவன் அடி அடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாம் (ஆதலால்),—வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - அவ்வீடுபேற்றை அடைய உணர்ந்தோர் எல்லாரும்,—மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் - (அங்ஙனம் ஐவகையான்) மேம்பட்ட ஞானவேள்வியினாலே சிவபிரானை நோக்கி வேட்கற்பாலர் என்க.

(பொ - ரை.) சிவதரு மோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி

தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்னும் ஐந்தனுள், முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட்டுவனவாக, ஓதன்முதல் ஐவகைப்பட்ட ஞானவேள்வி யொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃது உணர்ந்தோரால் அங்ஙனம் ஐவகை ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்று எ - ம்.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானுகற்பாலனவாய ஏனை யைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென் றெடுத்துக்கொள்ளப் பட்டன.

நற்பொருளைத் தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப் பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்கணதிகாரமுடையராயினர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலை யென்பது பெற்றாம்.

கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற் பயத்ததாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ணவேண்டாவாயிற்று. அற்றாகவினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க. (உ௩)

கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டை
கிளத்தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர் நிட்டை மேவி னோர்கண்
மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்
கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப
மினிதுநுகர்ந் தானருளா லிந்தப் பார்மே
னாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றாளே.

(ப - ரை.) கிளக்கில் ஞானம் - மேற்கூறிய (ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மைஞானம் நிகழாமையின்) உண்மைஞான மெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகிளத்தலென ஈரிரண்டேயாம் - (ஏனை)க் கேட்டல் சிந்தித்தல்களும் (சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த்) தெளிதலும் (தெளிந்த

வாறே அதன்பின்) நிட்டைகூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம்,—நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை அடைந்திடுவர் (இம்முறையேவந்து) நிட்டை பொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர்,—மேவாது தப்பினவர் - (இந் நான்கினுள்) மேவுதலின்றி (த்தீக்கையில் அத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று) தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணியநாதராகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து - மேலாய பதமுத்திகட் கிட்டப்பட்ட புண்ணியத்தலைவராய் (ஆண்டுவைகி) இன்பத்தினை நன்குபெற அனுபவித்து,—அரன் அருளால் இந்தப் பார் மேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில் வந்து அவதரித்து - முதல்வனுணையான் (அவைகளினின்று நீங்கி) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே உயர்ந்த நற்குலத்திற் றோன்றிய துணையானே,—குருவான் ஞான நிட்டை அடைந்து நாதன் தாள் அடைவர் - ஆசிரியன் (மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறி) யால் ஞான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைந்தனுள் முன் னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கு முண்மைஞானம் நிகழா மையின், உண்மைஞானமெனப்படுவன வெனைக் கேட்டல் சிந்தித் தல்களுஞ் சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யதன்பின் நிட்டைகூடுதலுமென்னு நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந் நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையில் அத்துவசுத்தி பண்ணப் பட்டு ஓதலோதுவித்தல் கேட்பித்தன் மாத்திரையினின்று தப்பி னவர், பதமுத்திகளின் வைகி நீங்கிய துணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபே றெய்துவர் எ - ம்.

ஓதன் முதலிய மூன்றினின்றோர்க்குங் கேட்டன் முதலிய ஆசிரியனை யின்றியமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப் பார்மே னாட் டிய நற்குலத்தினில் வந்து அவதரித்தென்ற துணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக் கொள்க. சரியை முதலியவற்றி னின்றோரும் அங்கு 'நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றோளே' யென வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாது தப்பினவ ரென்பதற்குக் கேட்டன் முதலிய மூன்றி னின்று தப்பினவரென் றுரைப்பாருமுளர்; கேட்ட பின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல்வேண்டாமையானும், தெளிந்த

வழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலிய வற்றினின்றோர் சுத்த தத்துவ புவனங்களின் அபர முத்தராக வைகிய வாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர் களைச் சரியை முதலியவற்றி னின்றாரோ டொப்பவைத்து அங்ஙன முரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமை யானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென் றொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச் சிறப்பாமாறும் அவற்றிற் குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. (உச)

தானமியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்
சாந்திவிர தங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ
ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ
ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ
ரூனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா
மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொழியினுற்ப வித்து
ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு
நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளே.

(ப - ரை.) தானம் - தானங்கள் கொடுத்தலும்,—யாகம் - வேள்வி கள் வேட்டலும்,—தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஆடலும்,—ஆச்சிர மம்-தத்த நிலைகளிற் றவறாதுநிற்றலும்,—தவங்கள்-தபசுகள் புரிதலும்,— சாந்தி - பிராயச்சித்தங்கள் பண்ணலும்,—விரதம் - விரதங்கள் காத்த லும்,—கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கர்மயோகங்கள் இயற்றலுமாகிய இவைகளை அநுட்டித்தோர்,—ஈனம் இலாச் சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பு அளவில் மீள்வர் - (இன்ப) மிக்குடைய துறக்கவுலகத்தினைப் பொருந் தி(ப் போகங்களை நுகர்ந்து) விரைந்து மீளுவாராகலின் (மேலேமேலே போயு மீளுதற்கேதுவாகிய அப்பசுபுண்ணியம் போலன்றி),—ஈசன் சரியை கிரியா யோகினின் நின்றோர் - முதல்வன் (விதித்த மேம்பட்ட) சரியை கிரியா யோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை (விதிவழி) அனுட்டித் தோரும்,—ஊனம் இலா முத்திபதம் பெற்று - (உண்மைஞான மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய) நிருமலமாகிய பதமுத்தி களி (னெடுங்காலம்) வைகி,—உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஒழியின் - பிரபஞ்ச முழுதுஞ் சங்காரப்படும்பொழுது முதல்வன் முன்னின் றருளானாகில்,—உற்பவித்து ஞானநெறி அடைந்தே

சிவனை அடைவர் - மீட்டுஞ் சனனத்தை யுற்று (முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் குருவருளான்) ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்,— அங்கு நாதன்— முன்னிற்கின் நற்றாளே நணுகுவர்-(அங்ஙனஞ் சாலோக முதலிய பதமுத்தி பெற்றோரும்) ஆண்டு முதல்வன் அருளப்பெறிற் றிருவடியிற் கலப்பர் என்க.

(பொ - ரை.) மேலேமேலே போயும் மீளுவதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணியம்போலன்றி, மேம்பட்ட சரியை முதலிய சிவபுண்ணியங்களை விதிவழி யனுட்டித்தோரும் மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பத முத்திகளி னெடுங்காலம் வைகி முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் ஞான நெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர் எ - ம்.

இச்செய்யுள் சரியை முதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோக முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போதுமென்னு மாசங்கையை நீக்கிய தூஉமாயிற்று. (உ௫)

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந்
　திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினழுந் தாவகை யெடுத்துப்
　பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
　சரியைகிரி யாயோகந் தன்னிலுஞ்சா ராமே
நவமாகுந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
　நாதனடிக் கமலங்க ணணுகுவிக்குந் தானே.

(ப - ரை.) சிவஞானச் செயலுடையோர் கையின் தானம் திலம் அளவே செய்திடினும் - (விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்றோர் சிவஞானிகள் கையின்கண்ணே தானஞ்செய்தளித்த பொருள் சிறிதேயாயினும்,—நிலம் மலை போல் திகழ்ந்து - நிலமும் மலையும்போல மிக்கோங்குதலான் (அத்தானம் அப்பத்தருக்கு),—பரபோகம் துய்ப்பித்து - மேலாகிய (சிவசாலோகாதி பதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய) இன்பங்களை அனுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலின் அழுந்தாதவகை எடுத்து-சனன மரண வஞ்சக்கடலின்கண் அமிழ்ந்தாவண்ணம் எடுத்து,— பாசத்தை அறுக்க - பாசத்தினை நீக்க,—தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றின் சாரப்பண்ணி - தவஞ் செய்தற்குரிய (உயர்ந்த குலத்தில்) ஒரு பிறவியை

அடையச்செய்து,—சரியை கிரியா யோகந்தன்னினும் சாராமே-சரியை கிரியா யோகங்கள் (ஏனோர்க்குப் போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையு மின்றி) எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச் செய்து,—நவம் ஆகும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கியே நாதன் அடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தான் - (முடிவின்கண்ணே) புதுமையாகிய உண்மை ஞானநெறியைத் தலைப்படுத்தியே முதல்வனது செங்கமல மலர்போலுந் திருவடியாகிய வீட்டினை எய்துவிக்கும் என்க.

(பொ - ரை.) விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெற்றோர் முடிவின்கண் ஞான நெறியைத் தலைப்பட்டு வீடெய்துவர் எ - ம்.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவ மிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியா யோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியை கிரியா யோகந் தன்னினுஞ் சாராமே யென்றாராகலின், சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரென மேற்கூறிய சோபான முறையோடு முரணுமை யறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகடகுக் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்து முகத்தானே, எந்நெறியி னின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ௬)

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு
மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா
லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
ஞனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ
லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

(ப - ரை.) ஞானத்தாலே வீடென்று - (மேற்கூறியவாற்றால் ஏனைய வெல்லாம் ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும்) ஞானம் ஒன்றே வீடுபேற்

றீற்குச் சிறந்த காரணமென்று,—நான்மறைகள் புராணம் நல்ல ஆகமம் சொல்ல - நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுமாகிய பிரமாண நூல்களெல்லாந் துணிந்துகூறுவதாகவும்,—அல்லவாமென்னும் ஊனத்தார் என்கடவர் - அவற்ரேடு பிணங்கி (வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களே அமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு) பிதற்றும் பேதை நீரார் (ஒருவாற்ருனுந்) தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தால் பந்தம் உறுவது தான் - ஞானமல்லாதன வெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின்) அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலே (அன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்), — அது அலர் கதிர்முன் இருள்போல் உயர் மெய்ஞ்ஞானந்தான் ஆனத்தால் போவது- அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் விரிந்த ஒளிமுன் இருள்போல மேம்பட்ட உண்மைஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும்,—அஞ்ஞானம்விடப் பந்தம் அறும் முத்தி ஆகும் - அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகள் ஒழியவே (அவற்ருணுகிய) பந்தம் நீங்கும் (அதுநீங்கவே) முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் (ஞானம் ஒன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும்),— ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் - (ஞானத்துள்ளும்) தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்க ளாகலான் (அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின்),—இறைவன் அடிஞானமே ஞானமென்பர் - (அவற்றின்வேருய) முதல்வன் றிருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் (அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந்தோர்) என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறியவாற்ருல் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவதென்பது வேத முதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும், அவற்ரேடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே யமையும் ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களே யமையும் பத்திநெறி மாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும் பேதை நீரார் ஒருவாற்ருனுந் தெருட்டற்பாலர் அல்லரெனவும், ஞானமல்லாதன வெலலாம் அஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன் இருள்போல ஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும் அவையொழியவே அவற்

ருணுய பந்த நீங்கும்; அது நீங்கவே, முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞானத்துள்ளும் தார்க்கிகர், சாங்கியர், மாயாவதிமுதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் அதையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்கமாட்டாமையின் அவற்றின் வேருய திருவடிஞான மொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களின் உண்மைபுணர்ந்தோர் எ - ம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனுலென்க. ஆனவென்பதனு ளகாரமும் அதனுலென்பதனுள் அன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் ருெக்கன. * 'பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்' என்ருற்போல. ஆதல் உண்டாதல்.

இதனுனே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற்கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்ருர். (உஎ)

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
 சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோ
லாரியனு மாசான்வந் தருளாற் ருேன்ற
 வடிஞான மான்மாவிற் ருேன்றுந் தோன்றத்
தூரியனுஞ் சிவன்ருேன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
 தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்று
நேரியனுய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
 நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்.

(ப - ரை.) தோன்றியிடச் செய்ய சுடர்-(தனது கிரணத்தோடுந்) தோன்றுஞ் செம்மையாய ஞாயிற்றின் (சந்நிதி மாத்திரையானே),—சூரியகாந்தக் கல்லின் இடத்தே சோதி (நிகழ்ந்து) தோன்றுமாபோல் -

* திருக்குறள், சுற்றந்தழால், ச.

சூரியகாந்தக் கல்லின் கண்ணே நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறு போல,—அருளான் வந்துதோன்ற ஆரியனும் ஆசான் - கேட்பித்தலோடும் வந்து தோன்றும் மேம்பட்ட ஞானாசிரியன் (சந்நிதிமாத்திரையானே),—ஆன்மாவின் அடிஞானம் (நிகழ்ந்து) தோன்றும் - மாணாக்கன் மாட்டு (மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் என்றவற்றுள்) முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும்,—தோன்றத் தூரியனும் சிவன் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - (அது) தோன்றவே முதல்வனாகிய பதியும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—(தன்னுள்ளே) தானும் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பதியினுள்ளே பசுவும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—தன்னுள்ளே தொல் உலகமெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பசுவினுள்ளே பழைய பிரபஞ்ச வடிவாகிய பாசமும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும்,—நேரியனாய் உயிர்க்கு உயிராய் (நின்றநிலை) - (இறைவன் அணுவோரண்டமாம்படி) நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராய் நின்ற நிலையும்,—பரியனுமாய் எங்கும் நின்ற நிலையெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - (அண்டமோரணுவாம்படி) பரியனுமாகலால் யாண்டும் நின்ற (பூரண) நிலையுமாகிய வெல்லாம் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லின்கண் நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோலக் கேட்பித்தலோடுந் தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டு, மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானமென்றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும்; அது தோன்றவே பதி முதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும் எ - ம்.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது; * 'தூங்குகையானோங்குநடைய' என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்கும்வழி ஆசிரியன் ஞானமே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவது போலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், கரு.

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனுகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாகலால் எங்குநிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், 'நேரியனுய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்குநின்றநிலே' யென்ருர்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக; முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னுக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம்.

இதனுனே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கநுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபநியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே
டொக்கவுறைந் திவரவனே யவனிவரை விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்ருேற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(ப - ரை.) மிக்கது ஒரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதம் மேவுதலும் பக்குவமுதிர்ச்சியான் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவிய விடத்தே (அவர்க்கு),—ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு (மந்தமாதலின்றி) முதிர்ந்து (முறுகவிளையும்),—ஓர் குருவின் அருளால் புக்கு - (அப்பொழுது) தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்க (ப்பெறும் அந்நூற்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி) நுழைந்து,—அநுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள் - (முன்னெடுபின் மலைவற எது திருட்டாந்த முதலியவற்ருற்) சிந்தித்து நிட்டை(கூடுதற்கண்) வேட்கை மிக்குடையராகப்பெற்ருர்,—பூதலத்தின் தக்க பிரியாப்பிரியம் இன்றி - இவ்வுலகின் கண்ணே தக்க விருப்பு வெறுப்பின்றி (ச்சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு),—ஓட்டில் தபநியத்தில் சமபுத்தி பண்ணி - ஓடுஞ்செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவதாய் (மற்ருென்றினும் பற்ருென்றின்றி),—புகழ் சீவன் முத்தாகி - புகழத்தக்க சீவன் முத்தரோடொத்து,—அவன் இவரை இவர் அவனை விடாதே உடந்தையாய்ச் சங்கரனுேடு ஒக்க உறைந்து - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் (ஞாயிற்றினொளியும் கண்ணொளியும் போல்) அத்துவிதமாய் (த் தாஞ்) சிவத்தோடுகூட நிற்றலான்,—சிவன் தோற்றம் ஒன்றுமே காண்பர் - (ஆண்டுத்தாமுளராதல் அறியப்பெருது) சிவத்

தோற்ற மொன்றுமே காணப்பெற்று (நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னும் இரண்டற்கும் இடைநிலத்தே) நிற்பர் என்க.

(பொ - ரை.) பக்குவ முதிர்ச்சியால் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவப் பெற்றூர்க்கு அக்கேட்டல் அறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும்; அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறும் அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழைந்து முன்னெடுபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டைகூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெற்றூர், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோடொத்துப் பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றினொளியுங் கண்ணொளியும்போலத் துவிதமாய் நிற்றலான், ஆண்டுத் தாமுளராத லறியப்பெறாது சிவத்தோற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்கும் இடைநிலத்தே நிற்பர் எ - ம்.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாத மேவுதலு ஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றி யஃகி நிகழு மென்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினர், ஒருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சிவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள் குறித்து நின்றது; * 'ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ' என்றாற்போல. உடந்தையாயுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்றாற்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. 'அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனதென்' என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இதனனே சிந்தித்தலாமாறும் அதன்களைகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

---

* திருவாசகம், கோயின்மூத்த திருப்பதிகம். எ.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினு னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.

(ப - ரை.) அருளினுன் அறியாமை அறிவு அகற்றி - ஆசிரியன் திருவருளால் அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இருவகைப் பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அறியாதே அறிந்து - தம்மறிவின் கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறைமையிற் கேட்டு,—குறியாதே குறித்து - சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்து,—குழைந்து அந்தக்கரணங்களோடும் கூடாதே வாடாதே இருப்பையாயின் - (பின்பு) அன்புசெய்து அந்தக்கரணங்களிற் சேராது அடங்கிநிற்கப்பெறுவாராகில் (தமக்கு),—பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வன் இயல்பு (கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப்) பேதமாய்த் தோன்றி,—பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி - (சிந்தித்தற் காலத்து) உலகபேதம் அனைத்தினுங் (கலப்புப்பற்றி) அபேதமாய்த் தோன்றி,—இவையெல்லாம் அல்லவாகி – (தெளிந்தபின்) இவ்விரண்டு மன்றி,—நெறியாலே என்றும் நின்றே நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவன் - (நேரியனும் பரியனு மாயதோர்) முறைமை பற்றி எஞ்ஞான்றும் (எவற்றினும் ஒற்றித்து) நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் (வேறு) தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) ஆசிரியன் திருவருளா லிருவகைப்பாசங்களும் நீங்கிக் கேட்கு முறைமையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்துப் பின்பு அன்புசெய் தடங்கிநிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வனியல்பு கேட்டற் காலத்துப் பொருட்டன்மை பற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற்காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாய்த் தோன்றித் தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமை பற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும் எ - ம்.

நின்று நிராதாரனுய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற் கூறிப்போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினர்.

கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந் தித்தல்களி னரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றாகலினன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறாதாகிற்றென்பது.

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினனென்றார்.

இதனுனே தெளிதலாமாறும் அதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட் டன. (௩0)

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத் தினுலே
நண்ணியஞா னத்தினு லிரண்டினையு மறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு னுகி
யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்ரு
னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து காயங்
கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்.

(ப - ரை.) கீழ்நூக்கும் பாவம் மேல் நோக்குவிக்கும் புண்ணியம் - (வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக்) கீழேசென்று துன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய பாவமும் மேலேசென்று இன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய புண்ணியமும் (தளையேயாக லின்),—இரண்டினையும் - (அவ்வினைத்தளை) இரண்டனையும்,—புண்ணி யனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினுலே நண்ணிய ஞானத்தினல் அறுத்து - சிவபிரானை அருச்சித்தலென்னும் ஞானநூல் ஓதன்முதற் சிந்தித்தலீரு கிய ஞானபூசையின் பயனுய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர் (வெனப்படும் அரத்) தான் அறுத்து,—ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணனுகி - (காரணமின்மை யிற் காரியமாகிய) பூமி நரக சொர்க்கங்களிற் செல்லுத(லாகிய ஏகதேசச் செலவும்) இன்றாயொழிந்தாராகி,— இவன்றான் கண்ணுதறன் நிறைவதனில் கலந்து - (அஃதொழியவே) அவர் (கரணங்களின் வயத்த ராதலின்றி மேல் அங்ஙனந் தோன்றிய) இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கென்று குறைவு இன்றி - ஞாயிறு எவ்விடத்தெழினும் அதனுலே தமக்காவதோர் பயனின்மை

தெரிந்தவராய் (ஒருவாற்றானுங்) குறைவின்மையை அடைந்து,—எண்ணும் இகலோகத்தே முத்தி பெறும் - (இவ்விதமாகக்) கருதும் இம்மையே சீவன் முத்தராகி,—காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன் போல் நிற்பன் - (மாசினீங்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடை முழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குளி வாங்குங் கலம்போலுழல்வதாகிய) இவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் (பரமுத்தி) நிலையிற் (றமது வியாபக) மெங்கணும் (அறிவு விளங்கப்பெற்றுக்) கருதுகின்ற முதல்வனோடொத்து நிற்பர் என்க.

(பொ - ரை.) வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழு மேலும் ஏகதேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென்றவ்வப் பயன் நுகரச்செய்யு மிருவினைத்தளையேயாகலின், அத்தளையிரண்டனையும் ஞான நூல் ஓதன்முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞான பூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர் வெனப்படும் அரத்தான் அறுக்கப் பெற்றார்க்கு, காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏகதேசச்செலவு மின்றா யொழியும்; அஃதொழியவே, அவர் கரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடை முழுதும் விளங்கினாற்போல இங்குளி வாங்குங் கலம்போலுழல்வதாகிய இவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபக மெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோடொத்து நிற்பர் எ - ம்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மமாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதறன் நிறைவதனிற் கலத்தற்கணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன இவையென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுதறனிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை யேகதேசவுணர்வு தூர்ந்துபோதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வுற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென். ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. * 'தனக்குவமையில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்-

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து, எ.

மனக்கவலை மாற்ற லரிது' என வெதிர்மறை முகத்தாற் கூறியது மிது பற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறுமிவனென வியையும்.

இதனானே நிட்டையாமாறும் அதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௩௧)

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

(ப - ரை.) ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டையினையுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமை இலை - நன்மைதீமைகளாகிய இருவினைகளும் இல்லை,—ஒன்று நாடுவது இல்லை - (வினைகளைச்செய்தாராயினும்) ஒருபலத்தை நாடுவதும் இல்லை,—சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—தவம் இல்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லை,—விரதமொடு ஆச்சிரமச் செயல் இல்லை-விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரம தருமங்களும் அனுட்டிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—தியானம் இலை - தியான பாவனைகள் செய்ய வேண்டுவதும் இல்லை,—சித்தமலம் இல்லை - சித்த சலனமும் இல்லை,—கோலம் இலை - சமயத்துக்கேற்றவேடங்கள் தரிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—புலன் இல்லை - விடயங்களைவிடுதல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை,—கரணம் இல்லை - அந்தக்கரணங்களை அடக்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குணம் இல்லை - தாமத இராசத குணங்களை அடக்கிச் சத்துவகுணச்செய்கைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை,—குறி இல்லை - ஒருகுறியின்கண்ணே நிற்க வேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குலமும் இல்லை - குலதன்மத்திலே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவி - பாலர் போல (அறவொழிதலும்) உன்மத்தர்போல (ஒருகாற்செய் தொருகா லொழிதலும்) பேய் பிடியுண்டவர்போல(ச் செயலிழப்பினின்று செய்தலுமாகிய) குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினொடு

ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - (பரமானந்தமேலீட்டாற்) பாடல் ஆடல்களாகிய தொழில்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர் என்க.

(பொ - ரை.) இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்தனவெல்லாந் தவமாம் எ - ம்.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கு முவமையாயின; இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயினவென்பாருமுளர்; இச்செய்யுளினெடுத்துக் கொண்ட பொருளோ டியைபின்மையானும் * 'பாலருன்மத்தர் பிசாசரினெனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானே தவிராதா னால்' எனப் பிறண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக் காட்டியவாற்றானும், அஃதீண்டைக்கேலாமை யறிக.

பாடலினொ டாடலிவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க. (௩௨)

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல்படு மனமின்றி யுலாவ னிற்ற
லுறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி
னாசையினின் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லா
மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார்.

(ப - ரை.) ஞானிகடாம் — சிவஞானிகளாவார்,—தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி ஒன்று செய்வதுபோல் செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - ஓர்தேயம் ஓரிடம் ஒருகாலம் ஒருதிக்கு ஓராசன முதலிய வின்றி (ச் செய்தற்கெளிய) ஒரு தொழில் செய்வதுபோற் செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்து,—உலாவல் நிற்றல் - உலாவுதல் நிற்றல்களையும்,—உறக்கம் உணர்வு — உறங்குதல் விழித்தல்களையும்,—

* சங்கற்பநிராகரணம் - உ.

உண்டி பட்டினி - உண்ணுதல் உண்ணாமைகளையும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தல் கிடத்தல்களையும்,—மாசதனின் தூய்மையினின் - மாசுடைமை தூய்மை யுடைமைகளையும்,—வறுமை வாழ்வின் - நல்குரவு செல்வங்களையும்,—வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் - துன்ப வின்பங்களையும்,—மைதுனத்தின் சினத்தின் - புணர்ச்சி கோபங்களையும்,—ஆசையினின் வெறுப்பின் - விருப்பு வெறுப்புக்களையும்,—இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவையன்றி (விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம் முண் மாறுபட்ட தொழில்) பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கு ஊசல்படு மனம் இன்றி அரன் அடியை அகலார் - அவ்விடத்தே (அவை பற்றி அவர்) சிறிதும் விகாரமுறுதலின்றி முதல்வன் திருவடியை விட்டு நீங்குவாரல்லர் (உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறாகலான்) என்க.

(பொ - ரை.) விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றியவர் சிறிதும் விகாரமுறுவாரல்லர் ; உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறாகலான் எ - ம்.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றி யென்றார்.

இன்றிச்செய்வதெனவும் அடைந்தாலூசல்படு மனமின்றி யெனவுமியையும்.

அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; ‘உவரிதோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலதீஞ்சுவையுப்பிற் சிவணுதாங்கு’ என்றாற்போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோர்களதாசாரங் கூறப்பட்டது. (௩௩)

இந்நிலை தானில்லையே லெல்லா மீச
 னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற
வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி
 யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினா லறிந்து
மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
 மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதந்
 தோன்றமுயல் சிவா நுபவஞ் சுவா நுபூ திகமாம்.

(ப - ரை.) இந்நிலைதான் இல்லையேல் - இங்ஙனங் கூறிய முறை யானே அகம்புறமென்னுமல் எங்கணும் ஏக நிலையாய்க் கண்டு இறை நிறைவில் அழுந்துவதாய நிட்டைமேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வு பற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின்,— ஈசன் எல்லா இடத்தினினும் எல்லாம் ஈசன் இடத்தினினும் நின்ற அ நிலையை அறிந்து - (அதனைக் காணும்பொழுதே) இறைவன் அதற்குள் ளாயும் புறமாயும் நிற்கு நிலைமையும் உடன்கண்டு,— அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி (அவ்வாறு அண்டத்தினிற்கு நிலை அறிதல் அரிதாயின்) மனுதி கள் அடக்கி,—குருவின் அருளினல் நின்று அறிவது ஒருகுறி அறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையள் ஒன்றின் வைத்தறிந்து,— அவன்றனுலே மன்னுசிவன்றனை அடைந்து - அது வாயிலாகப் புகுந்தா தல் நிலைபெற்ற (அவ்) வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து,—மருவு பசு கரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப்பேணி,—துன்னிய சாக்கிரமதனின் (இவ்வாறு) கருவிக ளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்றுனே,—துரியா தீதம் தோன்ற முயல் (கருவியொன்றனேடுங்கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும்) நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர்,—சிவாநுப்வம் சுவாநுபூதிகமாம் - (அங்ஙனமுயன்றால்) சிவாநுபவத்தைத் தமதாகக் கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறலாம் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புற மென்னுமை யெங்கணு மேகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவி லழுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுத லரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சி வயத்தாற் சுட்டுணர்வு பற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்படவருமாயின், அதனைக் காணும்பொழுதே இறைவனதற்குள்ளாயும் புறமாயு நிற்கு நிலையுமுடன்கண்டு, அவ்வாறண்டத்தின் நிற்குநிலை அறித லரிதாயிற் பிண்டத்தின் நிற்குநிலையு மொன்றின்வைத்தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து, ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்றுனே கருவியொன்றனேடுங் கூடாது தொழி லிறந்து நிற்கும் நின்மலதுரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர், சிவானுபவந் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப் பெறலாம் எ - ம்.

அந்நிலையையறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும், அறிவதொருகுறி குருவினருளினலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவு முணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்.

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

மூயலென்பது முன்னிலையேவல்.

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்றவாருவது முறையே செயப்படுபொருண்மைக்கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்ருற் போல.

இதனுனே அந்நிட்டை மேவப் பெருதார்க்கு அது பெறுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (௩௪)

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
பற்றறுத்துப் பாத்தையடை பராவுசிவ ரன்ருே
ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ
டனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் ருலு
நழைவர்பிறப் பினின்வினைக ணுங்கி டாவே.

(ப - ரை.) சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - (இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய) சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டு தானே (கரணங்கடந்த) அதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகில் சருவசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி (நிட்டை மேவினுரோடொப்ப)ச் சிறந்தாரேயாவர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வது என் - இவர்கள் (முற்பிறவியிற் செய்த) சிவபுண்ணியப் பேற்றைச் சொல்ல வொண்ணுமையின்,—இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்துப் பாத்தை அடை பராவு சிவர் அன்ருே - இம்மைக்கண் உயிர்ப் பற்று நீங்கிச் சிவத்தைப்பொருந்தி (இரண்டற நிற்கையாற்) சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர்,—அவர்கள் ஆக்கு முடி கவித்து அரசு ஆண்டு அரிவையரோடு அனுபவித்து அங்கு இருந்திடினும் - அவ்வுண்மை யறிந்தார் ஆக்கப்பட்ட முடியினை யணிந்து அரசாட்சி செய்து அரிவையரோடின்

புற்றிருந்திடினும்,—அகப்பற்று அற்று இருப்பர் - அகப்பற்று நீங்கின வரேயாவர் (ஆகலின் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழி லொப்புமையே பற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க),— நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் - ஆராய்ந்து இவ்வகப் பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகள் நுங்கிடாவே பிறப் பினின் நுழைவர் - வினைகள் ஈறுதலிற் பிறப்பினை யடைவர் என்க.

(பொ - ரை.) இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன் னிய சாக்கிரத்தினின்று கொண்டுதானே காணங் கடந்தவதீதத் தைப் புரிந்தார், கருவிகளினீங்கி நிட்டைமேவினோரோ டொப்பச் சிறந்தாரேயாவர் ; அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழி லொப்புமையே பற்றி யவரை உல கத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க எ - ம்.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்.

இதனானே யங்ஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமை பற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாற்றாற் றொகுத்தோதிய இன்னோன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

புறச்சமயநெறி யென்பது முதலித்துணையும் இரண்டாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (௩௫)

மூன்றாமதிகரணம்.

கருவிகழிந் தாற்காணா ரொன்றுமெனிற் காணார்
காணாதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணாள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த வின்பம்
வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை
யுணராதா ருணர்வினா லுணர்வதுகற் பனைகாண்
அருள்பெறினவ் விருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவ
ரறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மறாதே.

(பு - ரை.) மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேச அரிது - பொருந்தி யிருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாக்காற்பேசுதல் அரிதாயினும்,—மணந்தவர்தாம் உணர்வர் - மணந்தவர்தாம் உணர்வரன்றி,—காமரதம் கன்னிகைதான் காணாள் - அக்காமரசத்தினைக் கன்னிகை அறியாள் (அதுபோல),—அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர்-திருவருளைப் பெறிற் றம்மையுந் தலைவனையும் (கருவி) அறிவிறந்து அங்கே யறிவர் அன்றி,—காணாதார் காணா அறியாரேல் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக் காணார்தாமே அங்ஙனம் அறியாரேல் (அவர்க்குணர்த்தும் வாயில் இல்லை இதுநிற்க),—உருவின் உயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் - (பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம்போலக்) கலையாதி மண்ணந்தமாகிய உருவான் (மயங்கியே) ஆன்மசொரூபம் உணரப்பெற்றிலர்,—உணராதார் உணர்வினால் சிவனை உணர்வது கற்பனைகாண் - அதனையுணராத சிவசங்கிராந்தவாதிகள் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் (அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய) சிவபிரானையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையே யாகலான்,—கருவி கழிந்தால் ஒன்றும் காணார் எனின் - கருவியறிவு இறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெறாரென்னின் (ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவும் ஏகதேசக் காட்சி நீங்காமையால்,—பிறப்பும் விடாது ஆணவமும் அறாதே - பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது என்க.

(பொ - ரை.) இருவரும் புணர வந்த வின்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர்தாமுணர்வர், அக்காமரசங் கன்னிகை காணாள்; அதுபோல அருள்பெறிலவ் விருவரையு அறிவிறந்தங் கறிவர், கணமாட்டாதவபக்குவ ரதனைக் காணார்தாமேயாகலான் அவருக்கு உணர்த்தும் வாயிலில்லை. இதுநிற்க, பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்னொளியிழந்த படிகம் போல உருவான் மயங்கியேயான்மசொரூப முணரப்பெற்றிலர்; அதனையுணராதார் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் அவவான்மாவுக்குள்ளாகிய சிவனையுமறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவிறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெறாதார்க்கு ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேகதேச காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழியாது; பிறவிக்கு மூலமாகிய வாணவமலமும் பற்றறக் கழியாது எ - ம்.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை.

ஈண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உணராதார் சிவனையுணர்வதென வியையும். உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது.

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண்வந்த வசைநிலை.

இதனானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩சு)

நான்காமதிகரணம்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம்
பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்
டிந்நிறங்க ளென்னிறமன் றென்று தன்ற
னெழினிறங்கண் டருளினு லிந்நிறத்தின் வேருய்ப்
பொய்ந்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
பொருந்திடுவன் சிவத்தினெடும் போதான் பின்னை
முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.

(ப - ரை.) பல் நிறங்களவை காட்டும் படிகம்போல் - (தன்னை யடுத்த) பன்னிறங்களின் இயல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்கும் (பொது வியல்புடைய) படிகம்போல,—உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - ஆன்மாவும் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) கருவிகளினியல் பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,— இந்நிறங்கள் என்நிறம் அன்று என்று தன்றன் எழில் நிறம் இந்நிறத்தின் வேருய் அருளினுல் கண்டு - (பின்னர்ப் படிக வொளி அவற்றின் வேறுளதாயினுற்போல) இப்பொதுவியல்பு எனதியல் பன்றென்று தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேரு (யுண்டென்பதும்) அருளான் உணர்ந்து,—பொய்ந்நிற ஐம்புல நிறங்கள் பொய்யென மெய் கண்டான் - (பின்பு அங்ஙனம்) பொதுவியல்பையே (தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும்) அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயாயொழியும்படி (தன் னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகிய) உண்மை யுணர்ந்தான்,—சிவத்தி னெடும் பொருந்திடுவன் - (அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ்) சிவத்தையுறுவன்,—பின்னைப்போதான் - மீள (அக்கருவிக்கூட்டத்திற்) செல்வானல்லன்,—முன் நிறைநீர் முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர்சேர்ந்து அந்நீராய்ப் பின் நீங்கா முறைபோல் - முன்னிறைவுற்றுச் சிறைப் பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடிக் கடலின்கட்சென்று அந்நீரா யடங்கிப் பின் மீளாதவாறு போலும் என்க.

(பொ - ரை.) தன்னையடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன் மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னாற் சாரப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும். தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்து கொண்டு, பின்னர், அப்படிகவொளி யவற்றின் வேறுள தாயினாற்போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறா யுண்டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன் னியல்பாகச் செய்துநிற்குங் கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா யொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு எதுவாகிய வுண்மை யுணர்ந்தான் அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தை யுறுவன்; மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன், சிறைப் பட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறுபோலும் எ - ம்.

கருவிகள் அப்பெற்றியயாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடி யென்றார். ()

எங்குந்தா னென்னினு மெய்த வேண்டா
வெங்குமில னென்னின்வே றிறையு மல்லன்
அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னென்னி னங்கத்
தவயவங்கள் கண்போலக் காணு வான்மா
இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ
திறைஞானந் தந்துதா ளீதல்சுட ரிழந்த
துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றாற்போற்
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(ப - ரை.) எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - உயிர் கரணங்களெல்லாம் சிவமயமேயெனின் (வேற்றுமையின்மையாற் கருவி வழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியை) யாந் தலைக் கூடவேண்டாமையானும்,—எங்கும் இலன் என்னின் வேறு இறையும் அல்லன் - (அதுபற்றி) எல்லாஞ் (சிவமாதல்) இல்லையெனின் (எவற்றி னும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய) அவன திறைமைக் கிழுக் காய் முடியுமாகலானும்,—அங்கஞ்சேர் உயிர் போல்வன் என்னின் - இரு

வகையுமின்றிக் கலப்பினுல் உடம்பின்கட் பொருந்திய உயிர்போல ஒப்ப நிற்பனென்பது பெறப்படு மாகலான்,—அங்கத்து அவயவங்கள் கண்போலக் காண இங்கு - உடம்பின்கணுளவாகிய (ஐந்திந்திரியங்களி னும் உயிரொப்பநிற்பினும்) ஏனையிந்திரியங்களுன்கும் (ஒளியால் அவ் வான்ம போதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தை யும் வியாபித்தறியுங்) கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டா (வாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்ருங்கு நின்றியைந் தறிவனவே யாமன்றே) அதுபோல,—ஆன்மா நாம் இயம்புந் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது-ஆன்மாவினும் நீ யியம்புந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து (வேற்றுமை) அறிந்துகொள்ளப்படும்,—இறை ஞானம் தந்து தாள் ஈதல் - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவி ஞானத்தைக் கைவிட்டு) இறை ஞானந் தந்து திருவடிகளை ஈயப்பெறு தல்,—சுடர் இழந்த துங்க விழிச் சோதியும் உட்சோதியும் பெற்ருற் போல் - ஒளியிழந்த கண் மாசுநீங்கியவழித் தன்னெளியையும் (தனக்குள் ளொளியாய் நின்று செலுத்தும்) ஆன்மபோதத்தையும் (ஒருங்கே) பெற்ருற்போலுமாகலின்,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே-(அவ்வழி இறைவன்) ஆன்மாவின் அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்று வான் (அன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவி யறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்) என்க.

(பொ-ரை.) உயிர் காரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமேயெனின் வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அது பற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லை யெனின் எவற்றினும் வியாபக மாயுடனின்று செலுத்துவதாகிய அவன திறைமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும், இருவகையுமின்றிக் கலப்பினு லுடம்பின்க ணுயிர்போல ஒப்பநிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான், உடம்பின் கணுளவாகிய ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனையிந்திரியங்கள் நான்கும் ஒளியால் அவ்வான்மபோதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்தவிடயங்களை நின்ருங்கு நின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்றே, அதுபோல ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய

உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானந்தந்து திருவடிகளை ஈயப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தன்னொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும் ஆன்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலுமாகலின், அவ்வழி யிறைவன் ஆன்மாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி ஏகதேசமாகிய வேனைக் கருவியறிவுக்குள் அறிவாய்த்தோன்றுவானல்லன் எ - ம்.

இறைவ னொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப்பொருள் வியாபகப்பொருளே யென்பார், உவமை யெடுத்துக் காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந் தத்துவங்களினும் இங்கு வைத்தறிவதென்றார்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத் தன்மை * 'நாமரை யாமத் தென்னே வந்துவைகி நயந்ததுவே' என்றாற்போல ஈண்டிழித்தற் குறிப்புத்தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது.

அறிவதென்றது வியங்கோள், † 'கொள்ளப்படாதுமறப்பது'. என்பதுபோல.

இங்கென்பது உவமவுருவு தோன்ற நின்றது.

ஈதல் ஆகுபெயர்.

இழந்தவென்னும் அன் பெறாத வகாவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளை யுணர்த்திப் பெற்றாற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது.

மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச் சோதியென்றார்.

யாண்டுமொப்பநிற்குஞ் சிவத்தினொடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னை யென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி ஒப்ப நிற்கும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமை முகத்தானினிது விளக்கிப் 'போதான் பின்னை' (சூத். அ., செ. ௩எ.) யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (௩அ)

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கு
மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மனைத்து
மரனடியை யுணரும்போ தகலும்பின் னணுகு

* திருக்கோவையார், கசுச. † ஷ்ை., அஎ.

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு
நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ
ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(ப - ரை.) நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும் நினைவுடையோர் - இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி அதீதத்தை யடையும் இச்சையுடையோர்,—நிலை அதுவேயாகி நின்றிடுவர் - அச் சுத்தாவத்தை நிலையேயாய் நிற்பர் (ஒரோவழி),—படு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டெறியப்படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும் பாசி - பொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கி அஃதில்லாத பொழுது பரக்கும் (அந்நீர்ப்) பாசிபோல,—ஆசுபடு மலம் மாயை அருங் கன்மம் அனைத்தும் அரன் அடியை உணரும்போது அகலும் பின் அணுகும் - குற்றம்பொருந்திய மலமும் மாயையும் பெரிய கன்மமுமாகிய வெல்லாம் சிவத்தை உணரும்போது நீங்கி (அதனை யுணராத அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படுதலாகிய) மீட்சிவருமாயின் (அது வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்),—ஆசையொடும் அங்கும் இங்குமாகி அலமருவோர் அரும்பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - (அங்ஙனம்) விருப்பத்தோடு சிவத்தின்மாட்டும் கருவிகளின்மாட்டும் மீண்டு சுழல்வோர் (அதற்கேதுவாகிய) பெரிய மலவாதனையைப் போக்கும்வண்ணம் அருளுபாயத்தை முன்னர்க் கூறுவாம் (அதனைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து அவ்வாதனை நீக்கிக் கோடற் பாற்று) என்க.

(பொ - ரை.) சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீளவருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாதனை முன்னர்க் கூறப்படு முபாயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக்கோடற்பாற்று எ - ம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளுக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது. (௩௧)

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ௩௧.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறு முதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப் பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதி
னாசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ராமென்
றறிந்தகல வந்நிலையே யாகும் பின்னு
மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்க
வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலா மோட.

(ப - ரை.) பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை - (மேற்கூறிய வாற்றால்) எனைப் பாசஞான பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும் எய்துதற்கரியனுய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே உள்ளத்தே நாடி-அவனது திருவடிஞான மொன்றனே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து,—நேசமொடும் பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின் - நேசமொடுந் திருவடி நிழலின்கீழ் நீங்காதே தூங்கப் பெறுதவழி,—ஆசை தரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேரா மென்று அறிந்து அகல - பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் (நின்றுழி நில்லாது பெயருங்) கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே,—அந்நிலையே ஆகும் - (அத்திருவடிஞானம் விளங்கி) அந்நிலை கைகூடப்பெறும்,—பின்னும் உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட - அதன்பின்னும் அவ்வாறு உளத்தே ஞானத்தை விளக்கி ஞேயமாகிய தன்னை அளிப்பனுதலாற் பாசமுற்று நீங்கி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி (யறிந்து) உச்சரிக்க என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறியவற்ருன் ஏனையிருவகை ஞானங்களானும் எய்துதற்கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞானமொன்ருனே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து, நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கப்பெருதவழிப் பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடிஞானம் விளங்கி யந்நிலை கைகூடப் பெறும். அதன்பின்னுமவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க எ - ம்.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மனுவாதமுகத்தா னீண்டு விதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (௧)

முதலதிகரணம்.

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலா
நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞான
நணுகியான் மாவிவைகீழ் நாட லாலே
காதலினா னான்பிரம மென்னு ஞானங்
கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்
டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா
மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே.

(ப - ரை.) பாசஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட்)பாசஞானமாவது,—வைகரி ஆதித்திறங்கள் வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானம் விரும்பு அசபை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகியவேதங்களும் சாத்திரங்களும் மிருதிகளும் புராணங்களும் மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையு (மாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்),—மேலாம் நாதமுடிவான வெல்லாம் - (நிலமுதல்) மேலாகிய நாதமீறாகிய (பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னும்) இவை (பற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம் அனைத்துமாம்),—கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற ஏனைப் பசுஞானமாவது,—நணுகி (ய) ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே - (இவற்றைப்) பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென்றறி (ந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்குமேற்படு) தலான்,—காதலினான் நான் பிரம மென்னும் ஞானம் - (அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர்) செருக்கால் (அநாதி முத்தனைப்போல முத்தனாகிய) யானும் (அவ்வாறு) பிரமமாவேனெனச் (சடிதியின் மதிக்கவருவதோர்) சிவசமவாத ஞானமாம் (அற்றேல் அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையிற் பசுவைச் சமப்பிரம மென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்),—இவன் உடலில் கட்டுண்டு - இவ்வான்மாத் தூல சூக்கும பரதேகங்களாற் கட்டுண்டும்,—ஒதி உணர்ந்து - நூலுணர்வான் உணர்த்தவுணர்ந்தும்,—ஒன்று ஒன்றா உணர்ந்திடலால் - ஒவ்வோர் இந்திரியங்களினால் ஒவ்வொரு விடயங்களை

யுணர் (ந்தும் இடையே நீங்கு) தலான்,—பசு ஆம் - அப்பசு (ஆதிமுத்த) னும்,—சிவன் - பதி,—இயல்பின் ஒன்றாக உணர்ந்திடுவன் காணே - (ஒருவ னுணர்த்த உணர்தலின்றித்) தானேமுழுதும் அறிந்தாங்கறி (ந்து அநாதியே நீங்கிய பேரறிவ) னாகலின் (அநாதிமுத்தனும்) இவ் வேறு பாட்டைத் தெற்றென வுணர்க என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிப்போந்த மூவகைஞானங்களுட் பாசஞானமாவது நால்வகைவாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதலிய சொற்பிரபஞ்சமும் நிலமுதனாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னுமிவைபற்றி நிகழு மேகதேச ஞானமனைத்துமாமென வும், ஏனைப் பசுஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வான்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கித் தான வற்றிற்கு மேற்படுதலான் அங்ஙனமதுபற்றி நிகழ்வதோர் செருக் கால் அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனாகிய யானுமவ்வாறு பிரம மாவேனெனச் சடிதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசமவாத ஞான மெனவு முணர்க எ - ம்.

ஞானவேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங் குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னு மாசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்த னிடையறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமைபெரிதாதல் காட்டுவார், 'இவனுட விற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே' யென்றார். பசுத்துவ நீங்கியவழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவவாதனை பற்றியாகலா னது பசு ஞானமேயாமென்பது, நான் பிரமமென்னு ஞானம் ஏகான்மவாதம் பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம்.

நாடலாமெனவும் உணர்ந்திடலாமெனவும் உணர்ந்திடுவனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். நாதமுடிவான வெல்லாமென் றது மதி.

நணுகியவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது ; ' தகுவரியன்பு ' என்றாற்போல.

'ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே' யென்றதனாற் பதி ஞானத்தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித் திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின் வைகரியாதித்திறத்துட்பட்ட ஞானநூற‌னை யோத லோது வித்தன் முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின், — முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படுதலுடைமையின். (உ)

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற்
கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கண்
மரணங்கொண் டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை யடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகும்
மரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியையறி விறந்தங்
கறிந்திடீர் செறிந்ததுக ளகற்றி டீரே.

(ப - ரை.) கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாமென்னின் - (அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி) ஆன்மா இவைகீழ் நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியென்னின், — சினைமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள் (மருவ)க் கதி ஆகும் - சினையினும் முட்டையினும் கருப்பாசயத்தினும் மரத்தினும் உயிர்கள் பொருந்த முத்தியாதல்வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்), — (இதுவும்) - (அச்சிவசமவாத ஞானத்திற்கு முன்னாக நிகழும்) இப்பாடாணவாதஞானமும், — கரணங்கள் புகும் நிழல்போல் தனை அடையும் சமாதி (முத்தியாமென்னின்) - (சேய்மைக் கட்சென்ற) ஒருவனிழல் (உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவன்) அடியில் வந்தொடுங்கினாற்போல(க்கரணங்களிற்சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து) தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியெனின்,-மரணங்கொண்டிட உறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை பண்ண வல்விடத்தை அடைய (க்கதி ஆகும்) - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை அடைந்தவிடத்தும் உறங்கியவிடத்தும் மயக்கமுற்று மூர்ச்சித்த விடத்தும் பிராணவாயு இயங்காமற் றம்பித்தவிடத்தும் கொடிய நஞ்சம் பொருந்தியவிடத்தும் முத்தியாதல் வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்), — இதுவும் - (பாடாணவாத ஞானத்தின்பின்னாக நிகழும்) இப்பேதவாத ஞானமும் (என்னும் இவையும்), — பசுஞானங்களாம், — அறிவு இறந்து அங்கு அரணங்கள் எரித்தவன்றன் அடியை அறிந்திடீர் - (ஆதலால்) சிவஞானத்தான் முப்புரங்களைத் தகித்த

சிவபிரானை (யுந் தம்மையும்) அறியப்பெறுமின்,—செறிந்த துகள் அகற்றிடீரே - (அறிந்து உம்மைப்) பந்தித்த மலத்தை நீக்குமின்,—மலம் தவிராது - (மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய) பசுத்துவ வாதனை (இச் சிவஞானமுடையார்க்கன்றி) நீங்காது என்க.

(பொ - ரை.) அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமே யன்றி ஆன்மா இவை கீழ்நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியாதலமையுமென அதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமும், சேய்மைக்கட் சென்ற வொருவனிழல் உச்சிப்போதின்க ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுள் வந்தொடுங்கினாற்போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாதலமையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின் பின்னாக நிகழும் பேதவாத ஞான முமென்னு மிவையும் பசுஞானமாம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையு மறியப் பெற்றார்க்கன்றி நீங்காது எ - ம்.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமாத்தினுயிர்கண் மருவவென்றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியாமென்னினென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி யென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஞாயிற்றைக் காணப்பெறாதார்க்கு இருணீங்காதவாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெறுமையி னவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகுமெனவுந் தவிராது மலமெனவும் ஈண்டுக் கூறியது, மேலைச்செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பினுணர்ந்திடுவனென்றாற்போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (௩)

சிவனையவன் றிருவடிஞா னத்தாற் சேரச்
செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை யெல்லா
மவனையணு காவென்று மாத லானு
மவனடியவ் வொளிஞான மாத லானு
மிவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக் கொத்தோ
வவமகல வெனையறியே னெனுமைய மகல
வடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்ட லானும்.

(ப - ரை.) சிந்தை வாக்குச் செயல் எல்லாம் - (ஈண்டுக் கூறிப் போந்த ஞானங்களுண்) மனவாக்குக்காயமாகிய முப்பொறி முதலியன,— அவனை என்றும் அணுகா ஆதலானும் - அவனை எஞ்ஞான்றும் அணு காமையான் (அவைபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாச ஞானத்திற்)கும்,—இவனும் - இவ்வான்மாவும்,—யான் துவக்கு உதிரம் இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக்கொத்தோ - யான் தோல் இரத்தம் தசை மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலம் இந்திரியக் கூட்ட முதலியவோவென (ப் பலதலைப்பட்டு),—அவம் அகல எனை அறியேன் எனும் ஐயம் ஆதலானும் - குற்ற மகல எனது சொரூபத்தை யே அறியமாட்டேனென்னும் ஐயமுற்று நிற்றலான் (அங்ஙன நிற்கும் பசுஞானத்திற்) கும்,—அகல அவ்வொளி அடிகாட்டி ஆன்மா வைக் காட்டலானும் அவன் அடிஞானம் - அவ் (ஐயம்) நீங்கித் தானே தற்பிரகாசமும் தன்னையும் விளக்கி ஆன்மாவையும் விளக்கிப் பரப்பிர காசமுமாய் நின்று (எல்லாப்பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய) பதி ஞானம் (போல விளக்குமாற்றல் செல்லாமையா)னும்,—அவன் திருவடி ஞானத்தால் - அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானம் ஒன்றானே,—சிவனைச் சேரச் செப்புவது - பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற் கொண்டது என்க.

(பொ - ரை.) ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப் பொறிமுதலியனபற்றி யேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும் தற்சொரூபமே யறியமாட்டாது பலதலைப் பட்டு ஐயுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும், தானே தற்பிரகாச மும் பரப்பிரகாசமுமா யெல்லாப் பொருளையு மினிது விளக்குவ தாகிய பதிஞானம்போல, விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால்

அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானமொன்றுமே பதிப்பொருளை யங்ஙனமறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது எ - ம்.

சிவஞானத்தாலன்றி யறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. (௪)

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங் காணு
கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங் காணு
வுண்டியம ருயிர்தானுந் தன்னைக் காணு
துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணு தாகுங்
கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக்
கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணுமை னிற்பன்
கொண்டானை யுளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசங்
கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே.

(ப - ரை.) கண்டிடும் கண் தனைக் காணு கரணம் காணு - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற கண்ணனது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது (தனக்கு முதலாகிய) அந்தக்கரணங்களையுங் காணமாட்டாது,—(கண்டிடும்) கரணங்கள் தமைக்காணு உயிரும் காணு - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற புத்திமுதலிய புறக்கரணமும் வித்தியாதத்துவமாகிய அகக்கரணமும் தம்மியல்பையுங் காணமாட்டா (தமக்கு விடயங்களைக்காட்டி முதலாய் நிற்கும்) உயிரையுங் காணமாட்டா (அவைபோல),—உண்டி அமர் உயிர்தானும் தன்னைக் காணுது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவனையும் காணுதாகும் - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற ஆன்மாவும் தன்னியல்பையும் அறியமாட்டாது தனக்குயிரா யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாதாகலின்,—தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையும் விளக்கி ஆன்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து (தனக்கொரு காட்டின்றி) அறிந்தாங்கறிந்து (தற்பிரகாசமும் பரப் பிரகாசமுமாய் நிற்குஞ்) சிவஞானம்,—கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணுமல் நிற்பன் - காட்டாகித் (தனக்கொரு) கரணங்கள் வேண்டாது நிற்குமாகலின்,—கொண்டு அரனை உளத்தில் கண்டு - (அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்) கொண்டு முதல்வனை அவ்வறிவினிற் காணப்பெற்று,—அடிகூடின் பாசம் கூடாது - திருவடியைத் தலைக்கூடிற் பாசம் நீங்கும்,—கூடிடினும் குறித்து அடியின் நிறுத்தே - (நீங்காது) கலந்திடினும் சிவபாவனையை விடாது செய்து சிவபிரானை அவன் றிருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து என்க.

(பொ - ரை.) பாசபசுஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல் வைத்தறியக் கிடத்தலானும் ஏனைப் பதிஞானத்திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நிற்றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ்விரண்டற்குங் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றல்பற்றி யறியப்படுதலானும், சிவனை அவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து எ - ம்.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு.

காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

கண்டிடுமென்பதனைக் கரணங்களென்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலுமது.

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென வியையும்.

காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அனுவாதம்.

கண்ணாகி யென்பது காட்டாகி யென்றவாறு; சொன்ன சிவன் கண்ணவென் றாற்போல.

கரணங்களாற் காணுமெலன மூன்றுவது விரித்துரைக்க.

கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங் கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய்செய்வார், பாசங்கூடாது கூடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றார்.

இவை நான்குசெய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. (௫)

இரண்டா மதிகரணம்.

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
கோகநதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழடங்க
வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லா
னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு
நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன் வழியே
புகுந்திடுவ னெங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

(ப - ரை.) அடியில் குறித்து நின்று - (குருவினருளால் அறிவதொரு) குறியின்கண் உறைத்துநின்றுகொண்டு,—அட்டகுணம் எட்டுச் சித்தி - (பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்கி) எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்டசித்தியையுடைய,—கோகநதன் முதல் வாழ்வு குலவு பதம் எல்லாம் வெறுத்து - பிரமபதமுதலிய திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களான் அழகுபெற்ற பதங்களையுடைய (காலாக்கினி புவனமுதல் அனுசிருதபுவன மீறுயுள்ள) எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் (இதற்குமுன் அனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக் கண்டு) அருவருத்துவிட்டு,—அறுவகை நெறியும் மேலொடு கீழ் அடங்க வெறும் பொயென நினைந்து இருக்க - அறுவகை அத்துவாவுட்பட்ட (மூவகைப் பிரபஞ்ச)மும் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் (பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம் போல) முழுப் பொய்யெனக் கண்டு (அவ்வாறுகண்டகாட்சி) சலியாதிருக்கப்பெறின்,—மேலொடு கீழ் இல்லான் - மேலொடு கீழ் இல்லாதாகியும்,—நிறுத்துவதோர் குணம் இல்லான் - குறித்தறிவதொருகுணம் இல்லாதாகியும்,—தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்ப அரியான் - தான் ஒருவரானும் உணரப் படாதாகியும்,—ஒன்றும் இலான் - ஒருபற்றும் இலா (தாகியும் உள்ள அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான) ஞானசொரூபம்,—உள்ளே வந்து நேர்பட - அவ்வறிவின்கண் இனிது விளங்கித்தோன்றும் தோன்றவே,—பொறுப்ப அரிய பேரன்பை அருளி - (வறியார்க்கு நிதி வாய்த்துழிப்

போல அதன்கட்) பொறுத்தற்கரிய பெருங்காதல் மீதூரும் அது மீதூர வே,—அதன்வழியே - (* 'இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பி னிலையே யது' வாகலான்) அவ்வன்பின்வழியே,—எங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்தும் அறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் (அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய) ஞேயம் என்க.

(பொ - ரை.) குருவினருளா லறிவதொரு குறியின்கணுறைத்துநின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருதபுவனமீறுயுள்ள எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக்கண் டருவருத்துவிட்டு, அறுவகை யத்துவாவுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் பித்திகைவடிவஞ் சாண்பார்க்குக் காணப்படாதாய் அதன்கண் மறைந்த சித்திர வடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான ஞானசொரூபம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே,வறியார்க்கு நிதிவாய்த்துழிப்போல அதன்கட் பெருங்காதன் மீதூரும்; அது மீதூரவே * 'இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பி னிலையே யது' வாகலான் அவ்வன்பின் வழியே பேரின்பமயமாய்ப் புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம் எ - ம்.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகநதனென்றது பைசாசபதத்தினட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென அதன்பெருமை கூறியவாறு.

கோகநதன் ஆகுபெயர்; ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வுகுலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையுமுதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களா னழகுபெற்றபதம்; ஒற்றுமைபற்றிக் குணங்குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது.

இதனானே 'ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தேரா' (சூத். ௯., செ. ௧.) மென்றறிந்தகலுமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூற வலியுறுத்தப்பட்டது. (௯)

---

*திருவருட்பயன், இன்புறுநிலை, ௭௦.

மூன்ரு மதிகரணம்.

கண்டவிவை யல்லேனு னென்றகன்று காணுக்
 கழிபாமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினெடு முளத்தவன்ரு னின்றகலப் பாலே
 சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியா னத்தால்
 விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னுனே னென்று
 பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

(ப் - ரை.) கண்ட இவை நான் அல்லேன் என்று காணுக் கழி பாமும் நான் அல்லேன் என அகன்று - (உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற உயிராவது) சுட்டுணர்வுட்பட்ட உடம்புமுதலிய தொகுதியாகிய அப்பாச மும் நான் அன்றென்றும் சுட்டுணர்விறந்து மேம்பட்டுநின்ற அப்பதிப் பொருளும் நான் அன்றென்றும் (இரண்டற்கும்வேறெனக்கண்டு வேரு கிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்ருல்) ஒருவி,—கசிந்த தொண்டினெடும் உளத்து அவன்ருன் நின்ற கலப்பாலே கருதி - (எனைப்பதிப்பொருள் வேருயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றி னொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்ருதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற் குரிய) தனது கசிந்த தொண்டினையும் உளத்தே இறைவன் நின்ற கலப் பினையும் நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - (கருடோகம் பாவனை போலச்) சிவோகம் பாவனை ஒருவன் செய்யப்பெறுமாயின்,—கருட தியானத்தால் விடம் ஒழியுமது போல - அக்கருடன் அம்மாந்திரிக னுக்கு வேருதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெ ளிவுசெய்யுமாறுபோல,—வேறு இன்றித் தோன்றுவன் - சிவபிரானும் இவனில் வேருதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விண்டு அகலும் விமலதையும் அடையும் - மலங்கள் முழுவது நீக்கிச் சுத்தனுகச் செய்வன்—பண்டைமறைகளும் அது நானுனேன் என்று

பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக்காணே - பழைய வேதாந்தமும் அது நானேனென் என்னப் பாவிக்கச் சொல்லுவதும் இப்பாவனையையே என்க.

(பொ - ரை.) உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற உயிராவது, சுட்டுணர்வுட்பட்ட அப்பாசமுமன்று சுட்டுணர் விறந்து நின்ற அப்பதிப்பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றா லொருவி, எனைப்பதிப் பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற் குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோகம்பாவனை யொருவன் செய்யப்பெறுமாயின், அக்கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல,சிவனு மிவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன்; வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கும இதுவே பொருளாகக் கொள்க எ - ம்.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினர்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயது.
பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய வுயிர் கழிபாமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டி னீக்குதற்குக் கசிந்ததொண்டென விசேடித்தார். வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரிய வியைபு இருவர்மாட்டு முண்மை விளக்குவார் கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்ற கலப்பாலே யென்றார். கருடபாவனையை யெடுத்துக்காட்டியதும் அதன்கண் ஐயநீக்குதற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகன தாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலை

பெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கும் அத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படு மென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும், கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும், ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறு மென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியானுணர்ந்துகொள்க; * 'உன்றன்குலமிரண்டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமாயென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படிதான்' என, வியந்துகூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவித வுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது நானேனென்னு மொருவார்த்தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென் றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றாமெனக்கொண்டு பரிணமங் கூறுவாரும், அது நானென்னுமிரு பெயரும் விட்டுவிடாத ஆகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திரம் ஆகுபெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாயிடர்ப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்பட்டுரைப் பனவெல்லாம் பொருளல்ல வென்பார், பண்டைமறைகளுமது நானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக் காணே யென்றார். எனவே, வேதாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளானொன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தையாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. (எ)

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு
மரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்
டஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம் பண்ணி
யான்மாவி னஞ்செழுத்தா லிதயத் தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலை யோம்பி
யணைவரிய கோதண்ட மணைந்தருளின் வழிநின்
றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யருக்க
னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவி லரனே.

(ப - ரை.) (ஆன்மா அரனுக்கு உடைமையாம் பரிசும்) ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும் அஞ்செழுத்தால் (அறிந்திட்டு) - (கசிந்த

* உலகுடைநாயனர், கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம், ௪.

தொண்டினொடு முளத்தவன்ரு னின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண்) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐங்தெழுத்தோது முறையின் வைத்து உணர்ந்து,—அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு - (* 'ஆடும்படி கேள்' எனவும் †'சேர்க்குந்துடிசிகரம்' எனவும் ஓதியவாறே) அவன் திருமேனி ஐங்தெழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து,—அங்க கர நியாசம் அஞ்செழுத்தாற் பண்ணி - (அம்முறையே) அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைங்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு (இருதயம் உந்தி புருவ நடுவென்னு மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு),—இதயத்து ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - இருதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ் வஞ்செழுத்தாற் பூசித்து,—குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஓம்பி - உந்தியில் அவ்வஞ்செழுத்தால் ஓமித்து,—அணைவு அரிய கோதண்டம் அணைந்து - அணைதற்கரிய புருவநடுவிற் சேர்ந்து தியானித்து,—அருளின்வழி நின்று அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அருள் வழித்தாக நின்று அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே (மாறி நெஞ்சமுழ்த்தி) உச்சரித்தல்செய்க (இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையும் திருவைங்தெழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்ருனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவார்க்கு,—மதி அருக்கன் அணை அரவம்போல் - (நவக்கோள்களுள் ஏனை யேழும்போலக் காண்டல்செல்லாத) இராகு கேதுக்கள் (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,— அரனே ஆன்மாவில் தோன்றும் - (முப்பொருள்களுள் யான் இதனை அறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றும் ஏனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனுகாத அப்) பதிப்பொருள் (அவ்வுச்சரிப்பின்) ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்றும் என்க.

(பொ - ரை.) கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்ரு னின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனம் உடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐங்தெழுத்தோது முறையின் வைத்துணர்ந்து, *'ஆடும்படிகேள்' எனவும் †'சேர்க்குந்துடிசிகரம்' எனவு மோதியவாறே அவன்றிருமேனி அஞ்செழுத்தாலமைந்த பரிசுமுணர்ந்து, அம்முறையே அங்க நியாச கர நியாசங்களும் அவ் வைங்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு, இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தா

* உண்மைவிளக்கம், ௩௩. † ஷை., ௩௪.

னம் ஓமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி நெஞ்சழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம் பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கவனிக்கப்பெறுவார்க்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையேழும் போலக் காண்டல் செல்லாத ராகுகேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றுமெனப் பசுபாசங்கள்போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பில் ஆன்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும் எ - ம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யானுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினு லறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

அரனுருவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிதல் இதயத்திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட் டென்க.

இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யானுடைய பரிசு மானுருவு மறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்திலுணர்ந்தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறு பற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் * 'கற்பனவு மினியமையும்' என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன.

அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார் விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறினர்.

---

* திருவாசகம், திருப்புலம்பல், ௩.

இதனாலே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன. (௮)

நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி லடியாய்
ஞாலமுத றத்துவத்தா லெண்விர னாளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய் [யக்
முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி னுடைத்தா
காட்டுகம லாசனமே யீசர்சதா சிவமுங்
கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணாகுஞ் சத்தி
வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பனிந்த விளைவறிந்து போற்றே.

(ப - ரை.) நாபியினில் - உந்தியில்,—ஞாலம் அடியாய் - பிருதிவி தத்துவம் கிழங்காகவும்,—முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய் - (அப்பிருதிவியை) முதலாகவுடைய (ஏனை அப்பு முதலிய இருபத்து மூன்று) தத்துவங்களும் (அவ்வுந்தியினின்று தோன்றி) எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாகவும்,—மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - பொருந்திய அசுத்த மாயையின் காரியமாகிய வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தையுமென்னும் எட்டுத் தத்துவங்களும் எட்டிதழ் வடிவாகவும்,—முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - சிதைவுறாத அவ்விதழ் எட்டும் (பிரணவாதி எட்டு) அக்கரங்களை முறையே உடையதாகவும்,—ஈசர் சதாசிவம் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசுவரம் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாகவும்,—சத்தி இவற்றின் கண்ணாகும் - சத்திதத்துவம் (அக்கேசரங்களுக்கு உள்ளாகிய பொகுட்டு வடிவமாகவும்) அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தோர் பீசவடிவமாகவுமுடைய,—நாட்டும் இதய கமலந் தானும் காட்டு ஆசனம் - நாட்டப்படும் இருதய கமலம் விளங்கப்பெற்ற ஆசனமாம்,—மேல் சத்திமேலாகி-அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியாய் (நிற்கும்),—வீட்டை அருள் சிவன்மூர்த்திமானாகி நிற்பன்-வீடு பேற்றையருளுகின்ற சிவபிரான் மூர்த்திமானாய் நிற்பனாகலின்,—இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இம்முறையை அறிந்து அருச்சிப்பாயாக என்க.

(பொ - ரை.) இதயத் தர்ச்சித்தற்கு, நிலமுதற் சத்திதத்துவ மீறாகிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்கு முதற் பீசமீறாகிய அவயவங்களாகவுடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்தியும் சிவன் மூர்த்தி மானுமாம் எ - ம்.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல் பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணது சத்திதத்துவத்துளடக்கிக் கூறினர்.

சத்திமேலாகி யென்றதனுற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப் பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐங்தெழுத்தா லமைந்த வுருவெனக் கூறி அதன் பின் ஆன்மா விலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தி யென்றன் மலைவாம்போலுமெனின், ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோராணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்துநின்ற அவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றான். அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார், இந்த விளைவறிந்து போற்றேயென்றார். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (௯)

அந்தரி யாகந்தன்னை முத்திசா தனமா
வறைந்திடுவ ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கச் சிவனைஞா னத்தாற்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோலமருவியர னுளத்தே
வாவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(ப - ரை.) தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அவ்வொளிபோல - கண்ணடிக்கு(ப் பொடியிட்டு) விளக்க (விளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறு போல,—சிந்தைதனில் சிவனை - ஆன்மாவிற் சிவத்தை,—கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதலாக் கண்டனவெலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தால் அர்ச்சிக்கச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சந்தனம் புட்பம் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலியவாகக் காணப்பட்ட பூசாதிரவியங்களெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தால் அருச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் (செய்யச்செய்ய),—அரன் உளத்தே மருவி வரவர வந்திடுவன் - (ஆண்டு அச்) சிவம் உள்ளத்தின் கண்ணே பொருந்தி மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும் (தோன்றவே),—பின் மலமானது அறுமே - பின்பு ஆணவமலங்

(தேய்ந்து தேய்ந்து) பற்றறக் கழியும்,—அதுதானும் ஆன்ம சுத்தியாகும், அந்தரியாகந் தன்னை முத்திசாதனமா அறைந்திடுவர் - (அங்ஙனம்) அஃது ஆன்ம சுத்திக் கேதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகத்தை (ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) முத்திசாதன மென்று அறிக வென்பர் என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல, ஆன்மாவில் அவ்வாறு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச் செய்ய ஆண்டுச் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும்; அங்ஙன மான்மசுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென் றறிக எ - ம்.

அதுதானு மான்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாக் கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்துக்கோட லு மனுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம். மனத்தாற் கருதுமாறு * 'காயமே கோயிலாகக் கடிமண மடிமையாக' என்பது முதலிய திருவாக்குக்களானு மறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஓமித்தன் மேற்று.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க௦)

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டிற்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி

---

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், தனித்திருநேரிசை, ச.

யறம்பாவங் கட்குநா மென்கடவே மென்று
மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னாதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

(ப - ரை.) ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் - (அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒரு குறியின்கண்) இறைவனைக் காணப்பெறின்,—அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் - (அகம்புறமென் றிரண்டால் அர்ச்சனைபுரியும் இந்தச் சகம்போலப்) புண்ணிய பாவங்கட்கு யாம் என்செயக்கடவமெனக் குறித்தலும் (இன்றி),—அகம் புறம் என்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ - அதுவேறு இதுவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி (யாண்டும்) ஒரு பெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலன்றோ,—சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - மெய்யடியார் செய்தி (யாகலான்),—சிறந்து ஆரும் சீர்ச் சிவனை - சிறந்து விளங்குகின்ற புகழையுடைய முதல்வனை,—ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி-ஞானத்தால் அகத்தே காணும்படி,—புறம்பேயும் இங்குச் சிந்தித்து-புறத்தேயும் ஒரு குறியிற் கண்டு,—வேண்டின் பூமரத்தின் கீழ்உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு - (உபகரணம்) வேண்டுமாயின் (முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலும் ஆகாமையாற்) பொலிவாகிய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும் (யாறு குள முதலியவற்றின் உளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவும்) கொண்டு,—அரன் கழல்கள் போற்றிப் பூசிக்க - அம்முதல்வன் றிருவடிகளை வழிபட்டுப் பூசிக்கக்கடவர் என்க.

(பொ - ரை.) அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியின்கண் இறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென்றிரண்டா லர்ச்சனை புரியுமிந்தச் சகம்போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி அது வேறிதுவேறெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டுமொருபெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தியாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயுமொரு குறியிற்கண்டு அரன் கழல் பூசிக்கற்பாற்று; அதற்குபகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலுமாகாமையான், மரத்தின்கீ ழுதிர்ந்த பூக்களும் ஆறு குளமுதலியவற்றினுளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையும் எ - ம்.

போற்றிப் பூசிக்கவெண வியையும்.
புறம்பேயுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று.
போதுகளும் என்ற உம்மை எதிரது தழீஇயது.
இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது.

இந்தனத்தி னெரிபாலி னெய்பழத்தி னிரத
மெள்ளின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னிறைவன்
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளு
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்
சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவனுளத்தே தோன்றித்
தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்
பந்தனையை யறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.

(ப - ரை.) இந்தனத்தின் எரி (போல்) - விறகிற் றீப்போல (உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாயும்),—பாலின் நெய் (போல்) - பாலினெய்போல (மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாயும்),—பழத்தின் இரதம்(போல்) - பழத்தின் இரதம்போல (மந்த மலபாக முடையார்க்கு உய்த்துணரும் வழி விளங்கித் தோன்றுவதா யுடனாய்),—எள்ளின்கண் எண்ணெயும் போல் - எள்ளின்கண் எண்ணெய்போல (த் தீவிர மலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படா துடனாயும்),—இறைவன் எங்கும் உளன் - இறைவன் (அகம் புறமென்னும் பிரிவின்றி) யாங்கணு முளனாகலான்,— எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே அருளும் - (மேற்கூறியபடி) அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வந்தித்து வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்கு (மென்பதே தேற்றம்),—மலம் அறுப்போர் - (அங்ஙனமாயினும்) வாதனாமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலர் அடி ஞானத்தால் ஆன்மாவில் சிந்தனை செய்து அர்ச்சிக்க - செங்கமல மலர்போலுந் திருவடிஞானத்தால் ஆன்மாவின்மாட்டு(அவ்வாறு வழிபடுதலாகிய) அப்பூசை ஒருதலையான் வேண்டும் (இங்ஙனம் விசேட வியைபுடைய உரிமையால்),—சிவன் தோன்றிப்பந்தனையை அறுத்து - இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்து,—தீ இரும்பைச் செய்வது போல் சீவன் றன்னைத் தானாக்கி - தீ இரும்பைச் செய்வது போல உயிரைத்தன் வண்ணமாக்கி,—தன் உருவப்பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து இவன்பாலே உளத்தே பதிப்பன்-தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவதும் அருளி இவனதாகச் செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) இறைவன் அகம்புற மென்னும் பிறிவின்றி யாங்கணு முளனாகலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின் கண்ணதாகிய வாதனைமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிப்டுத லொருதலையான் வேண்டும்; இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ் செல்வ முழுவதும் இவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவியைபு ஆண்டையதாகலான் எ - ம்.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாக முடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாது மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின்க ணெண்ணெய் தீவிரமல பாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும், உவமையாயின.

எங்கு முளனிறைவ னென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற்குரிய விசேட வியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்த மேலிடுதலென்பது.

அர்ச்சிக்க வென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந்தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல், கூறியது கூறலாம் போலுமெனை மலையற்க, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற் கெழுந்த விச்செய்யுளாகலின். இத

ஞனே அப் புறப் பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன் பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங் கூற்றின் பொருளைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு. (௧உ)

ஒன்பதாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௦௩.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள் மூன்று சூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப் படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்று சூத்திரத் தாற் கூறுவான் றொடங்கினர். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்த நீக்க மாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா
மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு
மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி
யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றஞ்
சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றுஞ்
செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற்
பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(ப - ரை.) அவன் இவனாய் நின்ற முறை - (பதிஞானத்தால் அங் ஙனங் காணப்பட்ட) இறைவன் (பெத்தநிலையில் உடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி) ஆன்மாவேயாய் (ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மா வின்வழி) நின்ற முறைமைபோல,—ஏகனாகி அரன்பணியின் நின்றிட வும் - (ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினும்) தானென வேறுகாணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணி யின் வழுவாது நிற்கப்பெறின் (அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான் யானென தென்னுஞ் செருக்கு அறுதலின்),—சிவனும் இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி என்றும் (உடனாகி நின்றுகொள்வன்) - அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய் நின்றேன்று கொள்வன் (அரன்பணியி னிற்றலான் இந்திரி

யங்களின் வசமாய் நிற்கும் பாதந்திரியம் ஒழிதலின்),—இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்ததென்றும் பவம் அகல உடனாகி நின்று கொள்வன் - (அவ்விறைவனும்) இவனுக்கு (இன்பதுன்ப நுகர்ச்சியாமாறு) பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு (நுகர்ச்சியாமாறு) செய்தனவேயாமெனப் பிறவி நீங்க உடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன்,— பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் (புண்ணியத்தைச் செய்திடினும்) பணி ஆக்கிவிடுமே -, (இவ்விருதிறத்தானும் முறையே) அன்பொடும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய்முடியும்,—உலகில் இவனுக்கு இதம் அகிதம் செய்தார்பால் இவன் செய்த இதம் அகிதமெல்லாம் இசையும் - உலகத்தின்கண் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்மாட்டு (அவ் விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு இவன்செய்த இதமகிதம் (முறையே துணைக் காரணமாக) இயையும்,—குற்றம் அகலும் - இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே) ஏனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் (இவனைப் பந்திக்க மாட்டவாய்) விண்டொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத்தநிலையிலுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோ டுடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப் பெறின், அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ் விறைவனும் இவன் செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யுமிதமகிதங்களென உடனாய் நின்று ஏன்றுகொள்வன். அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பரதந்திரிய மொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய் நின்று ஏன்றுகொள்வன். இவ் விருதிறத்தானும் முறையே, இவன் செய்யு மிதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும், இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார் மாட்டு அவ் விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு துணைக்காரணமா யியையும். இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச்சஞ்சித வினையு மாயையு

மாணவமுமாகிய குற்றங்கண் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டா வாய் விண்டொழியும் எ - ம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வதென்பதனோடுந் தனித்தனி கூட்டி, 'இவனுலகி' லென்னு முதலடியைப் 'பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே' யென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக் கொள்க.

நின்றிடவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினு மென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமா யியையுமென்பது ஆற்ற லாற்பெற்றும். அது அவர்தாஞ் செய்வினைதன்னைலமுடனே பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானென முன்வருகின்றவாற்றானறிக. செய்யுளின் கருத்து முணராது இவன் செய்த இதமகிதங்களை இவன் மாட்டுச் செய்தார்க் கியையுறென்றுரைப்பின் இவன்மாட்டுச் செய்தவரு டைய இதமகிதங்கள் வேறென்னாய் முடியுமெனக் கடாயினார்க்கு விடை யின்மையும், நியதி தப்புதலும் சிவஞானச்செயலுடையோர் கையிற்றனந் திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற் றிகழு மென்றாற் போல்வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இத மகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லை யென் பார், உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, எனையன தம்முளவாய் நின்று ஒருபொருண் மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனூலோ டொத்து ஒரு பொரு ணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றா னீண்டு வலி யுறுக்கப்படுமிறுதிக்கூறு பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றியெடுத் துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னை யிரு கூறுமே வேறெடுத்துக்கொண் டோதப்படுவனவெனக் கொள்க. (க)

முதலதிகரணம்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று னேரே
தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும்
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.

(ப - ரை.) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் என்னது என்னும் இக்கோணை - யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் எனதென்னும் (அகங்கார மமகாரங்களாகிய செருக்குவிளைதற்கு ஏதுவாகிய) மலக்கோணை,—ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஏகனுகி நிற்கும் ஞானுக்கினியினுலே காய்ச்சி அக்கோணைத் தீர்த்து,—தான்செவ்வேநின்றிட- தான் முதல்வன்வழித்தாக நிற்கவே,—அத் தத்துவன்றன் தனை அளித்து நேரே முன் நிற்கும் - அம்முதல்வன் தற்சொரூபத்தை விளக்கி நேராக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகலின்,—வினை ஒளித்திட்டு ஓடும் - (புண்ணிய பாவமாகிய) வினைகள் (இவனைப்) பொருந்தாமல் (இவனுக்குப் பணியாய் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பால் அவைமிகுதற்குத் துணைக் காரணமாய்) இயையும்,—நான்செய்தேன் எனுமவர்க்கு - (மேற்கூறிய) யான்செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையாருக்கு,—தான் அங்கு இன்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி (க் கன்மத்துக்கீடாக) ப் போகத்தைப் புசிப்பித்து,—கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - (அங்ஙனம் புசிக்குமிடத்து) ஆகாமியவினையை ஏறச் செய்யுமாகலின்,—ஊன்செய்யாஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால் - மாய கருவிகளைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவினின்று நீங்கி ஏகனுகி நிற்கு ஞானம் பெற்றாலன்றி,—ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாது அன்றே - யாவர்க்கும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு ஒழிதலின்று என்க.

(பொ - ரை.) யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று லன்றி, இறைவனுடனாய்நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியு மார்ச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாதாதலும் அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலு மாகிய இவை முறையே நிகழ்தல் செல்லாமையால், அச்செருக் கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி நிற்கு ஞானமொன்றேயன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறு தியின்பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண் டற்பாற்று எ - ம்.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத் தானுங் கூறினர். உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு.

ஞானமென்றது ஈண்டு எற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகிநிற்கு ஞானத் தின்மேற்றாயிற்று.

இதனானே மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யமையும் அதன்மேலும் ஏகனாகி நிற்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது. (உ)

இரண்டாமதிகரணம்.

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேயென் வசத்தி
   னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந்
   தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் றாள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வலி யருளினால் வாட்டி
   வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க னாண்டேன்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண்
   மூளாவங் காளாகி மீளா னன்றே.

(ப - ரை.) (உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய் துள்ளா ரைத் தம்முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பாரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசன தாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின் அதனையறிந்து அப்பாடி காவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப் பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி அவர் அப்பாரதந்திர நீங்கி அரசனதருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழியி னிற்பித்துக் கொள்ள வல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோல) இந்திரியம் எனைப் பற்றி நின்றே என்வசத்தின் இசையாதே எனைத் தன்வசத்தை ஈர்ப்பது - (வினைசெய்த மைபற்றி) இந்திரியங்கள் என்னைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தவாய் நில் லாமல் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர் (த்த வழியெல்லாம் பாரதந்திரப்பட்டுக் கிட) ப்பச் செய்வதும்,—இவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆணைவழி நின்றிட லால் என்றும் தான் அறிந்திட்டு - அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவைநிற்றலான் (அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழிநிற்றலென்றும் அவ்வாற்றல் கொண் டன்றிப் பிறிதில்லை) யென்றும் இவ்வாறுணர்ந்து,—இவற்றினொடும் தனையுடையான் தாள்கள் வந்தனைசெய்து - அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையும் உடையானாகிய அம்முதல்வன்றாள்(களைத் தலைக்கூடப் பெற்று அவன்) பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளி னால் இவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் - (அவன்

அம்முதல்வன்) திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்து (க் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வன்வழியின்) உறைத்துநிற்புழியும்,—வரும் செயல்கள் உண்டேல் முந்தன் உடைச் செயல் என்று முடித்து ஒழுக - (பயிற்சி பற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின்) இந்திரியங்கட்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திரமின்மையின் (அதுவு) முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே,—வினைகள் மூளா - (அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் தொடக்கவல்ல) வினைகள் (அங்ஙனம் ஆகமாட்டாவாய்) மடங்கியொழியுமாகலான்,—அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே- (அவ்வாறு) அடிமைத்திறத்து நின்றோன் மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பாதந்திரனாவானல்ல னென்க.

(பொ - ரை.) உலகத்துப் பாடிகாவலராயினோர் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பாதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசனதாணைவழி நிற்கு மவ் வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனை யறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி, அவர் அப்பாதந்திரநீங்கி அரசனதருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்கள் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்த்தவழியெல்லாம் பாதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வன தாணைவழியவை நிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ் விந்திரியங்களையுந் தன்னையுமுடையனாகிய அம் முதல்வன் தாள்களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன்பணியினின் றொழுக வொருவன் பெறுமாயின், அவன் அம் முதல்வன் திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன். அவ்வாறு முதல்வன்வழியி னுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங்களுக்கும் எனக்குமொரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே அதுவாயிலாகப் புகுந்துகூடித் தொடக்கவல்ல வினைகள் அங்ஙனமாகமாட்டாவாய் மடங்கி யொழியுமாக

லான், அவ்வா றடிமைத்திறத்து நின்றேன் மறித்துப் பொறிக ளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனுவானல்லன் எ - ம்.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனுகி நிற்றலே யமையும், அதன்மேலும் அரன்பணியி னிற்ற லெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனுகி நிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினு லன்றி வினைத்தொடக் குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத் தற்பொருட்டு அரன்பணியி னிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படு மென் றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லீர்ப்பதென் றறிந்திட்டென வியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின் மேனின்றது. என்றுமென்னு மும்மை அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமு மவ்வாணைவழி நிற்ற லென்று மறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று.

இவற்றினெடுந் தனையுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு அரன்பணியி னிற்றன் மேற்று.

வருஞ் செயல்களுண்டேலென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முந்த னுடைச்செயலென முடித்தொழுகுதல், * 'யானுமதுவே வேண்டினல் லால் - வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி னதுவு முன்றன் விருப் பன்றே' என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம் போலுமென் பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லையென்பார், 'ஆளாகி மீளா' னென்றுங் கூறினர். (௩)

சலமிலனுய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்
தானுக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னுல்
நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானுய்
நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன்
உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே
யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்று யென்று
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்று
நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந் தானே.

---

* திருவாசகம், குழைத்தபத்து, எ.

(ப - ரை.) நீயே உள் நின்றும் (செய்கின்றாய்) - நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றாயாகலின்,— உலகினில் நிலவுவதோர் செயலெனக்கு இன்று என்செயலெல்லாம் உன்விதியே என்றும் உலகின்கண் விளங்குவதோர் செயல் எனக்கின்று என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யும் செயலேயென்றும்,—செய்வித்தும் செய்கின்றாய்-(நீயே பிறரைக்கொண்டு) செய்வித்தும் செய்கின்றாயாகலின்,—உன் செயலேயென்றும் - (பிறரால் எனக்குவரும் (இதமகிதங்களும்) நீ செய்யும் செயலே (பிறிதில்லை) யென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே - (இங்ஙனம்) அவனருளையல்லதொன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்துநிற்கப் பெறுவார்மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமாகலான்,—ஆய் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார்தம்மை - (அப்பெற்றித்தாகிய) மெய்யுணர்வாற் றன்னை யடைக்கலம் புக்காரை,—தானுக்கிக் காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாப்பவனும்,—நாடி (யும்) அவரை நணுகாமல் வினை - (மந்திரவலியான் அடங்கி) இரை நுகரப் பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானும் ஓர் இலக்குவந்து வாய்த்துழிவறிது கிடவாதவாறுபோல அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்துகிடந்த அவ்வாகாமியவினை (அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வியைபுபற்றி ஆண்டவ் விதமகிதங்கட்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின்),—அவர் தாம்செய்வினை தன்னால் பிறர்செய்வினை நலமுடனே ஊட்டி ஒழிப்பானாய் அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர்செய்யும் இவ்விதமகிதங்களை (மிகுவித்து) நன்மையோடு நுகர்வித்தொழித்தல் செய்பவனுமாகியும்,—தலைவன் சலமிலன் - (அதுபற்றி) இறைவன் சலமுடையனுவானல்ல னென்க.

(பொ - ரை.) நீயே எனக்குண் ணின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னாற் செய்யப்படுமிதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறராலெனக்கு வருமிதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தமையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு, அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதா யொழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புக்காரைத் தன்னையேபோலச் சுத்தராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியா னடங்கி இரை நுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானு மோரிலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறு

போல, அவர்மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த அவ் வாகாமியவினை, அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வியைபுபற்றி ஆண்டவ் விதமகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின், அதனை யவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யு மவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்தலுஞ் செய்வனாகலான், அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனாவானல்லன் எ - ம்.

ஆக்கிக்காப்பனென வியையும்.

பிறரை யூட்டி யொழித்தலே அவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக் கொள்க.

பிறரை அங்ஙனமூட்டுதலுங் கருணையேயாமென்பார் ஊட்டியென்றொழியாது ஒழிப்பானுயென்றும் நலமுடனே யென்றுங் கூறினர்.

'உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயென்று, நிலவுவதோர் செயலெனக்கின்றுன் செயலேயென்று நினைவார்க்' கென்றதனால் அரன்பணியி னின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறிய தூஉமாயிற்று.

இறைபணியி னிற்கு மிவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விட்டு இவனுலகில் இதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் இதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பால் இசையச்செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும் போலுமென்பாரைநோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டியவாறு. (௪)

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து
நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுத றவிர்ந்து
நீடுபல காலங்க ணித்தரா யிருந்தும்
நின்மல ஞானத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்
ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே
யெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானங்
கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பார்.

(ப - ரை.) நாடுகளிற் புக்குழன்றும் - புண்ணியதேயங்களிற் சென்று புண்ணியதல புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தும் ஆடியும்,— காடுகளிற் சரித்தும் - வனத்திலேசென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்

றும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையில் யோகத்திருந் தும்,—தாகமுதல் தவிர்ந்தும் - (அவ் யோகப்பயிற்சி வலியினுற்) பசிநீர் வேட்கை முதலியன ஒழிந்தும்,—நீடு பல காலங்கள் நித்தராயிருந் தும் - நெடுங்கால மரணமில்லாதிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தையில்லார்- நிருமலமான இறைபணியி னிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டுசெய்யும் ஞான மில்லாதார்,—பிறப்பில் நிகழ்ந்திடுவர் - சனனத்துட்படுவர்,—ஏடுதரும் மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே எறிபடுவிழியின் கடைக்கே கிடந்தும் - இதழ்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கை யர் கொங்கையிடம் அல்குல் வீசப்பெற்ற கட்கடை முதலிய அவயவங் களைத் தோயப்பெறினும்,—இறை ஞானங் கூடுமவர்-அரன்பணியினிற்ற லாகிய ஞானத்தைப் பெற்றோர்,—கூட அரிய வீடும் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே யிருப்பார் - பெறுதற்கரிய வீட்டினைத் தலைக் கூடிச் சிவந்த குஞ்சித பாதத்தின்கண் அடங்கி நிற்பர் என்க.

(பொ - ரை.) வினைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல் லனவாய எத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப் படும் பேற்றைக் கொடுக்கவல்லுவனவல்ல; எல்லாப் பெரும் பேற் றையுங் கொடுக்கவல்லனவாய எத்துணைத் தீமைகளும், இதனுற் றரப்படும் பெரும்பேற்றைக் கெடுக்கவல்லனவுமல்ல ; அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணி நிற்குஞானம் எ - ம்.

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தையென்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத் தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தின்நிற்றல் ஒப்புமை மாத்திரையே பற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத் திகழற்கவென அவரது பெருமை யுணர்த்துவார், ஆக்குமுடி கவித் தரசாண்டு நுங்கிடாவேயென ஆண்டுக் கூறினர்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலான் ஆகற்பாலதன்கண் மற் றொன்றுஞ் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமை யுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினர். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

அங்கித்தம் பனிவல்லார்க் கனல்சுடா தாகு
    மௌடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறா
எங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக்
    கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்

'தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமுங் கந்தித்துச் சுழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(ப - ரை.) அங்கித் தம்பனை வல்லார்க்கு அனல்சுடாதாகும் - (சுடுதற்கேதுவாகிய) அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கி (யுண் மூழ்கிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு) ச்சூடு நிகழாதவாறும்,— மந்திரம் ஔடதம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏறா - (கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத்தடுக்க வல்ல) மந்திர மருந்துகளைப்பெற்றுடையார் அவ்வரியவிட (ங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு) க் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும்போல,—ஞானிக்கு எங்கித்தை (நின்று) கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் - (விருப்புவெறுப்புக் கள் நிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்தவல்ல) ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச்செய்தாராயினும்,—இருவினைகள் சென்றணையா - (அதுபற்றி அவர்மாட்டு விருப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும்,- முன்செய்வினை மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - எனைப் பிராரத்த வினையும் (தற்பணிநீத்த வவர்மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்) சத்திகெட்டேபோய் வாதனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதேதாக்கும் (அவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல்),—இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் கந்தித்து - காயம் இருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் (அவ்வாதனைகிடந்து) கந்தித்தும் (ஒரு கறிக்கு உபயோகமாதலின்மையும்),—குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக்கரமும் சுழலுமாபோல் குயவனுவான் (குடத்தை வனையுமளவும் சுழற்றிவிட்ட) திகிரியில் அவ்வாதனைகிடந்து தன் வேகமுள்ளளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து (மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமதாலின மையும்) போலுமாகலானும்,—எல்லாமலங்களும் பின் காயமொடுமாயும் அன்றே - (வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்ற) ஏனை மலவாதனைகளும் பின் அவ்வுடம்பு (மாயுங்காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அத)னோடு மாய்ந்தொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் முழுகிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடயங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார்

அவ்விடயங்களையெல்லாம் நிறையப் பருகினும் அதுபற்றி யவர் மாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாதவாறும் போல், விருப்பு வெறுப்புக்கள் நிகழ்தற்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங் களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தார்களாயினும் அதுபற்றி யவர் மாட்டு விருப்புவெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல் லாமையானும், எனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணி நீத்த அவர் மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய் வாதனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்கும் அவ்வளவே யன்றி வாதனையாற் செய்யக் கடவது பிறிதில்லையாதல், காய மிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருகறிக் குபயோகமாத லின்மையுங் குயவனுவான் குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன் வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனை மாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்ற வினை மலவாதனைகளும் அவ் வுடம்பு மாயுங்காலத்து வேறொரு பற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியும் எ - ம்.

இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினை தவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண் மாத்திரையே குறித்து நின்றது; * 'பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை மூவர்' என்றாற்போல.

மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு உவமை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற்பொருட்டு.

இச்செய்யுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றாங் கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தின் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடை

* திருவாசகம், திருச்சதகம், ௩௦.

விடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் 'எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டே யிருப்ப' ரென்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றின்கட் படுமாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௬)

பத்தாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௦௬.

பதினொராஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது பதினொராஞ் சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின் மேனின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகி யான்மாக்
    காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்
கேயுமுயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
    வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
யாயுமறி வுடையனா யன்பு செய்ய
    வந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே
யாயமெலா நீங்கியரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
    மாறாத சிவானுபவ மருவிக் கொண்டே.

(ப - ரை.) காட்டக் கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு - காட்டக்காணுந்தன்மை யுடைய கண்ணிந்திரியத்துக்கு (ஓர் உருவத்தைக் காணும்படி),—ஏயும் உயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய உயிர் (அத்துடனாய் நின்று) காட்டுதன் மாத்திரையே யன்றி (அக்கண்ணொளியோடு கூடச்சென்று அவ்வுருவத்தை) க் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்குமாறுபோல,—உயிர்க்கு - உயிர்க்கு (ஓர்விடயத்தை அறியும்படி),—ஈசன் காட்டிக் கண்டிடுவன் - முதல்வன் (உடனின்று) அறிவித்தன் மாத்திரையே யன்றி (அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை) அறிதலுஞ்செய்து உபகரித்துவருமாகலான்,—காயம் ஒழிந்தால் சுத்தனாகி ஆன்மா - (எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத்து இறுதியிற் கூறிய வாற்றாற்) காயம் ஒழிந்தான் (மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச்) சுத்தனவோனாகிய ஆன்மா,—இத்தை ஆயும் அறிவு உடையனாய் - (முதல்வன்) இங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்துவரு முரிமையைக் கடைப்பிடித் தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின்,—அன்புசெய்ய - (அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண்) இச்சை இடையறாது நிகழும் அங்ஙனம்

அறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவித நிலையொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்குநிகழவே,— அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறையாலே - காயம் ஒழிந்தபின் மல நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலாம் நீங்கி - (வினைக்கிரியையுமே) எல்லாமலங் களையும் (இம்மையே) நீத்தொழித்து (அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு),—அரன் மலர் அடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவம் மரு விக்கொண்டே இருப்பன்-அம்முதல்வனது செங்கமலமலர்போலுந் திரு வடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று மாறுபடாத சிவாநுபூதியே சுவாநுபூதியா கக் கொண்டு வாழ்வன் என்க.

(பொ - ரை.) கண்ணிந்திரியம் ஒருருவத்தைக் காணும்படி உயிர்த்துடனாய் நின்று காட்டுதன் மாத்திரையேயன்றி அக்கண் ணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்கும்; அதுபோல, உயிர் ஒரு விடயத்தை யறியும் படி முதல்வனுடனின் றறிவித்தன் மாத்திரையே யன்றி அவ்வுயி ருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை யறி தலுஞ்செய் துபகரித்துவரும்; ஆகலான், எல்லா மலங்களும் பின் காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத் திறுதியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொழிந்தான் மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனுவோ னாகியவான்மா, முதல்வனிங்ஙனம்அத்துவிதமாய்நின்றுஉபகரித்து வருமுரிமையைக் கடைப்பிடித் தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின், அத்தொடர்புபற்றிய அம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற் கண் இச்சையிடையறாது நிகழும்; அங்ஙன மறிவிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலை யொன்றே பற்றி முதல்வன் றிருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்த பின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கு முறைமை காயத்தோடு நிற் புழித்தானே கைகூடப் பெறுதலால், வினைக் கிரியையுமே எல்லா மலங்களையும் இம்மையே நீத்தொழித்து அவ் வறிவிச்சைகளோ டொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு அம் முதல்வன் றிருவடியைத் தலைக் கூடப் பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக்கொண்டு வாழ் வன் எ - ம்.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணு முபகார மாத்திரையே மீண் டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்

துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித் துடன் கூறினர். ஈண்டுக்காணு முபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் * 'உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டல்' என்பதற்கு 'அவனுமவற்றது விடயத்தையுணருமென்றது' எனக் காணும் உபகார மாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண்டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க. காட்டுமுபகார மாத்திரையே யன்றி அதன்பின்னுக உடனின்று காணு முபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்து மென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும் ; ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகி யான்மா இத்தையாயு மறிவுடையனுயென வியையும்.

ஆகியென்றது பெயர்.

அங்கிலேயென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்து வேறென்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப்பயனு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூருக வையாது ஒருவாறு வலுயுறுக்கப்படும் மூன்ருங் கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகியெனவும், அங்கிலேமையிங்கிலேயி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனெழிபாக ஈண்டெடுத்துக் கொண்டாராகலின், அதனே டுளப்பட்ட இச் செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுந்
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(ப - ரை.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தையாயுமறி வெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அச்சிவத்தை (த்தெளிய) நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்ருர்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் -

---

* சிவஞானபோதம், பதினெராஞ்சூத்திரம்.

அவ்வொன்றனையே உணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி (மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனை) ப் பதார்த்தங்களை (ச் சிறிதுங்) காண்பாரல்லர்,—பார்க்க வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம் - (அவற்றைக்) காண வருஞானங்களாவன (கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங் காட்சி அனுமானம் உரையெனப்) பலவகைப்பட்ட (அளவை) ஞானங்கள் (அவையெல்லாஞ்)-சுட்டுணர்வின்பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசக ஞானம் கலக்கந்தரு வயிந்தவத்தின்ஞானம்-(ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய) சாத்திரஞானம் ஐயந்தருவதாய் (நால்வகைவாக்கைப்பற்றி நிகழும்) விந்துஞானமேயாகலானும்,—போகத் தங்கிய ஞாதிரு ஞான ஞேய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - (அக்கலக்கந்தருஞானம்) போம்படி (சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாய்த்) தங்கிய பேத ஞானமும் பாவனை ஞானமாதலேயன்றி (அனுபூதி) ஞானமாகாமையானும்,—இவையெல்லாங்கடந்த சிவஞானம் திருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலாய் (ஈண்டுக்கூறப்பட்ட இச்) சிவஞானம் (ஒன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவராத) சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகலான் (இதனைப்பெற்ற) சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பர் (அன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனையிற் படுவாரல்லர்) என்க.

(பொ - ரை.) இத்தையாயும் அறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர்; அவற்றைக் காண வரு ஞானங்களாவன: கருவிகளைப் பற்றி நின்றறியுங் காட்சி யனுமான முரையெனப் பலவகைப்பட்ட அளவைஞானங்கள்; அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், ஏனைக்கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திர ஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்துஞானமே யாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனைத்திற்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட இச் சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்க வராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனையிற் படுவாரல்லர் எ - ம்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று.

கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற் சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தரு ஞானமென்றார். போகத் தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு.

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுழல் விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (௨)

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா
லாயழிந்து வருதலா லந்த மில்லை
பினாதியருள் பெற்றவர்க ணித்தவுரு வத்தைப்
பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே யிதுவும்
இனாதுநிலை யிதுதானுங் காய முண்டே
லிருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டாம்
மனாதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி
மலமறுக்கு மருந்தற்றா லுடன்மாயுங் காணே.

(ப - ரை.) உடல் அநாதி ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால் ஆய்ப் பின் அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை - உடம்பாவது அநாதியாய் (உயிரைப்பற்றி நீரோட்டம்போல) த் தொடர்ச்சியாய்க் கன்மத்திற் கேற்ப ஆகியும் பின்னர் அழிந்தும் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிவு கூறுதல் பொருந்தாமையின்,—ஆதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - (உருவசிவசமவாதிகள்) முதல்வனருளைப் பெற்றவர்கள் (இவைபோலன்றி) நித்திய சுத்த மங்களமயமான திப்பிய சரீரத்தைப்பெற்றிருத்தல் முத்தியென்பரெனின்,—காயம் உண்டேல் மாயை இருங் கன்மம் மலம் எல்லாம் உண்டாம் உடம்புளதாகவே (அதற்குக் காரணமாகிய) மாயையும் (அதன் கணிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய) மிக்க கன்மமும் (அதனை யியைவிப்பதாகிய) ஆணவமலமுமாகிய அனைத்தும் விட்டு நீங்குதலில்லை,—இதுதானும் இனாதுநிலை - அதுவும் இன்னாமையைப் பயக்கும் நிலையேயாம்,—இதுவும் பதமே பெறும் - (ஆகவே) அதனை (முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம்) பதமுத்தியென்பதேயாம்,—மனாதி தரும் உடல் காரியத்தால்

ஆதி - மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பி னின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய்,—அநாதி மலம் அறுக்கும் மருந்து அற்றால் உடன் மாயுங் காணே-அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் (வரும் இஃது அக்காரண) நீங்கிய வழித் தானுமுடனீங்குவ தாம் (ஆகலான் அது பொருந்தாது) என்க.

(பொ - ரை.) உடம்பாவது அநாதியா யுயிரைப் பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான் அதற் கொருமுடிபு கூறுதல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவை போலன்று நித்தியசுத்த மங்களமயமான திப்பிய சரீரமுண்டென் னும் உருவசிவசமவாதிகள் மதம் அடாது. உடம்புளதாகவே அதற் குக் காரணமாகிய மாயையும் அதன்கணிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யியைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டுநீங்குதலின்மையின் அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்கு நிலையேயாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற் பரியம் பதமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட் டக வுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப் பாட்டா லாதியாய் அநாதியாகிய மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய் வரும்; இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானுமுட னீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையான் அந்தமாதற்கண் ஆசங்கையின்மை யானும் எ - ம்.

இதனனே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது. (௩.)

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே
 சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த னகு
முரியமல மௌடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடமு
 மொள்ளொரியி னெளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும் போலாகி
 மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்து காயந்
திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
 சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே.

(ப - ரை.) தெரிவு அரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்தவாறே - (மேற் கூறிய) தெரிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்),—சிவம் பிரகாசிக்கும் - (அதனாற்) சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கே சீவன்முத்தனாகும் - (அதனால்) ஈண்டுச் சீவன்முத்தராயவழியும் (முறையே),— தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் - தேற்றாமரத்துண்டாகிய வித்தினாற் றேற்றப்பட்ட நீரின்மருவிய கலங்கலும்,—ஒள் எரியின் ஒளி முன்னர் இருளும் - மிக்க அக்கினிப்பிரகாசத்திற்கு முன்னர் இருளும்,—ஔடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் போலாகி - மருந்தினாற் றடைப்பட்ட நஞ்சமும்போல,—உரிய மலம் மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் - சகசமாகிய ஆணவமலங்கெடாது தனது சத்திகெட்டு (வாதனைமாத்திரையாய்) அவ்வுடம்புள்ள அளவு நின்று,—பின்புகாயம் சேராதவகைதானும் தேயும் அன்றே - மற்றொரு பிறவிக் கேதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என்க.

(பொ - ரை.) மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்ற வழியும், அதனாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன் முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர்மருவு கலங்கன் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்தி கெட்டு வாதனைமாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ள வளவும் நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் எ - ம்.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பராஞானஞ் சேரப்பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கும் மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினும் ஒட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம் பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் சேய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஔடதத் தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன்முத்தராகப் பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானுமியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிர னிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒள்ளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்கு முதலிய அற்பவெரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (௫)

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையா தாகு
மடையினந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்றன் கழலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற்
றான்சுத்த னுயிருக்கை முத்தியரன் றாளைப்
பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனி னருக்கன்
புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம் போமே.

(ப - ரை.) ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் - (முற்கூறப்பட்ட) ஆணவமலம் அநாதி (நித்தமாதலால்) நாசமடைவதின்று,—அடையின் அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனின் - நாசமுறுமாயின் அவ்வான்மாவும் அழியு (மெனப்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய்முடியு) மெனின் (அற்றன்று),—இரதகுளிகை பரிசிக்கச் செம்பில் காணலுறு களிம்பு கழியும் - இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கும் (நீங்கவே),—செம்பு உரு நிற்கக்கண்டோம் அன்றே - செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின் (அதுபோல),—தாணுவின்றன் கழல் அணைய மலம் தவிரும் - அரன்றிருவடியாகிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே (உயிரோடுசகசமாய்நின்ற) ஆணவமலம் நசிக்கும்,—தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனுய் இருக்கை முத்தி - நசித்தவழி உயிர் வேருய் நிற்றல் முத்தி (என்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான் முத்திநிலையினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர்மதமும்),—அரன்தாளைப் பூணவேண்டுவது ஒன்றும் இல்லையெனின் - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப்பெறுமதுவே முத்தியாதல் அமையும் அதன்மேலும்) அரன்றிருவடியைக் கலத்தல்வேண்டாவெனப் பேதவாதசைவர் கூறுவரெனின்,—அருக்கன் புகுத இருள்போம் - அருக்கனொளி மேவியவழி (அருக்கனோடு கண்ணொளி கலந்தாலே) இருள் பற்றறக் கழியும் (அதுபோல),—அடியில் பொருந்தவேமலம் போம் - (மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினும் சிவம்பிரகாசித்துத்) திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியும் (ஆதலால் அவர் மதமும் அடா) என்க.

(பொ - ரை.) இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே உயிர் வேருய் நிற்ப உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆணவ

மலம் நசிக்குமென்றற்கு ஓர் இழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்துத் திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலம் நீங்கப்பெறும்; அதுவே முத்தியாதலமையும் அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வென்னும் பேதவாத சைவர்மதமும் அடா எ-ம்.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (ரு)

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதி யாயே
நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை
தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றோன்றி டாவாம்
மெல்லவிவை விடுமறவே யிவைபோல வணுவை
மேவுமல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கும்
நல்லசிவ முத்திபின்கட் பெத்தான் மாவை
நணுகிநிற்கு மாதலா னுசமுமின் றாமே.

(ப - ரை.) நெல்லினுக்கு அநாதியாயே மூளை தவிடு உமிகள் நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற மூளை தவிடு உமிகள் அவ்வரிசியைவிட்டுக் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் (கண்டாம் அவ்வியல்பு) கூறுவீராக (எனின்),—தொக்கு இருந்தும் மற்று ஒருநெல் தோன்றிடாவாம் - (அம்மூளை முதலியன) அடங்கிநிற்குமேனும் (அவ்வரிசி முன்போல) வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாவாம் (அங்ஙனஞ்செல்லாமையான்),—சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரிசியின் பால் இல்லை மெல்ல இவை அறவேவிடும் இவைபோல - (அவை) சொல்லுமிடத்துக் குற்றமற்ற (அவ்) வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற் கோரியையின்மையின் மெல்ல (மெல்ல நீங்கி) அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம் அவைபோல,—அநாதி அணுவை மேவுமலம் உடல் கன்மம் நல்ல சிவமுத்தியின்கண் விட்டே நீங்கும் - அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மல மாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களும் நல்ல சிவமுத்தி நிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை

நணுகி நிற்கும் ஆதலால் நாசமும் இன்றாமே - (ஆண்டு) விண்டொழியினும்(எனைப்) பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை என்க.

(பொ - ரை.) அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடு உமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்; அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கு ஓரியைபின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் எனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை எ - ம்.

* 'இத்தைவிளைவித்தன் மலம்' என்பதூஉமறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவிவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினார். ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம் பற்றியும் உவமேயம் பற்றியும் முளையுமுடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்று மொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவை யைந்து செய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலுங் குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றினெழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டுவைக்கப்பட்டன.

---

* உண்மைவிளக்கம், ௫௧.

முதலதிகரணம்

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை
  யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்
செவ்விதினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து
  சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப
னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
  விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லானு
  மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(ப - ரை.) எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி உயிர்கள் அமைந்திடா - பெத்தமுத்தியிரண்டினும் இறைவன் றிருவடியையின்றி ஆன்மாக்கட்கு (அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்றுபற்றுதலும்) அமையமாட்டா (அதுபற்றி),—ஈசன்றானும் - இறைவனும்,—அம்முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போது அவனையின்றித் தோற்றா இவற்றினுக்கு நின்றிடுவன் - அக்கரங்களை இயக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல அவ்வான்மாக்கட்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குங்கால் அவனையின்றி விளங்காமையின் அவை விளங்குதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களோடு கலந்து நிற்பன்,—ஒன்றை அறிந்து இயற்ற - (அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள்) ஒருவிடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு,—செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து சேட்டிப்பித்து எங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் - அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினும் உடனாகக் கலந்துநிற்பன்,—ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கே யாமே - ஆகலான் (ஆணவமலத்தினீங்கி வேறுநின்ற) வுயிர்கள் (அதுபோல) இறைவனை விட்டுத் தனித்துநிற்றல் ஓரிடத்தினுமில்லை என்க.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவுக்கு அறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன் றிருவடியை யின்றி யமையமாட்டா; அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம் போல, அறிவு செயல்கள் விளங்குதற் பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவு செயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களை . யதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின்ற வுயிர்கள் அதுபோல இறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்துமில்லை எ - ம்.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்க.

இதனுள் உயிர்களறிந் தியற்றியிடாவெனவும் ஈசன்றானுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவின் அறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றாதெனவும் ஈச னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனக்கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்ற அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டு முபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்துநிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனை விடயித்தல் இறைவ னவ்விடயத்து முடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையால் அமையா தென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்து கொள்க. * 'அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே' என்றபின், 'அறிவாயறிகின்றான்றானே' என்ற அம்மை திருவந்தாதியுமிது.

இதனானே அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனோடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொரோவழி விட்டு நீங்கப்பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு எதுக்கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (எ)

---

* அற்புதத்திருவந்தாதி, ௨௦.

இரண்டாமதிகரணம்

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றா னாகி
எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னி
லிங்குந்தா னந்தகருக் கிரவியிரு ளாகு
மீசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாம்
பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப்
பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(ப - ரை.) சிவன் எங்குந் தான் நிறைந்து நின்றானாகில் - முதல்வன் (அத்துணைக் கலப்புடையனாய்) எங்குஞ் செறிந்து நின்று உபகரித்து வரின்,—எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தான் என்னில் — யாவரும் அறிய வேண்டுமெனின்,—இங்குந்தான் இரவி அந்தகருக்கு இருளாகும் - இவ்விடத்தே ஆதித்தன் (விளக்கமாயிருந்தும்) அந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போல,—ஈசன் ஒளியாயே அருட்கண் இல்லார்க்கு இருளாம் - முதல்வன் உபகாரம் விளக்கமாயிருந்தும் (அஃது) அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறிய வாராது,—பங்கந்தான் எழும் பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பரிதி அலர்த்திடுவதுபோல் - சேற்றிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தாமரைமலரை ஆதித்தன் அலர்வித்திடுதல்போல,—பருவம் சேர் உயிர்க்கு - (அவ்வருட்கண்ணும்) பக்குவமுடையார்க்கன்றி (க்கிடைக்கப்பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி அமையாது),—ஞானக் கண் அரன் துங்க அருளினாலே கொடுத்து - (ஆதலான் அப்பெற்றித்தாகிய) அருட்கண்ணை முதல்வன் பெருங்கருணையாற் (பருவம்பார்த்திருந்து) கொடுக்க (அதனைப் பெற்றுடையார்க்கே),—சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - அவன் அறிவுக்கறிவாய் நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் (அத்துவிதநிலை) இனிது விளங்கும் என்க.

(பொ - ரை.) முதல்வன் அத்துணைக் கலப்புடையனா யெங்குஞ் செறிந்துநின்று உபகரித்துவரினும், அஃதருட்கண்

உடையார்க்கன்றி அறிய வாராது; அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது; அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப்பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக் கறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் அத்துவித நிலை இனிது விளங்கும் எ - ம்.

இத்தையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங்கந்தானெழும் பதுமமென வேறுவமை கூறினர். (அ)

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னிற்
  சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டென்னிற் கெட்டதணை வின்றாம்
  நின்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்ட தென்னிற்
பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகனீ
  பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னன்றா
மொன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னி
  னொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.

(ப - ரை.) சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்னின் - (அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல்வேண்டா) பதிகாரற் சென்றணையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் (விகாரமின்றி) நிற்ப (உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப்பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுதல் அமையு) மென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின்,— சென்றணையு மவன் முதலி - (மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை) அவனைத் தலைக்கூடுவதாயுள்ள வுயிருக்கே சுதந்திரம் (எனப்பட்டு வழுவாம்),—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தை அணைந்து ஒன்றாய் நின்றதெனின் - இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர்கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப்போமென்பரெனின்,—கெட்டது அணைவு இன்றாம் - கெட்டாற் கூடுமாறின்மை யானும்,—நின்றதேல்-(கெடாது) நின்று கூடுமெனின்,—கேடு இல்லை - (அவ்வாறு கூடியவழிக்) கேடின்மையின் (ஒன்றாதல்பெறப்படாமையானும்),—அணைந்து கெட்டதென்னின் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றின தேல் முத்தியினைப் பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் - கெட்டவழி (முத்திபெறுவதொன்றின்மையானும்) அம்முத்தியினைப்

பெற்றவர் யாவர் நீ கூறுவாயாக,—பொன்றுகையே முத்தியெனின் - கேடே முத்தியெனின்,—புருடன் நித்தன் அன்றாம் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும் (அதுவும் வழுவாம்),—நீரொடு நீர் சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றியிடும் என்னின் - இனி ஐக்கவாதிகள் * நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற் போல (உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து) ஒன்றுமென்பரெனின்,—ஒரு பொருளாம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - (நீரு நீரும்போல) ஒப்பற்ற பொருளாகிய முதல்வனும் உயிரும் (தம்முட்) சமப்பொருளாதல் செல்லாமையின் (அவர்மதமும் அடாது) என்க.

(பொ - ரை.) அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகராற் சென்றணையப்படும் மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப, உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென அமையுமென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவாருக்கு அச் சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய உயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமை யானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்தி பெறுவ தொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்த மாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம். இனி ஐக்கவாதி கள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து ஒன்று மென்பர். நீரு நீரும்போல முதல்வனு முயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர் மதமும் அடாது எ - ம்.

அரன் மலரடிக் கீழிருக்கு மியல்பு வேறு வேறாகக் கூறு மவ்வம் மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. (௧)

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்
செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சிவன்
நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்லன்
நற்குளிகை போலவா னணுகுமலம் போக்கி

யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு
மக்குளிகை தானும்பொன் னாகா தாகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரிய
னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே.

(ப - ரை.) செம்பு இரதகுளிகையினால் களிம்பு அற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - (களிம்புள்ளளவும்) செம்பு (பொன்னுடன் ஒத்தொன்றா மாறில்லையாயினும்) இரதகுளிகையினாற் களிம்பு நீங்கியவழிப் பொன்னாய்ச் செம்பொன்னுடன் ஒத்தொன்றாதல்செல்லும் (அதுபோல),—மலஞ்சிதைந்தால் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனின் - மலநீங்கியவழி உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுமெனின் (அஃதும் அடாது),—நற்குளிகைபோல அரன் பொன்போல் அல்லன் - (உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கும் ஆற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்கும் ஆற்றலுடைய) நன்மையாய இரதகுளிகைகளோடு ஒப்புறுத்தலன்றி (அவ்வாற்றலில்லாத) பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக் கேலாமை யானும்,—நணுகும் மலம் போக்கி அம்பொன் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (முதல்வன்) பொருந்திய மலத்தை நீக்கிப் பொன்போலுந் திருவடிக்கீழ் (உயிரை) வைப்பனாயின்,—அருங் களங்கம் அறுக்கும் அக் குளிகை பொன்றானும் ஆகாது - மிக்க களிம்பை ஒளித்த அக்குளிகைகளாகப் பொன்னாகாது (அதுபோல),—உயிர்தானும் சிவாநுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரித்து - (மலநீங்கியவழியும்) உயிர் சிவாநுபவம் ஒன்றற்கே சுதந்திரமாம்,—உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உம்பர் பிரான் உரியனாகும் - ஐந்தொழில் எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனே சுதந்திரனாவன் (ஆகலின் உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுதல் செல்லாமையானும்) என்க.

(பொ - ரை.) களிம்புள்ளளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுமாறில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பது மடாது. உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோ டொப்புறுத்துதலன்றி அவ் வாற்றலில்லாத பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக்கேலாமையானும் மலநீங்கியவழியுஞ் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்திரமாய வுயிர், ஐந்தொழில் எல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுதல் செல்லாமையானும் எ - ம்.

ஒன்றினுக்கு மென்னு மும்மை முற்றும்மை.

'சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே யென்ற விதனானே' சிவானு பவத்திற்கு முரித்தன் றென்னுஞ் சுத்த சைவர் மதமு மறுக்கப்பட்டது.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்று
னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டு
மணைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கு
மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி
யிதுவசித்தென் றிடிலவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(ப - ரை.) சிவன் சீவன் என்ற இரண்டும் சித்து ஒன்றுமென்னின் - முதல்வன் உயிரென்கிற இருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்று (மென்றலே அமைவுடைத்தன்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கேமையாதா) லெனின் (அற்றன்று),—சிவன் அருட்சித்து இவன் அருளைச் சேரும் சித்து - முதல்வன் அருளாகிய சித்தாம் உயிர் அவ்வருளைச் சேரும் சித்தாம்,—அவன்றான் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து (இவன்) அவற்றிற்படியும் சித்து - முதல்வன் பவத்தினைக் கெடுத்துப் புத்தி யளிக்குஞ் சித்தாம் உயிர் அவைகளில் அழுந்துஞ்சித்தாம்,—அவன் தானே அறியும் சித்து இவன்றான் அறிவிக்கப்படும் சித்தும் - முதல்வன் தானேயறியும் சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ் சித்தாம்,—இரண்டும் அணைந்தாலும் அநந்நியமாய் இருக்கும் ஒன்றாகாது ஆகலினால் - (ஒளியென்னும்பொதுமையால் ஒத்தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி அமையாதாய் அதுவதுவாய் முந்திக்காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல இங்ஙனஞ் சித்திரண்டிற்கும் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிது முண்மையான்) அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமாறில்லை யாகலான்,—இவன்றானும் புத்தியும் சித்து புத்தி இவனாமோ - உயிரும் புத்தி தத்துவமுஞ் சித்தெனக் கூறப்படினும் புத்திதத்துவம் உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடில் அவனுக்கு இவனும் அசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ் சடமென்றிடின்

(எனைத்தத்துவங்களை நோக்க உயிர் சித்தேயாயினும்) முதல்வனை நோக்க உயிர் அசித்தேயாம் என்க.

(பொ - ரை.) இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றுமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதாலெனின்,—அற்றன்று; ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தை யின்றி யமையாதா யதுவதுவாய் முந்திக் காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு ளந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப் போமாறில்லை எ - ம்.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த இவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென்னும் அருவ சிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (௧௧)

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை
யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா னாக்கி
யரும்பித்திந் தனத்தையன லழிப்பதுபோன் மலத்தை
யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடங்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகிக்
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

(ப - ரை.) காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போல் (அமலன்) அங்கு உயிரை இயைந்து - காந்தம் (விகாரமின்றி நின்றே) இரும்பை வலிப்பவுங்கண்டாம் அதுபோல இறைவனும் (விகாரமின்றியே) உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் (சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை),—எரி இரும்பைச் செய்வதுபோல் அனல் இத்து அரும்பு இந்தனத்தை அழிப்பதுபோல் (அமலன்) இவனைத் தானாக்கி மலத்தை அறுத்து - எரி இரும்பை (ச்

கெடுத்தலின்றி) த் தன்வண்ணமாக்கி (த் தன்வண்ணமாக்குதற் 'குரித்தாகாது) அவ்விரும்பின்கண் உடன் றேன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங் கெடச் செய்யும் அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன் வண்ணமாகச் செய்து (தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் உடன் றேன்றிநிற்கு) மலமாத்திரங்கெடச் செய்யுமாகலாற் (பொன்றுகை முத்தியாகாமை பற்றி ஒன்ருதற் கிழுக்கில்லை),—அப்பு அணைந்த உப்பே போல் விரும்பி அமலன் அணைந்து - நீரோடு சேர்ந்தவுப்புத் (தன்சுவை முழுதும் அந்நீர்க்காக்கித் தன்னேடொப்பச் சமன்செய்து நிற்கும் அது) போலவிரும்பி (உயிரைச்சேர்ந்த) விறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங் களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னேடொப்பச்செய்து நிற்பனு கலான் (நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை),—குளிகை (மேளித்துப்) பொன்னினை ஒளிப்பதுபோல் தான் எல்லாம் மேளித்து வேதிப்பானுகி அடக்கி - இரதகுளிகை (செம் பையுருக்கித்) தன்னேடு கூட்டி (வேதித்துப் பொன்னுகச்செய்தும்) பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறை வன் (உயிரை) அவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் (அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்ருது அறிவிறந்து நிற்குமாறு) தனது வியாபகத்து ளடக்கிநிற்கு மாகலான் (அப்பணைந்த வுப்புப்போ லணைந் தொப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர்பிரானெருவனே யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனுதற் கிழுக்கில்லை),— கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைக் கலந்தே ஒத்து (அமலன்) அந்த முத்தியினில் இருப்பன் - கருப்பஞ் சாறு தேன் பால் கனி யிரதம் கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப் பொருளெல்லாம் ஒன்ருகக் கலந்தவழி (யுளதாகிய சுவை இவ்வியல் பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராமைபோல) இறைவனும் பாமுத்தியில் (உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராத ஆனந்தசொரூபமாய்) நிற்பனுகலான் (அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற் கிழுக்கில்லை) என்க.

(பொ - ரை.) காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம்; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனுகலாற் சென்றணையுநிழல் போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக் கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன் வண்ணமாக்குதற்கு உரித்தாகாது இவ்விரும்பின்கணுடன்

றேன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங் கெடச் செய்யும் ; அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ண மாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் ணுடன்றேன்றி நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலான், பொன்றுகை முத்தியா காமைபற்றி யொன்ருதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்த வுப்புத் தன் சுவை முழுவதும் நீர்க்காக்கித் தன்னேடொப்பச் சமஞ் செய்து நிற்கும் ; அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்தவிறைவனுந் தனக் குரிய எண் குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன் ஞேடொப்பச் செய்துநிற்பனுகலான், நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற்கிழுக்கில்லை, இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னெடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னுகச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறு போல, இறைவன் உயிரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அத னியல்பு சிறிதுந் தோன்ரு தறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்தவுப்பேபோ லணைந்து ஒப்பச்செய் தமைபற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற் பத்தியாதிகளுக் குரிய ஞதற்கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முத லிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்ருகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ் வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறை வனு முயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ் வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்த சொரூபமாய் நிற்பனுகலான், அறி விறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை எ - ம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும் வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி அவர் கூறுமாசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வே றுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனுகிநின்றிடவெனவும், அரன் மலரடிக்கீழிருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை யில்லைபோலு மென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண்ணவற்றைத் தொகுத்தெடுத்

துக்கொண்டு சிவரூப முதலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாறுமாம்.

நின்மல சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறியவாறென் றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படு மெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக்கூறிய தென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மியையும்.

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமை பற்றி இருப்பின் கறையை இந் தனமாக வுருவகஞ் செய்தார்.

அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வா றுரைக்க வறியாது விறகின்மேல்வைத்து உரைப்பாருமுளர்; விறகை யழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனைபோலே உயிரோடியை புடைத்தாதற்குரிய உவமையன்மையானும், அரும்பித்தென வொருசொல் லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல்வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்து கொள்க.

மேளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பானாகியென்றதனை அடக்கியென் பதனோடு வையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இது மாத்திரைக் குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென் றொழிக.

இவையைந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ்வம்மதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப் பட்டது. (௧௨)

பதினொராஞ் சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௨௧.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இவ்வாறு பத்தாஞ் சூத்திரத்தானும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன்பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்க ணிகழு மியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண் டாஞ் சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா
மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(ப - ரை.) செங்கமலத் தாள் இணைகள் சேரல் ஒட்டாத் திரிமலங்கள் அறுத்து - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை அணையவொட்டா (து அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக்கழிந்த) மும்மலங்கள் (விளக்கற் றம்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை யஞ்சிப்) பரிகரித்து,—ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - (பரி கரித்தற்குத் துணையாகிய) சிவபிரானுடைய மெய்யன்பரோடு பயின்று,— அங்கு அவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரனெனவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப் பாடி - (அப்பயிற்சி நிலைபெறும்படி) அவரது திரு வேடத்தையும் சிவலாயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபாடியற்றி (ஆனந்தமேலீட்டால்) ஆடல் பாடல்களைச் செய்து,—எங்கும் ஒருவர்க் கும் யாம் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானோமென்று இறு மாப்பு எய்தி - (இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி) எவ் விடத்துமுள்ள ஒருவர்க்கும் யாம் எளியராதலின்றி (த் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றமையான்) யாவர்க்கு மேலானோமெனக் களித்து,— திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமென்று திரிந்திடுவர் - பிறையினை

யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் றிருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்ற (ரது பெருமையை நோக்கி அவ) ர்க்கடிமையென வாழ்வார்,— சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - (இச்செய்கையை இயல்பாகவுடையார்) சீவன்முத்தர் என்க.

(பொ - ரை.) பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரொடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையாராய், இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் களித்து வாழ்தல், சீவன் முத்தர்க்குரிய வியல்பு எ - ம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை எதுப்பெயர்கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இரண்டா மதிகரணம்

ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லா
   ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
   பிறப்பினிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
   டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
   கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(ப - ரை.) (காமுகனுவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத்து அன்புடையனென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவு பற்றியே தெளியப்படும் அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான்) அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார்-அடியவர்மாட்டன்பில்லாதார் ஈசன்மாட்டும் அன்பில்லாதாரே (அங்ஙனம் ஈசனுக்கன்புடையார்போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையேபிறிதில்லை),—எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார் - (எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய ஈசனிடத் தன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கும் அன்புடையராதல் கூடும் அங்ஙனம் ஈசனிடத் தன்பில்வழி) எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாதாரே. யாவர்,—தமக்கும் அன்பு இல்லார் நாம் பேசுவது என் - (இவ்விடங்களின் அன்பில்லாதார்) தம்முயிர்க்கு உறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லராகலின் (அதனை) நாஞ் சொல்லுவதென்னை (கழிகாமத்தராயினார்க்கு அத்தொடர்புடையாரது இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறுபோல,—நீ அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர் கருமம் உன் கருமமாக அருண்ஞானக் குறியில் நின்று ஆசையொடும் செய்து - (மாறாத சிவானுபவ மருவிக் கொண்டு அரன்மலரடிக் கீழிருக்கப்பெற்ற) நீ (அதனை வளர்க்கு நீர்மையராகிய) அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்கி அவர் பணியை உன்பணியாகவே தற்போத முனைத்தலின்றி உவகை மிகுதியுடன் செய்து (காமு

காலலாதாரிணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழைப் பாறச் செய்யுங் களையாதல் பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோல),—அறிவில்லாப்பிணங் களை இணங்கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடு - (அச் சிவானுபவத்தைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய) அறிவில்லாப் பிணம் போன்றவரோடு இணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற் படுத்துவராதலின் (அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியால் அதனை) விட்டுநீங்கி,—கூசிமொழிந்து-(அடியாரது உயர்வும் உனதிழிவுநோக்கிக்) கூசி நயமொழி கூறி,— கும்பிட்டுத் தட்ட மிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - (உவகைமிகுதியாற்) கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்துமாடித் திரிவாயாக என்க.

(பொ - ரை.) கழிகாமத்தராயினர்க்கு, அத்தொடர்புடை யாரது இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல் பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையும், அல்லார திணக்கம் அதனைப் பாறச் செய்யுங்களையாதல் பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியும், உளவா மாறுபோல, மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரன் மலரடிக்கீ ழிருக்கப் பெற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீர்மையராகிய அத் தொடர்புடையாரோ டிணங்குதற்கண் உவகைமிகுதியும் அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோடு இணங்குதற்கண் வெறுப்பு மிகுதியும், இயல்பா னுளவாம் எ - ம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினர், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும்பால் மருந் துமாறு போலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற் றிற்கு மிஃதொக்கும்.

காமுகனுவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடையனென்பது, அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பி னளவு பற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக் கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழுமன் பினளவு பற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க் கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடக மாத்திரையே பிறிதில்லை யென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பில்லாரென்றும், எவ்வுயிர்க் கண்ணு முளனுகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பில்லாதார் தம் முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளு வாரல்லரென்பார், தமக்கு மன்பில்லா

ரென்றுங் கூறினர். * 'அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்' என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின் அஃதீண்டைக்கு முரணாமை யறிக. இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர் கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்து நின்று செய்யிற் குற்றமா மென்பார், அருண் ஞானக் குறியினென்றார்.

கூசுதல், அவருயர்வுந் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது.

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதியினிகழு மெய்ப்பாடு.

இதனனே இரண்டாங் கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்களென ஆண்டே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர். (௨)

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை, ௨.

மூன்று மதிகரணம்

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனு லிதயத்தே யரனைக் கூடுங்
கொள்கையினு லரனுவர் குறியொடுதா மழியு
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று
னேசத்தாற் றொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

(பு - ரை.) அறிவு அறியான்-அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருள்,—தனைஅறிய - (உலகத்துள்ளார்) தன்னை அறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை ஆக்கி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது வடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்கு அளித்து,—அங்கு அங்கே உயிர்க்கு உயிராய் அறிவு கொடுத்து - யாங்கணும் உயிர்க்குயிராய் அறிவினை விளக்கி,—அருளாற் செறிதலினால் - அருளாற்கலத்தலாலும்,—திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - அத்திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—சிவோகம்பாவிக்குமத்தால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனும் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—இதயத்தே குறியதனால் அரனைக் கூடுங்கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்தில் ஒரு குறியின்கண் வைத்து முதல்வனைக் கூடுஞ் செயலானும்,—அரன் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—குறியொடு தாம் அழியும் நெறியதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்று இன்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால் நேசத்தால் நீதொழுதிடு - சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலின் (அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி) அன்பொடு நீ வழிபடுக,—பாசத்தார் விடவே - எனைப் பாசப்பற்றுடையாரது பற்றுவிட்டொழிதற்பொருட்டு என்க.

(பொ - ரை.) வேடத்தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமே யாதல்

தெளியக்கிடத்தலின், அதுபற்றி யவ்வரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, எனைப் பாசப் பற்றுடையாரது பற்று விட்டொழிதற் பொருட்டு எ - ம்.

சிவமாதல் தெளிந்து கோடற்கு வேடமுதலியவற்று ளொன்றே யமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினர். அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண்டுரைக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர். . . . (௩)

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினையு மவர்க்கு
முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கு
முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவ னன்பர்க்கே.

(ப - ரை.) திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனி தன்னையே - (பகுத்துணர்தலின்றித்) திருவாலயத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளையே,—சிவனெனக் கண்டவருக்கு - சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவன் அங்கே உறைவன் - சிவ பிரான் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தால் உருக்கோலியென நினையுமவர்க்கும் - (அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்) ஈசானதிமந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினனெனக் கருதி (மந்திரநியாசத்தால்) வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளன் எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கும் - (யோகிகள்) உள்ளமெங் கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவபிரான் இத்திருமேனியிலும் வீற்றிருந்து பூசைகொண்டருளுவ னெனக்கருதி (ச்சாத்தியமந்திரங்களால்) வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி (அங்கே) வந்து உதித்தும் - (முறையே) விறகைக்கடைந்த வழித்தோன்றும் எரி (யும் கறந்தவழித்தோன்றும்பாலும்) போல் அவ்வம் மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் (அப் போதப்போது) தோன்றிநின்று அருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கே - அவர்போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்பு மாத்திரையான் ஆண்டு

வழிபடு) ஞானிகட்கு,—மிகும் உரு எங்கும் காண ஒண்ணுத பால் சுரபிக்கு முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல் (அங்கே) வெளிப்பட்டு அருளுவன் - மேம்பட்ட வடிவமெங்கணுங் காணப்படாத பால் (கன்றை நினைந்த) புனிற்ருவின் முலையின் விம்மியொழுகுவதுபோல (க்கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பே தாஞய் எப்போதும்) ஆண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன் (ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக) என்க.

(பொ - ரை.) பகுத்துணர்த லின்றிச் சிவலிங்க முதலிய திருமேனியே சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாதுநின்று அருள்செய்வன். அருவப் பொருளாகிய சிவன் ஈசாஞதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோலினுனெனக் கருதி மந்திர நியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளமெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியினு மிருந்து பூசை கொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்திய மந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்த வழித் தோன்று மெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வமந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத் திருமேனி களில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவர் போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையா னுண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்ருவின் முலைப்பால் போல, கருணைமிகுதியால் அவ்வன்பே தாஞய் எப்போதும் ஆண்டு வெளிப்பட்டுநின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழி படுக எ - ம்.

ஆகலா னஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

அங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும், மந்திரத்தால் உருக் கோலி யெனமாறுக. கோலியென்பது பெயர்.

உளன் உள்ளம்.

இலனென்பது இல்லெனு மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று.

இங்குமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பர்க்கு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்க வொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

'அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, * ‘அன்பரொடுமரீஇ’ என்புழிப்போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவோரது கருத்து வகைபற்றிக் கூறினர், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினரென வுணர்க. (௪)

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நான்கு
நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரிய
னூனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன்
யோகிகிரி யாவான்ற னெண்கிரியை யாதி
யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையினி னின்றோ
னச்சரியைக் கேயுரிய னாகலினல் யார்க்கு
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
யீசனிவன் றனென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(ப - ரை.) (மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப் போல ஞானி வழிபடுதல் எற்றுக் கெனின்) ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும் நாதன் றன்பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையென்னும் நான்கு பாதத்தினிகழுங் கிரியை யெல்லாம் கருத்தாவினது உண்மைப்பணியாகலான் (உலகின் மருவாத இன்பத்துள் வைத்த குருவி னுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைமைபற்றி,—ஞானி நாலினுக்கும் உரியன் - அந்த ஞானி ஞானமுதல் நான்கினுக்கு முரியனென்றும் (ஏனையோர் தத்தந்தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற்குரியரல்ல ரென்னு முறைமைபற்றி),—யோகி ஊனம் இலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன் - யோகி குற்றமில்லாத யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியனென்றும்,—கிரியாவான்றன் ஒண்கிரியை ஆதி ஆன இரண்டினுக்கு உரியன் - கிரியாவான் ஒள்ளிய கிரியை முதலிய இரண்டினுக்கு முரியனென்றும்,—சரியையினில் நின்றோன் அச்சரியைக்கே உரியன் - சரியாவான் அச்சரியையொன்றிற்கே யுரியனென்றும் (உணர்ந்துகொள்ளப்படுவன),—ஆகலினல் யார்க்கும் ஈனம் இலாஞானகுருவேகுருவும்-ஆகலினல் (இனி அந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படும் உரிமையும்.

---

* சிவஞானபோதம், பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து) எல்லார்க்கும் (உபதேசித்தற்குரிய) குறை வில்லாத ஞான குருவே தலையாய குருவென்றும்,—ஈசனிவன்றான் இவனே என்றும் இறைஞ்சி எத்தே-(ஈண்டுக்கூறிய) தாபர (சங்கம)ங்க ளும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் (தேறி அவ்விரண்டினும்) வழி படுக என்க.

(பொ-ரை.) மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கே யுரித்தாயிருக்கச் சரியை யாளரைப்போல ஞானி வழிபடுத லெற்றுக்கெனின்,—நாலுபாதத்தி னிகழுங் கிரி யையெல்லாங் கர்த்தாவின துண்மைப்பணியாகலால், உலகின் மரு வாத வின்பத்துள் வைத்த குருவி னுபகாரத்தைக் கருதி நால் வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட் டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றி யும்,ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர் ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி யந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட் படு முரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து, எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங் கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி,அவ்விரண்டி னும் வழிபடுக எ - ம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றை யுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றையுடையாரது இயல் பின்மேல் வைத்துக் கூறினர்.

சொற் பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்துகோடற் பொருட்டு, ஆகலின விறைஞ்சி யேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினர்.

திருவேடமாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட் படும் விசேடங்கூறியவாறு.

ஈசனிவ னென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்று மென்னு மும்மையை எதிரது தழீஇயிற்ருக்கித் திருவேடமுமிவனேயென் றிறைஞ்சி யேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மூன்ருங்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (ரு)

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரத குளிகையினுன் மற்று மற்றுந்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்க டிரிகால ஞான
மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா
மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் ருென்ருலும் வாரா தாகு
மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(ப - ரை.) மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - சிறந்த யோகத்தாலும்,—மணி இரத குளிகையினுல் - மணியாகிய இரசகுளிகையினுலும்,—மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்ன முறைசெய்ய - வேறுவேறு சாத்திரங்களிலே கூறியபடி செய்தலாலும் (வருஞ்சித்திஞானங்களும்),—வேதம் சகலகலை ஞானங்கள் - வேதாகம முதலிய கலைஞானங்களும்,—திரிகால ஞானம் திரிகால ஞானங்களும்,—அந்தம் இலா அணிமாதி ஞானங்கள் எல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாமுதலிய ஞானங்களுமாகிய அனைத்தும்,—அடைந்திடும் - (ஆசிரியனையின்றியும்) அமையும்,—அடிசேர் ஞானம் ஆசான் அருளால் வந்திடும் மற்ருென்ருலும் வாராதாகும் - பொருந்திய திருவடி ஞானம் ஆசிரியன் அருளால் அமைதலேயன்றி ஒருவாற்ருனும் (அவனையின்றி) அமையப் பெருது,—அவன் அருளால் மற்றவையும் மருவும் அன்றே-அக்குருவருளால் முற்கூறியனவும் அமையப்பெறும் (ஆகலால் இவனே யீசனிவன்ருனென்று மிறைஞ்சியேத்து) என்க.

(பொ - ரை.) ஏனை ஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனை யின்றியு மமையும், திருவடிஞானம் ஒருவாற்ருனு மாசிரியனையின்றி யமையாது; ஆகலால் இவனேயீச னிவன்ருனென்று மிறைஞ்சியேத்து எ - ம்.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்ருனென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையு மவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு. (௬)

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்ற னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்ற னென்று
மான்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று
மருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்ற னாயே
யிரங்கியவா ரணம்யாமை மீனண்டஞ் சினையை
யியல்பினொடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போற்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.

(ப - ரை.) பரம் பிரமம் இவனென்றும் - சொரூபசிவமுங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பரசிவன்றன் (இவன்) என்றும் - பரஞானத்தை யுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,— பரஞானம் இவன் என்றும் பரஞானத்தை யுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பராபரன்றன் (இவன்) என்றும் - ஏனைத் தாபரமூர்த்தங்களும் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—அரன் தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும் - அறுபத்து மும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையு மூர்த்தங்களெல்லாங் குருமூர்த்தமேயெனவுந் (தேறி),—அருட் குருவை வழிபடவே - ஞானசாரியனை (வழிபடுக அங்ஙனம்) வழிபடப் பெறின்,—அவன் இவன்றனாயே - சிவபிரான் இக் குருவை யாவேசித்து நின்று,—இரங்கிய வாரணம் யாமை மீன் இவை- இரக்கமுற்ற கோழி யாமை மீனாகிய இவைகள்,—அண்டஞ் சினையை இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து தாமாக்குமா போல் (முறையே) அண்டமாகிய முட்டையை இயல்பாகத் தீண்டியும் கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தன்வண்ணமாகச்செய்யுமாறுபோல,—பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமே யாக்குந்தானே - (நாடோறுஞ் செய்யும்) பரிசமுதலிய மூன்றானும் (அவ்வுயிரைத்) தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

(பொ - ரை.) சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமே யெனத் தேறி ஞானசாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின், சிவன் இக் குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிச

முதலிய மூன்றினும் அவ் வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தரு ளுவன் எ - ம்.

அவ்வாறேத்தினோர்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு.

பரம்பிரமமென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனை யுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது வினைத்தாபர மூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்றருஞ் சீர்நிலையென்றது அறுபத்து மும்மை. நாயன் மார்முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளிமறை யும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவுங் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் வினையவு முடன்கூறினார்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩உஅ.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு	பக்கம்
அ	
அகலியை	௧௫௧
அங்கித்தம்	௩௬௫
அசித்தரு வியாப	௨௨௧
அசித்தெனி	௨௧௬
அஞ்செழுத்தா	௩௪௫
அண்டசஞ்	௧௯௨
அத்துவா	௯௨
அநாதியுட	௩௭௩
அநாதியே.	௨௩
அந்தரியா	௩௪௯
அந்நியமிலா	௨௬௪
அயனரி	௨௦௮
அயன்றனை	௯௬
அரசனுஞ்	௧௪௰
அரனடி	௧௩௮
அரன்விதி	௧௫௮
அரிசனம்	௧௯௬
அருந்தின்பத்	௧௭
அருமறையா	௨௯௩
அருவமோ	௭௩
அருவவிகா	௨௧௬
அருவினிலு	௬௧
அருவுருவீ	௬௨
அருவுருவெ	௨௧௪
அருளதுசத்	௨௫௩
அருளினாலா	௰
அருளினாலு	௧௪௨
அவ்வவ	௧௫௨
அவ்வுடனு	௨௦௭
அழிந்தபி	௪௪
அழிப்பிளை	௭௨
அழிவிலா	௨௮௨
அளவை	௧௧
அறிதருமு	௨௩௭
அறிந்திடுமா	௨௪௭
அறிந்திடும்	௨௦௨
அறிபொரு	௨௬௨
அறியாமை	௩௧௬
அறிவதைம்	௨௦௧
அறிவரியா	௩௯௫
அறிவிக்க	௨௭௨
அறிவிச்	௨௧௧
அறிவில	௨௪௰
அறிவுடல்	௨௩௰
அறிவுறும்	௨௫௫
அறுவகை	௪
அனைத்துஞ்	௨௬௭
அன்னியசா	௧௫
ஆ	
ஆங்கார	௧௬௫
ஆணவந்தா	௩௭௬
ஆணையா	௧௪௰
ஆரண	௮௨
ஆவதா	௨௫௭
ஆன்மா	௨௦௯
இ	
இங்குநா	௧௩௫
இதமகி	௧௨௩
இந்தனத்தி	௩௫௨
இந்திரிய	௩௬௰
இந்நிலைதா	௩௨௧

பாட்டு	பக்கம்
இம்மையி	௧௧௭
இம்மையே	௨௯௰
இயல்புகா	௩௪
இராந்தரமாகி	௧௭௧
இரும்பை	௩௮௬
இருவகை	௨௩௫
இருவினைச் செயல்கா	௧௧௭
இருவினைச் செயல்கள்	௨௪௨
இருவினைய	௧௪௮
இருவினையின்	௧௧௫
இருவினையெ	௧௧௬
இவனுலகி	௩௫௫
இறுதியாங்	௭௰
இறைவனு	௨௯௮
இறைவனிங்	௧௨௪
இறைவனே	௨௪௬
இறைவன்றன்	௨௫௰
ஈ	
ஈசனுக்க	௩௯௨
ஈண்டுபக்	௨௫
உ	
உடலியா	௨௨௮
உடலினி	௨௧௭
உடலின்வே	௨௦௧
உடல் விடா	௧௪௫
உடற் செய	௧௨௰
உணராத	௨௫௯
உணர்வன	௨௦௪
உதிப்பது	௩௩
உயிரவை	௬௭
உயிரினை	௨௧௭
உயிரினே	௧௬
உயிரென	௧௯௯
உருமேனி	௯௧
உருவருள்	௮௩
உருவினி	௨௧௮
உருவினை	௨௪௧
உருவுயி	௨௧௩
உருவொடு	௧௧௩
உரைதருமி	௨௭௬
உரைத்த	௬௧
உலகமே	௨௫௧
உலகினி	௭௯
உலகினை	௮௫
உலகுடல்	௧௩௰
உலகெலா	௧௧௰
உள்ளது	௩௭
உள்ளுண	௫௪
எ	
எங்குந்தானி	௩௮௧
எங்குந்தானெ	௩௨௮
எங்குந்தான்	௨௧௯
எல்லாமாய்த்	௧௮௪
எவ்விடத்து	௩௭௯
எழுமுடல்	௧௫௯
என்னுடல்	௨௨௬
என்னையிப்	௬
ஏ	
ஏதுமூன்று	௨௰
ஐ	
ஐந்துசாக்	௨௩௮
ஐந்து சுத்த	௧௭௪
ஒ	
ஒருகோட்	௧
ஒரு புலனு	௪௯௫
ஒருபொரு	௩௯
ஒருவனே	௧௦௫
ஒருவனொ	௩௧
ஒழுக்க	௧௩௨
ஒன்றதா யநேக	௧௮௫
ஒன்றதா யிச்சா	௧௦௦
ஒன்றென	௧௧௨
ஒன்றெனு	௨௬௫
ஒன்றோ	௮௭
ஓ	
ஓசைநற்	௧௬௯
ஓதியுணர்ந்	௨௮௰
ஓதுசமய	௨௯௧
ஓரிடமழிய	௪௨
க	
கண்டபொரு	௧௩
கண்டவிவை	௩௪௩
கண்டிடுங்	௩௩௧
கண்டுணர்	௨௩௧

பாட்டு	பக்கம்
கண்ணுத	௮௮
காணங்க	௩௩௬
கருதுகாரண	௪௮
கருவிகழிந்	௩௨௫
கருவியாமன	௨௦௬
கருவியாற்	௨௪௮
கருவியும்	௨௪௯
கருவினுள	௧௯௫
கற்றநூற்	௬௬
கா	
காண்டல்வா	௧௪
காண்பவன்	௧௩௬
காயத்தினழி	௪௰
காயமொழி	௩௬௯
காரணவனு	௪௪
காரியகாரண	௫௰
காரியமென்ப	௪௫
காலமே கடவு	௪௩
கு	
குணங்களை	௨௧௨
குறிகள் வச்	௧௭௨
குறித்தடியி	௩௪௧
குறித்தொ	௮௧
கே	
கேட்டலு	௩௦௬
கேவல சகல	௨௩௯
ச	
சகமார்க்கம்	௩௦௨
சங்கமந்	௧௪௯
சத்த சத்த	௨௭௰
சத்திதன்வடி	௯௯
சத்திதானுத	௧௮௧
சத்திதான்	௯௭
சத்தியாய்	௧௮௰
சத்தியுஞ்	௧௦௭
சத்தியேவடி	௭௮
சந்திரன்வடிவு	௨௧௫
சந்நிதிகுண	௨௧௨
சலமிலனாய்	௩௬௨
சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ்	௨௯௯
சன்மார்க்கஞ் சகலகலை	௩௦௩
சா	
சாக்கிரத்தே	௩௨௩
சாக்கிரமுப்	௨௩௪
சாந்தியா	௨௮௫
சார்பினிற்	௩௬
சாற்றிய பஞ்	௧௭௦
சி	
சித்தமா	௧௬௪
சித்தாந்தத்	௨௯௭
சிவஞானச்	௩௦௯
சிவஞ்சத்தித	௧௮௨
சிவஞ்சத்திநா	௧௭௯
சிவனருவுரு	௧௦௮
சிவனையவ	௩௩௮
சிவன்சீவ	௩௮௫
சீ	
சீலமோ	௬௫
சீனுவமிச்	௧௦௧
சு	
சுத்த தத்துவ	௧௭௩
சுத்தமாமா	௨௨௰
சுத்தமாம்	௯௩
சுத்தமெய்ஞ்	௨௭௧
சூ	
சூக்குமங்	௧௫௪
சூக்குமதேகி	௨௨௩
சூக்குமவா	௫௬
சூக்குமவுரு	௨௧௪
சூரியகாந்த	௩௧௨
செ	
செங்கமல	௩௯௰
செப்பிஞய்	௧௫௨
செம்பிரத	௩௮௩
செயல்களே	௧௨௬
செய்க்கிடுந்	௧௨௬
செய்தவர்	௧௨௯
சென்றணையு	௩௮௨
சொ	
சொன்னவித்	௭௧
ஞா	
ஞாலமதின்	௩௧௯
ஞானத்தா	௩௧௰

பாட்டு	பக்கம்
ஞான நூறனை	௩௦௫
ஞானமேயா	௧௦௨
ஞானயோ	௩௯௮
த	
தத்துவஞ்	௨௬௧
தத்துவமெண்	௧௭௬
தத்துவரூப	௧௭௫
தந்தைதாய்	௧௨௫
தனுகரண	௧௮௩
தன்மமோ	௧௪௭
தன்னியல்	௧௧௬
தா	
தாதமார்க்	௩௦௦
தாபரசங்	௧௩௭
தானஞ்செ	௧௨௯
தானமியா	௩௦௮
தி	
திரவியமு	௧௨௭
திருக்கோயி	௩௯௬
தூ	
தூலமாமு	௧௫௬
தெ	
தெரிந்து	௨௫௨
தெரிவரிய	௩௭௪
தே	
தேசமிட	௩௨௰
தேவரிஞெ	௮௫
தோற்பாவைக்	௨௨௫
தோற்றமு	௪௬
தோற்றுவித்	௬௮
ந	
நண்ணிடு	௭௪
நரர்களாய்	௧௪௯
நரர்பயிறேய	௧௯௨
நற்செவி	௧௬௭
நாடுகளிற்	௩௬௪
நாட்டுமித	௩௪௮
நாயகன்	௮௮
நி	
நிகழ்ந்திடு	௫௮
நிக்கிரகங்	௧௨௫
நித்தமாயரு	௧௬௰
நியதிபின்	௧௬௨
நிலம்புன	௩௫
நெ	
நெல்லினுக்	௩௭௭
ப	
பக்கமூன்றின்	௧௮
படைகொடு	௨௩௪
படைப்பா	௮௯
பண்டைநற்	௭
பந்தமும்	௮௰
பரஞான	௩௭௧
பரம்பிரம	௪௦௧
பரிதியை	௧௮௬
பலவிதமா	௨௭௭
பன்னக	௧௪௬
பன்னிறங்	௩௨௭
பா	
பாசஞான	௩௩௨
பாசிபடு	௩௩௦
பாலரொடு	௨௭௯
பாவிப்ப	௨௬௩
பி	
பிணத்தினை	௧௯௭
பு	
புகையா	௨௧
புண்ணியமே	௩௧௭
புத்திமற்	௪௯
புத்திரமார்க்	௩௦௧
புந்தியை	௨௨௯
புருடனே	௨௩௨
புருடன்றன்	௧௮௮
புறச்சமய	௨௮௯
புறம்பேயு	௩௫௦
பூ	
பூதனுசரீரம்	௧௪௪
பே	
பேறிழ	௧௧௯
பொ	
பொறிபுலன்	௨௪௪
பொன்மை	௧௦௬
பொன்னணி	௨௨௭

68609

பாட்டு	பக்கம்
போ	
போகியா	௮௬
போதகா	௧௮௭
போதுநா	௨௨
ம	
மண்டனில்	௨௫௮
மண்ணின்ற்	௬௪
மண்ணுளே	௧௪௪
மண்புன	௧௭௨
மந்திரங்க	௨௮௩
மந்திரத்தா	௪௦௦
மந்திரமத	௯௪
மந்திரமத்	௯௩
மருத்துவ	௧௪௨
மருவானந்	௨௨௪
மலமாயை	௧௯௧
மலமென	௧௮௫
மறைகளீ	௧௩௯
மறையினு	௮
மனமதுதைச	௧௬௬
மனமதுநினை	௧௩௩
மன்னவன்	௨௭௪
மா	
மாசறுகா	௧௨
மாயைதான்	௭௬
மாயையிற்	௧௬௧
மாயையினு	௪௭
மாயையின்கா	௧௯௰
மாயையின்வயி	௨௨௨
மாயையே	௧௮௬
மாறியிவ்	௧௫௩
மானுடப்பிற	௧௯௪
மி	
மிக்கதொரு	௩௧௪
மு	
மும்மலநெல்	௧௮௯
முற்செயல்	௧௨௧
மூ	
மூவகை	௬௰
மூன்றுதிறத்	௨௮௬
மூன்றுபக்	௧௯
மே	
மேலைக்கு	௧௨௨
மொ	
மொய்தரு	௧௭௮
யா	
யாதொரு	௧௩௪
யான்செய்தேன்	௩௫௮
வ	
வண்டுக	௧௫௰
வருங்குண	௧௬௩
வா	
வாக்கொடு	௧௬௮
வாயாதி	௧௬௮
வாழ்வெனுமை	௧௯௩
வி	
விச்சையி	௧௬௨
விதிப்படி	௧௫௫
வித்தக	௭௪
வித்தைகள்	௫௯
வித்தையின் மந்	௨௮௪
வித்தையோ	௧௦௪
விந்துவின்	௫௧
வே	
வேதசாத்	௩௩௪
வேதநூல்	௨௯௫
வேற்றுமை	௫௫
வை	
வைகரிசெ	௫௩

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
அ	கரு	மறையினு லயனுன்	மறையினு னயனுன்
,,	,,	மனத்தினுல்	மனத்தினுன்
கூ	உகூ	தர்க்க	தருக்க
ருக	ரு	கார்ய	காரிய
சரு	கரு	காண்டலென்பது	காண்டலாலென்பது
சஎ	கரு	மீளத	மீளத்
ருகூ	எ	யாசங்கித்தும்	யாசங்கித்துப்
எரு	கரு	அவ்வியோக	அவ்யோக
எரு	கரு	அற்வேற்றத்தாழ்வுகள்	அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள்
கூச	கஉ	புண்புத்தொகை	பண்புத்தொகை
க0ரு	ச	-ஞானம்	ஞானம்-
க0ச	உக	உரைப்பா	உரைப்பர்
க0அ	ச	அவ்வவ்வியோனிக்குள்	அவ்வயோனிக்குள்
,,	உச	முத	முதல்
ககச	கக	கூற்றே	கூற்றை
கஉக	கஉ	முன்ப	முன்ன
கஉஉ	ரு	அதனையுடம்பட்டார்க்கு	அதனையுடம்பட்டாய்க்கு
கஉச	கஅ	வைப்பான்	வைப்பன்
கஉரு	உஅ	அளிப்பன்	அளிப்பன
கருஉ	ரு	அன்பு யாவர்	அன்பு-யாவர்
கருச	கச	அறியவாராது	அறியவாராத
கசஅ	எ	பட்டு, நன்மை	பட்டு,—நன்மை
கருக	உ	சிவாத்து விதா	சிவாத்து விதர்
கருரு	ருக	இஃது	இது
கருஎ	க0	இஃதியாதாகற்பாற்றென	இதுயாதாகற்பாற்றென
கஎக	உ0	சலித்தல்,—பரந்த	சலித்தல் பரந்த
,,	உஉ	சுட்டு ஒன்று வித்தலாகிய	சுடுதல் ஒன்றுவித்தலாகிய
கஎரு	உக	சித்த சத்து	சித்த சித்து
கஎகூ	உஉ	ஞென்ருய்	ஞென்ருய்ப்
,,	உரு	ஒன்ருப்	ஒன்ருய்ப்
,,	உஅ	நினின்று	நின்று
கஅக	ச	பேதமும்,	பேதமும்
கஅரு	கஉ	தத்துவங்களான	தத்துவங்களான்
கஅரு	உஉ	தூய பருதிச்	தூய பரிதிச்
கஅகூ	கஅ	பொய்மை	பொய்ம்மை
ககரு	ச	உருவவே	உருவமே
,,	கக	உருவவே	உருவமே

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௯௫	௧௨	அறியவராது	அறியவாராது
௨௦௬	௨	தெரிந்தாங்	தெரிந்தங்
,,	௬	கருவியாம்	கருவியா
௨௧௪	௮	அஃது	அது
௨௩௯	௮	வரையு	வகையு
௨௫௩	௨௫	நீங்குதலில்லை	இல்லை
௨௬௧	௩	சத்தை	சத்தே
,,	௮	நிர்வசனமாக	அநிர்வசனமாக
,,	௧௨	சத்தையாகும்	சத்தேயாகும்
௨௭௨	௯	புன்னுயிர்க்	பின்னுயிர்க்
௨௭௬	௧௯	ஆதாரமாகிய	ஆதாரமாகி
,,	௨௫	நிராதாரமாகிய	நிராதாரமாகி
௨௭௭	௮	யிருவர்க்கத்திற்குத்	யிருவர்க்கத்திற்குந்
௨௭௮	௩௩	ஹ—தம் ஓமம்	ஹ—தம் ஓமம். (சிவாக்கிர
௨௮௦	௨	ரனுட்டிக்கு	றனுட்டிக்கு [யோகி)
௨௮௮	௧	பருவமென்ரு	பருவமென்ருர்.
௨௯௮	௨௮	மூன்று குணம்	மூன்று குணமும்
௨௯௯	௨	குணம்.	குணமும்
௩௦௦	௩௨	பல சமைத்து பொலி	பல சமைத்து—பொலி
௩௦௨	௨௨	அந்தர்மாதிருகாக்கிரகத்தை	அந்தர்மாதிருகாக்கிரமத்தை
௩௦௭	௫	தப்பினவர் மேலாய	தப்பினவர்,—மேலாய
௩.௦௮	௩௩	அடைந்தே	அடைந்தே
௩௦௯	௧௭	கடலினமுந்தாவகை	கடலினமுந் தாதவகை
௩௧௦	௧௯	கடகுக்	கட்குக்
௩௧௨	௪	அதையும்	அவையும்
௩௧௪	௧௭	லும் பக்குவ [விதமாய்	லும்-பக்குவ [விதமாய்
௩௧௫	௧௩	கண்ணொளியும்போலத் து	கண்ணொளியும்போ லத்து
௩௧௭	௬	விளங்கப்பெருதாகிற்றென்	விளங்கப் பெருதாயிற்
௩௧௮	௪	மாசினீங்கியவழி [பது	மாசுநீங்கியவழி [றென்பது
௩௨௨	௫	நின்ற அ	நின்ற அந்
,,	௧௦	நிலையள்	நிலையுள்
௩௨௬	௮	அவவான்மாவுக்	அவ்வான் மாவுக்
,,	௧௧	மேகதேசக் காட்சி	மேகதேசக் காட்சி
௩௨௭	௨௪	முன் நிறை நீர்	முன் நிறை சிறை நீர்
௩௨௮	௧௪	அப்பெற்றியயாயவழி	அப்பெற்றியவாயவழி
௩௩௬	௨௦	கரணங்கள்	சரணங்கள்
௩௪௫	௩௪	உலகுடை நாயனர்	உலகுனுடய நாயனர்
௩௪௭	௬	கவனிக்கப்	கணிக்கப்
,,	௧௦	தோன்றுமெனப்	தோன்று மேனைப்
௩௪௮	௧௭	சுத்தையு மென்னும்	சுத்தவித்தையுமென்னும்
,,	௩௩	சத்தியும்	சத்தி மூர்த்தியும்
௩௫௩	௩௧	விச்செய்யுளாகலின்	திச்செய்யுளாகலின்
௩௫௬	௧௫	மாட்டவாய்	மாட்டாவாய்

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௩௫௭	௧௪	கியையு றென் றுரைப்பின்	கியையுமென் றுரைப்பின்
௩௫௮	௨௯	மாய	மாயா
௩௬௩	௩	என றும் உலகின்	என் றும்-உலகின்
,,	௨௦	ஒழிப்பானுய் அதனை	ஒழிப்பானுய்-அதனை
௩௬௫	௩	ஒழிந்தும்	ஒழிந்தும்
,,	௧௮	கொடுக்க வல்லனவாய	கெடுக்க வல்லனவாய
,,	௨௫	கவித் தரசாண்டு நுங்கிடா	கவித் தரசாண்டு... நுங்கிடா
௩௬௬	௧௬	விருப்பு நிகழ்ந்து	விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து
,,	௨௪	சுழலுமாபோல்	சுழலுமாபோல்—
,,	௨௬	உபயோகமதாலின	உபயோகமாதலின்
,,	௩௪	விடயங்களைத்	விடங்களைத்
௩௬௭	௧	அவ்விடயங்களைத்	அவ்விடங்களைத்
,,	௨௬	வலியுறுத்துதற்கு	வலியுறுத்துதற்கு.
௩௬௮	௩	கும்பிட்டே	......கும்பிட்டே
௩௭௦	௧௨	உயிர்த்துடனுய்	உயிரத்துடனுய
௩௨.௭	௧௪	பார்க்கவராத	பார்க்க வாராத
,,	௩௧	வராத	வாராத
௩௭௩	௨௭	உண்டாம் உடம்புள	உண்டாம்—உடம்புள
௩௭௫	௧௯	கழிந்தொழியும	கழிந்தொழியும்
௩௮௪	௧௮	ஒளித்த	ஒழித்த
௩.௯௩	௨௦	துமாறு	துமாமாறு

பிழை திருத்தம்

முற்றிற்று.